

Kai majo waftha
koney hat mofhule
le fone ilana toto

[Faint, illegible handwritten scribbles]

Kai majo wafth

3186

Je K...
12

Seom Mi...
Welle Carl...
July 11 1780

Seom Mi...
Seom Mi...

Seom Mi...
Carl...
July 18 1780

Seom Mi...
Je K...
Seom Mi...

Tarto = Ma Kele
Teá si Kamat.

K J G A,
ben Gotilob Christ. Frólich.

Tarto = Sea = Kele

S a u l u =

R a m a t,

Kumman tik swanna nink wastse
Paulo, kumma senni ajani Tikkli Wärlki
trükkitu, omma folkto footu, nink sünd,
Ikkwide Nimme alla säetu;

N i d a

Et egga sure Pühha Usjal ni häste, kui
ka muido kige suggutsen, Henge nink Jhho
röömisan nink kurban Völmwen säratsid Paulo,
kumma sündiwa, löwwis

Kummalalle Muvvus nink

Tarto = Sea

Koggodusfille Tullus trükkitu.

Niga Linan, Gottlob Christian Wroński man

I 7 8 3.

Kui ma so wafta mes

Kui ma so wafta mes

1829

100
Bliza name in Kui ma so

Kristusse Tullemissest Lihhâ sisse.

1. Wie soll ich dich empfangen. Wiis. 3.

Wuis ma so wasta wõtta, Mes hääb ma sulle te,
Sa lige ilma tõtte, Mo henge illoke? O
Jesu, Jesu laüda Mul sõänd pallama, nink
essi mulle näüda, Mes so woip kostota!

2. So Zion puistap mahha Sul aurous osse
puist: Se wasta minna tahha Sul laulda sõämeest:
Mo süddä auruustago So ikkes tennoga, So nimmet
orjus sago Mult waiselt otsata.

3. Mes sa kül jättit mahha Mul rõnnus tallita,
Kui ihhul, hengel waiwa, Nink hukkan ollwa?
Kui woeti mult rikus, Kun rahho, rõnnustus, Sis
tullit sa, o Jesus! Nink tõit mul kostotust.

4. Ma olli wangis pantu; Sa tullit, lunnastit:
Ma olli narus antu; Sa tullit, üllendit, Suurt
auwo mulle annit, Zeit sõänd rikkas ka, Mo eest suure
hoold sa kannit, Et ma nüüd õnsas sa.

5. Mes muud kui arm woip olla, Oh helde Jesus
Krist! Kumb sinno aije tulla, So taiwa rikussest?
Se ilma waiw nink häddä, Se pat nink hukkatus,
Jous sinno walmis tettä, Mell näüta hallestust.

6. Oh panne seddä meelde, Sa risti-loggodus!
Se woip teid murrest teelda, Kui tell om willitsust.

Kül woite rõõmsa olla, Se abbimees om siin; Et tahhap rõõmus tulla, Kui teil om oht ning piin.

7. Ei olle teile waja Sest nida murreta, Et teid ei woi saia Joht omma jõuwoga. Kül tullep temm esst, Täl om suur arm ning lust, Ei temmâ ärrâ wâssi Teil sata rõmustust.

8. Kui pat teid hukka panep, Sis ärge peljage Kül Jesus andis annap, Kui ümbrekânate S temmâ tullep trõõstma, Meid waisid pattasid, Nink taima sisse tõstma Meid ussun ellawid.

9. Mes teil om ni suur murre Meist henge waim laisist? Meid pillap pea ärrâ Me Jssand Jesus Krist. Üts kunningas om temmâ Ka ülle waim laiste, Ei wârâ Jesu rammo Me waise kârblâsse.

10. Ja tullep raskest sundma, Meid wastapannejid Nink sis saap temmâ tundma, Ja trõõstma omma sid. Oh tulle, tulle walgus, Nink wi meid ärrâ sūt, Wi sinmâ, kun om selgus, Nink rõõm ei lõppe mit.

2. Steu dich du Christi Braut. Wiis. 9.

Müüd Nisti Kogodus, Sul olgo rõõmustus; So Nõigimees om müüd wäljân, Nink sõdap Eesli sâljan, So sõand tälle anna, Nink laula Hosianna.

2. So Kunningas om tääi, Ent waisus näüs ka sâäl, Kui se, kâ ilma Toja, Siin lainap tõpra poja. So andid tälle anna, Nink laula Hosianna.

3. Siin om sul Abbimees, Kâ sõddap sinno eest, Kâ õigust sulle annap, Nink sinno pattu kannap. Sest auwo tälle anna, Nink laula Hosianna.

4. Kui johhut esstima, Nink wõttat pallelda, Sis kulep sinno pea Se armolinne sõa. Sest kittust tälle anna, Nink laula Hosianna.

5. Kui

5. Kui sinna kurja teet, Nink pattu sisse jäät, Sis
m siin sinno sundja, Se soämide tundja. Oh!
wõtta meelde panna, Nink laula Hosianna.

6. O! Uurwo Runningas, Ke Jofäst annetas Sa
ollet ilma uurwo, Nink täüdat Jofä nouwo. Sest
liko noor nink wanna Jks sinno. Hosianna! A. V.

3 Nun Komt der Heyden Heyland. Wiis. 2.

Nüüd tullep Ilma Innistus, Saap Neitsi Latses
sündinus. Sest immetelgo ilma: ma, Et
Jummal tahhap sündida.

2. Ke Jofäst sünnip iggäwest, Se tullep Waimo
aatmissest Ka Innimisses ilmale, Nink sünnip
Neitsist puhtaste.

3. Siin Neitsi Täüma päle saap, Weel siski
puhtas Neitsis jääp; Ei olle auro saäl sallajan, Kun
Jummal essi elläman..

4. Lät wäija Neitsi ihhust se, Kui auro: honest
wastaste, Ke Jummal, Inniminne ka, Nink tahhap
Ilma lunnasta.

5. Sest Jofäst tullep temmä te, Nink kånäp jälle
Jofäle, Lät alla pörgohawwale, Nink jälle ülles
wairwate.

6. Sa ollet Jofä saarnane, Nink wõttat lihha
hennete: Oh! lasse meije rammotus! So wäest sada
kinnitust.

7. Nüüd annap sinno sündminne Suurt walgust
selle ilmale. Kä sinno sisse uskma saap, Kik piime:
dus sest ärrälääp.

8. Uurw Jummalalle Jofale, Uurw temmä aino
Pojale, Uurw pühhäl Waimuljolge ka, Ni Maan
kui Taiwan otsata. A. V.

4 Von dreyerley Zukunft Christi. Wiis. 27.

Tulle jo tawast, armas Jesus, jälle, Päästä meid waiwast, meid ka rõmustelle. Jggäm om ota mehhi ni kui naisil. Tulle meil waisil.

2. Nere nink wanna sinno, Jesand, ootwa Tulawat Tawast, sinno päle lootwa. Te ilmal otsa, Kumb om ülli kurri, Roggona nurri.

3. Milles sa muste tullit tawast meile? Teid ärrä päästma, tulli minna teile, Kurratist pattust, uink ka pörgowaiwast, Tullima tawast.

4. Seperräst tulle nüüd nink eggäl tunnil, (Ehk me siin walwam, ehk me läme unnel) Söäme sisse puhhasta neidsamma, Otsa kui omma.

5. Ehk kui sa tullet jälle öige sundja, Piddäma kohhut, söämide tundja, Lasse meid minnä tawast wano pole, Lääbi so hole.

6. Kule meid, Jummal, ommast lörgeest tawast, Päästä meid häädast, ka sest surest waiwast, Sinno sis söäst kitta surel hääl, Heldembal meel.

Kristusse Tullemisest Kohto, päiwä päle.

5. Wacht auf ihr Christen alle. Wiis. 3.

Nüüd wirgoge ülles aigast, Ni heikay Jummal Poig, Kumb rähhip tulla tawast. Sest walwke, nüüd om aig; Se Jesand tahhap tulla, Päiw öddangulle lääp, Tahh meile kohhut moista; Kes ta een saisma jääp?

2. Ei woi meid päästä rahha, Ei kälba torre meel, Kif om meil jäträ mahha, Kui surm meil jowowap täät. Ehk sul kül om suur warra, Suur auro nink lo ka, Se kauä pea ärrä, kui peät koolma sa.

3. Sest

3. Sest risti rahwa suggu, Ke ilman ollet weel,
Oh! jätke kõrge luggu, Nink lootke arino pääl, Kui
iggawetse wiija Säääl taiwan tahhate, Sis noudke,
warra, hilda Siin taiwa rikusse.

4. Neil Jummla sõnna antus Sai Jõsa Armo
läest, Et se saas tähhel pantus, Nink walmistas
meid hääst: Sest wõtkem melen pittä, Nink usku
süddamest; Kui me ei kule seddä, Sis kaum' iggawest.

5. Oh! et es olles sündnu, Ke laidap Jummla
hääld Se om jo hukka pantu, Ke hulgup pimmen
täääl. Om pattust täüs nink häbbest, Ke Kristust
narap siin, Heng kolep temmal többest, Nink täl
saap pörgo piin.

6. Neil waisil abbi näüdü, Kui neil om häddä
läen, Et sa wois armo löidä, Kui saifat kohto een.
Sest seddä tassuy Jummal, Se tedä olgo sul, Kui
sinna annat temmal, Sis saap sul palka kül.

6. Es ist gewislich an der Zeit. Wiis. 1.

Se aig om tööst meil pea läen, Et Jummal
Poig saap joudma, Nink tötma sure auwo wäen,
Siin rahwalt arwo noudma. Sis naar saap kallis olles
ma, Kui kil lät hukka tullega, Kui Peter seddä ütlep.

2. Sis sawa kuultus passuna Kil se ma ilma ülle,
Nink koolja sawa tösfema Se perrä ülles jälle. Ent
ke weel Ilman elläwa, Meid kil saap Jummal pea
ka S S wastsest umbre läändma.

3. Saap ramat sama loetus, Mes kuultwa noor
nink wanna, Kun saifap rahwa esitus, Kil neide tö
nink sõnna. Kül fis saap kuultma eggamees Se patga
omma teggo eest, Mes hä ehk kurri tettu.

4. Oh! hädda sel, ke Jõsa häald Ei olle kuult
da joudnu, Ent ö nink päiwä ilma pääl Suurt
rikust

rikkust perrän noudnu; Sel põlwo saap kurri ollema, Nink kurratiga minnema Kristussest põrgohauda.

5. O Jesu, mo sis arowita So raijin hendä hoida, Et ma woi olla nimmega Sääll ello, kirjan löida. Ma us'u seddä süddämest, Sest sinna kolit minno eest, Nink massit minno wõlla.

6. Sest kosta, Jesu minno eest, Kui sinna tullet sundma, Nink loe mo so kirja seest, Et ma sa õigest tundma, Et minna pühhä seltsi jä, Nink sinnoga sis taiwa lä, Mes sinna ollet saatnu.

7. O Jesu Krist, sa wiwit nüüd Meil jälle tulla taiwast; So rahwas kannap paljo süüd, Nink heitap surest waiwast: Oh! tulle õige sundija, Nink päästa omma armoga Meid õigest kurjast. Amen.

7. Gott hat das Evangelium.

Se kallis armo, oppetus, Mes meil and Jssä hallestus, Et innimenne õiges saas, Sest surest hulgost võlletas. Se om jo wiimse päiwä täht.

2. Ei waise palwest holita, Hääd oppust ei ka woeta, Ent ahnus wõttap woimusse, Ei pelgä nemi mä häddäke. Se om jo wiimse päiwä täht.

3. Kiksuggust käsku teggema, Se wõrgoga ne püiwäwa kirk warra kolko risuda, Nink seddä tema pelgmata. Se om jo wiimse päiwä täht.

4. Kül kirwa armo, oppetust, Ja siski põlgwa waggauust, Näts, nida Jesust narawa, Hääd põlwe siski otawa. Se om jo wiimse päiwä täht.

5. Oh nemmä omma kawwala, Meid waisi nemi mä nülliwa, Kui peäs Jummal holeta Siin waiste perräst ollema. Se om jo wiimse päiwä täht.

6. Mo wõrwa kerko warrandust, Ei olle neil sest figgidust, Ne waise jäwa abbita, Meikt leiba wõrwa armota. Se om jo wiimse päiwä täht.

7. Mes

7. Mes kerku päle kinkru, Nink wannal ajal
 säetu, Taadsamma nemmä risuwa, Se pat sööp neide
 omma ka. Se om jo wiimse päiwä täht.

8. Ei holi nemmä Jummalast, Ilm pürowas
 auwo ussinast, Nink kōrkus wōtnu moimusse, Ei
 wōlfi häbbis perake. Se om jo wiimse päiwä täht.

9. Kik welle arm om löppenu, Ilm wargadega
 täüdetu, Ei olle digust ennāmb tääl, Silm kaep enne
 rahha pääl. Se om jo wiimse päiwä täht.

10. Se ilm ei wōtta mannitsust, Ehk pühhä sonna
 ooperust, Ei tija ta muud middake, Kui söma, joma
 sijaste, Se om jo wiimse päiwä täht.

11. Neil üllemb tō om prassima, Ja kurja wiisi
 ajama, Kūl seddā moistap kauniste, Mi noor, kui
 wanna, kumbefe. Se om jo wiimse päiwä täht.

12. Ei tahha päiwlik paistada, Ei ennāmb seddā
 nättā ka, Mes ma pääl kurri rahwas teep, Seperräst
 päiwlik kurbas lädp. Se om jo wiimse päiwä täht.

13. Se ku nink tähhe näggerwa Sest, Jonnal kom-
 bel, waiwa ka, Hääl meel tahhas' lunnastust, Neil
 hiem om ilma tiggedust. Se om jo wiimse päiwä täht.

14. Sest tulke armas Jesu sa, Nāts' tüddimep kē
 ilma ma, Weel kanda kurjateggijid. Te otsa, ärrā
 wiwi nit. Nink näüdā wiimset päiwä meil.

Kristusse Sündmissest.

8. Als Christus geboren war. Wiis. 32.

Rui Jumpro Kristust ilmai tōi, Sis Engli wäggi
 rōõmsas sai, Nink hulgani kē laulirwa; Auro
 Jummalalle otsata. Om Kristus inimenne
 nüüd, Nink kannap meije pattu süüd, Sis rōõmsa
 olgo pattane.

2. Suur Paistus olli Engelil, Se teggi hirmo karjussil, Neid rõnu-sõnnu kuulti sääl, Et Kristus tulnu ilma pääl: Om Kristus innimenne nüüd, Nink kannap meije pattu süüd, Sis olgo rõõmsa pattane.

3. Se latse perrä otsiti, Ke mähkme sisse mähhiti: (Ni kui ne Engli ütliwa) Ke kannap kige ilmama: Om Jummal innimenne nüüd, Nink kannap meije pattu süüd, Sis olgo rõõmsa pattane.

4. Ne karjusse kül lösiwa, Last ruhte pantu magama Sääl pimmen lautan tõpra man, Ke taiwast lonu tähte gaan. Om Jummal innimenne nüüd, Nink kannap meije pattu süüd, Sis olgo rõõmsa pattane.

5. Se pimaga süin toidetas, Nink emma rinnal hoijetas, Ke omma sure wäega Kik elläjid woip rawwida. Om Jummal innimenne nüüd, Nink kannap meije pattu süüd, Sis olgo rõõmsa pattane.

6. Sesamma sure heldusse Ne eggal ajal kittäme Siin ussust nink waast sõamest, Nink sääl ka taiwan iggäwest. Om Jummal innimenne nüüd, Nink kannap meije pattu süüd, Sis olgo rõõmsa pattane.

9. Vom Himmel hoch da komm ich her. Wiis. 2.
Ma tulle Taiwast ülleroält, Häid sõnnumid to teile sääl; Neid to ma teile rõmoga, Nink tahha neid nüüd kuluta.

2. Lats täambä teile sündinu Sest Neitsist, Kumb om wallitu, Üts kaunis i'us latseken, Taht olla teije rõõm nink õn.

3. Se om me Issand Jesus Krist, Ke tahhap päästa häddälis, Nink saap, kui Onnisteggijs, Teid pattust puhtas teggema.

4. Ta toop teil kigil õnnistust, Mes Issä walmist ennemust, Et teije saasse meijega Sääl taiwan ikkes ellänta.

5. Sis

5. Sis moistke nüüd, se om se täht: Alw ruhhi, Mähkme, hain nink leht; Sääs pantu om se latseken, Ke ilma hoijap üllerwän.

6. Sest peap rõmus ollema Kik rahwas, nink iks mõtlema: Mes kallist andet Jõsa sääl Om Pojaga meil andnu tääl.

7. Silm kae, panne tähhele, Kes maggap sõimen midade? Kes om se illus latseken? Ta om se armas Jesuken.

8. Oh! olle terwe tullemast, Sa Poig, ke tullet Jummalast, Sa rühht häddän abbis mul, Kes woip sest kirtä sinno kül?

9. O kige asja teggija, Kui kige alwemb ollet sa, Et maggat kuirwa haina pääl, Mes härg nink esel sõiwa sääl.

10. Ehk olles mõndkõrd laotu Se ilm, nink kullast ehhitu, Weel siski kirtsas olles kül, Hääs hällikeses olla sul.

11. So sammet nink so kallis siid, Om jänne hain nink mähkme nüüd, Sa surustellet ni se pääl, Kui olles sinno rikkus sääl.

12. Hääl meel tejet seddä sa, Mul tõttelikult tunnista; Et ilma hä nink rikkuske So een ei massa middäke.

13. Oh! misno armas Jesuken, Sul olgo pehnte wodeken, Mo süddämen nüüd hengäda, Et sinno ma ei unneta.

14. Sest tahha rõmus olla ka, Nink karvaten iks laulada, Halleluja! Halleluja! Oh! laulke kii siin minnoga.

15. Au Jummalalle iggäwest, Ke meil kink omma Pojast, Sest laulwa pühhä Engli sääl, Nink soudwa wastset aiga tääl.

10. Christum wir sollen loben schon. Wiis. 2.

Meil sünnis Kristust aawusta, Ne Meitsist
tahtnu sündidä. Kik Iim, Ma piute lajutte,
Se andko kirtust temmäle.

2. Se fige asia teggijä Wõt orias hendä ehhitä,
Tahk lihhan lihha lunnasta, Nink omma lojust
awwita.

3. Se Jofä kallis armastus Saap Meitsi ihhun
kannerus, Nink Meitsi kannap aawoga, Mes figel
ilmal sallaja.

4. Wõt Jummal hones hennele Se puhta Meitsi
sõame; Ke mehhest olli putmata, Sai rashes ütte
sõnnaga.

5. Sest puhta emmäst sünnip se, Mist Engel üttel
temmäle, Mist hendä rõmust Jami meel, Kui emmä
ihhun olli weel.

6. Se pantas, waise kumbega, Nüüd haina päle
maggama, Pliim antas tälle toitusses, Kä fige ilma
perremees.

7. Sest tairwa wäggi rõmsas saap, Nink Jofä
leulden aawustap, Saap karjusille tedä ka, Et tal-
nu lise kaeja.

8. Nu olgo Jofal, Pojale, Nink möllembide
Waimule, Maan olgo rahho armoga, Nink rah-
wal sago melehä. A. V.

11. Vom Himmel kam der Engel-Schaar.

Wiis. 2.

Ne Engli tairwast tullirwa Nink karjusille ütliwa,
Et kaunis, armas latseken, Sääst maggap sõi-
men neide een.

2. Om Betlehemin sündinu, Kui Proweet enne
üt elnu. Sa om se Issand Jesus Krist, Ke pattust
päästap inimist. 3. Sest

3. Sest peap rõõm teil ollema, Et Jummal üs om teijega, Nink wõtnu lihha hennelle; Ka heitnu teije welleske.

4. Mes pat saap teile teggema, Sest Jummal om jo teijega? Las määsada surm, pörgo, piin Teil seldsimees om Jesus siin.

5. Se teid ei jättä eäle, Sis temmä päle lotage; Las kiusata teid mitto meest, Ent trots neil olgo auwo eest.

6. Teil jääp nüüd õigus iggawes, Et saite tairwa ommatses, Sest kikke Jesust lõpmata, Ni süddäme kui kelega.

12. Lobt Gott ihr Christen allzugleich. Miis. 20. Nüüd Jummalalle auwustust Meist sago iggawest, Ke meile arowap tairwa-ust, Nink annap Wojakest, Nink annap Wojakest.

2. Ke Jesä usjan kannetas, Saap waises latses tääl, Paik tälle ruhhen annetas, Nink kahre haina pääl, Nink kahre haina pääl.

3. Se Jesand jättap melega Kik auwo perräle, Tahh henda essi allanda, Kui waine sullane, Kui waine sullane.

4. Nüüd Maarja seddä immetap, Nink toidap piinaga, Ke Engli-wäkke wallitsep, Nink Jesse juur om ka, Nink Jesse juur om ka.

5. Sestammast piddi tullesma Se õige kunningas, Ke rahwast piddi fogguma Kik ommas allambas, Kik ommas allambas.

6. Se meijega teep kindwäste Suurt imme-wahhetust: Wõt meije pattu hennelle, And meile õnnistust, And meile õnnistust.

7. Se Jesand heidap sullases, Teep minno essandbas, Kuis temmä peäs süddämeest; Weel sama heldembas? Weel sama heldembas?

8. Nüüd

8. Müüd lassep temmä wäälale Se Paradisi taas,
Ei kela Kerub johtake Meid sisse minnemast, Meid
sisse minnemast.

9. Muu olgo sulle, Jesus Krist, Nink tenno
iggawes, Et tullit päästma innimist, So nimme kirt-
tusest, So nimme kirtuses. A.V.

13. Gelobet seystu Jesus Christ. Wiis. 2.
Müüd olgo Jesus kirtetu, Et innimiseses sündinu
Sest kaunist Neikist selgede, Sest tullep rõõm
ka Englile. Kürrie eleison.

2. Müüd lõwwis Isä ainust last, Siin söime
sissen maggawat; Se iggawenne Dnistus Saap
meije wäeres ehhitus. Kürrie eleison.

3. Ke suremb om, kui ilma-ma, Woip Maarja
üsjan maggada, Se sunnip weikus poiskeses, Ke
kigest asjast holices. Kürrie eleison.

4. Se walgus tullep ilmale, Nink annap wastset
paistusse, Se ajap ärrä pimmedust, Toop meile
henge Dnistust. Kürrie eleison.

5. Se Poig, ke Isäst sunnitas, Siin ilman wõ-
ras armatas, Et meije häddäst pääsime, Nink taiman
paika lõwrame. Kürrie eleison.

6. Saap waises, taima Kuningas, Et meije päle
hallestas, Nink sadas taiman perrändust, Nink
Englikeiste Aumustust. Kürrie eleison.

7. Kik teggi temmä meile hääs, Et rahwas temmä
armo nääs, Kik ilm ka hendä rõmustas, Nink ikkes
teddä aumustas. Kürrie eleison. A.V.

14. Gar lustig jubiliren. Wiis. 10.

Müüd rõõmsas hendä näütwa Me arma Engli maan,
Nink kaunid laulu laulwa Ni helle hälega, Kik
heikwa surest wäest; Sul, Isand, sago aumo, Siin
ma pääl sago rahho, Nink rahwal hä meel fest.

2. Meil

2. Meil Lunnastajas antu Se armas Jesuken,
Mink neitsist ikmal todu ütš tösin' innimen. Sa
röömsas Rahwaken, Se täht om sinnul hoida, Mink
lase voit sa löida. Sääł lautan Petlemin.

3. Se Rahho-Würst om pantu Sääł ruhte haina
pääł, Se waisus, mes täl olnu, Teep meid nüüd
rikkas sääł. Se mees om önnis ka, Ke lodap temmä
päle, Mink ussup temmä häle, Hend ka ei pahhanda.

4. Kui nüüd es olles tulnu Se Jesand. Ilma pääł,
Sis olles häddä olnu Meil waisel rahwal weel. Ei
olle furrat mit, Maan, teddä wäärnu ärrä; Meil
wallal taiwa wärre. Sest saap meil ello nüüd.

5. Ei olle kallimb warra, Kui sel om öige wist,
Ke pattu jättäp perrä, Mink ussup Jesust Krist.
Oh! olge röömsa sest, Mink röömsast aiga wütke,
Nüüd Englidega kikke, Me armsat Jesukest.

15. In dulci júbilo nun singet. Wiis. 30.

Oh! laulkem süddämest, Mink kikkem Jesukest, Ke
Maarja usján maggap, Kui waine lunnake,
Meid lunnastama nakkap, Mink sadap taiwatte.
Sa ollet A nink O, Sa ollet A nink O.

2. Ei olle middäke, Mes minna armatse, Kui
sinna, Jesukenne. Sa tahhas armoga, O Poig,
Ke tillokenne, Mo söänd römusta. Wi minno hen-
nele, Wi minno hennele.

3. O Jesä hallestust! O Poja armastust! Kui
figit olli minnä Sü perräst pörgutte, Sis tullit,
Jesu, sinna, Meid pästma, ilmale. Oh! hoija
Pörgo eest. Oh! hoija pörgo eest.

4. Meil taiwan essä-ma, Mink rööm kumb ofsata, Kun
Engli römustawa, Mink laulwa helleste, Ka Jummalat
sääł kitta Jes ülli felgeste. Oh! olles meije sääł,
Oh! olles meije sääł.

16. Seyd zufrieden, lieben Brüder. Wiis. 51.

Silge rahhul, arma welle! Sest se sönna üllerwäst
Tullep Eesa söämeest, Toop, mes kaddonu om,
jälle. Temmä armo näeme Omman Eihhan kauniste.

Nüüd olgo Jesus fittetu.

2. Kuulge, mes neil Englil rõnu! Eulen nemmä
laulawa, Seddä immetellewa, Et se sönna lihhas
sanu, Ja et Eesa latseken Eõitas pattu laste man.

2. Nüüd lõwwis Josa ainust last.

3. Se, ke taiwast üllestennu, Ke ma pohja pandnu
hääst, Ke hoold kannap eige eest, Om me saarnaates sün
lännu. Ke om suremb, kui kif ma, mähhitas sün rättiga.

3. Ke suremb om, kui ilma ma.

4. Sinni meije sissen, welli, walgusta meid kogs
gona, Omma paistwa palgega. To, mes kaddonu om,
jälle. Eesä paiget sada meil, Te meid temmä latfis tääl.

4. Se walgus tullep ilmale.

5. Meil om himmo ilman olla Allamba so ri
kussen, Sinno kanda söämen; Et me woisse sinnä
tulla, Kun me õige Eesa ma, Kun ne takwa hone ka.

5. Se poig, ke Eesast sunnitas.

6. Seddä armo kummardame, kumb nüüd üts om
meijega, Nink woip seddä tallita, Et me jälle kätte
same, Mes neil Englil taiwan om: Ehte, walgus,
rahho, rõõm.

6. Saap waises tairwa kunningas.

7. Sinno paradisi faisus Nakkap jälle meije man,
Süddä kaupt jo üllerwän; Otsa saap nüüd meije wai
sus; Sest et meije maidsame, Et jo sõnsa olleme.

7. Kif teggi temmä meilehääs

17. Laul om mahhajänu.

18. Ich steh an deiner Krippen hier. Wiis. 1.

So söime man ma saisa tääl, O Jesuken, mo ello!
Ma tulle, mes sa kinksit mul, Sul kätte andma
jälle. Se om mo ihho, heng nink meel, Mo südda,
su nink mes mul weel. Oh et sa hääs wois wöttä.

2. Sa ollet omma armoga Mo werd ka sonin
läütnu: So hä nink kauni palgega Mo meeld nink
soänd täütnu. Kuis ma nüüd sinno, Jesukest! Wois
wähjä jättä söämest? Se olles jo kül häbbi.

3. Es olle ma weel sündinu, Kui sinna sündit
mulle, Mo ollet ärrä kaenu, Et ma saas perris sulle:
Es olle sa weel lonu mo, Kui se so melen olli jo, Mo
henne perräst wöttä.

4. Mul olli rasse pattu õ, Ent sa sait päiwlik
mulle, Se päiwlik, kumb mo hengele Tõi walgust,
rõmo, ello. O päiwlik, kumb mo sissen läüt Se ussu
künält, nink mul näüt, Kui wallus om so paistus!

5. Ma kae sinno rõmoga, Nink ei sa täüs so
nättä; Ent sest et muud ei kõhta ma, Sis piimwä
nida tettä: Oh olles meel üts sümwiis, Nink heng
üts merre lagiaus, Et ma wois sinno pirtä.

6. Mul anna lubba Jesuken, Suud anda sinno
sule, Sel sule, kummas maggus piim, Se arms
oppus tullep; Üts piim, kumb kige tullusamb, Üts oppus,
kumb om maggusamb, Kui kii, mes su sün maidsap.

7. Kui südda ikkep ihhun tääl, Et rõmo tal ei olle,
Sis kostap mul so maggus h'äl: Ma olle sinno welli.
Mes ikket sa mo welleken, Oh olle rõõmsa söämen,
Ma massa sinno pattu.

8. Kui illus om so kääken, Kumb minno perrä
künip; Oh wois ma seddä söämen Mei kittä, kui kül
süump.

sünnip. Om piim ning lummi walge kül, Veel
walgemb näus so kääsi mul: O helde Issand Jesus!

9. Kelt es ma meeld ning tarkust sa, So filmä-
keisi kitta, So filmäkeisi, kummaga Mo tahhat tähhel
panna Ku paistap õsel selgede, Ne tähhe oruma kau-
nife; Ent ennämb weel so filmä.

10. Oh et taad kaunist latsekest Ni lastas sõimen
mata! Kõl sünnis euklast hällikest Mo Jesukesel
sata: Mes pantas teddä haina pääl? Siid, saamet
purpur olles tääl Sel latšel parras olnu.

11. Oh wõrke sõimest ommete Se hain ning põhku
ärrä, Nink andke lubba minnule, Ma lä hä rohho
perrä, Nink otsi lillikeisi ka; Nink mes ma aijust
kätte sa, Ja te tõi pehmet woder.

12. Päkesse ümbre tahha ma Neid walgid lille
säda, Ke temmä filmi warjura, Et keetmata woi-
mata: Ent temmä armast ennämb weel Se kuirwa
haina sõimen sääl, Kui kif se ilma ehte.

13. Kif ilma warra, auro ning lust Ei woi so
rõõmsas tetta: Sa tahhat meije pattu eest Siin
risti waiwa nättä, Nink sata meije hengele Se taima
hääd ning rõmoke. Ei tahha seddä keelda.

14. Ent üts om weel mo Jesuken, Kui sa mul
tahhas anda, Et ma iks sinno henne man, Ja sõda-
men woiis kanda; So sõimekeses minno te, Ja
anna kohhalt minnule So hendä ning so rõmo.

15. Kõl nakkap meel nüüd mõtlema: Kuis ma set
wasta tulke, Ke lige ilma teggija, Mes muud kui
muld ma olle? Ent helde wõras ollet sa, Ei põlle
waißt, ei santi ka, Kui no so wasta wõtwa.

19. Ein Kindelein so löbelich. Wiis. 11.

Üts lats om neitsist sündinu, Nink õanes meile antu, Ke tairwast meile kingitu, Nink sõime sisse pantu. Kui se es olles sündinu, Jlm olles ärräsun- niti, Nink lannu põrgo-hauda. Sa tahhas Jõsand Jeesus Krist, Meid ärräpasta kurratist, Nink põrgo eest meid hoida!

2. Sest sünnis meil nüüd süddämest Sel ajal rõõmsa olla, Et Kristus tairwa-rifi seest Om tahnu mahha tulla: Se om üts kallis hallestus, Mes meile saije näidetus: Se Jõsand alland hendä, nink olli ni, kui sullane, Wõt meije pattu hennele, Nink meije ruhrlust kanda.

3. Ke temmä päle kindmäste Nüüd õigen ussun so- dap, Sel õnnistust saap hengele, Kui ussu perrä elläp. Sest kif mes Adami essinu, Om temmäst ärrätas- sotu, Sest tulli temmä tairwast, Nink om tõõst immes arwata, Et Kristus meid wõt lunnasta, Nink pästa pattu wairwast.

4. Kif rahwas peäp rõmoga Sest kirtust andma- tälle, Nink temmä heldust pallega, Et temmä tah- has jälle Umb-ussu eest meid paimenda, Kif wõrast oppust kistuta, Nink õigen ussun hoida. Oh! Jõsand Jummal iggäwest, Ke meile annit Pojakest, Las meid sult armo löida!
A. V.

20. Ein Kind geboren zu Bethlehem. Wiis. 31.

Üts lats om sündnu Pectemin, Pectemin. Sest olgo rõõmsa inimmin. Halle, Halleluja.

2. Süin maggap sõimen haina pääl, haina pääl, Ke wallitsep saäl iggäwel. Halle, Halleluja.

3. Ne karjusse saäl löisüwa löisüwa Se lats, Kumb om Jummal ko. Halle, Halleluja.

4. Ne targa Sabast tulliva, tulliva, Kuld,
Wirol, Mürä töjewa. Halle, Halleluja.

5. Eäl puhhas neitsi emmäs jäi, emmäs jäi, Kä
mehheta last ilmal' tõi. Halle, Halleluja.

6. Siug es woi tedda rikkuda, rikkuda, Sai
meije werres pattuta. Halle, Halleluja.

7. Se, lihhan, meije saarnane, saarnane, Ei olle
pattust rojane. Halle, Halleluja.

8. Et saassem teminä saarnatses, saarnatses, Nink
sadas ommas rikusses. Halle, Halleluja.

9. Se armolikko aja eest, aja eest, Au olgo Jum
lall' iggäwest, Halle, Halleluja.

10. Au kolmel - ainul Jummalal, Jummalal,
Meist kigist olgo tairwa al. Halle, Halleluja.

11. Krist Joland olgo kittedu, kittedu, Et innis
misses sündinu. Halle, Halleluja.

Wastse Ajastaja Laulo.

21. Helft mir Gottes Güte preisen. Wiis. 10.

Ma tahha sinno fittä, O Jummal, rõõmsaste,
Ni paljo kui ma sutta, Nink jöwowa eäle, Sel
wastfel ajastal, Et sa hoold ollet kandnu, Nink rahho
meile andnu So armo siwu al.

2. Meil peap meelde jämä So kallis armo, tõi,
Nink tenno peap sama So pühhä nimmele; Sa
ollet rohkede Meid seni häste toitnu, Nink terwusse
man hoitnu, Ka kaitonu armsaste.

3. Kool, kerk nink sinno sõnna Om jänu rikmata,
Om fanu noor nink wanna So armo näggema; Sa
ollet

ollet heldest kääst Kik andid andnu wäljä, Nink waino, töppe, näljä Ka käändnu meije maast.

4. Sa ollet armo heitnu, Kui Jesä kunnake, Ei olle nuhtlust näüttnu Ni meije pattule, Kui meije teensime; Surm olles muido tulnu, Ots olles meil jo olnu, Et kurja olleme.

5. Ke lodap Jesu päle, Nink pallep hallestust, Se löwwap armo jälle, Saap Jesäst römüstust; Kui temmä süddämest Kik pattu tahhap jättä, nink hääd se wasta tettä, sis pääsep nuhtlussest.

6. Sul, Jesä, kallis Poja, Uuro olgo iggäwest, Ke ollet, läbbi Poja, Meid päästnu kurjussest; Weel meije palleme: Oh! anna rahho aja, Meid kurja eest ka hoija, Nink toida heldeste. A. V.

22. Nun last uns gehen und treten. Wiis. 26.

Nüüd läkkem, astkem päle, Ja laulkem kirtust selle, Ke meid om ellul' jättnu, Nink senni abbis töttnu.

2. Jks edhesi me läme, Töist ajastaiga näeme: Kui üts siin löppep ärrä, Sis tullep töine perrä.

3. Ni mitto oht nink häddä, Niid, taplus, wain nink södda, Siin ilman ümbre kääwa, Nink saatwa meile waiwa.

4. Ent ni kui pikse-ilman, Üts lats se emmä hõlman Woip rahholikkult mata, Nink pelgämata jäda.

5. Ni lassep Jummal essi Ka omme latskeisi, Kui häddä rühhip tulla, Siin omman üsjän olla.

6. Oh meije ello hoidja! Sa ollet öige toirja; Kik meije hool om ilma, Kui ei walwa so filmä.

7. So heldus olgo kirtet, Kumb meile sinnust näüdet: Ka sinno kange kääsi, Kumb häddäst päästap essi.

8. Me palwet weel iks kule, Nink appis meile tulle: Oh, meije ristin wotta Meil rōmo-lättet tettä.

9 Jks kannatust meil anna, Nink neide eest hoold kanna, Ke sinno heldust püüdwa, Nink õnsust perrä noudwa.

10 Sa tahhas häddä-ussi Jks kinni panna essi, Ja keelda werre-sõttä, Nink rahho meile tettä.

11. Oh armwita sa essi, Et häste käüs me käsfi: Hä põlw las kigil olla, Nink armo päiwä tulla.

12. Meid abbitumme toita, Meid essijid ka sata, Meil perräjänuil anna, Ja waište eest hoold kanna!

13. Oh süttita neid haigid, Nink anna röömsid mõrtid N-ül, kummil henge kurbus, Nink pattu üle haigus.

14. Nink wiimselt, mes weel ennämb, Nink meile fige õnsamb: So Waimoga meid täüda, Ja tawwa teed meil näüda.

15. Kik seddä tahhas anda, Nink meid so armun wanda; Sis laulap sinno semen: Halleluja nink amen.

23. Das alte Jahr vergangen ist. Wiis. 2.
Nüüd lõpnu ärrä wanna aig, Me tennäme so, Jummal Poig, Et ollet hoidnu häddä eest Meid mitmal ajastajal hääst.

2. Me palleme weel süddämest So, Josa, Poiga, iggäwest, Sa tahhas risti-rahwast ka Jks kaitsta rohke armoga.

3. Meil anna rahho ka se pääl, Nink mes meil tarbis tulley weel, So helde kange käega Las kaitstus sada meije Ma.

4. Meil anna andis meije süüd, Nink kigil hääd meeld, mõttid nüüd, Et sinno auw nink sõnna hääl Siin meije maal saas puultus weel.

5. Oh! anna õnne meije maal, Nink peä meid so firmu al, Meid kaitsa sõäst, tulkest, weest, Ka tõbbe, kalli aja eest.

6. Las

6. Las kaswa wilha meije maan, Meid sirowá
anna, terwust ka, Sul, helde Jummal, kittusses,
Meil waisil háás nink ónsusses.

7. Kui lábbi surma rahhat sa Meid ilmast árrá-
kasfida: Sis anna ónsalt lahku táál, Et jáme iks so
mannu fáál.

24 Nun treten wir ins neue Jahr. Wiis. 18.

Nüüd wastset aiga nakkame, Nink sinno, Jesu,
palleme; Las seddá ajastaiga ka Meid otsa sata
rahjota, Meil anna rahho, siggidust, Nink perrást
henge ónnistust.

25. Ach Christe unsre Seligkeit. Wiis. 2.

S Kristus, meije Ónnistus, Ke saijet ümbreleis-
gatus, Kui wanna ollit náddáli, Kui Abrahama-
mit ütrelsi.

2. So puhhast werd sis lassit sa Krist! eesmält
árráwallada, Kúl teggit sinna sábusset, Se wanne
om nüüd sinno páál.

3. Et saassem pattust wallale, Sa wórtit koormat
hennele; Sest saat sa Jesus nimmitus, Et sinnult saap
meil ónnistus.

4. Oh! parranda nüüd meije meeld, Oh! kána-
sóand, fórwa, keeld, Et mes so mele wasta lááp,
Meist, Eigin, kohhalt mahhajaáp.

5. Meid hoija ilma wórgu eest, Nink oppeta so
sádust háást, Et aiga háste nakkame, Nink armsas-
petás sinno te.

6. Oh! Jummal, meije mannu já, Om huffan-
muido meije tó, Et sinno nimme mälletas, Ka waan
nink taiwan kittetas.

Jesussfest nink temmã Minnaest.

26. Jesu meiner Seelen Ruh. Wis. 2.

Jesús fige úllemb há, Hengãmist toop hengese:
Mes ma eál himnusta, Sei dá miuna temmãst sa.

2. Jhu na latie, kui sa náet, Noudwa ikkes ilma háád:
Jesús mulle kallimb om, Kallimb kui úts kuldne kroon.

3. Kui ne fige kurjemba Wainlasse mo kiusawa:
Jesús pástap pörgo wáest, Kurratist nink surma
kãest.

4. Olle minna wiggane, Ei sa abbi kustege: Jes
sus wigga parrandap, Ja mul õiges arstis saap.

5. Olle waine, allaste, Nouru ei nakka kohhege:
Jesús essí arwitap, Toitust mo cest murresep.

6. Olle minna wõral maal, Sure rasse risti al:
Siski olle Jesu kãen, Ke mo hoijap úllewãn.

7. Kui mo rahwas teotap, Ja mul hábbi figist
saap: Jesús annap kannatust, Et ma fest sa
rõmustust.

8. Ehf om messi maggus kúl, Ehf ka sukler
maggus sul: Jesús om weel maggusamb, Jesús om
weel túllusamb.

9. Oh sis tahha minna a, Sinno útsind' ar
masta: Sinnust, armas Jesu kãen, Saap mo
hengel rõõm nink õn.

10. Jesust kõrwa kulewa, Jesust silmã nõggewa:
Sõãmest ma tunnista: Jesust pürowã piddãdã.

11. Jesús om mo toitust tãal, Jesús om mo laulo
háal, Jesust minna himnusta, Jesussfest ma rõmo sa.

12. Jesu hawa, surm nink piin, Kostotawa sõand
siin. Jesús, anna wimãte, Surman rahho minnule.

27. Wer ist wohl wie du, Jesu, süsse Ruh.

Wis. 52.

Res so saarnane, Jesus, maggus hä? Mitmast
puhhä, puhhas, selge, Kaddonille ollet ello,
Walgus päle se Jesus maggus hä.

2. Ello, kumb mo eest Surma maitšnu tööst,
Kigest häddäst minno pästnu, Pattu wõiga ärrä
masau: Esä mannu wi Mo nüüd allasi.

3. Auwo paistminne, Ke jo ammoke Lunnastajas
meile anti, Meie lihha sisse panti, Kui aig täüderi,
Auwo Paistminne.

4. Range Söddamees, Sinna teijet häus Pattu,
ilma, pörgo, surma, Sure pissohanna hirno, Omma
werre wäest, Range Söddamees.

5. Auwo = kunningas, Oppetusse paas! Sinno
Zeptrit (wallitsust) minna fittä, Jstu sinno jalgu ette,
Kui Maria kaas, auwo = kunningas.

6. Anna tutta mul Omma auwo tääl, Et ma ka
sul auwo annas, Sinno armun ikkes pallas Sinna
ollet mul Auwo fittus tääl.

7. Wötta hennele ihho hengeke, Et ma armun
ärräsulla, Häddän ligmata ka olle; Sest et sinno
käen Willitsus nink ön.

8. Omma tassaus, Omma maddalus. Minno
henge sisse panne, Et ma wihha siin ei kanna; Sest
et waggaus muido tühhius.

9. Kui weel minno meel Saisap ilma pääl, Känä
teddä henne pole, Et ma ilma hääst ei holi. Olgo se
meel mul, Sinnust saap mul lül.

10. Ärräta mo hääst, Et ma figest wäest Sinno
pole Jesus tötta, Et mo wõrguga ei petta Kurrat
eäle, Sada esfike.

11. Sinno waimo wäest Läuða hengefest; Et ma walwa siin nink palle, Ussun so een julge olle, Läuða hengefest Omma waimo wäest.

12. Kui ne laine tääł Tahrwa pimmet döl, Henges laiwa Finni katta, Rühhi mulle abbis tötta, Saisa minno man, Hoidja pimmedan.

13. Sada, förgemb Dn, Julgust söämen; Et ma lihha himmo wihka, Ilma warra siin ei ihka, Julgust söämen Sada förgemb Dn.

14. Kui surm liggi om, Saisa minno man, Surma orru läbbi sada, Wötta mo ifs walmis tettä, Et so järje een Saisa üllewän.

28. Mein Herzens Jesu meine Lust. Wiis. 1.

Mo helde Jesus, minno rööm, Mo kallis henge warra! Ma ihka ni kui latsekän So armo rinna perrä. Mo su sul kittust walmistap, Et mo so heldus kostotap, Nink sinno arm ei löppe.

2. Mo süddä pallap armoga So wasta, Jesu-kenne, Nink laulap, kargap römuga, Kui ma so armo tunne. Ma anna ussun sulle suud, Ei pürowä warra, ei ka muud; Kui ma so lörowä enne.

3. Mo imme walguš ollet sa, Kumb selgest paistap mulle, Et ma ka ilma tekkita So tunne siin nink palle: Oh wötta terwet söänd sis, Nink läädä teddä iggäwes, Et ma jääs lühtris sulle.

4. Sa ollet selge taiwa-te, So läbbi same sinnä, Ke sinno tunnep ögaede, Se woip käl taiwa minnä: Oh sada mo sis ütfinda Se te pääl, Onnisteggija, et ma muud teed ei lönni.

5. Sa ollet tötte ütfinda, So sönman tunnus wäkk; Ma lönni ilma sunnota Om-wöls nink paljas

näggo;

näggo; Ma wallitſe ſo hennele, Oh päſtä ſöänd wallale, Et tunneſ ſinno tekko.

6. Mo ello ollet ſinna la, So wäggi minno ſaateko; So Waim, kumb fiſ woip tallita, Mo ihho, henge läütſo. Et ma ſiſ waimo·ello täüſ, Ka orſani iſſ kändmäs jääs. Mo ello Jesus hoidko.

7. Sa ollet magguſ taima·leib, Se Leſä üllemb ande; Mo ſüddä nähjän ſeddä ſööp, Ninf toitap ſega hendä; O Leib, kuſt ello·wäkke ſaap, Oh ärrä laſko ilma hääd Mo ſinnuſt ärrä käända.

8. Sa ollet mul kui jodaw wiin, Kumb minno kurtul magguſ; Ke kiſtorap ſeſt janno ſiin, Se himmuſtap ſo iſſeſ: O Lätte, kumb täüſ magguſuſt, So perrä om mul himmuſtuſt, So arm om minno rikkuſ.

9. Mo reimas, ehte, illoke Sa ollet, illuſ Jesus; Ma kää ſiin öige allaste, Kui mul ei ſa ſo öiguſ. Kui ſa mo wöttat ehſita, ſiſ ilma ehte pölle ma, ja fiſ mu om mul rojuſ.

10. Sa ollet minno kinni liin, Kuk minna warjun iſtu, Ei puttu mo ſääl pörögo piin, Ei woi mo riſt ſääl rikku. Oh anna armas Jeſuken, Et ma ſo ſiſſen elläden Wois fiſe läbbi aſtu.

11. Mo karjuſ ninf mo haina·ma, O Jesus, ſinna ollet, Ma olli waine eſſija, Kui ſa mo orſma tullit. Niüd hoija omma lambakeſt, Et ei ſa neelduſ wainlaſſeſt. Ei ſa, kui mo eeſt pallet.

12. Sa ollet helde pöijoken, Ma wötta ſinno hölma. Mo kõrge preeſter, ninf mo woon, Ke mo eeſt piddi koolma. Mo fiſe üllemb kummingaſ, Ke minno kaidſap wäggewäſt, Et ilm ei ſa mo neelma.

13. Mo parremb ſöbber ollet weel, Ke fiſ mo ſöänd puttup: Mo welli, kel om helde meet: Mo

emma, ke mo toiday: Mo arst, kui minna többine;
Mo rohhi nink mo hoidjake, Ke többen minno kaep.

14. Mo söddamees siin taplussen, Mo kilp, mo möök, nink odva: Mo rõmustaja kurbussen: Mo laiw, kui om wee-häddä: Mo anker, kui suur tori mi-hääl: Mo saatja kesset merre pääl, kumb eäle ei pettä.

15. Mo hao-täht nink selge päiw, Kui ma kää pimedussen: Mo warra, kui mul santi-waiw: Mo mäggi sirowiussen: Mo sukker, kui kif mörru tääl: üts kattus minno henge pääl, Ka wihma saddamissen.

16. Mo lusti-aid, kumb lille täüs, Kun waiklik willun istu: Mo lillik, kel om maggus hais, Kui henge sisse pista: Üts lil siin häddä-orrun ka, Kui ohhaka mo waiwawa, kui ristin päle astu.

17. Sa ollet rõõm mo kurbussen, Mo mäng, kui mul hääd põlwe: Mo päiwa-tõ nink minno On: Mo mötte, kui ma walwa. Mo unni nink mo hengus ka, Et ma woi häste maggada, Nink murre mo ei salwa.

18. Mes ma kü, illus Jesuken, Siin sinnust ütke ennamb? Sa ollet minno armaken, Kif kigin, kige parremb: Mes minna eäl himmusta, Sesamma ollet sinna ka. Oh olles arm mul kangemb!

29. Meines Lebens beste Freude. Wils. 6.

Minno ello üllemb warra Om se rõmus taima paig, Minno henge rõõm nink erra Om mo Jesus, Esä Poig, Mes mo söänd kostotap, Taima ellun nättä saap.

2. Otsko mu se ilma warra, Luwo, himmo, kostorust, Minna kae taima perrä, Otsi Jesu
sestseust.

seltseust: Ilma rikkus hukka lääp, Jesu warra ikkes jääp.

3. Rikkambas ei woi ma sada, Kui ma olle Jesusen: Kige ilma warra: aita Omma selge tühhi õn. Jesu om se õige hä, Kumb toop hengust hengele.

4. Ilma ehte kaunist paistap, Mink om illus nättä ka: Ent kuis kawwa remmä saisap? Tühhikenne om se hä. Pea, pea hukka läät, Mes sa ma päääl armsat näet.

5. Ent ne jäädwa taiwa: ande, Kumba minno Jesu kaen, Woima sõänd sinnä kaända, Kun om iggawenne rõdm, Kun ei lõppe aawustus, Kun üts jäädwa kostotus.

6. Karri, roste, wessi, tulli Ei te kahjo warrale, Kumba Jesus minno welli Walmistap mo hengele: Säääl om otsan fik se waino, Mes siin heng näep eggapäiw.

7. Utte päiwä Jesu hõlman Olla, paljo parremb om, Tuhhat ajastaiga ilman: Ehk kül olles paljo rõdm. Jesu kõrwal elläma Om hä pötk: oh Jesus ja.

8. Eijalt sõma, lijalt joma, Tantsma siin ninne kargama, Ei sa sulle rõmo toma, Jesu st peät ihkama. Se om henge üllemb õn, Tühhi om fik ilma, rõdm.

9. Taiwa: rõmo mulle anna, Helde Jesus, peake; Minno henge eest hoold kanna, Toida teddä armsaste. Olles ma jo üllewan, Kun se õige jäädwa rõdm!

Kolme Runninga Päiwäl.

30. Jesu rufe mich.

Jesu, heika mo Ilmast, et ma so Wasta wõtta.
Sulle tõtta, Jesu heika mo.

2. Ei

2. Ei Jerusalem, Enge Jerlehem Annap meile
Toitust jälle, Ei Jerusalem.

3. Kallis Jerlehem, Sinnust om mul rõdm.
Sinnust tullep, Mes heng pallep, Kallis Jerlehem.

4. Näüd ei olle sa Mirte arwota. Onne, walgust
sawa sinnust Ka ne paggana.

5. Näüda tähte mul, Et ma ilmast sul Woisse
tulla, Sinnul olla, Näüda tähte mul.

6. Pea, pea ma, Jesust kätte sa: Wotta patwust
Meeld nink moistust, Haiget sõänd ka.

7. Ärrä pölgö mo, Anna et ma so Häste tunne,
Walgen kōnni, Ärrä pölgö mo.

8. Imme s latselen Läuäda sõämen Kanget usku,
sis ma kutsu Sinno minno õu.

9. Muggus armoken, Las mo hennesen Sinno
kittä, Melen pittä, Muggus armoken.

Henge Puhhastamisest.

31. Wie wird doch so gering. Wiis. 5.

Puhhastamisest tõ om kohhalt narus lānnu: Se
tühhi ilma meel om kül jo sijalt tennu, Kui ker-
kun tõistega hend' wāljast allandap, Nink koddun
pölwī pāäl mõnd kõrra kumardap.

2. Kui kārwas pattale nink lawwal säteti ajal,
Sis lābbi loetas ne patwe mõnnel hawal: Kui otsan
om se tõ, sis ello nakkatas Se wanna wiisi pāäl, ehk
lāt weel kurjembas.

3. Iim siski mõtlep weel, hend' häste puhtas sa-
nus, Et temmä omma kõrd sai lawwal ärräkānnus.
Kes se ei kittā mit, se petas hullus jo: Ni om se ilma
wiis, et Jummal parrako!

4. Se

4. Se puhhasteru om nink Waimust wastifest lobu,
 Ke pimmedusse kääst om walge ette todu, Ja wihkap
 kurja tödd, Käüp rödmfast eigen haân, Nink ikkep aiga
 kii, kui elli kurjan tödn.

5. Me süddä om üts lätt, kumb kurjust ikkes kedäp:
 Mes sönnan, teun ka se ello wäljä näüdäp. Kui
 söänd öigede ei lasta parranda, Sis ei sa Jumma-
 last ka rahho tullemä.

6. Ei pu meil nouwo mit, ei Jummal ilma jättä:
 Kui tahhas Innimen se perrä enne tettä: Ent rahwas
 tagganep se rist'i podu eest, Kumb önsassamisfes meil
 antu Esä kääst.

7. Ei Jesand salli joht siuru kawwalussi: Ea
 tijäp selgode kii salla köwwerussi: Sis jättä kawwa-
 lust, las Jesu werrega so söänd puhhasta, sis om so
 käül siin hä.

8. O Jesu tenno sul, et seddä tedä annit. Mo
 pästä pattust nüüd, ke pattu ristin kannit. Se ikkes
 puhtambas mo Mötte nink mo Meel, Et tärwest
 puhhastet so ette tulle sääl.

Kristusse Samisse Kulutamisfest.

32. Freu dich du werthe Christenheit. Wiis 21.

Se rödmfas rist'i innimen, Et näet siin Jesä
 nouwo, Nüüd alletas kii meije On, Sest andkem
 tälle auwo, Et meile ön nüüd sadet om säält taiwast
 läbbi Poja. Sis wötkem fest kii süddämest Nüüd
 kitta omma Pojat.

2. Ei wölfi Jummal sönnan mit, Mes temmä
 ätskörd ütlep, Om ikkes töisi nink ka nüüd, Eht
 latseite

Katsite ihu mõtlep. Nüüd Jesust Krist meil armos
list Om Jesä taimast andnu, Oh! imme tõöst, et
Waino wäest Om Maarja Kristust kandnu.

3. Täl ütrel Engel Raabriel: Sa peät rasses
sama, Sega, ke om Immanueel, Nink tedda
ilmal toma; Se neitsiken, ke kauniken, Sest asjast
naksi heitma, Uf siski weel, mes kuulti saäl, Et Jum-
mal kii saap täutma.

4. Se Arm meil tullep üllewäst, Et meil se auro
om sanu, Et sa, O Jesu, heldusf st Meil welles
ollet jänu: Me palleme nüüd kindmäste: So sõnna
meile jättä, Et ütškörd weel so honen saäl Se imme
meil saap nättä.

33. Zeut ist ein angenehmer Tag. Wiis. 1.

Üts armas päiw om täämbä meil, Kumb meile
toop hääd sõnna: Üts päiw, kumb rõmus Zionil,
Kumb odeti jo enne. Üts päiw, kumb tettäs Jum-
malast, Üts sõnna turowas üllewäst, Et Jesus
rühhip tulla.

2. Üts engel tullep Jesandast, lát Matsareti lina,
Toop Neitsil sõnna üllewäst, Nink ütley: terre sinna!
Arm antas sulle Jummalast, Üts poig saap sinnust
sündinus, Kel nimmi pantas Jesus.

3. Mo südda wirgu üles nüüd, Nink mõtle häste
perrä, Ja kae sedda imme: tõdd, Kumb moistust
wärap ärrä. Se Neitsi ihhun Jesus sai, Ke
pühast wainust pühhas jäi, Nink tulli puhtast
ilmal.

4. So sissen tahhap sada ka, Kui sinna armo
sõwrat, Nink nakkat puhtust waidlema, Ja neitsis
sada püwrat: Sis saap sul Jesu emmä õn, Nink
kannat Jesust sõamen, Kui neitsi ihhun kandnu.

5. Se

5. Se engel sinno terwitap, Kui pühhä kirja kulet: Nink Jummal sinno õnnistap, Kui sinna ussun pallet. Kui annat pühhäl Waimul maad, Sis tallitap ta omma tödd, So sissen ni kui neitsin.

6. Ei olle se ni rasse joht, Kui mõtlep inniminne. Kui meil om sündmissen ka oht, Sis mõtle seddä enne; Mes rahho saap, nink henge õn, Kui Jesus meije soamen Om sündinu nink elläp.

7. Kui ollet armun Esä man, Mes holit sa sis hirmust? Kui henge kurbus möda om, Sis kargat sinna rõmust: So häddä kaantäs õnsuses, Kui sündinu om Jesus Krist So õnsa henge sissen.

8. Ei tija ilm sest middäke, Sest temmä usk om essi. Kui su siin ütlep ennege: Ma ussu Jesu sisse, Ke sündi neitsist Mariast, Nink lunnast minno Kurjussest, Käl wol ma pattu tettä.

9. Oh seddä hirmsat kawwalust! Mes arwitap so Jesus, kui jääp so sisse pimmedus, Ja kõrkus, ahnus, rojus? Kui sinna ei käu walgussen, ja ussun, armun, õgussen, Sis ollet sa iks huffan.

10. Ei sünni täambä rõmo sul, Kui tahhat pattu tettä, Sa ollet wihha, wanne al, Ei woi joht õnsust nättä. Oh palle armo hennele, Nink kändä pattust digede; Sis saat sa rõmo sama.

11. Oh Isand Jesus walgusta Se pimme sõkket rahwast: Mo siini arwa ülles ka, Et tunne hästre hennast. Sa täambä tärowest sündinus Mo sissen, et ma iggawes Wol siino perrält jäädä.

Kristusse Kannatamisest ning Koolmisest.

34. Christus, der uns selig macht. Wiis. 35.

Kristus Unnisteggija Piddi ilma süta, Osel, rõõwli kumbega, Hendä lastma keütä. Widi meije pattu eest Kurja kohto sisse, Mariva kui war-rast-meest Teddä Judalisse.

2. Walge tullen wöttiwa Kõrge: Preestri kätte, Saatwa Jesust paggana Pilatusse ette; Se tuus temmä waggauft, Käst Herodessele Kuluta kii kaibas tust, Mes süüs anti tälle.

3. Jesu st pesti rihmuga, Otse söma = ajal, Sõamehhe nariva Teddä kohto = majan. Teoreti roppeste Kallis Jesu palge, Pannas tälle päleke Risti koorma sälgä.

4. Päiw jous ülii lounelle, Põdi risti päle Jesust ihho allaste. Naarwa teddä jälle Rõõwli ni, kui kaeja, Et ka päiwäkenne Pimmes naksi minnema Ülle neide kõnne.

5. Perräst lounat tännitas Jesus risti = kannun. Sappi = ättik annetas Jõgis tälle jannun. Sis hett temmä hõlliga Omma henge ärrä. Mitto immer sündsüwa Seddämaid se perrä.

6. Soldat tulli oaga (Kui tüf aiga lännu) Kõlge ülles arwama, Lunnastaja mannu: Sest joost wäljä rohkeste Berri ning ka wessi, Seddä ütlep selgede Näggija Jaan essi.

7. Öddang naksi tullemä, Josef naksi rühlmä Ristist Jesust kassida, Reiwastega mähkma. Se pand teddä aufaste, Juda wiisil, hauda. Wahti kãstas kõrwaste Seddãsamma hoida.

8. Kallis

8. Kallis Önnisteggija, Armas Jesukenne, Ke
sa omma werrega Meile sadit öñne; Lasse meid ka
süddämest Pattu mahha jättä, Nink so kalli surma
eest Sinno ikkes kittä. A.V.

35. Da Jesus an dem Creuze stund. Wiis. 33.

Rui Jesust risti naglari, Nink meije perräst wai-
wari. Sis pajat säitse söñna; Meid sünnis
ikkess mälletä, Nink häste meelde panna.

2. Se eddimätsse söñnaga Wöt Jesus Eosa
pallelda: Sa tahhas andis jättä Kik, mes se
tahwas teedmata, Nüüd mulle wäep tetta.

3. Mes töiselt kulus Jesu suust, Näüt rödwille
suurt hallestust, Rui Jesus üttel waiwan; Sa peät
täambä minnoga Tööst ütte sama taiwan.

4. Se kolmas üttel emnäle, Nink armsamballe
Jüngrelle: So poiga Kae, Emmä. Jaan, peä
teddä armsaste, Sul olgo emmäo temmä.

5. Se nehäs söñna tunnistap, Mes hädda Jesus
kannatap: Ma olle suren jannun. Ni waidlep
meije önnistust Se Jesand risti-kannun.

6. Nüüd heikap ötse södamest Se Jesand Jesus,
wijendest: Sa Jummal ollet jäcnu Nüüd Koh-
halt minno armetus, Nink abbi ärrawötnu.

7. Weel tullep panna tähhele Se kuwes söñna
digede: Nüüd olle minna täcnu Kik, mes mul
sündi kannata, Nink armo teile näüttnu.

8. Nüüd kuulge wiimset söñna weel, Mes Jesus
heigas risti pääl, Rui surm so talli ette: Nüüd
wörta minno hengekest, O Jesä, henne kätte.

9. Ke Jesu surmast römustap, Meid säiese söñna
mälletap, Käl Jummal seddä hoijap, Et temmä ma
pääl armo saap, Nink taiwan römo löwwap. A.V.

36. Wenn meine Sünd mich Kränken. Wiis. 34.

Rui pat teep waiwa mulle, Mo Isand Jesus Krist! Sis las mul meelde tulla, Et kolit minno eest, Nink massit kif mo pattu süüd Sääł risti kanno-küllen, Et kif om tassa nüüd.

2. Oh immelinne heldus, Rui mötle söämeest, Et Isand essi nuhtlust Kand sullaside eest: Se dige Jummal iggäwest And hendä surma sisse Mo hukka pantu eest.

3. Mes woip nüüd kahjo mulle Käl tettä pattu hulk, Rui minna ussun olle; Gest minno pattu-wölg Om mastu Jesu werrega, Ei olle ennämb waja Mul surma pelgäda.

4. Seperräst tennä minna So, Isand Jesus Krist, So wallo nink so pina Nink süta surma eest: Ma kittä sinno oigamist, So möero risti-waiwa, Nink sinno hallestust.

5. Las sinno möero surma Mo ikkes ajada, Et ma kif pattu armo Woi röömfast paggeda; Nink eäle ei unneta, Rui paljo se sul masnu, Et ma nüüd önsas sa.

6. Mo risti nink mo häddä, Ka naarmist, teotust, Las kannaten mo wöittä; Te sinna Jesus Krist, Et ma woi ilma sallada, Nink sinno jällin käwä, Mi kui so meelehä.

7. Las minno muile tettä, Mes sa teit minnule, Mo wellel armo näütä, Ja orjust ligille Mo omnia kaswo otsmata, Mi kui sa mulle näütü, Kif armust ütfinda.

8. Eac wimäre so hawa, Rui minna ärrä lä, Mul tanget römo tuwä, Mo usku kinnita; Et jääs mo totus ütfinda So kallis surm nink werri, Sis sa ma önsas sa.

37. Hertzliebster Jesu, was hast du verbrochen.

Wils. 27.

Mes ollet sinna, armas Jesus, tennu, Et sinna ollet surma sisse lannu? Mes om se süüd? Mes tö? Mes pat nink ohto? Mes sulle johto?

2. Üts orja-witsa kroon sul pantas pähhä, Nink piitsaga sac, pessetus so kehhä, Sa ättike nink sappiga saat jorus, Nink ülles podus.

3. Mes om jäll, Jesand, mes sa ollet esnu? Mo pattu omma nida sinno pesnu. Ma olle, Jesand, seddä ärrä tennu, Mes sinno lönu.

4. Kui immelik om sinno nuhtlus nättä? Hä karjus kannap lammasste eest häddä. Jesand, ke öige, sullaste eest massap, kii wölga tassup.

5. Se wagga kolep, ke hääd teed om lannu; Se kurri elläp, ke iks kurja tennu: Siin pässap surma teenja iniminne, Jesus saap kinni.

6. Ma olli jallast sani pattust täutu, Mo sissen ütsik hä ei olle löitu; Se eest, ma peäs kandma põragun waiwa, Sa annat taiwa.

7. O suur om se arm, o arm ülle märä, Et sa ei olle lannu surma mödä. Ma elli rõõmsast ilman, kumb om kurri, Nink sul om murre.

8. Oh! sa suur Jesand, ke suur eggal ajal, Kuis ma woi käl so kirtust tettä lajal? Ei ütsik woi säärst kirtust erte kanda, Kui sünnis anda.

9. Ei woi, o Jesand, mo meel mitte moista, Kui süres sünnis sinno armo tösta. Kuis ma woi massa, mes sa ollet tennu, Nink waiwa nännu?

10. Siss' om weel, Jesand, üts, mes kittä sinna, Kui lihha-himmo jättä mahha minna, Et wastesf we ei sa mo henge rikma, Nink põrgo toufma.

11. Ent sest et se ei saisa minno wäen, Ent kii om ütfind, Jesand, sinno kääen; Sis mulle, lihha-himmo ristipanna, so Waimo anna.

12. Sis saap so armo hoidma minno süddä, Nink minna tahha ilma tühjas pittä, Nink sinno tahmist, Jesand, ikkes tettä, Ei mitte jättä.

13. Ma sa sul auwus ka kii jätma perrä, Ei ristin, waiwan usku heitma ärrä, Kii häddä, ohto, surma ärrä põlgma, Ei ka neid põlgma.

14. Se ehk se kii kii om ütts tühhi assi, Siss ei sa seddä põlgma sinno kääsi; Ent tahhas heldest armust wasta wõttä, Ei häppe tettä.

15. Kii, Jesand Jesus, sääl een sinno troni, Mo pä saap kändma ütts auwo-kroni, Sis tahha minna sinno nimme kõrgest Jks kitta järgest.

38. Hilff Gott, daß mirs gelinge. Wils. 34.

S Jummal, tulle sinna Niiud abbi armoga, Et mul wois kõrda minnä, Niiud laulden kuluta So arma Poja kannatust, Nink mõrro surma wallo; Oh! anna siggidust.

2. Kii pididi tõttes sama, Mes Jummal tootap, Es peä wõltsis jämä, Mes kirri kulutap, Et Kristus pididi tulles, Kii inimissi päästma, Nink surma minnemä.

3. Sest tulli nida tänna Se Jesand ilmale, Nink kiiut Jesä sõnna, Tei mitma imme-tõ; Lääts perräst surma nuhelusse, Kii Judas teddä mõije, Se petja sullane.

4. Kii Pääsja-Wona sõiwa Ne Jüngre Jesuga, Wõt tenimä perräst leiba, Murs seddä, tennas ka, And sega neile kigille Tõöst omma ihho sürowä, Kumb anti surmale.

5. Ka

5. Ka winan temmä jodap Meid omma werrega. Ke nüüd se päle mötley, Woip usku Finnita, Kui temmä seddä leiba sööp, Nink ussun joop sest winast, Et temmä önsas saap.

6. Se Jesand esfi mösknu Meid jalgu Jüngrille, Nink armo näütä käsknu Ka rdine töiselle. Sest tähhest peap tuttama: Ke öigest temmä Jünger, Ei olle armota.

7. Se kawwal Judas tulli Sis Jesust tabbama, Kui temmä aijan olli, Nink löppi pallelda. Suur wäggi tulli temmäga; Sis widi Jesust kohto, Nink püti hukkata.

8. Se armas Jesukenne Sai risti naglatus, Se wagga Wonakenne Sai ärrä tappetus. Kik kannat temmä meije eest, Et meile peap sama Nüüd armo Jesä käest.

9. Pääd nõrgut Lunnastaja, Kui temmä hengeheit. Woip Jani kirjan käija, Kui Jesus kolu löit; Kuitao temmä mattetu, Nink nida jälle tösnü, Kui temmä ütelnü.

10. Käsk Jesus armo:sonna Meid Jüngrid kuluta, Nink seddä tedä anda Nüüd ülle ilma:ma: Et se, ke ussup eäle, Nink lassep hendä risti, Se saap tööst taimatte.

11. Om Lukas kirja pannu, Nink ütley selgede, Et Jesus taima lännu Hä Jesä käele: Jääp siski ikkes allasi Ka ma pääl meije mannu, Se ilma otsani.

12. Sis Waimo Jesus lähhat, Ke tulli uskille, Meid tötte sisse juhhat, Et löiti taima te. Sesamma andko meileke, Et meije öigen ussun Kik taima lähhame.

39. Ach wir armen Sünder. Wiis. 22.

Sh! meid pattast waiſi! Om ſe pattu juur Riſnu mehhi, naiſi; Seſt waino olli ſuur, Et kiſ ollim' heidet Arrá Jummalast, Pattun kinni keüdet Surma iggawes. Kúrie eleiſon, Kriſte eleiſon, Kúrie eleiſon.

2. Surmaſt es woi meije Hendá lunnasta, Pattu' hull' meil jáije Ulli kangeſt ka; Útsik meid es páſta, Rui ſe Iſand Kriſt, Ke rühk ilmal' tulla Maſma meije eſt. Kúrie eleiſon, Kriſte eleiſon, Kúrie eleiſon.

3. Rui es olles tulnu Kriſtus ilma páäl, Siſ kiſ ollesm' olnu Hukkan pattuſt weel. Ent et kofi temmä Kife pattu eſt, Siſ me ſame jáma Wabbaſ ſurma wáeſt. Kúrie eleiſon, Kriſte eleiſon, Kúrie eleiſon.

4. Mi ſuurt armo, helduſt, Iſſalikko hááb, Teep meil Jummal armuſt, Ilma meije tööt, Onma Poja kábbi, Ká kand ilman táál Pattu, ſurma hábbi Me eſt Kriſti páäl. Kúrie eleiſon, Kriſte eleiſon, Kúrie eleiſon.

5. Seſt hend röömſaſ náükem Surma waſta hááſt, Arge árráheitekem Yörgo tulle eſt. Seſt me ollem' páſnu Kige hátdá káeſt, Rui om Kriſtus töſnu Surmaſt meije eſt. Kúrie eleiſon, Kriſte eleiſon, Kúrie eleiſon.

6. Seſt nüüd kikkem aino Pühhá Jummalat Iſa, Poiga, Waino, Et meid rummalat Tahtu nu kurráſt páſta, Nink meit kanda hooſd, Et me woiffim' ſaiſta Teummá Sónna pook. Kúrie eleiſon, Kriſte eleiſon, Kúrie eleiſon.

40. O Haupt voll Blut und Wunden. Wiis. 3.

Spá! táús werd nink joni, Táús wallo, teotuſt: O Pá! ke nara kroui Kand orjawitſa puuſt:

D

O Pää! Kumb muido illus, Täüs auwo, ehte ka, So peetas siin hullus, Ent minna terwita.

2. Sa kaunis, illus Palge! Kumb muido heiditap Kii ilma, kui so walge Neil filmi ette! saap: Kuis sa ni narus tettu Ninē ärräsülletu? Kuis sa ni hullus petu, Ninē kohhalt põlletu?

3. Kii sinno palge näggo Om ärräkaddonu: Se lange surma wäggi Om sebdä risonu, Ninē om kii ärrawõtnu So wälke, illosust, Ja om so mahha jätnu Kii kolu kehha tõest.

4. Kii, mes sa, Jesand, kandnu, Om minno koorma wist, Ma olle sebdä pandnu So päle Jesus Krist. Siin saisa minna waine, Ke nul, ilust teninu, Ent olle armolinne, Sa ollet päästnu mo.

5. Mo karjus ninē mo hoidja! Oh wõtta minno waišt So hõlma, ja mo toitja, Kii hääd jo saap so kääst: So armo: piim ninē messi Mo henge kostotap, So pühhä Waim, se essi Mul taima andid toop.

6. Siin, so man, tahha saista, Oh ärrä põlgo mo; So mant ei lä ma tõeste, Kii sa jo lahkunu: Kii nõrgas läap so süddä, Ninē nakkat minnema; Sis tahha ma so wõtta Mo hõlma armoga.

7. Sest om mo Waimo sissen Suur rõõm ninē melehä, Kii ma so kannatussen, Mo On, woi elläda. Oh et ma wois, mo Ello! Siin sinno risti man Ka essi koolda jälle; Se olles mul suur õn.

8. So, armas Jesus, tenna Ma kigest sõamest, So surma ninē so pina, Ninē kalli armo eest. Oh anna, et ma sulle Ninē sinno armule Jä, fenni kui ma kose ninē soga ärrälä.

9. Kii ätskõrd mul süst minnä, Sis ärrä taggane: Kii surma mo wõttap kinni, Sis lahkiine, mo Pää
E S
Kui

Kui lahki läap mo süddä, Sis saisa minno man,
Nink löppeta kii häddä So surmaga, mo On!

10. Mul rõmus henda näüdü So werrepalgega,
Kui ma pääal mul om häddä, Ehk kui ma ärrälä.
Sis tahha ma täüs rõmo So perrä kaeda, Nink
sinno, ja so armo, Ka koolden, tunnista.

41. O Lamm Gottes unschuldig.

Süta Jesukenne, Ke risti päle pantu, Kui wagga
Bonakenne, Nink meije pattu kandnu. Kui
sa es olles koolnu, Jlm olles hukkan olnu. Heidä
armo meije päle, o! Jesu! Anna meile sinno rahho!
o Jesu!

42. O Welt sieh hier dein Leben. Wiis. 24.

Sarmas kae tännä! So armas Jesukenne, Se
om siin risti pääal. Se aumo: Jesand kõrgest,
Se teotetas järgest; Poop ma nink taiwa wahhel sääl.

2. Oh tulle, kae pea, Kik temmä pühhä kehhä
Om rop nink werrine. Üts oigaminne sõäst, Kumb
koormaru om waiwast, Lät tõise perrän taiwatte.

3. Kes om so nida pesnu, Nink säräst wallo tennu?
Mo Onnisteggija! Ei olle kurja tennu, Ei pattu te
pääal kätinu, Sest kigest ollet wabba sa.

4. Oh minna teggi seddä, Mo pattu pesnu teddä,
Ke olli pattuta. Mo rasse essitusse, Mo hirmsa
kõwwerusse, Ne litswa sinno otsata.

5. Ma pididi käsist, jallust, Ni waiwatama pör-
gust, Kui tetti sinnule. Ne piitsa, kablä, nagla, Ne
jone, raije, hawa, Ne sündi sada minnole.

6. Mul appi sinna tullit, Nink omma sälgä pan-
nit Mo sure pattu süüd. So tetti mo eest wannes,
Se tulley mulle õnnes; So wallo kostonap mo nüüd.

7. Sa

7. Sa mulle armo näüdit, Ka kää mehhes heidit
Mo sure wõlla eest: Sa narv-kroni kannit, Nink
hendä surma annit, Ja kannatit kii sõamest.

8. Mi minno waise perräst, Mo pästä pattu-häd-
däst, So hirmsast waiwatas; Surm, pat nink kii
mo wigga, Mes minno pannep hukka, Kii sinno
hauda mattetas.

9. Oh! sinna helde Jesus, Kii se om minno koh-
hus, So häste tennäda, Nink kigest ommast jouwust,
Suust, sõamest nink nouwust, So heldust ülles arwada.

10. Ehk minnisuggust mulle, Ei olle anda sulle,
So armo tassuda: Ei tahha siski järtä, Kii kawwa
ello nättä, So armo meelen piddäda.

11. Ma tahha eggän paigan, Mi kottun kui ka
wäljän, Se päle möttelda. Kii suur om sinno
õigus, So waggaus, arm, heldus, So kibbe surm
woip oppeta.

12. Kii hirmsast Jummal nuhtlep, Kii nuhtle-
ma ta tullep, Nink patru karristap: Kii rasse teminä
wihha, Ke ei woi kurja nättä, So kannatus mo
oppetap.

13. So armolinne süddä, Mo oppep helde olla,
Nink melest tassane: Ei mitte wihhastada, Ent se
eest armastada, Ke kurja tema minnole.

14. Kii kurja telefandja, Nink auwo-teotaja,
Mo, ilman, waiwawa: Ei tahha wasta panna, Kii
üllekohhut kanda, Mes nemmä mulle reggewa.

15. So risti tahha kanda, Ei mitte woimust anda,
Mo kurja lihha: Kii hääd ma tahha tettä; Seper-
räst waiwa nättä, Mes om so pühhä tahtminne.

16. So surma minneminne, So halle õigaminne,
So werre-higgi ka, Ne peäwa, kui kole, Mo saatma
taiwa pole, Sää sinno üsjän hengäma.

43. O Traurigkeit, o Herzeleid. Wiis. 25.

Oh! leinagem, nink kaibagem! Suurt murret
sunnis kanda: Jesust, Jesa ainust last, Tuu-
was hauda panna.

2. O halledust nink willitsust! Müüd koolnu Kristus
ärä: Saatnu siski ligille Sega taima warra.

3. O pattane! näts sinno tõ Om tälle Surma
tenu, Runna ollit kurjaste ille kelo lännu.

4. So kossija om werrega Müüd sinno puhtas
mõsknu, Kaunis mõrsjas hennele Pattu-porrif tõstnu.

5. O palgekest! o kaunikest! Kes sinno pididi rik-
ma? Rik, mes ilman eäle, Peap sinno ilma.

6. Oh! kaege, kui halleste om koolnu Jesu kenne:
ei woi sedda ikmata Kaija inimenne.

7. Suurt õnnistust nink rõmustust Woip iniminn-
ne lõida, Kä se hauda-pannemist Melen tahhap hoida.

8. Müüd palwega ma tänнита, O Jesu,
sinno pole: Olle minno perrändus, Kui ma
äräköle. A. V.

44. Die Seele Christi heilige mich. Wiis. 2.

So heng, o Jesu! tekko mo Müüd puhtas, minna
palle so: So Waimoga mo ühhenda, So ha-
wuga mo parranda.

2. So wessi, kumb saät rohkele Joost kullest,
hääs sel ilmale, Mo mõsko: nink so werrega. Mo
meeld nink sõänd jahhuta.

3. So higgsi saatko heldeste, Et minna ei sa
kohutte: So ristisurm, wain, kannatus, Se olgo
minno kinnitus.

4. O kule armas Jesu kenne! Mo petä kohhald
kennesen. So hawu mulle wallak te, Kui kurrat
kuisap kurjaste.

5. Ja wiimsel tunnil kutsu mo, Et saasse rõõmsast nättä so, Ninĕ kitta pühhä feltſiga So nimme kimalõpmata.

45. Mietne Seel ermuntre dich. Wiis. 7.

Süddä wirgu illes tööst, Mõtĕ Jesu armo päle, Ke hend annap sinno eest, Känä tännä kif so mele; Rae pohjatumma armo, Et sul Jesusest, saap rõmo.

2. Nätse, Esä wagga Poig So eest risti päle podi, Berritses jäi temmä kif, Kui sääl pu pääl kinni lödi; So eest last hawu tettä: Kus omi suremb arm kül nättä?

3. Sinna piddit iggäwes Põrgo harwan wako tundma, Ninĕ so pattu nuhtlusſes Hukkatust ninĕ pina kandma! Ent so Jesus wõitap kanda, Lassep sulle armo anda.

4. Esä wiſha Eistotas Temmä poja waiwa läbbi: Säduš me eest täidetas; Aumus kääntas meije häbbi; Pat, surin, kurrat wäärtas ärrä, Ninĕ meil saap se taima warra.

5. Armas heng, oh mõtle sis, Mes sul sünnis jälle tettä, Jesuselle kittusſes, Ke so eest wõt waiwa nättä: Temmä waino es olle nalli, Temmä arm es olle walle.

6. Mes ma waine muld ninĕ põrm Tälle se eest peä näütma? Ulli suure om temmä arm: Dimma laiskust peä laitma, Et ma armun olli kassin, Ninĕ se wasta pattun usſin.

7. Miid, mes tettu, jättä ma: Pattu tahha ärrä wandu: Minno meel ninĕ süddä ka Otsip tõist teed ilman kõndi, Kummä pääl ma Jesusst õtsi, Kige pattu wasta troisi.

8. Ärrä

8. Ärrä, ärrä pattuga, Ei ma teid siin ennämb falli: Teije perräst peäs ma Jesust ärräsalgma jälle, Kummata ei olle ello, Ei ka armo, ei ka illo?

9. So, mo Jesus, so, mo ön, Püwä minna ütšind saiija, Mul om hinno soämen Sinno perrält ikkes jäija. Sul ma ellä, sul ma kole, Mes ma ristti waiwast holi.

10. Minno ofsus ilma pääl Ollet sinna Jesus enne, Minno perrält ollet tääl, Sinno perrält ja ka minna; Mes sul armas, om mul rõmus, Mes sa wihtat, om mul hirmus.

11. Mes sa tahhat, tahha ma, Sinno sönna minno hoidko; Sinna lööt, ma kannata: Sinno waim mul seddä näütko, Et so ramatun ma olle: Rõmoga sis täämbä kole.

12. Müüd se olgo kinni meel, Jesus olgo, Jesus jägo, Kel ma ellä ilma pääl, Ütsik ärrä lahhutago: Sinna ei woi minno jättä, Kui ma so iks hõlma wõtta.

13. Kui jo ello siin ni hä, Kui ma ussun sinno tunne; Kui jo ni suurt rõmo näe, Kui so arm siin zikkus enne, Kui so ande om ni maggus, O mes olnes taiwa rikkus!

14. O mes lust nink maggusus! O mes rõdm nink rõmo hõlli! O mes hengus, tõstorus Bois sääl taiwa honin olla! Rittus ei sa otsa löidma, Jummal saap meid esfi toitma.

15. Eggäl tunnil rõmusta Minna hend se ello päle, Heng nink su so kütäwa, Se eest, mes sa annie jälle. Anna ussun seddä pittä, Wõtta minno kändmäs tettä.

46. Sey mir tausendmal gegrüssset. Wiis. 14.

Serre tuhhatförd, ke sinna Minno ifs armastanu, Jesus, ke sa kif, mes minna Patnu, ollet tassonu: Oh mes kaunis järg om mul, Kui ma sinno risti al, kun sa mo eest jättit ello, Põlwoil maan so een woi olla.

2. Minna wõtta sinno jalgu Allandlikkult umbre nüüd, Sinno harwule ma julgu Esi armsast anda suud; Oh kes jomwap, kallis Pää, Sinno janno arwada, Kumb sul meije perrä olnu, Kui sa meije eest siin koolnu.

3. Süttita mo, minno Ello, Kui ma kurb nink többine, Wõtta ärrä kif mo wallo, Nink mo terwet kahjoke, Kumb mul sanu Adamist, Nink ka minno ommast süüst; Kui mo kastap sinno werri, Sis jääp kif mo häddä perrä.

4. Kirjota mo sõamette, Jesus, omme harwu ka, Et ma es wois melest mitte Tunnike neid unneta: Sinna ollet ommete Minno fige üllemb hä: Sinno jalgu een ma olle, Näüdü omma armo mulle.

5. Sinno jalgu tahha minna Armun kinni pidäädä. Minno himmo kae sinna, Nink mo esfi armoga; Kae omma risti päält, Kule minno palwe hääd, Ütle: jättä kif so kurbust, Minna massa kif so kurbust.

47. Ein Lämmlein geht und trägt. Wiis. 11.

Üts WonaKenne kandma lät kif ilma süüd nink pattu, Sa kääp nink massap kurja tödd, Kumb pattatsist om tettu; Ni kääp, kui haige, wiggane, Nink annap hendä surmale, Kif rõmo jättap mahha; Ei pelgä waarmist, teotust, Ei harwu, surma mõtroust, Nink ütlep: ni ma tahha.

2. Se

2. Se Bonaten mo welli om Nink henge Lunnastaja, Se pattu = surm nink henge = rööm, Se helde leppitaja: Oh minne (ütrel Eesä) Poig, Nink leppita neid ärrä kif Sest pörögo harwa hie must; Mo wihha nink mo nuhtlus ka Om suur, et ei woi kistuta, Kui sinno werre = surmast.

3. Hääl meel, Jisä, tahha ma, Poig kostap, seddä tettä, Mes eäl päle pannel sa, Se waiwa tahha nättä. Oimme = arm, o armo = paas, Ke sinno pohja nättä saas, Kust Eesä poig om tulnu! O arm! sa ollet möötmata, Ei jättä seddä tapmata, Ken eest ne pae lahku.

4. Sa waiwat teddä armota, Sa tappat seddä wona Sääl risti kullen nagluga, Teet jooskma söänd, soni: Se süddä joesep puhkamast, Ne sone werre wallamast, Mi kui üts werre = lätte. Oh maggus woon, mes ma sul te Se eest, et sinna minnule Mi suurt hääd wöttit tettä.

5. Ei eäl tahha minna so Mo melest wäljä jättä; Ma tahha so, ni kui sa mo, Siin armo = hõlma wöttä: Mo watgus peät ollema, Nink kui mo süddä lahku ka, Sis jäät sa weel mo süddä. Ma anna hendä, körgemb ön, Sul ommandusses söänien, So tahha ma ikk pittä.

6. Ma tahha sinno heldusfest Siin ö nink päiwä Pittä, Ja tahha hendä kigest wäest Sul römo ohwris tettä: Mo ello jöggi peap sul, Nink sinno nimmel iggäwel, Siin kittusfest täüs sama; Nink mes sa mulle tenau hääs, Se peap melen iggäwes Mul ollema nink jäma.

7. Mo süddä hendä laota, Et sa saas warra = aitas, täüs warru, lumina suremba, Kui merri, ma nink taiwas.

taiwas. Ei holi kullast, hõbbedast, Ei ilma aurost,
warrast, hääst, Mo warra om iks parremb. Mo
kallis hä om Jesus Krist, Nink se, mes terania
hawu seest Om joosknu, se om ennamb.

8. Se Werri tullep kige man Siin ilman mulle
tarbis: Se om mo warri taplusfen, Mo rõõm, kui
mul om kurbus: Hään põhwen om se minno määg,
Kui wässinu mo pehme säng, Nink isun minno
Manna, Mo lätte, kui ma jannone, Mo seltsimees,
kui ütfindä, Ma istu ehk ma kõnni.

9. Mes kahjo surma wallo teep? So werri om
mo ello; Kui päwolik pallawas mul lääw, Se annap
warjo jälle; Kui minno waiwap kurbastus, So
werri om mo kostotus, Ei pelgä pörge lewi; Kui
waiwa merre pääd ka rist Siin umbre ajap laiwakest,
Mo anker om so werri.

10. Kui minno käästas wimäte Süst taiwa pole
tulla, Sis anna, et so werrike Wois minno ehte
olla; Ja minno pä pääl kroniken, Kui saisa Esä
järke een, Nink Jesu mõrsja olle; Ke minno ilman
kossinu, Nink selle ärrawallinu Et ma wois saja
tulla.

Kristusse Ülestõõsemisest.

48. Jesus Christus unser Heyland.

Jesus Kristus meije päästjä, Surma ärrä-wäärjä,
Om toisma tõtnu, Nink pattu wangi wõtnu.
Kärie eiseion.

2. Ke pattuta wõt lihha, Kand essi Issa wiha,
Meid leppit ärrä, Et Jummal annap perrä. Kõrie
eleison.

3. Surm, pat, kurrat, ello nin' õn, Om temmä
woimusen; Sel appi tullep, Ke tedda häddän
pallep. Kõrie eleison.

49. Heut triumph'ret Gottes Sohn. Wiis. 2.
Kõie Wainlaisi nüüd wäardnu om Krist Jummal
poig, ke meije rõõm. Nin' ülestõõnu aumoga;
Sest sunnis tedda tennäda. Halleluja.

2. Se wanna siug om hukkan nüüd, Nin' kohhalt
põrgoh heidet siit. Ni tewa sure kunninga, Kõie
nemmä wainlast wärawä. Halleluja.

3. O! magus Issand Jesus Krist, Ke päästie
pattust inimist. Oh! anna meile armo tääl, Et same
sinno riki saäl. Halleluja.

4. Maan häddä om nin' rasse piin, Ke ussun teep
so tahtmist siin. Kõie ilman tedda narawa, Nin' peäp
häbbe kandma ka. Halleluja.

5. Ei woi nüüd ütsik wainlanne Meil' kurja tettä
middake. Ei tohhi kahjo tettä ka Se kurrat põrgo-
wäega. Halleluja.

6. Sest, Issand, sinno tennäme, Nin' taiwan
olla piinwäme. Meil' anna õnsat otsa weel, Sis
laulap rõõmsast meije keel. Halleluja.

7. Sul kolme ainul Jummalal Nüüd tenno firtus
taiwa al. Sul olgo aumõ süddämeest, Ni nüüd, kui
perräst iggäwest. Halleluja.

50. Lebte Christus, was bin ich betrübt. Wiis. 2.
Krist elläp, ke mo armastap; Mo süddä, mes so
kurbastap? Kõie kile ilm kotes ärrä mul, Nin'
mul om Kristus, sis om kõi. Halleluja.

2. Se elläp, ke mo kaitaja om, Mo süüdämelle olgo rõõm; Mes minna pelgä kurratid, Ma olle rõõmsa, nara neid. Halleluja.

3. Mo Jesus elläp üllewän, Trots sel, ke minno wasta om; Käl temmä pannep wainlaisil Mi wasta, et saap häbbi neid. Halleluja.

4. Ei riä ma ka tõtteste, Milles ma ennämb kurbas jä: Mo ussu algja elläp jo, Kes ellämast sis keläp mo? Halleluja.

5. Krist tõssi ülles, milles ni? Et minna ka saas taiwatte. Tee om nüüd pri nink wallale, Ei kela kääjüd middäke. Halleluja.

6. Kik pattu Jesus kistorap, Kui last mo Jummal armastap. Nink kui nüüd Jummal minno pool, Mes om mul wainlaisist siin hool. Halleluja.

7. So eest, o surm, ei pelgä ma, Hiem puttup kurje ütündä: Mo Jesus wääd so tõtteste, Se läbbi sa ma taiwatte. Halleluja.

8. Kui ma sult abbi himmusta, Sis tulle Jesus appis ka: So sisse ussup minno meel, Oh kinnita mo ikkes weel. Halleluja.

9. Ei sa ma hukka johteke, Mi kui sa ellät tõtteste. Ke ussup sinno sisse tääl, Se ei sa koho ette sääl. Halleluja.

10. So sisse ussu Jesus Krist, Ke tappetu mo pattu eest, Ja rõõnu ülles mulle hääs, Et ma iks sinno mannu jääs. Halleluja.

11. Kuis ma nüüd ennämb hukka lä, Ei mitte, se om woimata. Ut Jummal, Jesus elläp jo Nink temmäga kik usklikko. Halleluja.

12. Ma ellä nink sa taiwan ka Jks rõõmum sega elläma. Sul olgo Jesus tenno sest, Mi maan kui taiwan iggäwes. Halleluja.

51. Christ lag in Todes-Banden.

Wils. 12.

Rrist olli meije pattu cest Kõl surma wangis sanu,
Om siski tõsnu surma wäest, Nink ello meile
tonu. Sis peame nüüd rõmoga Sest Jummalat
kik tennäma, Nink laulma Halleluja. Halleluja.

2. Es olles ilman keäke Joht surma ärrawäärnu,
Kik teggi meije pattu-tõ, Meid olli kurrat petnu;
Sest tulli surm ni kõrwaste, Sai melewallust hen-
nele, Nink peije meid kik wangin. Halleluja.

3. Sis tulli Josand Jesus Krist, Heit armu
meije päle, Päst pattu häddäst inimist, Wõt surmast
ärrä jälle Kik temmä melewallusse, Jäi paljas warri
surmale, Nink astal kätte ärrä. Halleluja.

4. Üts imme södda olli se, Mes surm nink ello peije,
Wäärd ello surma ommette, Nink otsa tälle teije.
Nüüd kirri seddä sõnna tõi, Et surm tõist surma ärrä
sõi, Surm om nüüd narus sanu. Halleluja.

5. Siin om nüüd armun kütsetu, Se õige wona-
kenne, Mist Jummal olli üttelnu, Se kallis Jesu-
kenne; Ke werrega meid tähhendap, Usk surma sega
hirmotap. Ei woi meid tapja puttu. Halleluja.

6. Nüüd piddagem sis rõmsaste Suurt, kallist
Pätsja-Pühhä, Et Kristus om ni armsaste Meist
käändnu Jõsä wihha. Se tahhas omma armoga
Ka meije sõänd walgusta, Et pattu-õ meist lõppep.
Halleluja.

7. Sis kassigem kik juretust Nüüd henne sissest
ärrä, Nink püüdtem seddä rawwitsust, Kumb meije
henge warra; Sest Kristus tahhap ütfindä
Meid sõta omma armoga. Ei falli usk muud ello.
Halleluja.

52. Christ ist erstanden von des Todes. Wiis. 28.

Krist, ke hawwan olli, Surmast ärrä rulli, Sest
Engli, wäggi rõmustap', Mink Jummalat ka
aawustap. Kõrie eleison.

2. Ke sääl Koli wallun, Se om jälle ellun, Mink
meije Ohwri, Wonaken, Saat meile ello, rõdm nink
õn. Kõrie eleison.

3. Ke sääl risti podi, Kenne werri woeti, Se istup
suren aawun hääst, Mink pallep Kosä meije eest.
Kõrie eleison.

4. Ke sääl olli matter, Hawwan Finni kattet, Se
näüdap hendä wäggewäst, Mink kitteras ifs iggäwest.
Kõrie eleison.

5. Ke om pörge lännu, Ei olle pörge jänu; Ent
tulnu pörge taggasi, Mink lännu ülles taimatte.
Kõrie eleison.

6. Andis pattu annap, Henge eest hoold kannap,
Mink lassap meile kuluta, Et peame waa ollema.
Kõrie eleison.

7. Jhhoga meid sõdap, Berrega meid jobap.
Krist, sõdä meid so sõnnaga, So armoga meid
õnnista. Kõrie eleison..

53. Mein Jesu schönstes Leben. Wiis. 50.

Mo Jesu kallimb Eho, Sa õige Nasja-Boon,
Ke massit meije wõlla. Sääl pu pääl ütten
Eoon. So arm nink helde meel Teep sinno ohwris-
meil; Üts ande ollet sa, Kumb meid woip kostota.

2. O Wonaken ilmsüta, Kumb mo eest tappeti,
Sa kandsit nuhtlust nida, Et ma sa wallale: So
podi risei pääl, Mo pattu masma sääl: Sa kolit
ilma eest, Kumb so weel narap fest.

3. Siin poop se Onne-toja, Mo henge Põhjoen,
Se ma nink taima Loja, Se puhhas Wonaken.
Se Ello kalep tääl, Nink sadap ello meil, Ja rahho
üllewast; Oh andkem tenno sest.

4. Se Wonaken last vendä Sääl pu pääi kuisä-
da, Kui wiha tuld wõt kanda, Nink werd last wal-
lada; Se Werri pajatap Mo eest, nink kistotap Se
Lesa pahha meeld, Nink põrgo mütki tuld.

5. Eht nüüd se Woon kül koli, Nink mahha mat-
reti; Mes kaswu sest kül olli Sel põrgo waimule?
Kui tulli kolmas päiw, Sis lõppi remmä waiw, Sis
tõssi ülles tõdst, Sai woimust kurratist.

6. Kuis ma nüüd peä lõma Se Wona lihha tääl?
Kuis ma ka peä joma Se werd, kumb joosknu sääl?
Heng maitsko enne siin, Kui mõrru pattu pün; Kui
silma jooskwa weest, Om Jesus maggus tõdst.

7. So, Jesus, tahha süwä Ni su kui usuga,
Nink sinno mõrru waiwa Jks melen piddada. Mo
südda heng nink su, Jks sinno tennägo, Ja kisko armo
tõd. Kumb ikkes wassses lät.

8. Kik juwetust nink pattu, Neid kuje himmu ka,
Mes sünnis mahha jättä, Ma tahha paggeda. Ma
tahha tõtte teed, kumb taima pole lät, Siin kãrwä
lõpmata: Oh Jummal arwita!

9. Mo meel nüüd wõtu olgo, Mo jalla kãngitu,
Mül meelde ikkes tulgo, Et taima teed ma kãu. So
rist om minno kep, Se usk mo taima trep, Se pääi
ma ülles lät, Sääl taiman om mo hä.

10. Kuis ollet sa ni maggus, Mo Pasja Wona-
ken, So reiwas saap mül tekkis, Kui allaste so een.
So werri puhastap, So lihha kistotap; Mo su
om sukru täüs, Mo hengen maggus hais.

11. Ehk maggus küi om messi, Ehk winal maggo ka; Ent kummil Jesus essi, Ne ikkes ütlemä: Ei olle middäke Mi maggus nink ni hä, Kui sinna Jesuken, Nink sinno leib nink wiin.

12. Ke elläp suren waiwan, Kel kurbus sõamen, Sel Jesusfest, kumb taiwan, Saap rahho, rõõm nink õn: Ke nõrk nink wässinu, Saap temmäst rammo jo: Ke waiwat, koormat om, Saap hengust temmā man.

13. Oh Bonaken mo sõdā So lihha, werrega, Et taiwähe ma tõttā, Nink rühhi sinnä ka, Kun janno eäle Ei olle kelleke; Kun ello lätteken, Kust jofep rõõm nink õn.

14. Kun Ello, Väiw om Jesus, Kumb paistap selgede, Kun rahho, rõõm nink õigus Jks antas kigille: Ke iknu, sel om rõõm, Sel leinajal om õn: Kel pudust olli tääl, Sel om nüüd wihjast sääl.

15. Sääl tahhame sel wonal, Tawida pojale, Kui same Esä tronil, Jks laulda rõõmsaste. Auro, Kirtus, amen, ja, Joud, tarkus, rikkus ka, Nink weel Halleluja Sul olgo otsata.

54. Christ ist erstanden von der Marter.

Wils. 28.

Nüüd Kristus ülles tõsnu, Nink surmast ärrä pääsnu, Sest peäp rõõm meil ollema, Me rõõm taht Kristus olla ka. Kõrie eleison.

2. Kui olles surma jänu, Jm olles hukka lännu; Et temmā ülles tõsnu tõdst, Sis kirkem meije Jesust Krist. Kõrie eleison.

3. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest peäp rõõm meil ollema, Me rõõm taht Kristus olla ka. Kõrie eleison.

55. Auf, auf mein Herz mit Freuden. Wiis. 50.

Dh tõstkem omma hāle, Nink laulkem rõõmsaste,
 Neil turowas murre päle nüüd rõõmo jälleke,
 Sādā panti Jesust ka, Kun same maggama, Kui
 henge heidānie Nink ilmaft lahkume.

2. Kui Jesust hauda panti, Sai rõõmo wainassel:
 Rõõm pea murrest kāanti, Kui tõssi ülles jäll, Nink
 heikas: wāartu om! Teil Jüngeril oigo rõõm! Se
 woimus om mo kāen, Ja rahho, rõõm nink õn.

3. Se hawwa usse läbbi Lāts temmā keelmata;
 Neil wainlaisil sai hābbi Rīg' omma wihhaga.
 Surm, wairo nink põrgu-kon Om Jesu jallul maan,
 Pat kaddonu nink süüd: Kel usk om, laulgo nüüd:

4. Se om mul rõõmus kairja, Mo süddā kargap
 rõõst; Ei olle mul nüüd waja Täüs olla peljussest.
 Ei sa nüüd kelleke Siin woetus mo hā, Mes mulle
 Jesus Krist Saat ommaast woimussest.

5. Se põrgo haud nink karrā Ei liguta mul juust,
 Meid pattu ma ka nara, Ei pelgā ennāmb neist: Se
 surm nink temmā hirm Om mul äts tühhi põrm,
 Nink kolu patge tādā, Ehk olles hirmsamb weel.

6. Ma woi ka narus pittā Rik ilma wihha tādā,
 Mes woip mul kahjo tetta Rik temmā pahha meel?
 Rik hāddā, rist nink oht Ei te mul kahjo joht, Mo
 himeetus om õn, O ni kui päiwāken.

7. Ma jā ik's Jesu mannu Kui üts lullikminne.
 Kohke mo pä om lānnu, Sinnā ma lähāke: Ehk
 läbbi ilma lāt, Nink läbbi surma süit, Ja läbbi
 põrgo ka, J'es minna perrā lā.

8. Ja tõttap awo troni, Nink ma lā temmāga,
 Eādā omma kauri hone, Mes ilmaft holi ma? Kes
 woip, se māsšāgo, Mo Pā, se kairsap mo, Mo kilp om
 Jesus Krist, Ke rikkup māsšāmist.

9. Ja

9. Ja wiip meid wärä ette, Kumb taima fiske
lät, Sää om se sõma nättä, Kumb kullast kirjotet:
Ke ilman narus jääp, siin omma kroni saap;
Ke kolep minnoga, se saap siin elläma.

56. Erstanden ist der heilige Christ.

Se pühhä Krist nüüd tõsnu om; Halle. Halleluja.
Ke lige ilma rahwa rõõm, Halle. Halleluja.

2. Gest kui es olles tõsnu se, Halle. Halleluja.
Sis es saas õnfas ütse. Halle. Halleluja.

3. Et temmä nüüd om tõsnu tõõst, Halle. Halleluja.
Sis kirkem omma Jesusest. Halle. Halleluja.

4. Kolm pühhä Maist ne lätsiwa, Halle. Halleluja.
Kül warra harwal murrega. Halle. Halleluja.

5. Meist Jofand Jesus otsitas, Halle. Halleluja.
Ke surmast ülles tõsnu taas. Halle. Halleluja.

6. Ne lõisiwa kaks Englifest, Halle. Halleluja.
Ne tõõstsiwa neid süddämeest. Halle. Halleluja.

7. Arg' heitke, olge rõõmsa weel. Halle. Halleluja.
Mes otsite, ei olle tääl. Halle. Halleluja.

Maria.

8. Oh! Engel, armas Engliten, Halle. Halleluja.
Kus om nüüd Jesus minno õn? Halle. Halleluja.

Engel.

9. Ja täämbä tõsnu harwast jälk, Halle. Halleluja.
Se sure pühhä päiwä pääl. Halle. Halleluja.

Maria.

10. Oh! näüda meile Jesust Krist, Halle.
Halleluja. Ke nüüd om tõsnu surmast tõõst.
Halle. Halleluja.

Engel.

11. Sei' wolte paika kaeda, Halle. Halleluja.
Kus temmä panti hengäma. Halle. Halleluja.

D 5

Maria.

Maria.

12. Se Jofand Krist ei olle siin, Halle. Halleluja. Sest om meil murre, Bawo nink pün, Halle. Halleluja.

Engel.

13. Siin reiwas om, kun mähhiti, Halle. Halleluja. Jofeppist kolme päiwani. Halle. Halleluja.

Maria.

14. Me näeme omme filmiga, Halle. Halleluja. Meil näüdü Jofust Jofandat. Halle. Halleluja.

Engel.

15. Kallea's Male minge süit, Halle. Halleluja. Sää om se Jofand Jesus nüüd. Halle. Halleluja.

Maria.

16. Ait Jummal, armas englifen, Halle. Halleluja. Nüüd saure rõõmsas sõamen. Halle. Halleluja!

Engel.

17. Sel Peetrit seddä ütlege, Halle. Halleluja. Nink temmä tõsfil Jüngrille. Halle. Halleluja.

Maria Rahwa wasta.

18. Nüüd laulke rõõmsast süddämest, Halle. Halleluja. Et tõsnu om se pühhä Krist. Halle. Halleluja.

Kil Roggodus.

19. Sest rõõm meil peap ollema, Halle. Halleluja. Me õn tah Kristus jädä ka. Halle. Halleluja.

57. Jesus Christus wahr Gottes Sohn. Wis 18. Se Jummal Poig Jesus Krist Om koolu meije pattu cest, Nink omma werd ta wallanu, Se läbbi ollem' pästetu, Et saime wabbas surma wäest, Ka pattu, pörgo-hawwa kääst.

2. Krist Surmast tõssi ülles taas, Nink reggi seddä meile hääs. Wat, kurrat, surm nink temmä nüüd,

süüd, Kif omma ärrawäärta nüüd; Et temmä meile digusses, Nink ellus jääp nüüd iggäwes.

3. Sest ussume nüüd kindmält kif, Et Jummal meil om armolik, Ke meid taht päästä wäggewäst, Kui pallew tedda sõamest. Halleluja, Halleluja. Sest kirkem ikkes Jummalat.

58. Ach Gott mich drückt ein schwerer 2c. Wiis. 12.

Üts rasse kirowi litsup mo, Kes wöttap tedda ärrä? Sul om, o Jummal! tutwa jo Mo henge wairo nink murre: Jesus elläp, mul om weel, Oh Esä! Kolu süddä tääl, Ei lasse umbusk tedda Siin löida.

2. Kes sedda kirowi meritap Mo henge harwast ärrä? Kunnas se us sis wallat saap? Kunnas mo oht jääs perrä? Kas ma surmast peake Sa läbbi tükma ellule? Kes teep mo henge rõõmsas Nink õnsas?

3. Oh ärrä mõtle katrite Mo heng, so Jesus tõssi, Se surm nink põrgo keidusse. Jo katfiwa nüüd essi. Temmä surm nüüd päästap tõõst, So pattu - müst nink nuhtlussest. Sul antas waimo ello Münd jälle.

4. So Jesus ei sa sinno joht Siin ma päääl mahha järma: Kui sul om häddä, wairo nink oht, Saap temmä abbis tõtma: Temmä läts jo sinno een, Et sinno murre, wairo nink piin Saas rõõmus kaantus jälle; Oh palle!

5. Ne engli omma sinno man, Ke Jesu pole saatwa, Nink ristit - te päääl taplussest Sul ikkes abbis tõtwa. Risti podut otsit sa, Oh minne neide pühhisga Säääl Jesust otsima essi, Kün tõssi.

6. Ei pattu harwan löõwä sa Joht Jesust, temmä elläp; Nink elläp nüüd se sissen ka, Ke temmä perrä tullep: Selle kae hendä hääst, Nink kändä ommast kuryast teest, Mo süddä! sis jääp murre Kui perrä.

7. Oh

7. Oh pakke hawwast tairwatte, Kun sinno õn om nõttä; Sest ilmast ussun taggane, Mes takkan, seddä jättä; Sis naudap hendä sinno rõõm, So Jesus, ke so ossa om; Kõl sinna reddä lõwwät, Kui püwwät.

8. Oh anna, et ma sinnoga Voi waiman ülestousta, Nink õnnistust verrändada Ja Kroniga saäl saista, Kumb tallele mul pantu om Saäl tairwan sinno järje man. Oh helde Jesus kule, ja tulle.

Kristusse Taiwa Minnemisfest.

59. Christ fuhr gen Himmel. Wiis. 28.

Krist läts ülles tairwa, Lõppet saäl kif wairwa, Nink and se pühhä Waimo meil, Ke rõõmustap kif kurbe weel. Kõrie eleison.

2. Halleluja, Halleluja, Halleluja, Sest peap rõõm meil tullesma, Me rõõm saap Kristus ollesma. Kõrie eleison.

60. Zeuch uns nach dir, so lauffen wir. Wiis. 38.

Meid tõmba süst, O Jesus Krist! So perrä, et me läme ka tairwatte, Nink elläme so man, nink rõõmo näeme.

2. Meid joostma te, Et oppeme so perrä ilmast minnä, Et wairw nink pün saas otša süin, kui tullesme süst sinnä.

3. Oh tõmba meid, Et tairwa teid süin esfimata kääme; Kõl esfime süin peake, kui ilma wiisi näeme.

4. Oh tõmbake meid nõdade, Et rühken läme perrä, Nink jättäme Jks ilmale kif pattu tõõd nink käära.

5. Meid tõmba kif, Et sinno rüik, Kumb walmistat neil ussijit, Jks meileke, kui kolleme, Ni saas, kui figit õigil.

61. Nun freut euch Gottes Kinder all.

Wiss. 2.

Nüüd risti rahwas rõmo jääp, Et Joesand Kristus taiwa jääp, Sest laulko rõdmfast eggä keel: Nüüd olgo tenno Kristusel.

2. Kif engli taiwa wäega Täl andwa kuttust otsa-
ta, Nink laulwa rõdmsa hälega, Ni maan kui kõrgen
taiwan ka.

3. Et Jummal poig, ke meije õn, Om sanu rõi-
sin inimen: Sest om suur rõdm neil engell, Nink
aumo järwä meile kül.

4. Meil Joesand assend walmistap, Kus meije
heng siit wiimselt jääp; Sest meije teddä kittaime, Et
meile tonu rikkusse.

5. Me Joesä latse olleme, Nink engle mannu tulles
me, Sest om meil õige melehä, Nink Jummalat sest
kittaime.

6. Ei olle meil siin häddä nüüd, Pat, kurrat, surm
nink temmä süüd, Kif omma sanu narus saäl, Kui
Kristus meid om päästnu tääl.

7. Täit pühhä Waim sai lähhäatus, Et süddä
meil saas kostonus; Se rõmustap meid sõamest,
Nink hoijap pörgo hirno eest.

8. Se omma kerkut pühhändäp, Et temmä ikkes
õnsas saap, Me sõamid ka walmistap, Nink häddä
sissen rõmustap.

9. Ja kif, mes Joesand Kristus tääl Om saatnu
meile risti päääl, Meil pühhä Waim siin kinnitap,
Nink ristin meije mannu jääp.

10. Poig om meil Joesäst lähhätet, Ei sa Poig
rutwas tunnistet, Kui läbbi pühhä Waimo tõ, Ke
pühhästap me sõame.

11. Ni

11. Ni mitto suri andid säält Toop pühhä Waim
meil üllervält, Rig' kurja eest meid paimendap, Et
Kristus ülles taiwa läap.

12. Müüd Jummalat iks kütke fest, Nink tennäge
kik süddämeest, Kui engli laulwa ussinast, Et hõlki
taiwan kulus maast.

13. O Jesand Jummal iggäwest, Kik rahwas
peap süddämeest Suurt kittust ikkes andma sul, Ni
nüüd, kui eggäl ajal kül.

14. O Jesand Jesus meije õn, Suur, auvus,
figewäggewän, So rahwas sulle kittusses Müüd an-
nap tenno iggäwes.

15. Sa pühhä Waim, ke pühhändat Nink häd-
dän meid ka rõmustat, Sul meije auwo näüdäme,
Nink kige hä eest tennäme.

62. Wir danken dir Herr Jesu Christ.

Wiss. 2

So Jesand Jesus tennäme, Et ülles lärsit taiwatte.
O kange Wörst, Immanueel, Meid kinnita iks
ussun tääl. Halleluja.

2. Kik risti rahwas rõõmsas lät, Nink kittäp ikkes
Jummalat, Et temmä poig me welli om, Ke istup
taiwan Esä man. Halleluja.

3. Ehk temmä kül läts taiwatte, Sis jäi ta siski
meiseke; Nink elläp armo rikussen, Kui Jummal
nink kui Innimen. Halleluja.

4. Kik tälle alla heideri, Ni englid, kui kik lojussi.
Meid inimissi wallitsep, Meist lodu asjust hollitsep.
Halleluja.

5. Kik melewallus anti täl, Ni taiwan, kui ka
ilma pääl, Et wallitsee nüüd üle kik, Kui Jummal
nink Maria Poig. Halleluja.

6. Jlu,

6. Jlm, kurrat, pat nink pörgo-riik, Ei woi meil kahjo terta nüüd, Me süddä sega surustap, Et Jesusjel iks woinus saap. Halleluja.

7. Hä sel, ke lodap temmä pääi, Kel pattu wasta julge meel. Mes meije ilmaft holime, Kui Elio Wörstit-elläme. Halleluja.

8. Meil sadeti se üllemb hä Ni kallist temmä werrega. Wang essi wangis woeti, Ja kurrat kinni keüdeti. Halleluja.

9. Kit meije süddä römustap, Su rōmo-laulu mälletap, Et Kristus fige kõrgemb õn Me lihha nink me werri om. Halleluja.

10. Ja läbbi taiwas meile jääp, Sest Welli Jesus awwitap, Et usku jäme orsani, Nink iggāwes sääl elläme. Halleluja.

11. Amen, amen, o Jesus Krist, Ke taiwa pole lātsit süst, Meil hoija puhhast oppetust, Nink kelä ärrā esitust. Halleluja.

12. Oh tulle Josand awwoga Ka pattatsid siin sundima, Nink wi meid häddä-orrust süst, Et taiwan elläm' iggāwes. Halleluja.

13. Amen weel ütškõrd laulame, Ja ihkame iks taiwahe, Kun meije woime engliga Jks amen häste ütelda. Halleluja.

Suwwiste-Pühhäl, puhhast Waimust.

63. Gott gib einen milden Regen. Wiis 13.

Summal tasfast wiha anna Sõamel, kumb kumb kui liiw, Taiwast õnne päle kanna, Kasta omma maad, kumb kuiw: Pühhä Waimo andekest Lasse

Easse esfi üllerwäst, Mi kui jö mo päle joosta, Nink mo terwet söänd kasta.

2. Kui üts Eesä ma pääl annap Hüwrot andid latfile, Ja neil hääd ka kollo panney Nink om kurri ommete; Es sa hä nink armolik Eesä peäs andma kil? Anna pühhä Waimo meile nink kil taiwa andid päle.

3. Jesus, ke sa idtsit sinnä Eesä mannu, lähhätä Pühhä Waimo, kedda minna Sinno käest iks himmusta. Anna et mo mannu jääs Erddstja, nink mo oppetas, Et ma tõttehe wois jääja, Nink so päle ussun kaija.

4. Pühhä Waim mo mannu tulle, Ja mo sissen elläma, Omma söänd to ma sulle, Te mo ommas terkus ka. Wõttä wäljä kassida Henge honest koga gona kil, mes keläp taiwa rõmust, Nink sest Jummalikkust lomust.

5. Omme andid mulle anna, Te mo wastfes, puhtas, hääs; Henge sisse arms kanna, Et ma ussun kindmäs jääs: Minno söänd kinnita, Lihha, werd iks pühhända, Sada palwel waimo, tõtte, Kui ma astu Eesä ette.

6. Sulle ohwritse ma hendä, Sulle auwus elläma, Taiwa pole tahha kända, Senni kui ma sinnä sa, Kun ma ikkes üllenda Sinno, Eesä, Pojaga: Kun ma kittust laula sulle, Kui ma engli seltsi tulle.

64. Zeuch ein zu deinen Thoren. Wiis. 10.

Mo henge sisse tulle, O Loja pühhä Waim, Sest sinnota ma olle Jks wäega külm nink tuim. Kui sündsi ilmale, Sis sünnitit mo jälle, Nink saatsit waimo - ello Mo hengen heldeste.

2. Oh tulle, anna maitša So wäkke hengele, So wäkke, kumb woip kaitša Nink päästä wallak. Sis puhhasta mo meeld, Et ma woi puhhast hengest So wrajada ni kangešt, Kui mul om koghuse tääl.

3. Üts tühhi os ma olli, Sa teit mo waas nink hääs, Ma kolu ilmal tulli, Sa teggit ellawas. Surin koli ristmissen Ni kui wee-uppatussen; Kristusse puhtan werren Ma saisa illewän.

4. Sa ollet pühhä ölli, kummaga woijetas, Sel helde Jesuselle, Mo heng nink ihho taas, Preestris nink Kuningas, Ka prohmetis, ke häddan, Nistin, ja willitsussen Jummalast hoijetas.

5. Sa oppetat mo esst Jks palwust piddama, Kui eullet minno sisse, Sis näkka pallemä: So palwus kuudäs ka, So laulminne om kallis, Lät taima pole ülles, Toop abbi hennega.

6. Sa ollet Rõmo-andja, Kui meil om kurbastust, Sa ollet Koorma-kandja, Kui meil om waino nink rist. Oh ja! kui saggede Om sinno maggus sõnna Mul näütnu taima õne, Kui mo siin waiwati.

7. Sa ollet Armo Lätte, Kust heldus; sõbrus tees, Kui tahhap kurbas rettä Meid wain. riid, Kaddeus: Sis wihha kånät sa, Nink keidät jälle kocko Meid läbbi armo-rekko, Ke wihhan ellawa.

8. Kik, Jesand, om so kæn, Se lagja ilma-ma, Ka sõame so wäen, Et neid woit juhata, Kohhe sa tahhot siit. Oh anna rahho melle, Nink leppita nüüd jälle Ma-ilma Kuningid.

9. Oh tõsse ülles, keld Kik pahha sõddarast, Se wastses nink to jälle So karja siigidust. Las ni kui ennemust Sel maal nink kerkul olla Üts hä nink waiulik ello, Et sul saas tenistust.

10. Eas wannambide nouwo Jhs häste siggida,
Me Keiserinne (sure Keisri) auro Weel ennämb kas
wada. Kik rahwast tarkas te: Meil wannul mois
rust anna, Noort rahwast pattust kånå: Meist kigist
holitse.

11. Se ussu künält läüda Me hengen pallama:
Kik maiju, paigu täüda So armo õnega: Ja aja
kawwette Meist kurratit siin ärrå, Ke sinno sõna
warra Meilt risup kurjaste.

12. Meil anna ussu wäfte, Et woime tapleda,
Mink kurja waimo tekko Ja riki hukkata. Oh arowi
ta iks meid, Et woime ärråwäärda, Mink kohhalt
ärrånaarda Meid pattu, Kurratid.

13. Kik meije ello säe So meite perrå tääl; Mink
kui so kange kää Meilt ello wõtwa jål, Kui meije
kõleme; Sis anna õnsat oõsa, Meid henne mannu
kutsu So tairwa rikusse.

65. Nun bitten wir den heiligen Geist.

Wiss. 36.

Nüüd pühhä Waimo palleme Dig ussu perräst,
päle se, Et meid temmä hoijas meije wiimsel
ajal, Kui meil siit ilmast saap minnä issa majal.
Kürrie eleison.

2. Meil paista Walgus selgede, Et Jesus Kris
tust tunneme, Et me woime lota õnnisteggija päle,
Ke meid kik woip sata õige isså mate. Kürrie eleison.

3. Et läüda jo nüüd armolikkult Me sissen sinno
armo-tuld, Et me henne kesken armo pole läme. Mink
ka ikkes rahhun ütte meelde jäme. Kürrie eleison.

4. Sa rõmo-andja häddån tõest, Meid hoija sur
ma peljo eest, Et sis ei heidi meije sissen meite, Kui
wainlanne kaibap meije ello päle. Kürrie eleison.

66. Herr Jesu Christ dich zu uns wend Wiis. 2.

S Jesu, anna rohkest käest So Waimo meile
 üllewäst, Ke tõttehe meid juhhatap, Nink Jesu
 tundma oppetap.

2. Mo Suud sa tahhas arowada, Nink Sdänd
 nida walmista, Et meije Usf saap kinnitus, Nink
 sinno Sõnna moistetus.

3. Sis tahha minna Süddämest So, Jesu,
 Poiga, iggäwest, Ka Pühhä Waimo temäda,
 Nink sinno Kirtust kuluta.

67. Komm Gott Schöpffer Zeil. Geist. Wiis 2.

S Jummal Poja, pühhä Waim, Mo südda ont
 ni wäega tuim; Oh! täüda sedda armoga,
 Nink omma loma rõnusta.

2. So kutsup kirri rõõstijas, Ke Jummalast
 meil annetas. Üts waimolil salw ollet sa, Arm, tulli,
 ello-lätte ka.

3. Meil andid annat rohkest käest, So petas Esä
 forme eest, Nink temmä sõnna eggän maan Sa
 jaggat tutwa teie gaan.

4. Oh! läüda sõlke moistusse, Es waista armo
 walgusse, Me nõrga lihha kinnita, Meid peä üles
 armoga.

5. Oh! aja wainlast ärrä süit, Nink anna meile
 rahho niüid, Et sinno perrä käüme hääst, Nink
 hoijam' henge kahjo eest.

6. Meid Jesu tundma oppeta, Nink temmä Poiga
 Jesust ka, Et sedda ussum' sõämest, Et sa läät wäijä
 mõllembist.

7. Uuw olgo Jesal, Pojale, Kest joudo es jä
 surmale, Ka pühhäl Waimul süddämest, Siin
 õlles nink saäl iggäwest.

68. O heiliger Geist kehre bey uns ein. Wiis. 23.

D pühhä Wain, nüüd tulle meil, Nink wõttä söänd hennesel. O tulle walgustaja! Sa taima walgus paista hääst, Nink anna rõmo üllewäst, et kurbus lõppes ärrä. Anna tännä Sinno heldust, sinno walgust meije kätte, Best me tulleme so ette.

2. Sa lätte, kust kil tarkust saap, Ke wagga henge sisse lääd, Las meid so rõmo luulda. Oh hoiha ussun kindmaste, Nink ütten melen kõrwaste, So nimme tunnistada. Tõttä, Wõttä, Meeld nink mõttid, Heng nink waimo hennel andes; Sulle auwus, meile õnnes.

3. Sa targa nouwo andija, Meid diget teed siin juhhata, Nink kela esitussest: Et meije sult ei taggane, Ent südämeest so tenime, Kui waino om willitusssest. Jowwa, nowwa Henneselle õmmas jälle, Ke siin loowa, Nink so rõmüstamist ootwa.

4. Kui kurratiga tapleme, Ja kiusatussen maadleme, Sis wõttä kinnitada: Ei putru meid sis wainlanne, Kui sa meid hoihat warjule, Nink tahhat rõmüstada, Anna, Nida, Meile rohkest õmmast kääst sinno rõmo, Se meil murren warras olgo.

5. Sis nättäs abbi, rõdm nink õn, Kui selges lähhäp söämen So kallis pühhä sõnna. Ei lahku sinust keäle, Sa annat rõmo, rahhoke, Ja kohhale essi henda. Ndüda, Heida, Armo päle, Et lääs jälle süddä puhtas, Nink saas Jesus dige turwas.

6. Oh oppeta meid heldeste Ra armo näütma wellele, Sa armo-tullekenne. Kil wiha, waino, lõppeta, Sis woime armun elläda, Sa ollet rahhoslinne. Wõttä, Tõttä, Armo anda, Koormat kanda; Tulli, Wõttä Olgo kawwen me niant ärrä.

7. So

7. So wäega meid kinnita, Ja anna pühhäst ellada, Nink waimun kaine olla: Et lihha himmo tühhius, Nink kolu tekku armastus Es wois ka meelde tulla. Uja, Sada Meije mele Dige tele, Taima pole; Jägo heng iks sinno hoolde!

69. Romm heiliger Geist, Herre Gott. Wiis. 8.

Dh! tulle Rõmo: teggija, Nink läüda armo: tulle ga, Meelt, sõand, mõttid uskille, Et armo näütwa õigede. So pühhä sõnna walgustus Teep Eigen Kelen usklikkus, Et Rahwas ülle Jlna. Ma Woip sinno Rittust kuluta. Halleluja, Halleluja.

2. O pühhä Walgus arwita, Et meije woime oppeda Kik tundma õiget Jummalat, Kui sinna Kirjan arwaldat. Meil olgo Jesus ätsindä Se ainus õige oppeja, Et temmä sisse ussurue, Kik wõrast oppust jästame. Halleluja, Halleluja.

3. Sa õige üllemb Rõmustus, Dh! olle melse Tinnitus, Et meije sinno kindmaste Ka kirjal põlweel orjame; Sa tahhas, Josand, armoza Kik lihha nõrkust kinnita, Et meije häste maadleme, Nink sul ei lahku eäle. Halleluja, Halleluja.

70. O du allerhöchste Freude. Wiis. 14.

Pühhä Waim, sa ainus abbi, Kige suremb rõmustus, Keä omma armo läbbi, Meid ei jättä perratus; Kige asja teggija, Jlna ülles: piddaja, Heidä armo minno päle, Kule minno laulu: häle.

2. Kige kallimb henge warra Ollet sinna ütsindä, Keä sinno põllep ärrä, Peäp hukka minnema: Josand tulle armoga Wirno sisse ellama, Et ma pattu mahha jättä, Sinno sõnna ikkes wõtta.

3. Sinna tullet taima sissest, Nink toot meile ännistust, Wõttat ärrä ianimisest. Pahha mele tigge-

Dust; Istäst minä ka Jesusesest Lääst sa wäljä iggäwest, Anna mulle sinno õune, Täüdä sega minno henge.

4 Sinna tijät life perrä, Moistat fik, mes fallasja, Loet merre liwa ärrä, Kif woi sinna arwada; Sinna tuuret tõtteste, Et ma olle pattane. Anna feddä tarkust mulle, Et ma melehääd te sulle.

5. Ikkes ollet sinna pühhä, Ei woi rojust sallida, Pattu päle om sul wihha, Puhtau honen ellät sa, Sinna tahhas armaste, Täbbi omma mõstmisse, Pattust minno puhtas tettä, Et ma Jummalat sa nättä.

6. Sinna, Taira: Tuwikenne, Ollet ülli tassane, Helde, pikkämelekkane, Näüdät hääd ka luvjele; Lasse minno nida ka Omma wainlaist armasta, Et ma sinno wiisi oppe, Minä arm soämest ei löppe.

7. Isand, minna palle sinno, Kule minno armaste, Ärrä laske mitte minno Sinnust lahku eäke. Wõttea minno ommatse, Minna rahha iggäwes Hendä kohhalt sulle anda, Sinno armo melen kanda.

8. Minna rahha mahha jättä Kif, mes sa ei armaste; Seddä rahha minna tettä, Mes om sinno taht minne: Keldä minno ussinast, Kurrati meelt teggemast, Et ma remmä tekko wihka, Sinno kuulda ikkes ihka.

9. Sinna tahhas jouda anda, Isand, kui ma tiusata, Et ma sutta wasta panna, Pattu ärräsurmata; Minno lihha himmustust, Wanna pattu harjotust Kifko, Isand, sinna ärrä, Anna himmo sinno perrä.

10. Olle, Isand, minno pästja, Kui ma johhu esima; Olle minno ülles-tõstja, Kui ma peäs saddama. Kui ma kopsja: mulda lä, Sinna minno abbis

jä; Wõttä perräst seddä waiwa Minno henne mannu
Täiwa. A. V.

71. Komm, o Komm du Geist des Lebens. Wiis. 6.
Sulle ekio waim, oh tulle, Dige Jummal iggäs
west! Omna wäkke näüda mulle, Täüda min-
no sega hääst: Sis saap waimo walgus ka Pimmer
hengen ollema.

2. Anna meije sdämette Tarlust, nouwo, karristust;
Et me muud ei wõttä ette, Kui mes om so rödm nink
lust, Sundmissen meid kaswata, Pásta essirussest ka.

3. Onne teid meil, Jofand, näüda, Kik mes enne
tettu om, Wõtta armust ärrásata; Ust nink arm
meil olgo rödm. Sada patru kahhitust, Kui meil
johhup essirust.

4. Tunnistust meil waimun anna, Et so latse olle-
me: Kas meid so pääl lotust panna, Kui me risti
tunneme: Sest se Jofa karristus Om meil hä, ja
önnistus:

5. Rihhota meid, et me läme 'Esa' mannu jul-
geste, Nink sääl armo, abbi same, Saissa me eest
heldeste: Sis saap kuuldus palwe hääl, Nink me
lotus kaswaw tääl.

6. Kui me römustust ei löwwä, Et se süddä tänni-
tap: Oh mo Jummal, oh kuis kawwa? Te et
wairwal otfa saap. Kosta meije hengele: Rahhs
olgo sinnule.

7. O sa kange, wäggew trööstja, Tõifine nink
wastne waim, Olle meije henge pästja, Kui meil
kurrat wasta om, Anna mõka taplussest, Kinnica
meid woimussest.

8. Hoija Jofand meije usku; Et meile kurrat, surim
nink ihm Ei woi teddä ärrä listu; Meije lotus om so

hõlm. Ütlep lihha : hukkan kisk. Sinna ollet armollik :

9. Kui me surmal liggi same, Anna meile tunnis-
tust; Et me taima sisse läme, Perrändame auruustust :
Kumb om suur nink illus ka, Päle se ilmlõpmata.

72. Komm heiliger Geist, erfülle die Herzen.
Zulle pühhä Waim, räubä omme uskijde sõamid,
Z nink lauda neide sisse omma jummalikko armo-
tuld; Ke sinna mitmasuggutsest kelest kige ilma : ma
rahwast aino üösu sisse ollet koggonu. Halleluja,
Halleluja.

Kolm, ainust Jummalast.

73. Gott der Vater wohn uns bey.

Jummal Josa meile jä, Meid ärrä pandko hukka,
Kigest pattust wabbas te, Nink anna õnsat tuffa.
Kurratist meid paimenda, Las meid so pole tõita,
Nink sinno päle leta, Ka armo finnuist ota: Sulle
jäntä hendä ka, Kik risti rahwal anna, Se kurja
wasta panna, Neil kinnitä so Sõnna. Amen, amen
om ja, ja, Sis laulame, Halleluja.

Jesus Kristus meile jä. n. t. s.

Pühhä Waim ka meile jä. n. t. s.

(74.)

Kirie, oh! Josa, kõrge Jummal wäest, Kui
A wäega põlletas so käss? Meile anna andis sõg-
gedust, Ke siin teep paljo tiggedust. Heidä armo
meije päle.

2. Kriste, Ke õige walgus ollet sa, Ee, wärrä,
rõtre, ello ka, Se Josa sõnna, meije rõõm, Ke kigille
siin antu om. Heidä armo meije päle.

3. Kirie

3. Kúrie, o pühhá Waim, meil iggáwes Já
mannu ommašt heidusfest, Sa neid es tahhas unneta,
Ke sinno pále lotawa. Heidá armo meije pále.

(75.)

Kúrie, oh Jesá, fige kórgemh Jummal, kui
N wáikus pólteras so Kást. Anna andis meije
sóggedust, kumb pahjo pattu teep. Heidá armo meije
pále.

2. Kriste, ke siina ollet tee nink tóisine walgus,
Wárráá, tótte nink ello, se Jesá Sónna, kumb
meile rónus om antu; Heidá armo meije pále.

3. Kúrie, Jummal pühhá Waim iggáwel
ajal; olle meije man lábbi sinno armo, árrá játko
mitte perrále neid, ke so pále lostwa. Heidá armo
meije pále.

76. Allein Gott in der Höh sey Ehr. Blis. 1.

Nüüd olgo ikkes iggáwest Auro, kirtus Jumma-
N lalle, Et temmá surest heidusfest Meid arwoi-
tanu jálle. Nüüd om há meel meist Jummalal, Suur
rahho-pólwo om tairwa al; Kik wain om otša sanu.

2. So, Jesá, meije kirtáme, Nink palleme sult
abbi, Ke peát ülles targaste Kik, omma sónna lábbi.
So wággi om ilmošata, Mes tahhat peáp sündina;
Náts, se om kaunis Jesand.

3. O Jesus, Önnisteggija, Ke Jesást tullit
sija; Meid tahhit sinna leppita, Nink waigistit kík
rija. Ma palle figest süddámest So kallist, wagga
Wonakest: Oh! anna meile armo.

4. O! pühhá Waim, sa abbi mees, Sa róno-
andja tairwašt, Et hoija pórgo, harwa eest Meid,
kumbe Jesus temmášt, Pášt omma mörro surmaga.
Seperrášt sašap ütšindá Se pále meije lotus. A.V.

77. Sey

77. Sey Lob, Preis, Ehr und Herrlichkeit.

Wils. 2.

Müüd olgo kirtus Jummalal, Sel Isal, fige
kõrgemal, Ke tawast lonu om nink ma, Nink
täüday feddä armoga.

2. Auw, kirtus olgo Pojale, Ke hääd tõi figel
rahwale, Nink koolnu ristukanno pääl, Meid saatnu
taiwa ritusel.

3. Ka pühhäl Waimul olgo auw, Ke Isä nink
se Poja nouw; Se andko meile moistusse, Et meije
feddä lodame.

4. O ainus Jummal iggäwest, Ma palle figest
Süddäwest, So surest armust kule meid, Nink
näüdü meile taiwa teed.

78. Wils. 1.

S Isä, Poig nink pühhä Waim, Sa fige kõr-
gem Jummal: Mo süddä om ni wäega tuim,
Et minna waine rummal Ei tanne sinno õigede, Kui
sinna essi heldeste Ei walgusta mo moistust.

2. Ma sinno sest jo tunne tääl, Kui minna mõtle
perrä, Et sa kii lonu ilma pääl: Sis moista minna
ärä, Et sul om suremb wäggi, nouw, Ja tarkus,
heldus nink la auw, Kui figil Innimissit.

3. So lõnna annap päle se Mul õiget tundmist
sinnust, Kui minna wanne tähhele, Mes kirjotet om
wannast: Et sinna ollet üllemb hä, Üts Waim, ke
fige teggija, Üts iggäwenne Jummal.

4. Ei olle algmist, otsa sul, Sa ollet iggäwenne;
Üts iggäwenne arm om mul, Kui ma so õigest tunne.
Kui minno perrält ollet sa, Sis om mul iggäwenne
hä, Kumb huffaminnemata.

5. Kii wäggi sinno perrält om, So lässi woip kii
tettä,

tettä, Kik woinus om ka sunno kâen, Ni kui so teust
nâ:ttä. Ni jouwat sinna minno ka Mo häbdâst äred-
lunnasta, Kui ma so appi heit'a.

6. Mes tettu om, sa tijät kik, Nink ka mes regges-
mata: Kik mötte om sul awwalik, Et ei woi kinni
katta: Ma tahha selle sallajan Ni häste, kui ka rah-
wa man, Jks henda pattust hoita.

7. So tarkus om ilmanoudmata, Sa walkitet kik
häste; So nouwo lâit korda ürsindâ, Ehk olles kik sul
wasta. Oh anna tarkust minnule, Et kik mo tööd se
läbbi te, Nink sizzidust sult oda.

8. Sa ollet eigen paigan man, Kun org, Kun
nulk, Kun mäggi; Mes tettäs eäl sallajan, So filmi
een om selge. Ma kâi sis peljus sinno een, Sa ollet
ka mo söämen, Sult sa ma ikkes abbi.

9. Üts tötte Jummal ollet sa, Ke toorusi peät,
Mes ähwärdat, se rullep ka, Kui omma aiga näet.
Su hoja henda wölsi eest, Nink ütle töttet söämesi:
Heng ussu remmâ sömma.

10. Sa ollet puhhä, puhhas, hä, Ei woi sa kurja
tettä, Sa ollet kohhale pattuta, Ei woihe pattu nättä.
Oh olles minna uskik mees, Ja puhhas kigest söä-
mest, Sis näes ma sinno palget.

11. Sa ollet dige ütsindâ, Hääd, Kurja tassut
sinna: Hääd häga, kurja kurjaga; So sundust pelgâ
minna. Ma jättâ illekohbut maal, Te digust ommat
lähhämbal, Ei armasta ma pettust.

12. So arm, so heldus, hallestus Lät kige rahwa
ülle: So latkul om suur rõnnustus, Kui mötlewa se
pâle: Sest saap neil julgust söämen, Se kostotap
neid palwussen, Nink armastawa welle.

13. Üts ainus Jummal ennege Om ma pääl nink

Ja tairwan: Sul sunnis orjus ütfindä Hään põlmen
nink ja wairwan. Wäärust nink orjus tühhi om,
Sa Esä, Poig, nink pühhä Waim, Se õige
Jummal ollet.

14. Sa ollet kige üllemb hä, Ma peä sinno arms-
sas, Ja armasta so ütfindä, Mo sõänd teet sa rõms-
sas. Aum kirtus olgo sõämeest Sul kige sinno arms-
eest, Ni maan kui tairwan Amen.

79. Laul om mahhajänu.

Jani, Kristja Juttusfest.

80. Tröstet, tröstet meine Lieben. Wils. 14.

Tröstke, ütley Jummal, tröstke Minno kurba raha
wast tääl, Tõstke ülles murrest, tõstke, Kummile
om haige meel, Kumma pattu keinawa, Hädda ülle
kaibawa, Meile pajatage rõmo, Meile kolutage armo.

2. O Jerusalem hä sulle, Arrä olgo murrelik, Sest
et ma so Jummal olle, Kristota so pattu kii. Sinno
sõddaminne om Arrälõpnu, sul om rõdm Tairwan
walnis tettu ammo, Kaswa nüüd nink wõttä
rammo.

3. Kigipeide lanen kulus: Käändke hendä pattatse!
Sure hälega näüd lautas: Tekke sõänd wallale!
Tekke häste tassatses Orru, lengo illusas: Orru
üllembahe tekke, Allandage kõrge mäkke.

4. Mes om kõrwer, õgwas sago, Mes om korplik
tassatses. Üllekohhus mahha jägs, Pettus sago
tühjatses. Ust, arm, lotus, waggas, Pikkämeel
nink maddalus Tulgo risti, rahwa päle, Et saas
põrreimb ello jälle.

Pühhä

Pühhä Maria Kittusse Paulo.

81. Meine Seele erhebe den Herren. Luc. 1, 46.

Minno heng aumustap wäega Jesandat. Nink
minno waim römustap henda Jumjala min-
no Dnnisteggija sissen.

2. Sest temmä om kaenu omma näütsiko madda-
lusle päle. Sest näitse, sest ajast sani sawa minno
õnsas kitma tii põlwe.

3. Sest temmä om suri asfu minnole tennu, kumb
wägger om, nink kenne nimmi pühhä om.

4. Nink temmä hallestus püssip põlwest põlwem
neide man, kumma tedda pelgäwa.

5. Temmä teep wäkke omma kääwarrega, nink
pillap ärrä neid, kumma kõrgi omma omman südda-
me melen.

6. Temmä toukap mahha wäggerid järje pääl,
nink üllendäp maddalid.

7. Nähätsid täüdäp temma häga, nink lassap
tikkid tühja ärrä.

8. Temmä om wasta wõtnu omma sullast Israel,
et temmä mõdes omma armo päle iggäwes.

9. Nida kui temmä pajatanu om meije wannani-
bile, Abrahamille nink temmä seemnele.

10. Aum olgo selle Jesale nink Pojale nink ka
pühhale Waimulle. Ni kui algmissest olli, jägo
ka nüüd nink ikkes iggäwes. Amen.

82. Meine Seel will ihr Leben. Wiis. 51.

Minno heng taht omma ello, Omma Jesandae
nink Belle, Jesust kittä, üllenda: Minno
südda kargab römust, Kaitsap henda Jesä armast,
Hõiskap õnnistussega.

2. Minno

2. Minno hädda, minno waisust Näggi Jofand
nink mo fairsust, Et ma olli põlletu; Temmä tõije mulle
õnne, Et mo kittap rahwakemte: Suur ollet tõstetu.

3. Alwas arwa minna hendä, Et mul waisel ni
suur ande Sai mo armsast Jesusofest; Suur nink
pühhä om mo Jesus, Temmä tõ om selge õigus,
Temmä arm jääp iggäwes.

4. Temmä pannep kõrki wasta, Maddalid tahe
temmä kasta, Omma armo wihtmaga: Järje päält ta
mähha heidap Wäggerid nink hirmo näüdap, Ent
neid waisid üllendap.

5. Kummil himmo temmä andist, Teep ta rikkas
waisist fantist: Kummil itman rohkede, Kummil rõmo
ülle warra, Eassep temmä tühja ärrä, Teep neid
fantis wimäte.

6. Temmä näütap armo läbbi Iffraelil omma
abbi, Ni kui tout heldeste. Mes ta ütseõrd neile
wandnu, Kumbe temmä õiges tundnu, Seddä peäp
kõwwaste.

7. Uur sel Jofäl, Pojal olgo, pühhäl Waimul
kittus tulgo, Kolmel ainul Jummalal, Ni kui
algmisfest siin olli, Jägo aww ka ikkes tälle, Siin
nink taiman iggäwes!

Englide Kaitsemisfest.

83. Herr, du Zimmels König. Wüs. 2.

Jofand taima Kuningas, Redda englist kittetas,
Englid sinna tallitat, Omma kerkut paimendat.

2. Oll hõle piddäja Merke sinno engliga; Keldä
wainlasti tullemast; Kaitse tawast üllewast.

3. Taima

3. Taira wöggi armsaste Heitko meije lerille; Et ei pässe üssige Kurri meije lāmwele.

4. Wäjä minnen sadikus, Koddos tullen warjonus, Olgo engli meije man; Kahjo olgo lamweimban.

5. Josand, ke meid lunnasit, Aja ärrä kurratit; Anna rahhun ellāda, Wattast ello parranda.

6. Israeli wahhi-mees, Watwa sinna meije eest; Rānā ärrä willitsust, Anna rohket ännistust.

7. Hoija omma holega, Et ei tulle sallaja Barras meile wargille, Tulle-kahjo honete.

8. Lasse tulla nidade Englid meije seltšille, Kui sa Peetrit wabbandid, Nink Eliast rawwiršid.

9. Engli tulgo wahhite, Sis kui meije maggame; Rōndin olgo engli ka, Meije koddos kaeja.

10. Tenno olgo rohkede Jesuselle kallide, Wahhes mehhes tullemast, Englid saatmast ülewäst.

84. Die Engel, die im Zimmels Lichte. Wüs. 1.

Ne engli taira walgussen, Ke Josandat sääl litwa, Nink temmä palge selgussen, Ja suren awun istwa, Ne Josandast om pantu tääl, Meid latši hoidma ilma pääl, Ja wäggewäste kaitšma.

2. Mes arm ja heldus om kül se, Mes Jummal teep meil waisil, Et englid hoidjis kaitšjiske Meil annap, nink me latšil, Ke usku puhtast hoijawa; Sest wōrkem teddā kittāda Nūid englidega tairwan.

3. Oh sage engli saarnatšes, Mi kōmbest kui ka melest, Siin ilman, et sääl iggāwes Teil aww saap kigest telest. Ne engli seddā teggewā, Mes Jummal tahhap ütsindā, Mi tairwan kui ka ma pääl.

4. Oh saatke ärrä wäggewäst, Mes Jummal meil wiškap, Mes kelap nida ellāmast, Kui taira hult

hulk iks ihkap. Kik pattu orjust pölege, Ja Jummalat sis tenige Hääl meel, kui ne engli.

5. Ke omme lullikmistille Siin melewallust jättäp, Ei sa se mitte tahwate, Kus kolm kord Pühhä lauslap Kik engli hulk nink koggodus, Ja rõmoga teep arowustust, Sel surel Jummalalle.

6. Mo armas Jesus walmista, Et woisi ikkes Littä, Se Jesä pühhä Waimoga, Ja sulle arow näütä, Et olles engli saarnane Nink saas so arow rikusse. Oh aana armust! Amen.

85. Herr Gott dich loben alle wir. Wiis. 2.

80. Jesand Jummal, Littäme, Nink ni, kui sünnis, temmäme, Et sa neld englidi tonu ka, Ke Troni een so orjawa.

2. Neil om suur paistus, leuhkminne, Nink nägges wa so selgede, Ja kuulwa ikkes sinno häälid, So tar kus täüdäp neide meeld.

3. Ei olle suigmist, hengust neil, Kik ussindus Käüp neil se pääl, So ümbre olla, Jesus Krist, Nink kaitse so waist hulkakest.

4. Se wanna siug, nink kurek waim Täüs kad deust nink wihha om, Se om iks temmä terwe meel, Et lahutas so hulka tääl.

5. Ni kui ta hukut ennemust Kik ilma, ni teep ta weel tdest; Kerk, sõnna, sadust, ausust ka, Hääl meel tahhas häeta.

6. Ei hengä temmä sugguke, Kui louw ta rõlip allasi, Ja mäsäp ma pääl armetus, Et risti-ust saas häetus.

7. Ent no eest engli walwawa, Ke Jesu perrän tullewa, Nink kaitsewa risti-koggobust, Ja keelwa temmä kawwakust.

8. Tääd

8. Taad oppetap meid Daniel, Ke louwi hawroan iste saäl, Misammute ka wagga Lot. Neil engel häddän abbis töt.

9. Misammute ka tulle lüht And armo, es te kahjo joht Neil poisil' tulle ahjun saäl. Üts engel tulli appi neil.

10. Mi kaitsep Jummal wäggewäst, Ka tämbä mönne häddä eest Reid omme engli läbbi weel, Ke kaitsejis omma antu meil.

11. Gest kittäme so, Jummal, tēest, Nink ten nāme so iggāwes, Mi kui ne pūhhā engli ka J's sinno se eest kittäwā.

12. Nink palleme, et ikkes weel Reid walmis lassēs olla tääl, So weikest karja paimenda, Kumb wöt so sōnna auwūsta.

Jummala surest Armust Innimiste wasta.

86. Liebe die du mich zum Bilde. Wiis. 6.

Arm, ke sa mo ollet lonu Ommas palges algmisē sēst; Arm, ke sa mul õnne tonu Perrān pattus saddamist; Arm ma anna hendā sis Sulle ommas iggāwes.

2. Arm, ke sa mo armastanu, Enne kui mo lodi weel; Arm, ke sinna lihhas sanu, Nink mo saarnat ses ma pääl; Arm, ma anna hendā sis Sulle ommas iggāwes.

3. Arm, ke sinna suren wairwan Mo cest koolnu risti pääl; Arm, ke rõmo saatnu tairwan Taplemisse läbbi meil, Arm, ma anna hendā sis "

4. Arm, ke sinna joud nink ello, Walgus, tōtte, sōnna,

Sõnna, wain: Arm, ke ollet henge illo, Paas ninē
pā ja armas hõim; Arm, ma anna hendā sis : :

5. Arm, ke sa mo ihho, henge Henne kũlge keũtnu
tāäl; Arm, sa ollet õige kange, Sinno pool om
minno meel; Arm, ma anna hendā sis : :

6. Jagāwenne arm, ke sinna Pallet minno henge
eest; Arm, ke lunnastusse hinna Masfat onmast
rohkest kãest; Arm, ma anna hendā sis : :

7. Arm, ke sa mo kutsut jãlle hawwast wãljã,
wi nãte; Arm, ke sinna pãrnet pãle auwo-kroni
heldeste; Arm, ma anna hendā sis, sulle ommas
iggãwes.

87. Solt ich meinen Gott nicht singen. Wiis. 53.

Es ma peäs Jummalalle Eaulma, tenno ütlemã?
Ke om Eigin asjun mulle Heldust tahtnu aw-
walda. Ei ka muud kui heldust õlle, Kummast itgup
temmã meel, Kumb iis tõstap, kannap tãäl Reid,
ke sõãnd andwa tãlle. Ilma asja kadduwa, Temmã
arm om lõpmata.

2. Mi kui Nadlet onime poige Kattap omme siwus-
ga: Mi om Jummal Eige paige Warjus tulnu
mulle ka; Kui weel emmã ihhun olli, Nink sai tem-
mãlt ollemist, Nink mo ihho ellãmist, Kumb parhilla
weel om mulle. Ilma asja kadduwa, Temmã arm
om lõpmata.

3. Arm om temmã sõãnd sundnu, Omma Poiga
lãhhãta, Et ta mo eest waiwa tundnu, Põrgust min-
no lunnasta. O sa sũggãw armo-lãtte, Sinna
ollet pohjata, Kuis mo meel, Kumb lõpmata, Sinno
siwõiuust woip nãttã? Ilma asja kadduwa : :

4. Temmã annap henge saatjas Omma Waimo
miinule, Ke mul õiget teed siin nãũdas Ilma lãbbi
taiwãhe,

taiwohe, Ke mul ussu künält laudäs, Tees mo soänd
kindlikkus, Surma wäkke rammotus, Pörgo hirno
ärrä sadas. Ilma asja kadduwa : :

5. Minno henge önsas tettä Kannap Jummal
hole kül; Kui mo ihhul johhup häddä, Saap ka
temmäst abbi mul: Sest kui joudo mul ei olle Hendä
essi arowita, Sis saap minno Jummal ka Omma
wäkke näütma mulle. Ilma asja kadduwa : :

6. Taiwast, maad nink neide wäkke Lonu temmä
mulle hääs, Mes mo silmil tullep ette, Tullep mulle
önsusses: Töpra, rohhi, kapsta, willi, Orrun,
mötsan, mäe päääl, Jöön nink järwen, siin nink sääl,
Om mo toitus, jääp weel ülle. Ilma asja kadduwa : :

7. Kui ma magga, walwat sinna, Kaitfat Kurja,
kähjo eest, Wirrotat mo meeld, et minna Wastset
armo sa so käest. Kni es olles abbis tulnu Jummal
omma palgega, Mitmast häddäst pästada, Oles
ma jo hukkan olnu. Ilma asja kadduwa : :

8. Mitto rasset waiwa kurrat Umbre ajap ilma
päääl, Kumb ei olle siski murret, Ei ka kähjo saatnu
mul; Esä engel abbis tulli, Niije ärrä kawatette
Sedda waiwa, nouwoke, Kumb mo wasta töstet
olli. Ilma asja kadduwa : :

9. Ni kui Esä siin ei jättä Armetummas omma
last, Kui ka johhus patu tettä, Nink om jälle kah-
hiusust; Nida saap mo Esä taiwan Witsa, ei joht
mögaga, Minno patu nuhtlema, Ja mul andis jäte-
ma waiwan. Ilma asja kadduwa : :

10. Ehk mo lihhal kül oin mörru Temmä nuhelus,
karristus, Siski, kui ma mörte perrä, Oin se minna
önnistus. Se oin täht, et minno päle Minno söbber
möt-

mõtlep weel, Pästap ilma wangist taäl, Tõmbap
henne pole jälle. Ilma asja kadduwa :

11. Minna tijä tõttest seddä, Nink ei mätle karsire,
Dige Kristi rahwa häddä Tunnep tuffand otsake.
Kui se talwe ilm lät möddä, Nakkap surwi tullemä:
Ni om risit kändjil ka Perräst waiwa rõmu tedä.
Ilma asja kadduwa :

12. Sest et orsa nüüd ei olle, Ei ka tuffand armuse,
Kumba Jummal näüdäw mulle; Oh sis tõsta rõdm
faste Sinno pole omme käss, Valle sinno hennele,
Et ma päiwä nink ka õ Sinno armasten ei wäss,
Senni kui ma sinnä sa, Kun arm, kirus lõpmata.

88. Seelen Bräutigam. Wiis. 52.

Henge Põijoken, Eesä Wonaken! Minna kirtä
sinno heldust, Kumb mo tõmbap pattu ellust,
Kumman olle maan. Jesus Eesä Woon.

2. Sinno armo pääl Julge om mo meel; Kui sa
heldest minno kaet, Armo rinna päle säet, Sis om
julge meel Sinno armo pääl.

3. Jummal ollet sa, Inniminne ka, Sinna wõt-
tit meije lihha, Kristutada Eesä wihha, Omma wer-
rega, Jummal ollet sa.

4. Uusu künndlekest Kelä kistumast, Waimo õlliga
mo woija, Henge sissen usku hoija, Kelä kistumast
Henge künndlekest.

5. Sis jä minna taäl Sinno omma weel, Sinno
armo tahha kirtä, Sinno kitten aiga wita, Et ma
ikkes taäl Jä so omma weel.

6. Jesus, Jesse juur, Sinno arm, kumb suur,
Minno toidko ikk nink hoidko, Et mo ilma wiis ei
rikku. Esitus om suur, Jesus, Jesse juur.

7. Rahho, reggija, Sure jaanoga Innimiste õnne
noudsit,

noudsit, Kui sa henge heiten heiksit: Janno tunne ma, Rahho, teggiä.

8. Omma rahhoga Heldest jahhuta Ommaatsid, Ee sinno tundwa, Siunust risti: nimme kandwa, Kumu wil armas sa Omma rahhoga.

9. Ke siin ilmale Koley digede, Ussu ello perrä nouwap. Käl se pea tuita jouwap, Et om kahjota, Smaast lahkuma.

10. Sinno hara ma Kinni jätmäta, Ei ma eäl sinno jäträ, Enge ussu hólma wöttä, Sest et ussun ma Sinno kätte sa.

11. Kui ma risti al Peä ikma rdäl, Rõmustat sa minno essi: Sinno kibbe filmä wessi Pea löppetap, Mes mo kurbastap.

12. Kui mul jälle rõdm Henge sissen om, Rõmustat sa hendä ütten, Senni kui mul aiga pitten. Taira rikin om Henge sissen rõdm.

13. Sün om teotust, Säääl meil auronstust, Mes ma siin weel ussun oda, Säääl ma näe nink kätte wöttä. Perräst teotust Tullep auronstust.

14. Armas Jesuken, Anna tapussen: Mulle joudo ärräwäärdä, Nink so woinust kinni haarda; Et mul rõdm nink õn Saap so woinussen.

15. Sa mo aww nink õn, Kallis lilliken, Ei ma rahha muud siin tettä, Kui mes sul om armas nättä, Kallis lilliken, Minno aww nink õn.

89. Nun freut euch lieben Christen gemein.

Wils. 1

Nüüd risti rahwas rõmusta, Nink tarkem ütrel melet, Et meije ütten rõmoga Kik laulam' ütrel telet: Mes Jummal tennu meile hääd, Nink tennuä sure immerdõd, Kui om meid hennel saatnu.

2. Ma olli wangin kurratit, Niin surma kätte sanu, Mo pat se teggi waiwa mul, Mes lomust mulle jänu, Ma satte iks ka surowembä, Es olle ello häddästä. Pat olli minno rikku.

3. Mo tö fik olli kōlbmata, Niin olli rikkut ärrä. Se Jummala een es saisata, Kik hä jäi minnust perrä. Mul olli ni suur willitsus, Et mulle tulli hukatus. Mul olli pōrgo minnä.

4. Sis olli Jummal hallelik Mo sure häddä päle, Niin olli mulle armolik, Tahd pästä minno jälle; Käänd Jesä mele minno pool, Täl tödft es olle tühhi hool. Ta parrembat and ärrä.

5. Se Jesä üttel: Niin om aig, Et peä armoheitma, Oh! minne, minno armas Poig, Neü waisi! önsust näütma. Neid pattust wäljä arowita, Niin surma wärä ärrä ka, Niin las neid soga ellä.

6. Poig saije sönnawötliffus Sel Jesal, tulli taiwast. Sai minno welles sündinus, Päst minno ärrä waiwast. Ta pididi wälke sallaja, Wöt waisel kōmbel kōndida; Tahd kurratit siin wäardä.

7. Mo wötta kinni ussuga, (Se olli Poja kōnne,) Sis ei sa hukka minnema, Sest minna to sul önne. Ma olle sinno perrändus, Ei sa so minnust willitsus, Ehk kurrat ärräkäänma.

8. Mo werd käl sawa wallama, Niin minnust ello wötma, So hääs ma seddä lannata, Sa peät se pääl lootma. Mo ello neläp surma niin, Mo öigus tassap sinno siin; Se läbbi saut sa önsas.

9. Mo Jesä manna taiwatte Din mul fest Ilmast minnä; So eest sääl palle rohkede, Sul sata Waiwo tännä, Ke sinno häddän rōmustap, Niin minno tundma oppetap, Niin tötte sisse sadap.

10. Mes

10. Mes tettus sai nink oppetus Sul ilma päääl siir minnust, Se, Jumm'la auvus, täüderus Ka peap sama sinnust. Meid esitusi taggana, Mes sinno õnsust rikkowa, Ma ütle seddä wiimselt.

90. O Jesu Christ mein schönstes Licht. Wiis. 43.

S helde Jisand Jesus Krist, Mo walgus rõdm nink warra, Ni armastat mo süddämeest, Et ma ei moista ärrä: Oh anna et ka süddämeest So armasta nink kitta, Appi heika, Nink kui so perris lats So pole ütfind hoija.

2. Oh anna, et ei middäke Mo sõänette tulles, Kui sinno arm, nink ennege Se minno warra olles. Te tühjas kil, nink kela se, Mes mo woip lahhutada sinnust ärrä: Et wois mo meel nink tö So armisse jäädä.

3. Kui helde, illus, maggus om So arm, o Jesu, mulle: Kui temmä jäap mo õn nink rõdm, Ei tulle kurbus mulle. Oh et es olles middäke Mul nättä, tutta, kuulda, armastada, kui sinno kallis arm. Oh! wöttä seddä anda.

4. Oh et se kallis kõrge hä Mo sõänd kohhalt täüdas, Nink omma pühhä tullega Mo henge waimo läüdäs! Oh lasse mo ka walwada, Se kallist warra hoita O nink päiwä, Et teddä hirmoga Ma es wois kaotada.

5. Sa ollet, armas Jesus Krist, Mo sü eest surma lännu, Nink ollet waiwa, hädda, rist Mo henge õnnes nännu. So teoteti, waiwati; Oh te, et sinno hawa Tähhes jäwa Mo melen allasi, So jälle armastada.

6. So werri, kumb om waltetu, Om kallis, hä nink puhhas; Ent minno süddä pärretu, kalg, kurri,

pattu suggust. Oh las so werre jilkaken Mo kalge
 söänd murda, Vehmes tettä, Et wois mo süddämen
 So armo wäkke nättä.

7. Oh et mo süddä walmis saas, So werre-higge
 tutta, Kumb minno pattu perräst taas Sää aijan
 olli nättä. Oh et mo silmä rohkede Bet woisse
 pisserdada, Jkma jäädä, Kui ne, te heldeste Toist
 tahrwa armastada.

8. Oh et ma kui üts lauseken So perrä nakkas
 jooffma, Mi kanwa kui sa Jesuken Mo wöttäs
 üska tösta: So maggus arm sis löpmata Mo
 henge üllendago, Kinnitago, Et ilma otsata Sult
 kangeft kinni jägo.

9. Oh tömba mo nüüd armsaste, So mannu
 minno tömba: Ma jofe sis-ka noppeste, Sul söänd,
 tuud ka anda. Ma pirowä sinnust kigest wäest Se
 rdmo häle kuulda, kumb kif hädda, Nink pattu söämest
 Woip pea löppetada.

10. Mo tööm, mo öh, mo walgus ka, Mo ello
 nink mo warra, Oh wötta ommas minno sa, Mo
 ärräpölgo ärrä: Sest minna ilma sinnota Ei löw-
 wä minnisuggust, ei ka ainust, Mes mo wois rdinusta,
 Kif teep mul enne kurbust.

11. So käest saap tööst mo hengele Rdöm, rahho,
 hengaminne. Oh olle, armas Jesuke, Mul ikkes
 armolinne. Sa armo tulli läüda mo, Te terwes
 pattu hawa, Ne mul terwa Suurt wallo löpmata,
 Et minno sumä ikwa.

12. So arm, mo Önnisteggija, Om ennämb kui
 kif asja, Se om mo täht, mo päiwlik ka, Mo lätte,
 kust woi juwra, Mo maggus wiin, mo kostotus; Kui
 Pohto ette tulle, So een olle, Om se mo ehhitus, Mo
 tödda, kun ma ellä.

13. O, armaken, kui tagganet, Mes sest mul saap, et ellä? Kui sa so armo wähhändat, Sis kohhalt hukkan olle. Oh! anna et ma kõrwaste Se perrä woisi nouda, Ja so löidä, Nink kui jo löidnu so, Ei eäl mahha jättä.

14. Sa olet minno armoga Jks henne perrä tõmbnu, Mo henne ommas arwist sa, Kui kurja teed weel käänu. Oh lasse ikkes sinno hool Nink arm mo juhhatada, minno sata, Et ikkes wois mo pool So armo wäggi saista.

15. Mo saifust, kumman ellä ma, So arm itš ehhitago, Kui johhu ka saäl esima, Jäll' paigalle mo saatko: Arm olgo hä nrou-andija, Hääd tettä oppetago, Pattu keelgo, Nink omma wäega Mo pea ümbrekäändko.

16. Arm olgo murren minno rõdm, Mo wäggi, kui lä nõrkas, Kui wimate mo neläp surm, Nink pea sama nullas, Sis Josand Jesus tulle sa Mo päästma ärrä hirmust, Et ma põrmust Sis tõsse rõmoga, Nink taiwatte lä armust.

91. Herr Christ der einige Gottes Sohn. Wiis. 17.

O Krist, ke ainus ollet Jummal' Poig iggäwest, Sa Josä sõast tullet, Kui kirri ütlep sest; Se hao, täht, ke heldest Meil paistap kawwelt selgest Rige tõiste tähte eest.

2. Ke ikkes ollet olnu ütš Jummal' iggäwest, Nink wiimselt ilmal tulnu Sest puhtast neitsikest, Nink kandnu surma waiwa, Ka wallal tennu taiwa, Jäll' ello saatnu meil.

3. So tundmissen nink armun Meid lasse kaswada, Et kindmäs jäme ussun, So waimun orjada:

Nink maitfas meije sõa So maggusust sin pea, Ja sinno hiimustas.

4. Sa lige asja Loja, Sa Joka wäggi tõõst, Sa armas õnne toja, Ke ellät iggäroest, Meid tõmba heame perrä Meeld, mõttid känä ärrä, Et ne ei essi sult.

5. Meil anna armo läbbi, Kik sebdä tagganda Mist enne tulley häbbi, Nink las meid elläda Siin puhtast ilman päle Ka süddamet nink mele Jks tõsta sinno pool.

Jummala Lomisse Teust.

92. Geh aus mein Herz und suche Freud. Wiis. 15.

Sõ süddä olle rõmus nüüd, Nink kae loja kaunist tõõd Sel rõõmsal furwe ajal: Näts rohhoaija häitsewa, Nink näütwä hendä ehtega Nüüd Eigen paigan lajal.

2. Mõts lehte pakfust laotap, Üts haljas tek nüüd kattap maad, Se om kül kaunis nättä. Kik lillikesse kaswawa, Nink illusaste häitsewa; Ni Jummal wõttap tettä.

3. Kik linno perfetellewa, Nink omma laulo aja wa, Ja omma Lojat kitwa. Se sissast, rästas, pihhoken, Se käggo, hüt nink lesken, Kik mõtsa laulden täütwa.

4. Saap kanna munne haudunus, Päästlenne pessän poigenus, Sis omme poige sõõrwa. Se pödder kargap kergeste, Käüp haina möda rõõmsaste. Kik omma aiga teedwa.

5. Jõõn, ojan wessi nullisep, Ja wattutap nink keredelep, Se om hä nättä, kuulda; Om liggi man ka haina ma, Kun latse karja sõtawa, Nink wõtwa rõõmsast lauida.

6. Ne

6. Me mehhiessesse ussinast Nüüd omme tarvu tähta
wa meest, Nink lendwa ümbre kaudo: Ka annap
Jummal wina = puust So süddämelle kostotust,
Nink jowwotumal' joudo.

7. Võld annap wilja rohkede, Nink saiasp kõrra
pakfuste, Teep eggämehhel' rõmo: Et aumustas
sest Jummalat, Me sure ande jaggajat, Ke temnä
käest om sönu.

8. Ei tahha minna unneta, Ent kõrwast melen
pidada, Mes armas Jummal tennu. Kik ma-ilm
Eittap temnä tööd, Ja minna laula sedda hääd, Mes
minno film om nännu.

9. Ma mõtle: kui om minnul tääl Ni kannis assi
ilma pääl, Se ello waisen põlwen; Mes saap weel
perräst ollema, Kui same taiwa tullemä, Sääll iggä-
wersen ellun.

10. Mes rõom sis sääll saap ollema, Kun Jesust
essi nättäs ka, Ja meije kõrwa kuulwa, Et mitto
tuhhat Serawim, Nink mitto tuhhat Kerubim Se
halleluja laulwa.

11. Oh peäs ma sääll ollema, Nink sinno man jo
ellama, Oh helde Jesä taiwan! Sis saas ma engli
lauluga So üllendama rõmoga; Siin olle ma iks
waiman.

12. Ei tahha siski elläden, Se ihho murren kõr-
diden, So kitmist mahha jättä. Mo südda puwwap
tennoga, Kun kottal eäl olle ma, Sul wastid
laulu tertä.

13. Mo waimo taiwast õnnista, O Jesu, omma
Waimoga, Et sulle ikkes häitse. So armo wäggers
sawwe-tõ Mo ussun läütke päiw nink õ, Et sinno
heldust maitsa.

14. Te maad so pühhäl Waimule, Mink istota mo hennele Hääs puus, kumb ei lä mahha. Sul auruus anna kaswada, Mink sinno ajan jureta, Sis om mul, mes ma tahha.

15. So Paradisiin elläda, Mink sinno een iks haljenda, Mo, Jesus, ütfind loda: Säääl tahha sinno tenida, Ood, päiwa ilma löpmata. Oh anna, mes ma oda!

Jummala Hulekandmissfest.

93. Wer nur den lieben Gott läßt walten. Wiis. 4.

Es Jummalat ni lassep tettä, Kui esfi tunnep üllewän, Ei Jummal seddä mahha jättä, Ehk teimmäl kül om häädä käen: Sis sinna usku tunnistat, Kui ussut häädän Jummalat.

2. Mes meil fest surest murrest abbi? Mes kaswu annap kurbastus? Sa läät kül wannas murre läbbi, Ei löppe sinno willitsus. Kui sinna lijalt murretat, Sis ennäm waiwa kaswatat.

3. Kif olgo ni kui Jummal tahhap, Ke fige asja teggija. Kui temmä sinno ossa jaggap, Ni peät rahhul ollema. Kül Jummal tijap selgede, Mes tarbis tullep kelleke.

4. Se Jummal, Ke meid kurbas tennu, Woip pea jälle rõmusta. Kui murre tund om mödä lännu, Sis tullep Jummal abbiga. Kust sis so meel ei möleke, Säält johhup abbi sinnule.

5. Ehk sinna ellät willitsussen, Sis ärrä möttelgo fest weel: Et se om koghalk taiwa sissen, Kel kaunis pölw om ilma pääl. Mes meije õnnes arwame, Lät häädäs, waiwas peake.

6. Kül

6. Kål Jummalal om hõlõsa assii, Nink ni ta teep
ka saggede, Et se, kel hãste kãunu kãssi, Saap wais-
ses, santis wimate. Sesamma Jummal awwitap,
Et santist pea rikkas saap.

7. Sis wõttã wiimselt seddã nouwo: Te tõõd,
nink palle Jummalat. Jis anna launden tãlle
auwo, Kui sinna kurja kannatat. Ke Jummalast
ei taggane, Ei Jummal seddã unneta.

94. Befiehl du deine Wege. Wiis. 3.

Mes murret siddã kannap, Nink kurbas lãt so
meel? Kål Jummal abbi annap, Et sinna kit-
rãt weel: Ke pilwil, tulil sadap Teed ärrãminnema, Sel
om weel nouwo nink tunnep Sul teed ka walmista.

2. Sa peãt Jisã uskma, Sis kãssi hãste kãup,
Nink temmã tõ pããl loorma, Sis so tõ saisma jããp.
Sest murrest ei sa abbi, Ei ka sest turbussest, Ent
dige palwe lãbbi Saap abbi Jesã kãest.

3. Sa armas Jesã tijat, Mes kahjus tullep meil:
So lãrsille kif sãet, Mes hã nink tarbis neil. Mes
sinna eettewõttat, Se peãp sündima, Ni kui sa essi
tahhat, Ni peãp ollema.

4. Kif wõit sa Jisand tettã, Sest sul om rohke
nouwo, So tõ om hãste nãtrã, So wiis om selge
auwo: Kes suttap wasta panna, Kui tahhap sinno
meel So lãrsil abbi anda Siin hãddãn ilma pããl?

5. Ehk wõtrwa wasta panna Kål hulkan kurrati,
Ei Jummal siski anna Neil wõimust üttege: Mes
temmã wõttap ette, Se peãp sündima, Mes tahhap
temmã mõtte, Saap kõrda minnema.

6. Mo hẽng sis loda rõõmsast, Nink palle julgede,
Kål Jummal kigest hãddãst So pãstãp heldeste.
Se arwo tunni oda, Sis tullep abbi sul, Nink peãt
rõmo sama, Kui kannatet om kãl.

7. Oh

7. Oh jättä murre mahha, Ke sõänd waiwawa,
 Ei Jummal seddä tahha, Et ollet kurblik sa: So tõ
 ei olle, sädä Meid asju Ilma pääl; Käl Jummalal
 om tedä, Mes kaswus tullep tääl.

8. Kik temmä hoolde anna, Ke tarkast wallitsep,
 Sis voit sa inimes panna, Et tõ fik kõrda läap. Se
 waiw saap pea kääntus, Nink mes so kurbastap:
 Rõõm Jummalast saap antus, Kui omma aiga näep.

9. Ehk temmä weidi wiwis Se rõõm, tunniga,
 Nink näüs jo sinno silmist, Kui tahhas unneta: Meeld
 siski ärräheitko, Täl om üts Esä-Urm. So usk iks
 kindmäs jägo, Käl tullep pea rõõm.

10. Kui sinna temmä pole Hend hoijat kindmäste,
 Sis näütäp omma hole, Kui sa ei mõtleke: Nink hel-
 dest armust päästap So rasse koorma alt, Mes üri-
 keskes lähhäp So kaswus üllewält.

11. O õnnis sa nink auwus, Ke ussat, kannatat:
 So kätte jääp se woimus, Nink auwo perrändat:
 Sul Jummal essi annop Meid urbe = lehte tääl:
 Weel rõõm-saulo laulap So waine kurblik meel.

12. Oh Jesand tulle appi! Me jalgu, kääsi ka
 So sure armo läbbi Näüd wõttä kinnita. Oh lõp-
 peta fik häddä, Kik õnnetust nink rist, Nink anna
 rõõm nättä Neil taitwan armolift.

95. Meine Hoffnung stehet veste. Wiis. 6.
 Minno lotus heljumatta Eoja päle pantu om, Ke
 mo perräus ei jättä, Olgo mulle waiw ehk
 rõõm Temmä kääen Om mo õn, Mes ma ihka sõämen.

2. Mes üts waine inimenne Siinä kül woip
 awwita, Nummalus se olles enne, Eina tulan soeta.
 Mes sa näet, Kik mes teet, Üri perräst hukka lät.

3. Eoja arm om ütšund jäädwa, Eõpmata nink
 õtsata:

etsata: Tõpra, inimisese toitwa Hendä temma läbbi ka; Temmä käest Same tööst Warra, ilda õnnistust.

4. Es sün Jummal anna rohkest, Ja ka ülle üld-
likkult? Temmä sure armo pohjast Elläp jo se waine
muld; Ma ninē tuul Andwa meil Toidust, kui om
temmä meel.

5. Ritkem Lojat, ke suur armust, Temmä Poja
abbiga, Ke kui potsep sawwi põrmust Meid wõt
hennel walmista. Suur om wäest, Wäggero tööst,
Ke meid toitnu, hoidnu hääst.

96. Laul om mahhajānu.

97. In allen meinen Thaten. Wlīs. 24. 24

Mi sündko minno assi, Mi kängo minno kässi, Kui
Jummal essi teep. Kui temmä murret kannap,
Ja essi nouwo annap, Kūl sis kē häste kõrda läap.

2. Ei minno tõ sün kōlba, Kik minno wain om
ilma, Ei massa minno nouwo. Mi olgo, kui se tah-
hap, Ke kigil ossa jaggap; Minē temmal olgo
ütšind auw.

3. Mes põlwe Jummal annap, Mes temmä päle
pannep, Se om hä minnale: Ei olle wain ninē wigga,
Kui sunnip kē sün nida, Kui armsa Jesū tahtminne.

4. Ma temmä päle loda, Ja teddā melen peä, Ke
hoijap kurja eest. Kui minna teddā pelgā, Ja sõnna
perrā ellā, Ei olle häddā iggāwest.

5. Ja wõrko surest armust Mo pästa kigist pattust,
Meid süüs ei arwada. Es wois ta kōhhut moista Mo
pattu päääl ni pea, Ent tahhas muga kannata.

6. Kui maggama ma lähhä, Ja jälle ülles tõsse,
Kun olle eäle, Kui häddān, willitussen, Ehk wal-
fussen ninē tõbhen, Saap sõnnast rõmo hengele.

7. Kui

7. Kui armas Jummal tullep, Ja risti päle panep,
Sis tahha kannata. Ei sa, kui temmä tahhap,
Ja kannarust ka annap, Mul koorma rasse ollema.

8. Kif temmä hotel jättä, Kui kole ma ehk ellä, Kui
kässep eäle, Mil ajal arwap temmä, Kas homaien ehk
weel tämbä, Ja moistap aiga ütfindä.

9. Sis olgo süddä rahhul, Mes eäl johhup sinnul,
Sis ärrä murrekse; Sest sinno Esä taiwan Teed
nouwo Egen waitwan, Suur nouwo om töttest
temmäle.

Jummala Sönnast.

98. Liebster Jesu wir sind hier. Wiis. 7.

Armas Jesu arwita Sinno sönna häste kuulda,
Meeld ja mõttid walmista, Palwid armust
wasta wötta: Sinno arm meid walgustago, Ma
pääle taiwa juhhatago.

2. Meil om selge rummalus, Kui so pühhä Waim
ei oppe, Süddämen om pimmedus, Ei se hennesest
siin löppe: Meije kohheke ei kōlba, Kui sa essi meid
ei sada.

3. Oh sa walgus walgusfest, Kä meil Isfast tais
wast antu, Te, ma palle süddämeest, Söänd, suud ja
kōrwu wallal. Palwid, laulu, Jesus sinna, Easse
häste kōrda minnä.

99. Nun Gottlob! es ist vollbracht. Wiis. 7.

Jummal olgo tennätu, Kif om häste kōrda lānnu,
Palwe, laule, oppetus; Jummal om kif häste
tennu. Wōrkem seddä meelde panna, Se eest talle
auwo anda.

2. Läktem

2. Läktem koddoo rahhoga, Jummal om meid
önnistanu, Ellägen sis nida ka, Kui meid temmä
oppetanu. Pähhä Wain meid juhhatogo, Ja
meid ennämb walmistago.

3. Päme ehk ka tulleme, On nink rahho meile olgo;
Uudko jalko leiwale Jummal, Egin abbis tulgo.
Urwitago önsast koolda, Ja meid wiimelt taiwa tulla.

100. Jehova ist mein Hirt und Hüter. Wils. 54.

Jehowa om mo henge Karjus, Ei sa mul pudust
S ollenä; Ta södap mo nink om mul warjus,
Sääl haina ma pääl armoga: Mo sadap warsti
läte mannu, Kun ma iks lambakeisi nämmu, Ke
wässinu nink többitse: Kui närwetäs mo jüddä ärrä,
Sis rühhip temmä minno perrä, Toop ello rohho
hengele.

Ma... gire... wääl... K...
na lä perrä tööst; Kui mul ka pimmedän om minnä,
Ja orrun, kumb täüs willisust, Kun te- ra jälle
omma kusa, Kun ohhaka nink orjawiisa, Ei sa ma
is i pelgäma: Sa ollet mo man minno waljus, So
pääs mat lep om minno seljus, So olla pääl ma
hengä ka.

3. Iks södämaig taiwa maggusussest, Täüs rohkuust,
wäkke, wina ka On mulle walmistet Jeesusest, Mo s
többra kawroest näggewa. Sa wihjat minno römo
llist, Ei tija ma ka muure jällest, Kui sa mo räudät
armoga: Sa listutat mo heng: janna, Maik lasjet
pekrit ette panna, Täüs taiwa maggusussega.

4 Ei peä meel sis ennämb liikina, So meut, mo
karjus, paggeda: Rohhes ma waine peis tüema, So
arm iät harwani mega. Surin ihho, henge lahha-
tago, So tunnistus mul enne jägo, Et ma kui laus

so maija jä: Se sullane ei jä joht maija, Kes poiga
 säält woip ärrä aija? Mast ojas teddä raiwaha.

5. Halleluja ma laula sulle, Oh helde Karjus,
 maggus Woon! Oh olles tuhhat keid ka mulle, Me
 fittässe so ütten koon. Ent sa ei püüwä paljo keli,
 Üts süddä teep hääs sinno mele, Kumb armastap so
 ütfindä. Mul säräst söänd, Jesu, anna, Sis ma
 So melen ikkes kanna: So verräst iggäwes ma jä.

101. Was kan uns kommen an für Noth.

Wils. I.

Mes häddä woip meil sündidä, Rui sa meid, Jesand,
 södat Se kauni tairwa leiwaga, Nink ellowega
 jodat; Rui sinko Wain meid römüstap, Nink kurbu
 henge kostotap, So pühhä sönnä sissen.

2. So pühha nimme aurous sa Käl öiget teed meil
 näüdät, Ei jätta häddän römota, Ent essi meid iks
 holjat. Sest olleme iks julge siin, Ehk käl meil johhup
 furma piin, Et sa meil abbis tullet.

3. So sönnä, armas oppeja, Meid oppetap nink
 nuhtlep, Me rist meist ajay himme ka, Et pattu kur-
 jus löppep, Kumb nuuido hergel kahjo teep, Nink
 ihho hukka saatma läap Se pörgo-harwa sisse.

4. Üts laud meil sinnust ehhtas, Mes siimiga me
 näme, So sönnä ruuwas kannetas, Mes süddämen
 me söme; Rui tullep wainlan' kiusama, Sis woip se
 henge kostuta, So Waino kängest wäest.

5. Sest sinno arm nüüd üllewäst Jks tullep
 meije vole Sel ajal nink ka iggäwest, Sa kannat me
 eest hole, Et meije woime ussuga So riti verräst per-
 rända, Rui sinno verris-rahwas.

6. Meid sehdä Jesus arowita, Ke ni woip söänd
 tettä, Et täubetus saap armoga, Nink Jesa woime
 nättä

nättä Sesamma nink so Waino wäest. Re seddä
pürowap süddäntest, Se laulko röömst: Amen.

102. O Mensch wie ist dein Herz bestellt. Wiis. 1.

Mo armas kae ussinast, Oh kae warra ilda; Mes
kaswoap sinno söänest, Kas ohhaka wai wilja?
Sest wiljast semend runnus ka, Nink kes om olnu
külwaja, Kas wainlaine wai Jummal.

2. Om sinno süddä kōwowa te, Kun käuja päle
käuwa, Ja ütte te-va saarnane, Kun linno semend
sōwa; Sis sinna ärrä möttelgo, Et om üts rühhi assi
to, Nink ärrä panne narus.

3. Kui semen ärräsötkotu, Nink ärräsödu linnust,
Sis usk om ärräkaddomu, Ei olle hengol roidust: Kui
ennege saap kōroule, Nink süddä ei sa middäke, Sis
Ello te om kinni.

4. Kui süddä pae-suggune, Pat teddä kōwomas
rennu, Ei semen kaswa sugguke, Sis rennä hukka
lännu; Ei olle röhkust paele, Ei sa saält wälke seem-
nelle, Ei kaswa saäl, ei häitse.

5. So süddä kinni murreta, Nink peljota weel
jänu, Om wiljale weel kōlbmāta, Ei olle hirmo
nännu. Kui murretat, kend allandat, Nink palles
usfun Jummalat; Sis siiritas heng jälle.

6. Kui ohhaka so söänen, Nink ello eest liig-murre:
Sa pürowät ellä rikkusen; Sis om se luggu kurri:
Se pühhä semen läppätas, Nink asjata saäl külwä-
tas: Se om üts halle assi.

7. Ni luggu om, kui nouwetas Weel lihha him-
mo perrä, Ja tühja auwo oisras, Kun b henge
rükup ärrä; Sis kauw ärrä iggawest Se ello, sönnä
süddäntest, Ei kanna eäl wilja.

8. Me Jummal olgo rennätu, Et hääd maad ka

weel nättä, Kumb digede om harritu, Minä Jummal
lalle tedä: Säääl semen, feddä Jummal loop, Käl
sadda förrast wiija toop. Se om üts puhhas Süddä.

9. Kel förru om, se kuulgo nüüd, Minä ärrä hen
nast petko; Ent tunnistago omma süüd, Ja täämbä
pattust kaändko. Alg ärrälääw, surm jowwap ka,
Sul iggäwes om koolda ka, Kui om so süddä kurri.

10. O Jesu anna minnole üts katski murtu söänd,
Et sinno sönnä seemmele Säääl olles löidä assend; Et
saassi walmis wiijäle, Kumb taiwa kääp mo perräle,
Minä kannap tuhhat förrast.

103. Es woll uns Gott genädig seyn. Wiis. 37.

Oh! Jummal olle armolik, Meil omma önnä anna,
Minä taiwa pole sada kif Meid läbbi sinno sönnä;
Et meil saap tutwas sinno nouw, Minä kif, mes sull
saap tettus, Minä Jesus Kristus, önnä minä auro, Meil
pagganist saap nättus, Et nemmä ümbre kaändwa.

2. So, Jummal, hellest auroustap kif rahwas
ilman lajal, Minä kif ilm henda römustap, Minä
laulap eggäl ajal; Et sinna ollet sundja maan, Minä
nuhtlet feddä pahha. So sönnä öige roog om kaan,
Kumb ei woi jättä mahha kif öige tele sata.

3. So Jummal iks weel auroustas, Kif rahwas,
warra, ilda! Ma kaswatas, hend parrandas, So
sönnä kannas wiija! O! Jummal Isä, Pojaga,
Minä puhhä Waim sääl taiwan, Meid ma pääl
heldest önnista, Ke olleme siin waiwan, Et rödmisast
laulam' Amen.

104. Ach bleib bey uns Herr Jesu Christ. Wiis. 2.

Oh Isand Jesus meile jä, Et öddang sai jo ilmale!
So puhhä sönnä walgustus meil sago ikses
hoijetus.

2. Sel wiimsel, kurbal ajal nüüd, Oh kinnita me sõamid! Et sõnna, sakramenti ke Meil puhtas jäässe otsani.

105. O Herre Gott, dein göttlich. Wiis. 46.

So sõnna hää, o Jummal, tääl, Om karmwa pimne jänu Nüüd, rõnnus meil, Meist kumltas jäll, Mes Pawel kirjotanu; Nink tõise weel Apostli saäl Me Jesanda suust kumlnu. Me tennäär sest nüüd süddämeest, Et meil se aig om tulnu.

2. Et sinno tõ nüüd tedä meil, Kui selgede om filmän; Sis näüdü weel so armo neil, Ke so weel salgwa ilman, Nink opwa tõdõst, mes lõwwis pääst, Nink läbbi hukka läwa. So sõnnaga neid juhata, Kik muido surma jäwa.

3. Kui tahhat sa ni elläda, Kui ristit innimenne, Sis ussu se, nink seddä te, Mes ütlep Jesukenne. Se ainus õn so süddämen Las ikkes armas olla. So lähembä ka armwita, Kui täl woip tarwis tulla.

4. Sa, Jesand, te, et sunnip se, So sure armo perräst; Sis lodame, et pääseme Se ilma kurjast karräst. Sest tahhas Turk nink Paapsti turk, So sõnna ärräneelä; Ei ommets sa neile se, Sest sinna woit neid keeldä.

5. An' Jesand weel so abbi neil, Ja umbre käändma tõtta, Ke laitwa tääl so sõnna hää, Ei tahha wasta wõttä, Ent ütlewä, nink wõlõssis ka So sõnna tunnistawa; Ehk moistmata, käl ommawa. Oh! se om rässe häddä.

6. Se usk om mul, et tõisi käl, Mes kirri ütlep meile: Kik hukka läap, so sõnna jääp, Ni tämbä, kui ka heilä. Ehk põllewa ne karmwata Nink kange-

Kala sedda, Sis siski jääp nink lörda lääp Mes tunnistap so söna.

7. Et Jummal om mo ainus rööm, Sis surm teop mulle kaswu, Nink Kristus ka om werrega Kik minno wölga masnu. Sest tenna ma so auroga, Oh! anna mulle seddä, Mes palle sult, Nink tulle mul, Kui mul om surma häädä.

8. Ma loda ka, et Jesand sa, Neid ei sa jätna perrä Kelt ilma pääl so söna hääl Ei pöletä joht ärrä. Oh! anna neil so armo weel, Et nemmä saasse raiwa: S. palle ma, las minno ka Silt önsalt ärrämimä.

106.

Oh! anna rahho armoga, Oh! Jummal, meije aial. Sest töine rahho andija Ei olle löida muhal, Kui surma Jummal ütšändä.

Anna mine Kasrimme (Keskrite) nink Eglise üllembille Rahho nink hääd walli-kaft, et meije neide al ürte rahholikko nink waiki ello woime piddäba, Egen Jumjala pejusien, nink aususien. Amen.

Jummala Kümme Käsust.

107. Das sind die heiligen zehn Gebot.

Wils. 2.

Seid kümme käske kuulgem nüüd, Kust tunnus meije watu süüd; Neid saije Moses Jummalast, Se and neid meile üllewäst. Kuriie eläison.

2. I. Ma olle Jummal ütšändä, Ei peä nüüd sul ollema. Sa peät minno peigäma, Nink arwustama ussuga. Kuriie eläison.

3. II. Ei sünni simul mäletä Mo pühhä nimmie asjanda;

asianda; Ent palle feddä söämeft, Nink littä minno
iggäwest. Kirie eleifon.

4. III. Sa peät lige majaga Sel säitfmet päiwäl
hengäma, Et Jummal finnuft digede Woip söänd
fada hennele. Kirie eleifon.

5. IV. Kui fa hääd pöwwe armastat, Nink pikkä
iggä himmuftat, Sis peät esfäl, emmäle Sa aumo
näütma felgeste. Kirie eleifon.

6. V. Oh! ellä ilkes armsaste, Nink ärrä tapfo
feddäke; So söddä olgo tassane, Nink näüdä armo
figille. Kirie eleifon.

7. VI. So abbikasa peät fa, Kui hendä, armsas
pidäma, Kif roppust sinna taggane, Nink ellä ilkes
puhtaste. Kirie eleifon.

8. VII. Mes lähhembäl om eäle, Sa ärrä putfo
üsfike; Ei jüni finnuft warrasta, Ent toida hendä
aumoga. Kirie eleifon.

9. VIII. Suud ärrä lastfo lobbista, Mes walle
om, eh^t fallaja. Sa peät wiheäma kawwalust, Nink
andma diget tunnistust. Kirie eleifon.

10. IX. Sul ärrä olgo himmuftus Sest, mes om
töise Perändus; Te lähhembälle nida hääd, Kui
hennele fa esfi teet. Kirie eleifon.

11. X. Ke laulatet om töifele, Sa ärrä piüdfko
hennele. Ni olle puhhas söddämeft, Kui Adam oli
algmisfest. Kirie eleifon.

12. Meift Käsfust peap tuttama, Kuitas finnuft
elläda, Kui meije hendä pattuga Ei tahha pörgo
tougata. Kirie eleifon.

13. Meid armust, Jesus, arowita, Sa ollet
Önnisteggija; Kif meije tö om tühpine, Et olleme kif
pattatse. Kirie eleifon.

A. V.

108. Sesamma Laul lühhembaste. Wiis. 2.

Meid kumme lastu peä sa, Niin Jummalat ikk armasta, Sa nimme peä ausaste, Niin pühhäpäiwa pühhuse. Kirie eleison.

2. Kik wansambid sa auwusta, Niin lähhembät ka armasta. Abbiello ärrä rikkoze, Niin ärrä rüsto keddake. Kirie eleison.

3. Sa waltet ärrä pajata, Mu majja ärrä hirmsusta, Mu naist niin perret, rikustke, Sa jättä ikkes rahhulle. Kirie eleison.

Kristi Usufst.

109. Laul om mahhajänu.

110.

Meije usfume kik ürte Jummalas sisse, Taima niin ma Poja, ke eest Josäs heitnu em, et meije tenimä lartis same. Temmä tahhap meid ikkes toita, Jhho niin henge ka häste paimenda; kik kurja tahhap temmä ärrä kaitia, et üsike wigga meile ei peä sündina. Temmä peäp hoold meije eest, hoijap niin waltwap, kik saijap temmä wäe sissen.

2. Meije usfume ka Jesuse Kristuse sisse, tenimä Poja meije Josanda, ke ikkes Josä man om ütsuggune Jummal wäest niin auwust; om Mariast puhast neitsist tõstijes inimises sündinu, läbbi pühhä Waimo, ussu sissen: meije eest, kumma ollime ärräladdonu, ristri päle ärräkolu, niin om surmast jälle üllsõdonu, läbbi Jummalas wäe.

3. Meije usfume ka pühhä Waimo sisse, ke Jummal om Josä niin Pojaga, niin lige kurbide rõnusi.

rõnustajäs nimmitas; ke kaunis Andid annap, nink
risti rahwast ma pääl üren meien peap. Siin sawa
kik partu andis antus; meije lihha peap ka jälle ellä-
ma. Sesumatse waiwa perrä om meile walmistetu
üis ello iggäwes.

Pühast Jäsa meije Palwest.

III. Vater unser im Himmelreich. Wis. 18.

Sa kässet, Jäsa, pallelda, Nink sinno appi heika-
da, Ke ellät taiwa rikussen; Oh! lasse meid ka
siidämen kik palwid tettä õigede, Kui meije suga
palleme.

2. Oh! lasse pühhä elloga Meid sinno nimme
pühhända; Las jäda meile selgeste So pühhä sõnna
allale, Et kaus wõlji-oppetus, Nink lõppes rahwa
rummalus.

3. Las ossa sinno rikusses Meid sada sin nink
iggäwest. Sa tahhas onnma Watmoga ka meije
sissen elläda. Te põrgo-wäkke rammutus, Et kas-
wap sinno koggodus.

4. Siin ma pääl siidko nidade, Kui taiwan, sin-
no tahtminne. Kui meile johhup willitsust, Sis an-
na, Jäsand, kannatus. Kik meije tahtmist tallita,
So meile perräst teggema.

5. Pä-toitust anna rohkeste, Nink leiba meile ei-
gille. Oh! Jäsand hoija tullest, weest, Ka waino,
kalli aja eest, Et rahho-põlwe näeme, Nink ahnusseta
elläme.

6. Las andis sada annetus Kik meije pat nink essu-
tus, Et meije tõine tõisete Pääl meile andis anname,

Mink äigen rahhum elläden, Töist armastame
söämen.

7. Meid ärräjätkö abbita, Kui kurrat nakkay
kuisama; Kui ilin meid patma hukkutay, Mink meije
lihha kihhotay, Sis anna joudo kowwaste, Et ussun
meije waräme.

8. Sa tahhas, Jesand, armoga Meid kurjast
ärrä awwita. Oh! ärrälasko keddäke Meijt kigist
fada pörgutte; Ent wöttä meije hengelest So armsa
kätte iggäwest.

9. Amen, se om ütš kinnitus, Mink meije ussu tun-
nistus, Et Jummal kulep helbeste, Mes meije tem-
möst palleme. Sest laulame nüüd söömaste Amen,
se jündkö nidabe.

112 Laul om mahhajänu.

Pühast Öddango: Söömajast.

113. Jesus Christus unser Heyland. Wiis. 41.

Jesus Kristus meije pästjä, Jesä wiikka ärrä-
wötja, Se wöt mörro surmaga Pörgust meid
sin lunnasta.

2. Et se es wois melest minnä, Sünwä, juwwa
meil and tännä Omma ihho leiwaga, Omma werd
ka winaga.

3. Sel, le lawwal tahhap tulla, Sünmis häste
walmis olla; Sest ke kurjast sinnä lääp, Ello eest
sääl surma sööp.

4. Kittä heldest omma loja, Et se and sul omma
Poiga, Ke om sinno assemel Koolnu risti-kanno pääl.

5. Sinna peät uskma sebdä, Et se roog sel hä, kel
hädä,

Häddä, Kel om rasse henge-koorm, Ni suue waiwo, kui
 õtge suem.

6. Ni suurt õnne Jõstast taiwan Otsip süddä saren
 waiwan, Kel tiff ei sa ollema, Tänn' ei peä tullema.

7. Lemmä ütsep: Tulge waise, Wõtke armo,
 mehhe, naise. Üst ei kõlba terwele, Lemmä Nouru
 lät narulle.

8. Kui sul olles abbi õnu, Mes ma olles so eest
 koolnu? Se roog siss ei kõlba sul, Kui sul eesti abbi kül.

9. Kui sa kindmält ussut seiddä Kink ei salga omma
 Häddä, Sis sa ollet walmistu, Nink so heng om sõderu.

10. Omma usku ülles näidä, Welle päle armo
 heidä, Et ta sinust abbi näep, Ni kui Jummal
 sulle teep.

114. Ich komm jetzt als ein armer Gast. Wiis. 1.

Ma talle armas Jummal näid, Et sa mo kutsut
 mõdas, So lawwate, kus kallist hääd Muul
 walmistet om warwas, Kui nälg om minno hengele,
 Kui janno minno waimute, Nink häddä päle tullep.

2. Mo henge hoitja ollet sa, Sa kõrwast hole
 kammal, Sa ollet üllespidäjä, Ni kui sa eesti tun-
 net; Sa ollet tehwas, kairus ka, Ke sõdap, jodap
 armoga Neid, Ke so himmustawa.

3. Sts wõttä õige karjusse Mo henge jahhutada,
 Ja fota tahwa warrale, Säääl seiddä kostutada. Sa
 armo, lauda walmistat, Sa figil seiddä ehhitat, Ke
 surno päle loorwa.

4. Kui wonakenne otsi so, Mo henge karjust, tagga,
 So ello Manna sõdap mo, Kui nälg mo waiwap
 wäega, So kallis werri jodap ka, Ei ütseke woi lah-
 huta Mo surno armust ärrä.

5. Kui

5. Kui pödral surest pallawast We janno päle tul-
lep, Nink temnä külma lätte seest Sis janno ärräajap:
Mi wäega minna himmusta, Et pattust wallale ma
sa, Ja röõnfas sinno läbbi.

6. Kik ennämbeste himmusta, Ja palle enne seddä,
Et kik mo pattu andis sa, Sest ne mul tewa häddä.
Mul õiget usku anna ka, Mo õigussega ehhitä, Et
süddä rahhul olles.

7. Mo sõänd wöttä tõmmata Sest ilmaast taiwa
pole, Et ilma joht ei armasta. So arm mul tulgo
meeld, Et armasta ka lähhembat, Nink wiha lõppep
sõänest. Mi kallist roga wöten.

8. Mo seen ei olle miiddäke, Kui selge pattu wigga.
So man ei olle ussige, Kui pühhä puhtust löidä. Mo
sissen om se hukatus, Ent sumo sissen õnnistus So
pühhidega taiwan.

9. Mul wastset sõänd walmista, So pühhä
Waimo läbbi, Müüd jägo minnust mahha ka, Kik
kurri tö ja häbbi. Mo meeld ja mõttid juhata, Las
kurja hinno kadduda, Mes enne teggi minna.

10. Sis tulle armsast minnule, Mo kallis henge
warra, Ma anna suud nüüd sinnule, Oh ärrä röigo
ärrä Mo sõänd, kallis Põijoken, Et ristti pääl ni
kalliste Mo ollet ommas saatnu.

11. Suur Tenno olgo sinnule, Mo armas Lun-
nastaja, Ma armasta so õigede, Ja oda seddä aiga,
Et sinna, ello jaggaja, Säääl kige õnsa rahwaga,
Mo taiwa lawwal kutsut.

115. Schmücke dich, o liebe Seele.

Minno süddä rõnustelle, Jättä pattu lombid jälle,
Ednä ärrä pinnedussfest, Minne wäljä rum-
malussfest; Jummal kutsup sinno lawwal, Te so
sõänd

söänd temmal wallal: Jesus tahhap önsas tetta, Minne ömaja so seen wöittä.

2. Minne, jowwa ussinaste, Waluista nink pühhi häste Söänd henge fossijalle, Sinno helde Jesuselle. Arrajägo tullemata, Puhka, palle wiwimata: Tulle, tulle Jesukenne, Ja mo ommas, armokenne.

3. Kallist asja kallis petas, Ja suurt rahha se eest pütas. Sinna helde armastaja Jaggat omme andis ilma, Sest et se om arwamata, Mes sa linit tas-sumata, Kik se ilma kuld ja warra Ei woi seddä massa ärrä.

4. Oh mes himmo tulley päle, Kui so heldus tulley meelde. Jesu, kallis hollastaja, Innimiste lep-pitaja, Omma ihhega mo södat, Omma werrega mo jodat; Jummal tulley minno sisse, Elläp minno waimun essi.

5. Pelg nink rööm om minnul nättä, Ja ei tija, mes kuul tetta. Se om ärrämötlemata, Se om ärrätilemata, Inniminne ei woi tedä, Ei ka seddä ärränouda, Mes se wäggew Jummal lonu, Kuita seddä roga tonu.

6. Leiba, wina wasta woetas, Minkega ihho, werd meil antas: Mitto tuhhat seddä söwa, Mitto tuhhat seddä jowa, Ommete se saisap terwe, Jaetas nink om iks allal. Kenne tarkus seddä moistap, Kuita ei Waimo walguš paista?

7. Jesu minno öige ello, Jesu minno rööm ja illo, Jesu öige suremb warra, Arrataagane mult ärrä; Minna satta põlwil mahha, Himmusta ja palle seddä: Kasse seddä kallist roga Mulle hääs, sul aus-wus wöittä.

8. Nemust tullit taiwasi essi Eunsastama innimissi,
 Omma henge ärräannit, Kristi-surma meel kannit,
 Kalbsit omma kallist werre Jina pattu perräst ärrä,
 Se mo jodap öaristusfes, Sinno armo mäalletusfes.

9. Jesu, kallis henge toiija, Jesu, pattu ärrä-
 woiija, Se, et ei sa hukkausfes, Ma so lawwa ossa-
 lissfes. Sinno armo mo walen olgo, Ja mo söämette
 tulgo, Et ma uida, kui süa waiwan, Ja ka sinno
 ommas, taiwan!

116. O Jesu, du mein Bräutigam. Wiis. 2.

Mo Pöigmes, Josand Jesus Krist, Ke sinna
 armust minno eest Saäl pu pdäl surma kan-
 natit, Nink pattu wölga kistotit.

2. Ma tulle sinno lawwale, Kui waine kurblik
 pattane, Ma olle haige, jöwoto, Oh Josand ärrä
 pölgo mo.

3. Sest Arst nink Walgus ollet sa, Äts helde
 nres nink rikkas ka, Äts puhhas lätte rojatsil, Äts
 saja-reimas uskikkul.

4. Sis palle ma so, Josand, nüüd, Oh süttita
 mo henge süüd, Se puhhas, mes om rojane, Läbbi
 so armo-paistusfe.

5. Mo pimeis söänd walgusta, Nink läüda ussia
 künält ka, Mo wassust kända rikkusfes, Mo lihha kela
 kurjusfest.

6. Et ma se taiwa leibakest, So Jummalat nink
 Innimest, Wois süwä allandussfega, Se man so
 armo mäalleta.

7. Kik kurjust pühhi söämet, Nink läüta usku,
 armo, hääst, Kik hääd mo sisten soeta, Et ma sul
 auwus ellä ka.

8. Oh anna kik mes tullulik, Nink kela kik, mes
 kahjoliik.

Kahjoliik. Mo henge sisse tulle sa, Et ma iks üts jä sinmoga.

9. So sõdamaig andko kinnitust, Et pattule saas lõppetust, Niin ma saas temmāst wallale, Ja maidsas Lõsā armoke.

10. Oh villa henge wihtajid Ni nättāwid kui sallaajid. Hāād ettewõtmist kinnita Mo sissen omma waimoga.

11. Mo ello kõmbe, wiis ninē meel, So mese perrā olgo tādā: Et ello päwi rahhoga Ja kristlikkult woi lõppeta.

12. Senni kui, elle Kuningas, Ma sinno manna taima saas, Et ma so lawwal iggāwes Sāäl kāus ninē henda rōmustas.

117. Gott sey gelobet und gebenedeyet.

Sul, Jummal, olgo kirtus, aww ninē tenno, Ke weil roga ellet tennu So ihhust, ninē so werrest ka ni heldest, Weil se tulgo õnnes selgest. Kūrie eleison.

2. Lābbi sinno ihho, Jesand Krist, Kumb so emmāst Maarjast talli tõdšt, Mad so pūhhā werrega, Kigest hāddāst awwira. Kūrie eleison.

3. Se pūhhā ihho me eest surma pantu, Et se ello meil fest antu, Surembat armo es woi-ta meil tettā, Se ei ünni melest jättā, Kūrie eleison.

4. So arm, Jesand, seiddā reggi sul, Et so werri meil tei iunnet kūt, Niinē was kūt meije süüd, Et meil Jummal helde nüüd. Kūrie eleison.

5. Weil, Jummal, andko omma armo õnnes, Et me kūt-m temmā kõnne, Niinē woi-me wellelikkura armun olla, Et se roog meil hāās woiš tulla. Kūrie eleison.

6. Jesand,

6. Jõsand, meil so Waino iättä weel, Et se
meile annap diget meelt, Et risti rahwas maan Elläs
häste rahhogaan. Käre eleison.

Tõistsest nink karwalast Risti-Rahwa Ellust

118. Erleucht mich Herr mein Licht.

So Walgus walgusta, Ma olle hennest rummal,
Ei tunne henda ka, Ma rija sedda kül: Ües tõine
järg om mul; Ei olle siski weel, Kui sünnis olla tääl.

2. Ma elli ennemust Kül suren henge rahhun, Et
rija kurbusfest: Müüd om sest südda täüs, Mes hennel
foormas näüs; Mes enne minno rõõm, Se müüd me
murre om.

3. Ei ilmi hädä woi Mul sedda murret sara,
Sest minna rija jo, Et mul häid sõpru weel, Ei tunne
wainlast tääl: Om terwis ihhule, Ja roitus minnule.

4. Oh se om henge piin, Kumb sõamesest keep-wäljä,
Nink sõop lukonti süin, Se raplep minnoga, Et mul
om teedmäta; Kas uff om sõamen, Nink usinna
Jesussen.

5. Ei olle uskuid süin Mi rohke, Kui se nimmi; Sest se
om ütsinda Wäart nimme pidäda, Ke Jesu wäega
Kik hinno toletap, Nink Jesu jällin käüp.

6. Se näüs suur pettus mul, Kui sedda mõtles
enne, Et se om uskus kül, Kui hoija figest wäest
Hend roppu pattu eest, Mes ka ne paggana Häü
perräst jättäwa.

7. Se ussup Kristust tõöst, Ke terweni jääp
tälle, Kel tigge ilma lust, Kik rikkus, aww nink hä Ei
olle middake, Nink ütlep: Jesus om Mo ainus lust
nink rõõm.

8. Se

8. Se om se ussu häääl, Ja temmä pallaw himmo:
Mo Jesus olle tääl Mo paas, mo kiiþ nink aaw;
Mo saarto sunno nouw; So perris olle raä, et sa mo
ostnu ka.

9. Ke se man petma lääp, Ei ussu õigest mitte, Ja
wihkaw Jummalat; Ta lotus om üts pörm, Kui päle
tullep surm. Se ussu pohhi om se ainus Jesu arm.

10. Siin usku puus mul weel, Se arm es olle
õigest Beel senni tutwa mul, O Island Jesus
Krist: Et mul se ilma lust Jks armsamb elnu weel,
Kui sinno aaw nink häääl.

11. Mo südda ärräne, Nink möde õigest päle, Ei
muido h. naußt sa. Sis jätta kohhalt se, Mes armas
lihale, Nink wõttä Jesust Krist, Sis om kii tetru
hääst.

12. Kas sinna mulla tüä Sel kunningal hend ke-
läät, Kenk perrält siin om kii, Ke tark nink rikkos ka,
Ke lige üllemb hä, Ke ilma teggä Nink ülespöddä.

13. Kui ütsford löpperus Sel maal nink taimal
tullep, Sis jääp ta iggäwes, Ei kole eäle, Ei tija
hauda ke; Nink ke täi tutwa om, Sel om üts
jäädwa rödm.

14. Ke lepmata siin jääp, Nink kolep nida ärrä,
Hend põrgu hawwan näep, Ei löwä Jummalat;
Eh' ikkes eumämb wet, Kui suren järwen om, Es
tulles siski rödm.

15. Kui Jummal pürowäp nüüd Soga siin ärrä
leppi, Sis ärrä wiwi mitt', Mo heng, ent üt le ni
Sul minna ohwritse Heng', ihho waimoga, Rödm',
aawo keelmata.

16. Te, mes sa tahhat mul, Kui ma sa enne wals-
mis, Siin aawus, eh'es sul, So minnel eliäda,

So õnsust piddada, Pühhandet siin ninke saäl, Hä mul, mes waja weel?

119. Lihha ninke Waimo Taplemine. Wiis. 18.

Some kelest ma keelde umbre tettu.

Dh tulle ristci-innimen, Nink mötle verrä sõamen, Kuis waim ninke lihha taplewa Siis ilman tõine tõisega; Se lihha püwwäp essida, Waim om täl wasta panneja.

Lihha. 2. Se lihha ütley waimule: Dh anna woinust minnule, Se ilma wiis om armast mul, Se tairwa rikust sa ma kül; Ma tahha lustist ellada, Ehk sa ma siski õnsas ka.

Waim. 3. Waim kostap, ütley lihhal: Ei lä se kõrda eäle; Dh mötle, mötle innimen, Mes sinna toorit ristmissen: Sa wandsit ärrä kurratit, Kik ühhiust ninke pattu tööd.

Lihha. 4. Se tigge lihha wastatap: Mes immet waim mul kulutap, Kas mul ei olle lubba tääl, Et rõmus olle ilma pääl, Nink ilma wiisi mängi ma Mes ma sis sega pattu te?

Waim. 5. Waim panney wasta targaste; Ma leina sinno halleste, Sa ellät ilman rõmoga, Nink peät ütškõrd pallama Saäl põrgun, Kun se rikkas mees Jo sanu waiwa rõmo eest.

Lihha. 6. Se lihha kostap wihhaga: Kik rahwas nida teggewa; Neil om hä meel, kui warra kæn, Nink rõdm se ülle sõamen: Kas sinna tahhat ütfinda Ni waaste ilman ellada?

Waim. 7. Waim panney wasta fangeste, Nink tunnistap ka selgede: Et rahha meid ei arwita, Kui ilmast peame lahkuma: Mes sul hääst ellust abbi om, Kui sul ei sa saäl tairwan rõdm?

8. Ei

8. Ei kole heng joht ihhoga, Ent peap pina minnesma, Se ihho saap ka ellawas, Nink koiro ette kuskustus; Kui sa nüüd ellat kurjaste, Sis lat heng hukka, ihhoke.

Libha. 9. Se lihha kostap murrega, Nink ütsep waimul pehoga: Oh jättä minno rahhule, Sa waiswat minno ennege, Ma jä jo haiges, kurbliikkus, Kui pörgust mul saap kōnneldus.

Waim. 10. Oh et sa pattu kahhikus, Nink se sul wäega haiget tees, Et sinna omma Jummalat Jks pattuga siin kurbastat, Nink tänäs henda figest wäest, Sis jääs hirm mahha pörgo eest.

Libha. 11. Kūl ma ka patu kahhitse, Kui omma Förd käu pattale, Sis tunnista ma ommast suust, Et mul om haigust, kurbastust: Se päle sa ma wallale, Eh ma kūl jälle pattu te.

Waim. 12. Eh sinna kūl käu pattale, Sa ei sa siski taiwatte; Sa jäät jo ikkes kurjembas, Nink ei lä ellun parrembas, Sa reocat jo Jesust rōdšt, Kui se ei sünni sōämešt.

13. Kui sa ni pürowäs elläda, Kui usklikko siin ellawa, Et ikkes palles Jummalat, Nink armastas ka lähämbat, Kui Jesus olles armas sul, Sis olles fik rō dige kūl.

14. Se ilm saas so kūl wihtama, Nink pūhhas mehhes sōimama; Ent sest ei olle kahjo mirt, Et rahwas uskjid narap nüüd: Sääl ont nell hirm, kui näggewa Meid uskjid auwo-kroniga.

Libha. 15. So kōnne, waim! om maggus kūl, Se auwo-kroon ka armas mul; Ent wois ma soija mōllembat, Siin ilma hääd, sääl Jummalat, Ma kules so hä melega, Saas ennāmb rahwast taiwa ka.

Waim. 16. Mes sinna petja pajatat, Sa tahhat kätte Eslandat Siin ürtelise orjata, Se om jo kōhalt woimata; So meel om ilmitik, lihhalik, Mes sinna teet, om pettus fik.

Libha. 17. Voi minno waišt, mes ma nüüd te! Ei anta armo sūgukse, Ma elles weel, kui wannas lä, Hend pattust käändnu õigede: Mi teiwa minno wannamba, Nink õnsas sada mõliwa.

Waim. 18. Sa narat tõttest Jummalat Sega mes sinna pajatat. Kes kirja annap kätte sul, Et peät wannas sama weel, Sa woit jo noxelt koolda ka, Mes tahhat sa nüüd wiwita.

Libha. 19. Oh jäträ omma nomimist, Mul om siin paljo teggemist; Suur oriis, pudus, masminne, Se keläp ussust kōwwaste; Ei läppe minna pallelda, Kes teed, ehk parremb aig weel sa.

Waim. 20. Ei sa ma soga eddesi, O lihha! mes ma sulle te? Ma tabha sinno keleta, Nink risri külge naglata, Sis wära ma so ommete, Nink tulle tõttest taimatte.

21. So ette käändmist tija ma, Ma tabha ikkes pallelda, Et Jesus minno kinnitas, Nink nul so ülle woimus saas, Kui ma so lasse elläda, Sis lä ma hukka sinnoga.

22. Oh helde Jesus awwita, Et minna ikkes woimust sa, Kui ilm nink lihha kihhotap, Ja kurrat essi hukkotap: Sis anna joudo minnule, Et nemmä kahio mul ei te.

23. Mul om kül waiwa tappelden, Om siiski rõõm ka sõamen: Se om mo henge kōstotus, Et sinna minno kinnitus, Nink wõttät minno wiwate So mannu taima; rikusse.

120. Du sagst: ich bin ein Christ.

Wiis. 5.

1. Sa kirtat usklikkus. Hä kül, kui ussu ello Sul annap tunnistust, Et kõnne wõls ei olle, Sis om hä luggu sul: Ma pürowä soämest Weel sada eggapäiw Ües õige uskik mees.

2. Sa kirtat usklikkus. Se uskik tunnep Jesust, Ei peä ütfind' suun, Ent maidsap temmä õigust: Ja teep, mes kästu om, Siin helde melega; Kui sinna ni ei te, Om kõnne asjanda.

3. Sa kirtat usklikkus. Ke uskik tahhap olla, Se armastago hääd Nink jätke kurja ello. Kas se kül uskik om, Ke pattu teed siin käüp? Ei olle uskik joht, Eh' täl kül nimmi jääp.

4. Sa kirtat usklikkus, Nink mõtlet waest se perrä, Et pühhan ristmissen So mõsti pattust ärrä: Nüüd om se tõisi kül, Ent mõtle seddä ka, Et sa teit leppingut Saäl omma Esäga.

5. Kus om se lepping nüüd? Kus towotus om jänu? Sa wandsit pattu tõöd, Ent mõtle mes sa tennu. Kus usk? Kus towotus? Kus arm? Kus lotus om? Es tühhi pattu lust Siin olnu sinno rõõm?

6. Sa kirtat usklikkus, Et kirja tunnet häste, Nink Eulet ikkes weel, Ja loet ka kül essi. Ent kule armas lats, Kas nida ellät ka, Kui kirri näüdap sul: Dnnis om teaggija.

7. Sa kirtat usklikkus, Et pattale iks tullet, Kui sinno kõrd om käen, Nink pattu andis pall t. Ent, armas! üttele mul, Kui sinna pattal kät, Kas sinna hendä sis Ka õigest parvandat.

8. Kui sa kät pattale, Se wanna wisi perrä, Et sa iks kurjas jäät, Ei kånä pattust ärrä: Sis pettät

henda tõõst, Ei kõlba tomorus, Ja sinno pattal - kääit
Om selge karwalus.

9. Ma olle usklik mees, Mul antas Einnitusfes
Jesuse ihho, werd, Se lät mul õnnistusfes. Ei, mitte
arnas laas, Kui sinna ussuta Kääit Jesu lawwale,
Sis saat sa sundust ka.

10. Ma olle usklik mees, Ma loe, laula, valle,
Ma lä ka lerkute, Es ne hä tes olle? Hä omma kii,
Kui neid ka nida tallitas, Et Jummal iks saäl man
Hääd puhhasi sõänd näes.

11. Sa kirtat usklikkus. Ei woi ma sebdä löidä,
Kui sa so ello - tõõst Nink käämisest ei näidä. Ke
kirtap usklikkus Ja Jesu jüngeris weel, Se ellägo siin
ni, Kui Jesus elli iääl.

12. Kui ollet usklik mees, So meel nink mõtte olgo
Ka ni, kui Jesusiel: So henge lättest tuigo ües selge
puhhas arm; Sal olgo maddalus Ni, kui so Jesan-
dal, Sis ollet usklik mees.

13. Ent kurni ma näe weel Nink ikkes sebdä tunne,
E kõrkus. Üllemeel So mõrrid saatwa enne, Ja wain
nink kaddeus, Ei mitte tassaus; Sis ärrä piddägo
Hend mitte usklikkus.

14. Sa kirtat usklikkus, Nink ei te siski ennämb
Kui targa paggana, Ke tusiwa weel wähhämb, Kui
lause tundwa nüüd, Nink siski ollike Neil parremb ello
weel, Kui risti rahwale.

15. Oh ärrä ütlego, Et sinna usklik ollet; Kui sest
ei tunniäta So ello, mes sa peät. Mes nimmi aw-
witap? Pääle näätä Risti-ust, Ent sissest karwal
mees, Kumb kurjusfest om täüs.

16. Oh Jummal anna mul Sis armo nink ka
joudo, Et ma wois kindmaste iks ussu perrä nouda,
Et

Et tõ nink nimmi mul Sun olles ütellis! Sis sa ma
 waiwatte, Kui õige usklik mees.

121. Es spricht der Unweisen Mund wol.

Wiss. 1.

Se rummal rahwas kirelep: Meil om se õige Jum-
 mal. Nink siski ikkes kurja teep, Om süddämeest
 ka rummal; Ei kõlba ka kii neide tõ Meil armas om
 se pimme õ, Nink laitwa päiwä tekko.

2. Wõt Jummal tawast kaeda Kik inimiste
 suggu, Et temmä jaassi näggema, Kas temmäst
 petas suggu; Kas temmä meelt siin tallitas, Nink
 temmä sõrna armastas, Ja ellätas se perrä.

3. Es kää sädäl üttil õiget teed, Kik oli esnu ärrä,
 Nink eggähts kõnd omma pääd, Nink aiije tühja per-
 rä. Es tetta üttest ainust hä, Nink siski mõttel neide
 pä, Et Jummal kii saas kinnä.

4. Kuis kawwa omma moistmata, Ke säräst teed
 siin käuwa? Nink minno rahwast waiwawa, Nink
 kahjust henda toitwa? Ei loda nemmä Jummalä
 pääl, Ei palle teddä häddän tääl; Hend' esfi tahwa
 pästä.

5. Sest ei jä meel, tõ õst, rahhule Kik nuhtlust peap
 ootma. Jaap Jummal abbis waggule, Kä temmä
 päle lootwa. Ehk naartas ka sesamma nouw, Nink
 laidetas kii temmä auw Et ainus rõõm om Jummal.

6. Kes saap siin koggodussele Weel ütškõrd õnne
 näütma? Kii Jummal sinno päle weel Saap esfi
 armo heitma. Kik temmä Poig saap teggema, Ja
 ussia rõõmo näggema, Nink Issä armust kinnä.

122. Kommt last euch den Herren lehren. Wiss. 14.

Zulge risti-innimisse, Wõtke seddä opperust: Kes
 om Jesu Lulükminne, Nink saap temmäst õn-

nistust? Se, ke Jesust tunnistas, Süddamest ka armastap, Nink ke wõttap waiwa nättä, Lemmä mele perräst tettä.

2. Onsa, kumma wasse waimin, Maddalusen elläwa, Jummalalle kõrgen tawin, Kigen kirtust andwa ka. Ke hend essi allandap, Seddä Jummal üllendap: Ke nüüd Jesust melen peäp, Selle tawin riki annap.

3. Onsa, kumma kurbastusen Pattu ülle leinawa, Nink ke pühhä murre sissen Dikina wigga kaibawa; Meid, ke murretawa nüüd, Kwa ikkes omma süäd: Meid saap Jummal rõnustama, Meide murret lõppetama.

4. Onsa hiljameelisse, Üllekohhut sallima: Onsa pikämeelisse, Kurja häga warawä, Andwa andis kigille, Ei te kurja kelleke: Meil jääp mide tassomisses Tawin rikus perrändusses.

5. Onsa, kumma perränoudwa Digust nink ka tõisidust, Üllekohu eest hend hoidwa, Põlgwa ilma warrandust: Ke ei te sin Kawwalust, Pettust, ahnust, riggedust Meid, saap Jummal essi täutma, Meide päle armo heitma.

6. Onsa omma armolisse, Ke ei jäträ abbita Meid, Ke omma häddälisse; Tewa hääd hämelega, Reddäke ei unnetä Wastu, tõ nink nouwoga: Meil saap abbi häddä-ajal, Nink suur julgus kōhto päiwäl.

7. Onsa kumma puhastusen, Tõõn nink sõnan elläwa, Sõantest sin kasindusen Meeld nink mõttid piddäwa; Ke se ilma himmusest, Kurja lihha harjotust kigest melest ärrapõlgwa: Jummalat ne nättä jawa.

8. Onsa omma rahholisse, Kumma pea leppiwa,
 Onma

Dunna ka hämetelise Eõiste wiha ristota; Eõsi rahhan elläwa, Rahho tetta õsiwa: Neid saap Jummal aumustama, Dõnnis larsis nimmitama.

9. Dõsa, kumma kannatawa, Ohto, häddä, teotust, Nink sest hendä rõmustawa, Et näep Jummal waggauft. Dui kül ristist paljo tääl, Elläp siski Jummal weel, Ke sel armo taiwan annap, Ke sin ristin häppe kannap.

10. Tulle appi armos Jummal, Et ma nida ellä tääl, Et ma waine mäd nink rummal, Dõnnis olle ilma päääl. Et ma ellä maddelast, pallo so ka ussinast, wainlaisille andis anna, Digust ikkes melen kannap.

11. Waiste päle armo heldä, Olle puhhas süddä-mest, Rahho ikkes perrän nouwa, Nink so teni figest wäest. Anna sinna heldeste, Et ma usu kindmäste. Sinno Waim mo juhhatago, Ausan ellun kinnitago!

123. Üts tõine Laul sest sammast Aõjast.

Sulge risti inimisse, Kuulge seddä õmistust, Kumab kui maggus armo messi Wälä iosep Jesu suust, Kumba temmä mäe päääl Dõmmil Jõngri kulum sääl, Kui sääl olli mohha istnu, Jõngri temmä mannu astnu.

2. Dõsa, kumma waise waimun, Kui neil pudust figest hääst, Nink ei lõwä õmman lomun Muud, kui selget hukkatust: Ke ei tnuue hendä ka Dõmmast jõwruust awõita, Kerjäwa kui santi armo, Neil toop taiwa rikus rõuo.

3. Dõsa, kumma henge pudust Allandusken leina-wa, Kumma karja pattu saisust Hallelikkult kaewa, Sundwa hendä kaddonu Ollewat, nink sunnitu; Kumma wiha larsse lomust: Neide turbus kääntas rõutus.

4. Dõsa hiljämotelise, Kumma wiha tõõd ei te,

Ke kui pikkameelisise Armo näütwa ennege; Lastwa hendä Toggona Armost sata üsindä: Neil saap ma ka perrändusfes, Dige pohhi kinnistasfes.

5. Onsa kumma issan, jannun Jesu digust waid-terwa, kumba temmä risti - kannun Saarna omma werrega: Kummil omma digus om Kõlbmāta nink tühhi põrm: Neid taht Jesus sõnus tetta, Omma särkega neid karta.

6. Onsa omma armelisise, Kummil neist ka hales- tust, Ke ei ussu Jesu siese, Soudwa neile õnnistust, Püüdwa et kii rahwas tääl Patrust umbre kånās weel, Kules Jesu armo-hāle: Neil saap armo armo päle.

7. Onsa, kummit pu has süddä, Nink ei kile om- mast häüst, Kummit ikk es rōdm om tutta Muide pat- rust kändmātsfest, Ke ei oksi hennēle Kaswu, auwo, niamele, Lastwa sõand puhtas tetta: Neil saap Jummal sama nättä.

8. Onsa omma rahholisise, Kumma ütte melega Mi kui Jesu lullkraisise Koggodussen ellāwa: Keelwa ommist wellisist rida, wihestellemist Neid saap Jummal auwustama, Dummis lajis nimmitama.

9. Onsa, kumma ussu perräst Sawa perrānkir- satus, Kummit essi ommast perrest, Nink ka ilmaast teotust; Kumbe willitelletas, Naartas, pestas, sõi- maras: Kui ilmsita ussun kändwa, Saap neil Jummal palka andma.

10. Olle kitteru mo Jummal, Et sesamma õn- nietus Mulle, Ke ma waine rummal, Sinnust sai awwaldetus: Et ne waise waimun ka Onsa omma Toggona, Kui se waisus neil om armas, Nink ei peä seddä toomas.

11. Kui ma oanna pädust leina, Sis om se mo kostotus, Et ma tija, minna wainie Olle wona ommandus: Olgo et ma häddälük, Jummal om mul armolük: Jesu werri om mo rikkus, Ei te kahjo mul mo waisus.

12. Se teep mo ni armolisses, Et ma söwwä söämeft: Oh et eggäürs laas waises, Tunnas hendä pattasfes, Sest et Jesus pattasfid, Nink ei mitte ölgebid, Ilma sisse tulnu otsma, Nink neid armo pole kutsma.

13. Tulge pattasfe, oh tulge, Jesus odap himmoga, Kuitge häddälisse, kuitge, Jesus pallap armoga. Semmä wöttäp pattasfid Arräskast wasta, södap neid; Ke sis öanis tahhap olla, Nähko Jesu mannu tulla.

Sest surest Henge Arräriskmissfest.

124. Jesu Kraft der blöden Herzen. Wils. 6.

Jesús nödka henge wäggi, Nömo andja kurbussen, Pattu orrun Ustn mäggi, Arst kui többi söämen, Plaaster surma hawa päle, Kumb teep söänd terwes jälle.

2. Minno henge lätte ketap Kurjust wäljä löpmarta, Kurje himnu tulli täüdap Luid nink lihha pattuga. Kas ka werre piisat olle, Kumbma sissfest pat ei tulle?

3. Kurrat, ilm nink minno lihha lastwa noli minno päät, Enne kui ma appi ihä, Satta minna mahha jälle; Minno henge mahha lüwwas, Enne kui täl abbi tuwwas.

4. Kui ma töita sinno pole, Keläp minno laiskus laas, Kui so wain taht abbis tulla, Keeldas teddä

lihha

lihha wäest: Et ma ennämb ka ei jowwä Kannatada pattu waiwa.

5 Oh sa pattu-többe rohhi, Lätte, kust se ello kees, Minno önnistusse pohhi, Oh et sa mo terwes tees, Sa woit pattu wallo keelda, Ja ka surma essi neelda.

6. Tulle, näüta söämelle Damma werre - palget hääst, Sis saap minno pattu häddä Dusa sinno werre wäest. Kui so ölli wojap haru, Sis ma olle löidnu nouwo.

7. Kui sa Abbinnees weel essi Kaldat hendä henge pääs, Sis saap minno soonde sisse Wasine ello sama jäll, Sissa ma so ümbre wödma, Nink so maggu-
faste firma.

125. Durch Adams Fall ist ganz verderbt.

D! Adam, sinno essitus Om meije ello riknu, Et pat om meije perrändus, Nink kike päle rüknu. Se siuwu tö om kigille Suurt wigga päle töstnu; Ent Jummal se om armsast: Meid jälle ärräpästnu.

2. Et nüüd se siuwu kawwalus Om Erwat hukko-
tanu, Nink loja käft sai põllatus, Sest om surm meile sanu. Es jowwa ka meid anwita Ei ütsike lood-
assi. Sis Jesus Krist päst innimist, Läts surma sisse essi.

3. Kui meid nüüd wöras wallatus Kik süüdlikkus om tennu, Ni om üts wöras waggauß Ka ommas meile lämmu: Sest nidade, Kui kigille Om Adam surma tonu, Ni Kristussen, ke kike ön, om ello meile sanu.

4. Se arm om meile näüdetu, Et Poig om meile antu, Ke meije welles sündinu, Nink ristü päle pantu. Kui diacde nüüd uesume Se Poja nimme sisse, Sis önnistus nink römustus Saap meile andma Jesä.

5. Se

5. Se ello, te, nink warräja Om ainus Jesukenne,
Se Jesä nouw, felt üsinda Kik rahwes lodap ömme;
Se lunnastus nink pühhäendus: Ke tedda melen hois-
jap, Se kaitsetas nink hoijetas, Nink taiwan ossa
löwwap.

6. Se mees om ärräwonnottu, Nink kawwen ellust
ärrä, Kä tahhap olla önnistu, Nink jättap Jesust
perrä. Ke innimest Jesusse eest Tahht abbi-mehhes
panna, Se törtteste läp pörgutte, Nink peäp sundust
kandma.

7. Ke Jesussest hend' römustap, Nink temmä päle
lodap! Ehk temmä häddä kannatap, Ke temmast abbi
odap, Ei jätteta joht abbita. Sest kändap Jummal
ärrä Kik williesust nink kiusatust, Ke kōnnip temmä
perrä.

8. Oh! ärrä wörtko iggäwest, O Jesand, minnust
ärrä So sōnna minno süddäwest; Se om mo ainus
warra, Mes römustap nink kostotap Mo söänd
pattu wasta. Ei surmike woi minnole Sis hirms
päle tösta.

9. So pühhä sōnna juhhatap Mo jalgu öige tele,
Se häo-täht se selletap, Nink walgustap mo mele, Et
moistetas nink arwatas Meid kallid andis peä, Kui
usjuga wöt pallelda So waino uskik söä. A. V.

126 Ach was sind wir ohne Jesus. Bus 6.

Oh mes meije hennest essi Ollem' ilma Jesuca,
Waise, nörlä, häddälisse, Armas Jesus
hallesta! Kae meije henge häddä, Kumb sul pantas
filmi ette.

2. Sinnota, o Jesand Jesus, Me ei olle middäke!
Pimmedus nink siuwu kurjus Waiwap meid siin
hirmsaste. Siuwu wigga söänd täudap, Nink meil
selget wallo näüdap.

3. Sinnota,

3. Sinnota, oh helde Jesus, Kurrati nink pörge
hääł Hirnotop mo kurbu söänd Siin sesamma paiga
pääł. Söämen pat hirmsast haukup, Ja se pörge
tuili paugup.

4. Sinnota, o armas Jesus, Ei sa ilma läbbi me,
Ea om pea lige te pääł Kaplu pandnu jallule: Temi
mä pilgap meib nink troosip, Libbedast meid patta otšip.

5. Rammota, o kange Jesus, Nöowa ülles töb
bitse: Jowweto om meije rammo, Waisel kumbel
elläme, Saggedaste nörgas läme, Kummastame,
mahha jäme.

6. Klmitta meid wäggen Jesus, Viurmedusfen
paista meil, Nöowa ülles henge silmi, Omma heidust
näüdü weel: Ello päwliit meile paista, Et wois jüddä
römun saista.

7. Söökku meije jalgu alla, Kange Jesus, Kurratit,
Tulle omma mörsja mannu, Anna tälle armo - suud,
Et wois taiwa römo tutta, Nink et teddü oht ei purtu.

8. Wötta meid sis kää pitte, Waggus Jesus, sata
meid, Et me öige te pääł kääwen, Eäte ei wässi mit
Wasse meid ki? Kaplu tada, Ja sul ussutawas jäkä.

9. Sinno wäe Waim, o Jesus, Andko wäfte
waimule, Et me pallawole so perrä Armo läbbi tulles
me. Isand säe, sata sinna, Et wois ello kōdä minnä.

10. Sis saap auro nink kirtus julle, Isand, redus
söämest; Sis saap römun sulle laulma Eggämees
sijn tärowest suust; Sis saap terwe ma pääł sulle,
Jesus, auro nink kirtus jälle.

127. Der Gnaden-Brunn fleußt noch Wiis. 5.

W^eeel armo lätte keep, Rust egaatüs woip jurowe:
Mo waim oh rühhi, wet Sest kaimust hemel
turowa: Et sönnä oppetap Jo sinno selgede, Et
Kristus patu wäest So pästap ütšinda, 2. Ei

2. Ei olle sinno joud Hend pattust humber käända:
Sest kae Jesu päääl, Se saap sul seddä andmo, Ko
omina werraga Kii wihha leppitap, Niink jälle Esa
pool Hääd teed meil walmistap.

3. Meid pattu kistota Ei saisa sinno wäen, Uff
tunnep, et se tö Om ü sind Jesu kääen. So moisuus
niink so meel Om wäega weikenne, Se kurri Karwal
wain Se pertap peale.

4. Ma tunne janno nüüd Kui pödder lätte perrä:
Sa tijät Jofand kii, Kui suur mo pattu käära Ei
abbi kusteke, Kui armo rõhkusfest. So hengel kins
nitust, Mõrk olle hennesest.

5. So tootus om süin: Ke jannun õigust nõuwap,
Se tõttest sõnus saap, Niink pattu andis lõuwap.
Nüüd näüdap mulle teed So Poig, se Wahhemees,
Et sa woit arwita, Ke abbi täwweus.

6. Oh hunis, kui sest weest Ka tahhat anda mulle,
Kumb wainu kostotap, Niink sadap ussu ello. Oh
anna, anna iis, Sa õnnistusse kairu, Sis ellä rah-
hoga Niink rõõmsast eggapäiw.

Pattust Käändmissfest.

128. Straf mich nicht in deinem Zorn. Wils. 55.

Jofand ärrä nuhtlego, Hallesta mo päle, Ärrä
pandko hukka mo, Näüda armo jälle. Kii om
patMinnust iet, ent se wona werri Mõsko minno ärrä.

2. Kes so surman mällitap? Põrgun ei sa tenno,
Nimmedus mo hirmotap, Päästa wallust minno; Et
ma sest Jaggawest Tairwan, sinno wõita, Armas Jum-
mal, Pittä.

3. Näüda

3. Näüda Eesa armo mul, Kinnita mo nõrkust,
Minna anna henda sul, Västa mo fest wõrkust. Süt-
tita Olliga Heldeste Mo henge, Känä pattu wangi.

4. Rae minno lüije pääl, Kui kii kanges lännu,
Ammo ota abbi tääl, Nink ei olle nännu. Suur om
wain, Eggä päiw Been nink murren istu, Nink
mo wadet kasta.

5. Minna olle wässinu Pattu waiwan lootinast;
Südda nõrgus ärrä jo Puhkannast nink ootimast.
Kunnas ma Abbi sa? Minna waine kole, Ülli nõrk
ma olle.

6. Take ärrä wainlasse, Jummal wõttap kuul-
da, Minna woi nüüd julgeste Temmä mannu tulla.
Olle waiw Põrgo riik; Mes mul waiwa tennu, Om
jo möda lännu.

7. Anu sul olgo Eige eest, Eesa, süin nink taiwan,
Anu sul olgo Jesus Krist, Abbimees mo waiwan,
Pühhä Waim, Bäggen rõõm, Olle kõrgest kütet,
Et mul abbis tõttit.

129. Herr ich habe mißgehandelt. Wiis. 6.

Josand, kurja olle tennu, Pattu koorma litsup mo,
Südda teed ei olle käänu, Kumb mul sinnu
näüden. Nüüd so hirm mo päle tükkis, Kii ma
henda so eest kääkis.

2. Ent kus minna henda kääkis, Kigen paigan
ollet sa, Kui ma ülle merre pagges, Uscus minna
hända ka, Ollis mul ka tule siwu, Minno löida om
sul nouwo.

3. Selle tahha minna enne Josand sulle tunnista,
Kii mes minna kurja tennu; Minno päle hall sca.
Jättä omma tullist wõhha Pattu ülle jälle mahha.

4. Eht kii kääke wõis luwa Merre wõren luggeda,
Ei

Ei ta siski eäl jōwra Minno pattu arwada: Gest neid om ni ülli paljo, Ei woi pajatada wäljā.

5. Iſge, iſge ſilmi lätte! Iſge päle halloſaſt! Oh et pudus tulley kätte Pattu iſma ſigest wäest, Oh et kees mo ſilmi lättest Ka üts jōggi wäljā tōttest.

6. Olles mul ni paljo wessi Minno ſilmi ſiſſen tääł, Kui mo ſüddā pūwōap eſſi, Minna iſkes ennāmb weel Silmä! kui tell wet ei olle, Easte werd ka wäljā tulla.

7. Ent mo Jesu, ſinno hawa, Ja üts werre jilkaſen Minno hawu terwes terwa, Saatwa rahho ſdās men, Selle minna häddālinne Valle: olle armolinne.

8. Sinno päle ma ſis keüta Pattu koormat, Jesus Krist, Merre pohja ſeddā heita, Se mo walges, puhtas tōdſt. Lasse waino wälke tulla, Sinno perrält kōhhalt olla.

130. Wiſil: Iſſand, Kurja olle tennu. Wiis. 6.

Kuis ni julge waine rummal, O ſa pimme pattane? Es ſa tija et ſo Jummal Sinno päle wiſhane? Sinno pat om suur nink hirmus, Nink ſa ollet weel iſs rōmus.

2. Waine rummal, mes ſa pagget, Ütle mulle kus ſa läät? Kus ſa hendā ärrā kälkit? Jummal näep ſo pattu: tōdō, Ei ſa iggawel ka jōwra, ärrāmaſſa pattu: wōlga.

3. Otsi uſſinaſte armo, Jummal om ſo wiſhane, Suur om ſinno pattu koorma, Suur ſo hädda tōtteste. Mōtie, ſure pattu päle Tulley kange kōhhus jälle.

4. Eomust ollet Kurjas jänu, Sul om puduſt ſigest hääſt, Pattun ollet ſinna ſanu, Kurri ollet ſündmissest. Wäärt ſa ollet pōrgo ſada, iggāwes ka pōrgo jada.

I

5. Sinna

5. Sinna ollet pattu temnu, Kua ma i'na armota,
Ennamb kui ma liwa nännu Merre wer-n' ofata:
Tuhhat, tuhhat, tuhhat kōrra Wihhastit sa Lojat ärrä.

6. Sinna jättat mahha seddä, Mes so loia tahts-
minne; Mes ta wihkap, wōrtat tetta, Pannet was-
ta temmäle: Kik so teo, sōnna, mötte, Omma selge
Kurja lätte.

7. Nätse, kuis sa tahhat saista, Sul om pudust
Eigest hääst, Mes so ellun sūnnis paita, Sinna haifut
rojuusest. Hirmus om so pattu koorma, Kua ei
sada muud kui surma.

8. Jummal om jo omma möla Wälja wōdnu nush-
helda, Ulles tōmbnu nose-loga, Barwa pandnu päle ka.
Pattane, kui witoit sinna? Wōrgohe sul tullep minnä.

9. Otsi mes sul julgust aunap, Mes so sōänd rō-
mustap, Mes sul lotust etre kannap, Kui kik sinno
ähwārdap. Oh! et sa ei mötle pererä, Enge ellät
julgest päle.

10. Kui sa Jesust Kristust tunnet, Peät armsas
temmä werd, Se pääl diget lotust pōnnet, Sis oot
otsan pattu kōrd. Kui sa lega massat wōlga, Ei woi
Jummal sinno pōlge.

11. Ent ei lä se sülle kōrba, Kui sa ka ei toota
Pattu ikkes mahha jättä, I'na ärrä'allada; Oh!
te seddä, uōsu päle, Sis saat sinna önsas jälle.

131. Wo soll ich fliehen hin. Wiis 9.

Kus om mul minnä kui? Kui päle tullep mul Kik
minno pattu koorma, Kes saap mul abbi toma?
Kui kik älm appi tulles, Mul siski hädäda olles.

2. O Krist, so sōnna pääl, So mannu tullep
tääl Mo waine kurblik sōä, Sult armo otsip pea.
Oh! wōtta seddä wasta, Nink armo-jilgast lasta.

3. Ma

3. Ma waine partane Kik omma Kurja id Siin
tte kollo kanna, So raigi sise panna; Sääd woi
na rahho löida, Nink hendä häste hoida.
4. So wagga werrega Mo pattust pohhasta,
Mo hengel ronto näüta, Nink omrast armust lääta,
Kik pattu kinni karta, Nink merre pohja marta.
5. Sa annat römö mul, Nink päästet minno kät.
Mes minna olle patnu, Sa oilet mahha matnu;
Niid hauda ollet jätnu, Nink eäs wangi wönu.
6. Kui suur mo Pattu id, Ma sa neist wakkale,
Kui digen ussun wötra So werre päle locta. Ke sinno
mannu töttap, Kik waino sis, ledä jättap.
7. Mul pudup pahho kül, Mes tarmis siski mul,
Om ömnes kik mul todu, Nink sinno werrest s. du;
Sega nia wärä ärrä Kik pattu, pörgo käreä.
8. Ehk kurrat wäega Mo tahhap hirmoda, Ma
siski meeld ei heita, Ent so werd tälle näüa; Sest
sinno pähhä werri Om riknu uide levi.
9. So kallil werrel om Ni wäggers joud nink
ödm, Et temmä zilgakesse Siin päästwa inimesse
Neist pattust, häddä-orrust, Ja kurratist nink pörgust.
10. Sest toda minna weel, O Jesu, sinno pääl;
Nüüd ei jä minna waiwa, Ent lähhä söga taima, Se
öni mul walmis tettu, Kui sinnust surm om nättu.
11. Mo meeld ka juhata Nüüd sinno waimoga,
Et ma kik jätta perrä, Mes mo sulit kändäp ärrä, Et
ma kui lullikminne Jes jä so ihhun kinni.

132. Wo ist mein Schäflein, das ich liebe. Wis. 1.

Kristus se Karjus.

Qus om mo armas lambak, Kumb minnust ärrä
kätte, Se teep mul haiget söämen, Et ells re
pääle

päält satte; Kui teije mõtša tijate, Sis andke ted
minnule, Ma sada karja mannu.

2. Oh lambaken, mes wiwit sa, Et taggasi ei tulle
Sa, nãet, et ma so armasta, Nink ei te wigga sulle
Ma tulli selle ilmale, Et otsis sinno hennete, Nink
pãstas figest kuvjast.

3. Mo hallestus ei kannata, Et ma so laande jãttã
Sa jofet ikkes karowemba, Ei sa se rõõm sul nãttã
Mes tõise lamba nãggewa, Ke minno usjan hengãrõõ
Kun hãddã neid ei puttu.

4. Sa ei woi rahho ommete Sããl pattu lanen
Idida: Kui kãnãt hendã minnule, Sis tahha ma
roita: Ma anna joudo nõrkule, Ja kostotust nink
rõmoõ. Kui pũrowãt, rũhhi tulla!

5. Kui sa, o waine essija, Mo hããlb ei wõõta
kuulda, Nink lããt ikkes lanen karowemba, Woip sulle
so kũl neelbã. Ma heika siõli armolist, Oh tulle
tulle karõsist! Mo arm so wasta pallap.

6. Kui so mo hããl ei pehmenda, Kumb mõtõsan
kulus pea, Nink õrrun kostap wasta ka, Sis om sul
kange sõa; Ma wol neid kiõwe põrruta, Nink sinno
õllet kõrtõuta; Ma peã armust ilma.

Lammã.

7. Kent hããl se om, Kumb tãnnitap Ni, et ma
lanen kule? Mast karjus minno mããletap, Ja heikap?
tulle! tulle! Ma nãe kũl, et ma essinu, Ent olle niõõ
ni wãssinu, Et ei woi essi tulla.

Karjus.

8. Ei jãttã ma so rahhule, Ma heika ikkes pãle,
Senni kui kulet digede, Nink kãnãt pattust jãlle,
Sis wõõta ma so sõlja pããl, Nink wi so karja mannu
tããl; Sããl saat sa hengust ididma.

Lammã.

Lammast.

9. Ma tulle, helde karjus müüd, MinE jõe ni kui
 krowa, Oh anna andis minno süüd, Gest sedda
 minna püwõ! So karja man om ennamb rõõm,
 Kui pimnen pattu orrun om, Oh te mo sis so õmmas.

133. Ich armer Mensch, ich armer. Wüs. 4.

Ma waine lats, ke pattun sadu, Siln saisa, Jõsand
 sinno een. Mul olgo armust andis antu Mo
 pat nink pudus, Jesusen. Oh hallesta! oh hallesta
 Mo päle, Jõsand, armoga!

2. Mes kurbus tullep minno päle, Et ma ni
 wäega essinu: Sis kule armust minno häle: Ma olle
 ärrakaddonu. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle,
 Jõsand, armoga!

3. Kuis karwa kelät minno palwe? Es kule sa?
 Oh armka! Es olle sinul minnust halle? Oh wõtta
 kõrwu armada! Oh hallesta! oh hallesta Mo päle,
 Jõsand, armoga!

4. Ja wõttä minno palwust wasta, Sa fige arm-
 samb woraken; Et ma wõis pattu andis sada, Nink
 hengust lõidä sõamen, Oh hallesta! oh hallesta Mo
 päle, Jõsand, armoga!

5. Kõl rasje om se pattu wigga, Kes sedda kil
 wõip parranda? Kui sinno abbi ei sa nättä, Sis om
 mo häddä otsata. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle,
 Jõsand, armoga!

6. Oh ärramaske teo perrä Mo pattu ärrä armake
 Mo Jõsä wõtta nuhtlust ärrä, Nink kae mo pääl
 heldeste. Oh hallesta! oh hallesta Mo päle, Jõsand,
 armoga!

7. Üts sõna, Jesu, üttele enne, Sis tullep illo
 minnule, Sa rõõmsas! üttele Jesukenne: Ma jättä
 pattu

pattu perräle. Oh hallesta! oh hallesta Mo pä
Jesand, armoga

8 Ei pelgä ennämb, Jummal kulep. Ja tötte
kuultas minno hääl. Mo südhä jälle rõno lõrowat
Nink littäp, mes om nännu tääl: Se päle Jummal
hallestap, Ke hendä õgest allandap.

134. Aus tieffer Noth schrey ich zu dir. Wiis. 1.
Mo Häddast, Jesand, sinno pool, Ma rõst
omma häle, Sul minno perräst olgo hool, Nink
heldä arno päle. Sest kui sa feddä mälletat, Ke
suur om meije süüd nink pat, Kes sis so een wõ
saista?

2. So man ei massa müüd kui arm, Neid pattu
andis anda, Kik meije rõ om tühhi põrm, Kes wõ
so wihha kanda? Ei woi ka ütisk surusta So een
ent peap pelgäma, Nink elläma so armust.

3. Sest müüd, o Jummal, sinno pääl Mo südhä
ütsind rõdap, Ja rõhhalt sinno abbi tääl Nink sinno
arno odap, Mes sinno sõana tootap, Nink minno
henge rõmustap, Se perrä om mul iggäro.

4. Eht peäs siski wõwima Mul Jummal abbi
tulla; Sis tahha minna kannata Nink ussur kindra
olla. Ni sunnis se siln ikkes sel, Kel Waimust sanu
wastne meel, Se uskikult iks ootko.

5. Eht suur küt om me pat nink süüd, Ja arm om
suremb feddä; Meist siski Jummal pästap meid, Eht
suur küt om me hädda; Ja ütfind om hä karjus wõ
Ke küt saap pästma Israel Ka ligese temniä pattust.

135 So wahr ich lebe spricht dein Gott. Wiis. 18.
Ni kui ma ellä tötteste, Meil ütsep Jummal heldes
te: Ei olle minnul rõno sest, Et hukka lähhäp
iggäwest. Üts kueb nink waine pattane; Ent pattust
umbreländko se. 2. S

2. Se sõnna usku pattane, Nink ärrä möle karsite,
Sest saat sa armo, rõmo kii, Mes Jummal tootanu
sul, Nink kinnitanu wannega, Sul õn, kui pattu
jättät sa.

3. Oh ärrä olle holeta, Kii aiga, ärrä möle ka:
Kii woi weel hõste ellada, Nink verräst kui sa wannas
me, Sis tahha hennast parranda, Kii Jummal
wõitap hallesta.

4. Kii tõsi Jummal hallestap: Ent õigust kkes
armastap. Ke armo wäle kurja teep, Se tõ eest õ'get
palga saap. Kelt kurja tettaš nrelega, Se nuhhel-
das ka armora.

5. Arma Jummalast om tootu, Et Kristus so
eest waiwatu; Ei tamma siiski kinnaita, Et hommenes
saat ellama. Et tullep surm om tädä kii, Ent teed-
mata se aig om sul.

6. Et täämba ellät, kändä weel, Eh' hommen tõine
järg om tädä. Ke täämba teerwe, illus ka, Kii hom-
men äkkil kolep ta. Kui ollet pattust käändmata,
Sis peät pörgun pallama.

7. Mo helde Jesus armwita, Et sinmust pea ossa
sa, Nink enne kändä Süddamest, Kui surm mo wõet-
rap ilma seest, Et täämba, eggäl ajal ka, Ma woisi
õnsast lahkuda.

136. Ach Gott und Herr, wie groß. Wils. 38.

Oh! armo juur, mo pat om suur, Mes minna olle
tennu: Et ilmašt tääł saap abbi weel, Ma siin
ei olle nõnnu.

2. Kui ma lääš nüüd itar' otša siit, Et wois hend'
pattust hoida, Nink et ma taas neist puhtas saas,
Es wois ma seddä lõida.

3. Ma lä, o Krist, so mannu sis, Et suur om

minno häddä. Ma pake so, mul abbi to, Sis ma ei pelgä keddä.

4. Kui tahhat sa mo nuhhelda, Ma kandma walmis olle; Sis nuhtle tääl, ann' armo sääl, Kui ma so mannu tulle.

5. Dig' allandust nink kannatust, O Joesand, mulle anna, Nink säräst meelt, et kule weel Nink oppi sinno sömma.

6. Se minnoga, kui tunnet sa, Kik minna armust Panna. Nink palle fest: et iggäwes Ma sult ei lahku, anna.

7. Kui sinno wiis, et nemmä sis Hend' häste warjun hoidwa, Kui tuiß om een, nink häddä käen, Sis omma pessa löidwa.

8. Mi ma, o Krist, ka süddämest So rajen sa hend' hoidma, Kui pat nink surm mul om ütš hirm, Sis saat sa mo sääl löidma.

9. Ma olle sääl, ehk heng kül tääl Saap lahkma ihhust ärrä; Meil taiwan sis saap üttelis Kik häddä jäma perrä.

10. Uuw Jofale nink Pojale, Ka pühhäl Waimul olgo. Se päle häst mo süddämest Muud rõõmsast amen tulgo.

137. Erbarm dich mein, o Herre Gott. Wiis. 39.

Dh! heidä armo minno pääl, O Jummal, fest so arm om suur, Se puhtas mo, nink mösse weel, Mo sisjen om se pattu juur. So wasta olle pattunu, Se om iks minno miele seen, Ma sa sult digest sunnieus, Ei saisa Kurri sinno een.

2. Ma olle pattun sündinu, Mo enima sai mo patryn tääl, Mäts, tötte om sult armastu, So tarkust näddät sa mul weel. Sa, Joesand, minno pohhasta,

hasta, Nink Isopiga walges te, Sis walgemb lumme minna sa, Eät röömsas lu nink kuulminne.

3. Mo pattu ärräärwago, Ent kistuta, mes essinu, Mo sisse pohhast Eädänd lo, Sis olle wastsest sündinu. So palgest ärräheitko mo, Nink waimo ärräwötko mult, Ent tröösti taas, ma palle so, So röömsa Waim mo hoitko sul.

4. Ma tahha sis ka pattatsid So diget teed sin oppera, Et mahha jättwa kurje teid, Nink sinno pole kánawa. O Jummal, minno dunistas, Gest werre wöllast päästa mo, Sis turwas saap so õigedus, Et minno su sis kirtap so.

5. Ei sinna ohwrid armasta, Neid anda meel kül olles mul; Sis wötta kurba waimo sa, Om murtu süddä armsamb sul. Te hääd sel linal Zionil, Nink temmä müre ehhita, Sis kigel lubba antas kül, Sul puhtid ohwrid ohwrida.

138. Herr Jesu Christ du höchstes Gut. Wiis. 1.

O Jesu Krist, sa kõrgemb õn, Sa armo-lätte tawast, O! Kae, kui ma sõamen Kurb olle surest waiwast: Et pattu minno waiwawa, Nink kurbas kewa lõpmata, Kui neid ri paljo tennu.

2. O! Jesu, anna armo tääl, Nink päästa pattust ärrä; Ja müda mul ka feddä weel, Et minna mõdes perrä, Et kui ma pattun mahha jä Ma neide sissen hukka lä; Et digest' orsis armo.

3. O! kui nüüd mõtlep minno meel, Mes minna olle tennu, Sis om mul kiwõi kala päääl, Et olle hirno nannu: Ei tija nouwomo sin ehk sääl, Nink minna lähhas hukka tääl, So sõnna kui es olles.

4. Ent sinno kallis sõnna teep, Et minno kurblik sõa Weel minno sissen röömsas läap, Nink kurbust

jättap pea. Sa, Jesand, armo tootat Neil, kum-
mist sinna ostitat Hidan ussun, kurban waimun.

5. Nink kui ma olle pattu tääl Mo ello ajal temu,
Mi kui rüüd tunney minno meel, Kumb pörge walwa
nämmu. Nink tahha olla pösteru, So wetren pattust
möstetu, kui Dawid nink Manasse.

6. Sis talle ma so mannu nüüd, Nink satta pöl-
wil mahha, Nink palle andis kii mo süüd, So ar-
mo minna tahha: Sest anna mulle andis tääl, Mes
minna sinno wästra weel Siin ellun olle temu.

7. Oh! Jesand, anna andis mul So suwe armo
läbbi, Kii mes ma olle pattu sut, Nink käänä pattu
häbbi, Et minna hembä rönnusta, Nink woi so au-
wus ellada, kui õigil laasil sunnis.

8 So Waimoga mo kinnita, So harwa minno
päästo, Nink sinno surma higgsi ka, Mo wäimset tunnit
möstko. Sis wöitta minno üsskõrd tääl, Hidan
kindman ussun ilma pääle, So wallituide mannu.

139. Allein zu dir Herr Jesu Christ Wils. 40.
So päle ütfind, Jesus Krist, Siin ilman minna
leda, Su rönnustat mo süüdärest, Wand römo
ma ei oda. Es olle esimäst keäke, Ei olle nüüd ka
ütsize, Ke siin wols hõddäst päästa mo: Ma palle so,
Mo lotus, Jesu, vilet jo.

2. Mo pat om siur nink raske küt, Ma kaiba
süüdäst seddä, O! anna seddä andis mul Lääbbi so
surma häddä, Nink ütse esjal taiman nüüd, Et ollet
masuu minno süüd; Sis pääse minna pattu wäest,
Oh! pea hääst, Mes tootat mul armo kääst.

3. Oh! anna armust minnole, Oig' ussu tekkö
tetta, Et minna sinno heidusse Weis figest hengest
nätra, Kig' asja eest so armasta, Nink lähembat
kui

Kui henda ka. Mo wümsel tumail awroita, So engli-
ga Kik kurratid must ajada.

4. Muu Jummalale Jofale, Ke meile armo
näudap Min Jofusfel lei Pofale, Ke meid weel ikkes
toldap, Ka pühhäl Wainul olgo auro, Ke annap
meile olgo nouu, Et temmal meist om helbe meel,
Slin ll-man weel, Min percaft taiwan iggawel.

140. Ach! was hab ich ausgerichtet. Wils. 14.

Woi! mes olle minna tennu? Kuis ni suur ori
minno süid? Jummal esfi om mo rännu,
Sest ma weelik olle nüid. Minna wäega häbbene,
Mul ei olle rahhoke, Et ma so, oh Jummal! jätmu,
Min ni julgest pörge idmu.

2. Wäristen, mo Jummal! taiba, Et ma osme
wallato, Pattust tullep pörge wainu, Sinna et
sebdä jo, Minno lihha riggedus, Sa om sinno wags
gaust Pölgnu, min so wasta panna, Ja so wiha
kaswatamu.

3. Enne mul es olle häbbi Sinno wasta esfiida,
Lätfi julgest ikkes läbbi, Ote kui ilat patuuta. Müid
ei sebdä kahhise, Sest soäme: reedutinne Nakkap
unneft illes wirga, Sis ei olle müid kui hirmo.

4. Muu Väiwä olle kaimu, Hullust pääst, mo
patru teed, Tainu ellust möda lännu, Kui ne julge
pattarse: Ma es tunne elladen Pattu loornat sildä-
men, Usin olli pörge joudma, Oh! kust peä armo
laidma?

5. Jofä pole olles minnä, Ent ma wäega murrese
Kes saap minno saatma sinnä? Mul ei olle rannoke?
Minna olle wäare, et sa Jofand! Kige pattuga Minno
pörge sisse toukat, Jhho, henge ärrätappat.

6. Kaddogo se himno ärcä, Ke weel pattu armast-
tap,

tap, Sago hukka silma, terrä, Mes siin tühja him-
mustap: Digo ärrämannotet Partu himmo iggäwest,
Ja se mötte pattu väle Digo ärrämannotet jälle.

7. Pat, oh kuis ka ollet sinna Rassemb weel kui
Kiwikoom, Sinno rasseust näe minna: Kui mo
heng ni kurblik om. Jummal minno hirmotap,
Kes mo waise awwitap? Minno jätwa fik ne loma,
Kes lät mulle abbi toma?

8. Jesand fik om sinno wden, Jesand ainus abbi-
mies, Minno häddä om so kæn, Sa weit päästa
surma seest. Sinno väle loda ma, Ei woi hendä
awwita; Wöttä mo nüüd wastses tettä, Et ma weel
sa römo nättä.

9. Minna wiheä meelb ja mötte, kumma pattust
tullewa. Minna satta sinno ette, Valle so, mo
Jummalat: Ärräminne kochtute, Näüta armo min-
nule, Kui sa tahhat kohhut moista, Kes sis sinno
een woip saista.

10. Sest et Jesus Kristi kandnu, Armas Jum-
mal hallesta! Et ta hendä surma andnu, Päästa mo
nüüd armoga: Sest ma uesü kindmäste, Et so Poig
ka minnule Sinno armo jälle saatnu, Nink mo pattu
mahha matnu.

11. Sinna tootit meil wanden Heibust, armo,
hallestust. Se eest tullemie nüüd anden Tenno, fit-
tust, aawustust. Oh so wandmist mälleta! Wöttä
wasta römoga, Ke nüüd sinno mannu töiwa, Pattu
hääl meel mahha jätwa.

12. Jesand, kule minno häle! Valle minna esija,
Ke so pole kånäp jälle, Wöttä taiwast kaeda. Minno
heng om waiwatu, Minno süddä raijoru, Ärrä pölgo,
Jesand, sebdä, Parranda mo pattu häddä.

13. Lasse

13. Easse sinno englakesi Minno perräst römüsta:
 Arowita mo, Jesand, essi, Rigist pattust parranda:
 Et ei holi kõrkusfest, Kurja waino pettusfest. Te,
 et so, oh Jummal! ihka, Nink, mes pattust tulley,
 wihka.

14. Kui sa minno kullen saifas Omna Waino
 wdaga, Sis mo Süddä ikles hoijap Sinno perrä
 käändmata. Ma so ommas lohhalt lä, Jummal
 minno ommas jä; Sis fest ajast saul jorwa Sinno
 nimmel Pühhä laulda.

Tõistsest Uosust.

141. Rein grösser Trost kan seyn im 2c Büs. 2.

Si olle ma pääl suremb rööm, Kui se, et meije
 kurbusen, Se Eesa sädänd tunneme, Nink
 Poja läbbi palleme.

2. Ni nättas ilma tunningist, Et wasta rööwa
 armolist Se poja palroust ilma pääl, Nink kinkwa
 nuhtlust parratsel.

3. Ka mõnni perris-sullane Saap poja läbbi
 wallale: Poig pallep essa temmä eest, Nink essa
 päetap orjusfest.

4. Se teep mo pattast röömsas ka, O wagger
 Jummal, wäta, Et ma so ette tulle tääl So Poja
 Jesu nimme pääl.

5. So Poja perräst hallesta, Nink pattu wangist
 lunnasta, Ja pästa minno kurratist, Te wabbas
 minno hengefest.

6. Mo omma tö, nink tenistus, Se ahwärtöap
 mul hullkatust: ent Poja werri, surm nink waino teep
 minno diges eggapäiw.

7. Ei olle kellele se hool, Et sinno kånäs minno pool, Kui sel, ke kif mo wõlgamas, Nink sai mut Onnideggijas.

8. So Poig, o Jummal, sailap siin, Mo armos järg, mo kinni liin, Ke hendä ohwrits ristil pääl Mo pattu eest, o maggus hääl.

9. Es olle temmal waja tõdõt Se sirma maitsa henne eest; Mes minno pattu teninu, O n temmal wõrri tasiomu.

10. Se ohwer om fuur imeretõ, Sest sa ma patust wallale; Se om nüüd Eesa melehä, Et hukka es lääs ürsike.

11. Siin om se ilma süta Woon, Kumb minno pattu kanduu om, Se Woon, Kumb wail jäi ristil, Kun teddä hiimsast waiwati.

12. Se Woon, Kumb ilma parruta, Kumb ligas een siin laitmata, Se päst meis koormast wallale, Mes wiije saatsim' hennele.

13. Ea hawu kääbi süttime, Nink kame õkwa tasiwähe; Sest kae, Eesa, Poja pääl, Ke wiije eest so pallep sääl.

14. Mut tulgo kaswus temmal rist, O kule Eesa armolist, Se pääl ma loda koggona, Mo nõrka usku awwita.

15. Oh Jummal Eesa wallitse, Oh Jesus jalga noppes te, O pühhä Waim mo ärrata, Jës dige te pääl kõndida.

142. Es ist das Zeil uns Kommen her. Wiis. 1.
Kif kallis henge õunistus Saap selgest armust selle, Ke tunnep omnia tühtust, Nink kae Jesus päle. Uff abbi; mees om tõraste, Kif tõ ei rasu middake; Ent Jesus om kif masnu.

2. Kui inimisest keäle Es kõlba sädust täuta,
Sis oll Jummal wiibane, Tahd kile pörge heita.
Sest sädus se om waimolik, Ent inimene lihhalik;
Sest ollwa fik hukkan.

3. Et onnast jowust ütsindä Tahd rahwas sädust
täuta, Sest ollwa fik rummala, Es olle õigust nättä.
Se kääst om wario - taetus, Kust tunnus meije essitus,
Mes lihhan ärätetta.

4. Es tahha pattu harjotus Meist figist jädä per-
rä. Sest se om meije perändus, Nink rikkap õigust
järrä. Ent Jummal sunnip kawwalust; Ja lihha
teep i's riggedust, Kumb ennis ihhust nakkap.

5. Es peä siski täimata Se sädus mites jäma.
Sis piddi Kristus tullema, Nink inimisest sama;
Se täitnu sädust täwweste, Saat õigust jälle figille,
Nink walgist Josa wiikka.

6. Et Kristus eesi täwweste Om sädust ärä-
täitnu, Sis tulles õigus nidade, Kui kirri meile
näitnu: Et Kristus onnma werrega Meid peäp
õiges reggema, Ke meije eest om maanu.

7. Sest loda minna koggona, O Jesu, sinno
päle, So sõnna ei woi walleta, Ma ussu sinno häle:
Ke ussup nink saap ristitus, Se lõrowap taima per-
rändust, Et temmä ei sa hukka.

8. Ke ussup figest Sõamest, Se peäp õnsas sama;
Nk tunnus ärä armo - rõõst, Ei woi toost ilma jada.
Nk armastetas Jummalast. Am peäp luggu läh-
hembast, Kui Jummalala lats ollet.

9. Käst näitap melle essitust, Seep sõand murre-
sikkus. Toop edmo armo - oppetus, Et pattane
saap julgust. Ja ütlet: orsi Jesust Krist. Ei anna
sädus henganist, Ei ka fik temmä regge.

10. Kun õige usk om eäle, Sääi pütas hääs
tetta, Se usk ei kõlba kohhele, Kun hüwõd tööd
nättä. Se usk sis ainult õnsas teep, Kui temmä
lähhem abbi näep. Ni tunnus õiget usku

11. Üts õige lotus kannatap, Nink odap ikkes
man, Mil ajal Jummal arwitap, Ei saisa meil
filmän. Kõl temmä tijap selgeste, Mes parras a
om abbile, Sest sünnis teddä usku.

12. Ehk nida peäs nättama, Et abbi karmõ
ärä, Ei sünni siski peljada, Se temmä sõna perr
Kui Jummal õige lähhemban, Sis petas abbi salla
jan. Oh! lootkem temmä päle.

13. Muu, kirtus olgo süddämest Nüüd meije Jum
malalle, Et temmä võrgo woimussest Meid lunna
tanu jälle; Oh! Jesand lasse armoga Meid sünn
Nimne pühhända, So rikus tulgo meile.

14. Maan sündko sinno tahtminne, Kui taiwa
ikkes sünnip. Oh! anna leiba õigille, Nink anne
süda andis, Sis leppime ka wõllega. Meid kusta
tussen arwita Nink pästa kurtjast. Amen. A. V.

143. Wann dein herzlichster Sohn. Wiis. 1.

Kui, Jummal, sinno armsamb Poig Es olles
male tõtnu, Nink, mulle hääs ja õnnes kii, Me
lõhha hennel wõtnu; Sis peäs ma ilmarmõta, Ku
wagget võrgo minnema Mo pattu wõlla perräst.

2. Ent nüüd om rahho, hengust mul, Ei heidd
meelt, ei pelgä, Et temmä minno assemel Kand pattu
süüd nink wõlga. Ea leppit minno sünnoga, Kui
õmma werd wõt wallada, Et ma woi õnsas sada.

3. Sest om nüüd julge minno meel, Woip latse
lõkult lota: Sesamma kalli werre pääl Ma tahha
saisma

saisma jäädä, Kumb minno eest om walleu, Nink
pattust puhkas mõistnu mo, Ja õnust mulle saatnu.

4. Sen werren om mul kōstotust, Ma lä so man-
nu jalgest, Ma otsi aruo maddalast, Ei lahku sinno
kullest: M. s mul so Poja surm nink piin Om risti
pu pääl saatnu siln, Ei risu mo kääst kurrat.

5. Ei pästa, tõõst, se õigus mo, Kumb sädusfest
om tulnu: Se om iks wäega petteu, Ke õmmast tõõst
hend' kinnu. Mo Jesusse tõ ütfinda Teep, et ma
õnnis olle ka, Ma sedda kindmält ussu.

144. Was Lobes sollen wir dir, o Vater. Wils. 42.

Mes kirtus om meil, Jesand, sulle anda? Ei wol
so tekko ütse ärrärouda.

2. Sa ollet meile paljo tähti tennu, Kust meile
olleme so armo nännu.

3. Sa ollet Warut merren hukka pandnu, Nink
õmmal rahwal lanen leiba andnu.

4. Se man me wõime sinno armo nättä, Nink
läbbi rahhat ihho, henge wita.

5. Et meist so kange kääsi saasse nättus, Sie om
sult paljo immet sanu tectus.

6. Nink ollet kanger sädust meile andnu, Hä sel,
ke sõän seddä tallel pannu.

7. O Josa! kindmä omma sinno sõnna, Sa
õigust, kōhhut annat meile tänna.

8. Neil wangil sinna, Jesand, appi tõttat, Nink
sure auwoga sa wõimust wõttat.

9. So nimmi om iks kallis nink ka pühhä, Ke
seddä pelgäp se lät targas pea.

10. Auw, kirtus, tenno, Josa, sulle õlgo, Mi
tui siin ilman, ni meist ranwan tulgo.

145. Vor Gericht Herr Jesu steh ich hier. Wiis. 16.
 So kofhte een, oh Jesus Krist, Ma saisa sin nüüd
 maaddalast, Ma teina, puh^a, palle; Wat om
 mo päle kaibanu, Nink vanned kohhalt huffa mo,
 Ent ma ei heida mele. So werri, Isand Jesus
 Krist, Mo mödesep figest kurjusfest, S st sinna
 kolic minno ecst, Nink massit minno wölga töest.
 O Jesus Krist, ma tenna so, ma tenna so, Oh
 parranda sa essi mo.

Kristlikkust Ellust.

146. O Durchbrecher aller Banden. Wiis. 13.

Rige kaplu katski-kiskja, Meije törmal sai at sa,
 Et ne ussu naarja, riisja Sinnust meid ei lah
 huta. Hukka meije sissfest ärrä Seddä wanna pattu
 meeld, Tõmba meid iks henne perrä Partu wangist,
 ilma päält.

2. Sinno Zesä-meel om töttest, Et sa täüdat
 seddä tödd; Sul sai täwweusse lätreft Selle tarkus,
 arm nink joud: Et sa kaotfi es järtäs, Mes sul Zesäst
 antu om, Enge pattu waiwast sadas Sinna, kun
 om maggus rõõm.

3. Oh! sa peat täwweelikkus Tötteste meid teg-
 gena, Sinno läen me ollem' ikkes, Nink sa armastat
 meid ka: Ehk me rahwa melest wangi Olleme nink
 põlletu, Sest et meije rist om kange, Kumb meid
 seni lit'onu.

4. Rae meije rasset häddä, Rige lodu asjuga Puh-
 Kap, pallep meije süddä: Kunnas minna waiat sa
 Sühhussse orjamsfest, Kumb meid ilman lit'sup weel,
 Kunnas sa ma wabbausfest omma jaggo, sama jaäl?

5. Kinnita

5. Rinnita mo nõrka usku, Te mo wabbas figest
 tääli; Et ma kii woi katski kisku, Mes mo kelap
 ilman weel. Rahwa peljus mingo wäljä, Huitlik
 süddä kaddugo, Mes ma risti waiwast pelgä, Pehme
 lihha mäddago.

6. Josand, pörruta niik röhhu, Murra katski
 kurjusse, Jggäwel so een ei kõiha ütšik kurri sullane.
 Tõsta pattu porrist reddä, Rikku siuru kawwalust,
 Et me ütškõrd woime löida Eesa majan wabbaust.

7. Pihhale ei pürwa minna Jggäwes siin hengä-
 mist, Te täl, ni kui tunnet sinna. Anna õnsat lahkus
 mist. Ent mo waim so wõttap kinni, Peap ussun
 kindmäste, Nink ei jätta sinno enne, Senni kui saap
 tairwatte.

8. Josand walliese niik wärä, Runningas Im-
 manueel, Touka mahha pörgo:leri, Wõtta rikust
 hennesel. Kisku hengi hawrast ette Leppirusse wer-
 roga, Löppeta kii pattu hädda, Gest sul om meise
 melehä.

9. Meije olleme kül hendä Wangis heitnu pat-
 tule, Ent oh Jesus wõta wasta Meid nüüd sinno
 armule. Rasse om jo meije koorma, Kumb meid
 ajap pallemä, Heida meije päle armo, Te meid wab-
 bas koggona.

10. Sinna ostit Junimisist Meid kül kalli-hin-
 naga, Ni, kui sa nüüd kolit wistist Meije eest; sis
 awwita, Et me tärowelikkus same, Sinno palget
 hrowäme, Armo armo päle näeme, Täroweus est
 wõttäme.

11. Arm, ke ello tahisit jättä, Tappa kii niik ko-
 leta, Mes ei woi so rikust nättä, Wi meid Paradiisi
 ka. Sisli sa ei jättä verra, Kui meil õige hnamo

om; Oh mes kannis, maggus warra om se wabbaus
nink rōdm.

147. Hilf mir mein Gott, hilf daß nach. Wiis. 21.

Mo armas Jummal arowita So hāddān perrā
nouda, Nink sōānest so otsida, So armo pole
jouda. Oh lasse mo, Kui otsi so, Ka pea sinno
lōida. Oh hallesta, nink arowita Hend' kurja tō eest
hoida.

2. Mul anna ommast heldusfest So pāle ütfind
lota, Ja pattust kāānda Süddānest, Nink murren
rōmo ota, Et ikke niūd Mo pattu Süüd, Nink rasse
essitusse, Et kae ka hāād teggewa Neil, kumma
hāddalisse.

3. Kik lihha himmo kistuta, Et se ei woimust
wōtta; So armastama oppeta, Nink sinno himmus-
tama. Mo kinnita So Waimoga, So sōnna mannu
jāda; Et surman minno middāke, Ei woi sult lahhu-
tada.

4. Oh oppeta mul tassauft, Nink kelā wiuha hel-
dest: Ja anna nauulle allandust, Et kāū so perrā selgest;
Neist pattust ka Mo puhhastā, Mes norest olle opnu.
Mo rōmusta So Waimoga, Sis om kik murre
lōpnu.

5. Mul usku, armo kaswata, Ja kinnita mo lotust:
Et minno süddā lōpmata So kāest iks sago toidust.
Suud wallitse, Et minnule Ei tulle temmāst hāddā:
Mo ihho ka Ni tōida sa, Et himmo weerd ei wōtta.

6. Mul olgo ikkes usfindus, Mo tōdd nink tekko
tettā, Et tūhhi auro nink karowalus Mo eāle ei petta.
Niid, kaddeus, Nink wallatus, se minnule taggane-
go, Ka wargameel, Nink petja keel, Se kawwen
minnust jāgo!

7. Kas

7. Las mo hääd nouwo wõrta ka, Nink kurja nouwo jättä; Nink kige eest iks pallelda, ka waistille hääd tetta, Et kurja ma woi tagganda, Nink kigil appi tulle: Mi sünnip ka, mes tahhat sa: Nink wümselt õnsast kole.

148. Herr Jesu Gnaden, Sonne. Wiis. 17.

D Jesus armo walgus, Sa ello päiwaken, So ello, rõõm nink selgus Mul paistko sõamen: So arm mo wassses tekko, Et mul saas rõõmsat näggo, Mo ärrä heitko mit.

2. Mul pattu ardis anna, Mo wõlga kistota, Mul abbis tulle tänna, Kik wiikka löppeta: Las minno rahho maitsa, Mo sõänd armust kausa, O Jesand kule mo.

3. Oh aja hengest wäljã Kik pattu jureust, Et armasta nink pelgã So kigest sõamest, Et ma so orja jälle, Nink sulle auwus ellã, Kui sinno õumandus.

4. Oh kaswata so tundemist, Mo sissen, minno Paas, Nink anna õiget teedmist, So pühhä sõnna wäest, Et ma so sisse ussu, Nink tõtte sissen piissi, Ei pelgã wainlaisi.

5. So rinna pääät mo jota, Po lihha risti päääl, Et himmu ma ei täüda, Ent kole ikkes neil, Et ma kik lihha tekku So läbbi ärrärõkku, Nink ellã sinmule.

6. Oh läüda henge sissen So armo õigede, Et temmä ajamisfen Ma sinno armatse, Nink sinno meele perrã Kik kurja ärrawãrã, Ja ello tee päääl kãü.

7. Müüd Jesand anna wãkke Ja joude, julguse ka, Gest ütšik armo-tekko. Ei sa so waimota: Kik minno meel nink mõtte, Nink mes ma mõtta ette, Et kõlba sunnota.

8. Sis felå armas Jummal Rið Kahjo henge pådt, Ma olle essi ruumal, Te wastfes minno meid, Et ma so tahtmist nõwwa Minð tedda tåuta pũwwa, Oh olle abbimees.

149. O Gott du frommer Gott. Wiis. 5.

Oh waaga Jummal, te Rið andid meile annat, Kelt om, mes eål om, Ke figest hoold iks kan nat, Mul anna terwast, ninð Et terwe ihho seen Mul olles puhhas heng, Ja õigus süddåmen.

2. Las, mes mo kohhus om, Mo ussinaste tettå: Et wois mo ammetin, Mes kåset, pea nåttå. Oh anna, et ma te Mo tekko aigsaste, Ja awwita, et tð Wois minnå eddesi.

3. Mul anna kõnnelda, Mes ikkes hääs wois tulla, Ja felå üttemasi, Mes tũhhi tahhap olla. Ja kui mo ammetin Ma pea kõnnelina, Sis anna sõnnale Hååd wåffe rõmoga.

4. Kui mul õm hådda kåen, Sis wõtta julgust anda: Las minno rõmoga, Mo ristri koormat kanda: Oh anna tasjast meid, Et wois iks leppida; Kui nouw mul tarwis om, Sis anna nouwa ka.

5. Te, et ma figega Misuggust sõbrust pea, Minð påle sinuikte Ei olle ütfit wihha. Kui wõttat heldeste Mul warra jaggada, Sis olgo årrå sest, Mes sadu kurejaga.

6. Kui sa mo eåle Beel tahhat jalko anda, Ja mõnne, wairwag, Mo lasset wannust kanda: Sis anna kannatust, Mo hoija pattu eest, Et kui ma hallis sa, Ka tunne auwo sest.

7. Kui tulley ello ots, Sis astu Jesus ette So ristri larema seen, Heng lago sinno kåite. Mo Jhul olgo maad, Kun neide mattusse, Kå tarwan ellõwa, Ei tunne wawake.

8. Kui

8. Kui heikar wimate: Kif koolja ulge ette! Sis
 tutsu minno ka Mo harwast h'ne kätte: Las kuulda
 omma hääld; Mo ihho ärräta: Et kaunist selletu
 Saas taima seltsi ka.

150. Wohl dem, der in Gottesfurchten. Wiis. 2.

Uits õige õnnis mees om se, Ke Jummalat pelgaw
 k'ndmäste! Hend' peät toitmä ommast kääst, Sis
 kääp so kääsi ma päääl hääst.

2. So naine saap sul ollera So koan, kui pu mar-
 juga, So latse omma istuman, Kui õlli-õssa, law-
 wa man.

3. Sel mehhel saap ni rikkas õn, Ke elläp Jum-
 mala peljussen; Se wanne ei woi olla sääl, Kumb
 perrändet om meije päääl.

4. Ni saap sul Jummal teggema, Et sinno Silm
 saap näggema So id man riklust, Õnne kül, Nink
 temmä arm saap jäma sul.

5. Se saap so ello jakkama, So mannu jäma
 rahhoga, Et sinna laste latsi näet, Nink Israel sin
 lõwwap hääd.

Palwusest.

151. Wohl dem der vest im Glauben steht. Wiis 2.

Sä sel, ke ussan siigmata, Nink pallep Jesu nim-
 mega. Sest tõttelikult temmääl saap, Mes
 Isand tälle tootap.

2. Ent latse olgo ommete Ka petmata nink tõisitse;
 Kui Eesa pole pallewa, Sis kulep temmä armoga.

3. Kui lats lät Eesa pallema, Sis kulep temmä
 ruttuga: Kui leiba õrjip pudussen, Ei kela Eesa, kui
 täl-om.

4. Ei anna Eesa kirowike Sel latsel, kumb om isfene, Ei änga täl ka siugu, Kwi temmä kalla pallelnu.

5. Ni ka, kel Jummal Essas jääp, Se tötteste iks kuuldus saap; Ent ta ei tule pattariid, nink heidap oimast palgest neid.

6. Ke pattust kängäp äigebe, Nink säep Jesust waijele, Se maitsap kuulinist palwe mar, Nink lörowäp, mes ta otsnu om.

7. Dh selle palle soämest, Ei suga enge Waimo wäest, Hään lotusien nink ussu wäen, Kik mes sul waja om siin maan.

8. Ent sinna Jesus oppeta Mo äigest Eesa pallema, Et ma so läbbi ikkes tääl Woi sada armo armo pääl.

152. Die, die, Jehova will ich singen. Wiis. 56.

Ma tahha sul, Jehowa! laulda, Ei olle ütšik sinno saarnane; Dh wötta minno laulu kuulda, Nink anna waimo wäkke minnule, Et ma woi seddä Jesu nimmega So mele perrä häste tallita.

2. So Poja mannu minno wed, Et Poig mo sinno mannu weäs ka; So Waim mo siise tulgo pea, Nink läutko meeld nink soänd pallama, Et minna rahho maitsa üllewäst, Nink laula sulle äigest soämest.

3. Kwi kalbat, Jesand, armo ölli Mo päte wäljä, sis om laul lül hä, Ja täl om töttest maggus hölli, Kwi mo so tötten waimum lummaräda. Waim üllendap mo soänd sinno pool, Nink arino laulmissel om kärege häät.

4. So pähhä Waim woip puhkamissen Mo eest weel so man äigest palleida, Nink tunnistap mo waimo

waino sissen, Et ma so lats nink kaas-perrändaja;
Sest tännita ma, Abba, Isä, nüüd, Nink peä us-
sun õigid palwussid.

5. Kui minno sõamest se Abba So pühhä Waino,
lääbi kuulbus saap, Kui ma so sega kinni tabba, Si-
ligup sinno meel nink lägginep; Et ei woi jätta minno
kuulmata, Sest et so meele perrä palhi ma.

6. Mes oppetap so Wain mo essi, Se om o
Isä! häste pallelda, Nink seddä jaggap mul so kääsi,
Sest et se Jesu nimmel otsitu, Ke minno teep so
latses siin nink saäl, Et ma ka wõtta armo armo
pää.

7. Hä mul sest waino tunnistusfest, Se täüdap
minno sõänd rõmoga, Ma tija, et so täwweusfest Kik
täwweleiko ande tullewa, Kik annat sa, nink teet ka
ennamb weel, Kui ma woi pallelda ehk moista tääl.

8. Hä mul, et Jesu nimmel palle, Ke sinno hääl
kää mo eest pajatap, Se lääbi om kii amen jälle,
Mes süddä so kääst, Isä! himmustap: Hä mul! sul
õlgo kuttust iggawest, Et sa mul kinkit säräst õnnistust.

153. Sieh hie bin ich Ehren-König. Wiis. 6.

Nätse Jummal, siin ma rummal Heidä hendä
põhwile, Henge riknisk, Silmä iknisk, To ma,
Jesús, sinnule. Las so löidä, las so löidä Minnust,
ke ma pattane.

2. Kae jälle minno päle, Jesand olle hallelik
Siino pürowä, sinno sõrowä, Minna waine mulla
tül. Las so löidä, las so löidä, Olle mulle armolik.

3. Ei ma pürowä ei ka nõrowa Meud, kui sinno
hallestust; seddä sawa sinno armsa, kummil näädas
armastust. Las se löidä, las so löidä, sinnust sa wa
õnnistust.

4. Taira julgus, henge walgus, Ilma siita Wos-
naken! Saäl so harwan kääp heng orsman Sinno,
Kallus pöjoken. Las so löidä, las so löidä, Range
Jummal, Jumminen.

5. Island kule, kui mo hule Gallosaste laulwa
sul, Allandussen, kurbastussen Kääp so larse maddal
hää: Las so löidä, las so löidä, Jesust himmüstap
mo meel.

6. Eihha käärrä, ilma warra, Eihha himmo, auro
nink lust Sadap mulle enne wallo, Gest ma orsi
dunnüst: Las so löidä, las so löidä, anna diget
walmüst.

Walwamiesest.

154. Wer sich dünken läßt er strebet. Wiis. 57.

Ke jo mötley hendä saikwat, Hoidko hendä sadda-
mast; Eedko waimlast umbre joostwat Kigen
paigan uesinast.

2. Eihha julgus petrap paljo, Rahjo sadap suig-
minne, Ke ei aja teddä wäjä, Keudap wirtsa hennele.

3. Kui sul kawwa jääp se laiskus, Kule, mes woip
sündä: Sinno päle tullep wainus, Kui üts kange
tapleja.

4. Eihha julgus om se assi, Kumb kui többi rikkup
so: Ke sis orsiy hengal abb, Pea temmast paego.

5. Kui sääl Simson mahha heidap, Pördö üstian
magaama; Kui pörd hendä arastast näüdäp, Saap
si waisel hemada.

6. Kui se waine Peter julgup Surma minnä
Jesuga, nink ei walwa, enge julgup, Pääp ta ka
hemama.

7. Ehk se wastne waim ka julgus, Nõrk om wainna lihha weel; Kui sa maggat, saat sa palkas Waima rõmo assemel.

8. Meije wainlaine om ussin, Nink ei tija maggamast; Nink me kääme laisklemissen, Oh se om meil häbbi rõõst.

9. Onnis om, ke õnsus otsip Wärristen nink pelhoga; Se om warjun sis nink trossip, Kui surm, Kurrat mäsäwa.

10. Onnis om, ke walwop, pallep Ahtrakesse teeraa pääl; Liigmata se saisap, põllep Kurratit nink põrgo hääl.

11. Onnis, ke iks melen peap, Et me te lät taiwaha, Usu künält rida kannap, Et ei kistu eäle.

12. Onnis om, ke aigsast rühhip Oi lühtrit ehhitä, Et, kui henge põigmees wiwip, Temmä heng jääs rikmata.

13. O sa omme laste hoidja, Sinna ollet suigmata: Olle iks mo ussu läütja, Kui ma johhu maggama.

14. Laiskust, julgust kela minnust; Hoiija mo se peljusfen: Lühhenda sa essi armust Minno risti loorimat siin.

15. Rihhota iks minno mele, Et ma walwa suigmata, Ja et minna, Kui ma kole, Walwen uino maggama.

155. Mache dich mein Geist bereit. Wiis. 55.
Minno waim hend walmista, Walwa, polle häste, et sa jowwat liigmata Kurjal ajal saista: Kurrat om Kawwal wain, Otsip uskjib pettä, Usku ärrawõtta.

2. Ent oh wirgu enne weel Parrembaste illes; Kasse nuhtlus saap sul sääl, Sa ei pääse tullest; Kui

so surm, Põrgo hirm Pattu unnen lõwwap, Omma
wõrku püwwap.

3. Birgu ülles, sest et sul Ei sa muido walgus;
Walwa, et so sõnnel Saas se õige selgus; Jum-
mala Meleha Om, kui temmã andid Walwmissen
iks prukit.

4. Walwa, et se petja waim Unnen so ei lõwwã
Kül ta muido noppe om Sinno mahha lüwwã.
Jummalast Jättetas Lubba teddã salwa Ke siin iks
ei walwa.

5. Walwa, et so ilma hãäl Hirmoga ei wãrã;
Ehk et temmã libbe keel So ei pettã ärrã. Walwa,
sest Wellitsist Sawa pilgia essi Roggodusse sisse.

6. Walwa henne ülle ka, Et so lihha, werri Kur-
jaste ei kaota Eoja armo ärrã; Lihha meel Hoijap
weel Kawwalust nink kõrkust, Sadap waimul nõrkust.

7. Walwa iks, ent palle ka Ussinast nink õigest,
Jesand peap üsinda Sinno pästma õigest, Mes so
weel Kelap taäl, Et sa ikkes laisklet, Pattu tõbben
loosket.

8. Jummal tahhap pallemist, Kui ta peap andma;
Temmã püwwap puhkamist, Kui hoold peap kandma,
Et fik rist, Jlm nink lust, Kurvat, põrgo-leri En-
nãmb meid ei wãrã.

9. Siski fik lãäp kõrdake, Kül saap meile abbi,
Kui me teddã palleme Temmã Poja lãbbi; Wiljalt
saap Meil nink jãäp Temmã arm nink heldus, Kui
meil ussu palwus.

10. Oh sis walwõem, pallegem, Puhkagem iks
pãle, Sest et hãddã liggi om, Kik lãt otsa pole.
Wimne päiw, Kasse waim, Jummal tullep sund-
ma, Jne hukka pandma.

Waimolikkust Taplemisest nink Wäärmissest.

156. Wer überwindet soll vom Holz 2c.

J e s u s.

Ke ärrawärap, se saap wiija söma Sest puust,
 kumb paradisiin haliendap. Ei häddä ei ka surmi
 sa teddä löma, Rui minno orjap, omma Jesandat.
 Mes rööm iks annao, Mes taimas kannap, Se peap
 sama temmäl iggawes.

Heng. 2. O Jesus arowita mo ärrawäärda, Ma
 taple kil, Ent weidi jörowoga: Käl saggest otsip pat
 mo kinni haarda, Nink rammo löppep käest, et nörlas
 sa. So armas kässi Saatko mo essi, Et kil mo ello
 sinno melest hä.

Jesus. 3. Ke ärrawärap, sel ei sa joht häddä Sest
 töifest surmast eäl ollema: Mo palget, järje een, Eäl
 antas nättä, Kun ärrawallitu mo kittäwa. Bois
 muuse päle Sis laulap jälle, Nink kannap ohwrit
 wallituidoga.

Heng. 4. O Jesus arowita, et minna wärä, Mo
 usk om saggest nörl, nink ei te tööd: Oh läüta palla-
 ma so armo perrä, So walgust, löppeta mo pattu
 ööd; Et öige pallaw Nink öige ellaw so öigest teni,
 O sa wäggew mees.

Jesus. 5. Ke ärrawärap, sel ka antas särowä
 Sest Mannast, kumb om ärrapedetu. Ma tahha
 tunnistust täl ette tuowa, Üts wastne nimmi om täl
 hoijetu: Eäl om suurt öinne, Se wonakenne Teep
 teddä armsas mörsjas hennele.

Heng. 6. O Jesus arowita, et minna wärä, Jlm
 pannep omma Wanna ette mul, Nink käkkip margu-
 nat se sissen ärrä: Oh tömba minno henge henne pool.
 Mo

Mo süddä ikkep: Se tigge heikap: Kus nüüd so lo-
sus nink so Jummal om?

Jesus. 7. Ke ärräwärap, nink saap minno telko
Sis ammat orsani siin piddäma, Sel antas pagga
nide ülle wälke, Et temmä kaitlas neid raud-witsoga,
Et silmä näwa, Kui hukka läwa Ne ilma, tarka sure
hirmoga.

Zeng. 8. O Jesus awwita, Et õigest wära, Et
minna idämeist te, mes ma te. Mes pattust jänu
weel, se leiä ärrä, Et pimmedussest pässe wallale.
Koleta minno, Sis tunne sinno, Uja must ärrä ka
fik pahhandust.

Jesus. 9. Ke ärräwärap, se saap ehtet sama Neist
walgist reiwist, kumma üllewän, Nink ello ramatun
saap nimmitama; Taad tunnista ma ülles Eesa
een. Ma panne tälle Sää, kun ma ellä, Wannis
kut päle, kumb täüs aurdustust.

Zeng. 10. O Jesus awwita mo, et ma wära,
Mo henge särk om must nink purretet. Mo tuo kad-
duwa kui suits siin ärrä, Mo kurjus om so een fik
arwaldet: Oh te mo walges Nink õige selges, Et
jääs mo nimmi sinno ramatun.

Jesus. 11. Ke ärräwärap, se saap pidas jälle Mo
Eesa koan jäma iggäwes; Ma panne Eesa nimme
temmä päle, Jerusalemi perrä kutsutas; Mo per-
rändusfes, Mo ommandusfes Wõtta ma reddä ka
sää, hennele.

Zeng. 12. O Jesus awwita mo woimust wõtta,
Kül heljus pea minno heng nink meel. Sa woie mo
walmista nink langes tetta, So werri andko wälke
taplusel. Kül sa woit tetta, Et ranimo wõtta, Nink
ikles walwa, ja ka woimust sa.

Jesus

Jesus. 13. Ke ärräwärap, ni kui minno tennu, Se saap ka istma minno järje pääl: Ma olle ma pääl rist, waiwa nämmu, Niid istu ma hääl Jesa torret kael. Siin saap ka õnust, Nink henge hengust, Ke nida taplep, kui iks kohhus om.

Zeng. 14 O Jesus arowita, oh tulle pea, Waino laisi paljo om, oh arowita! Surm, kurrat, pat nink ilm nink ka mo lihha, Mo wasta taplewa, oh kule sa! Sis rahha minna Sul diget tennu Sääl taiwan laulda, kui mul woinus kæn.

157. Es kostet viel ein Christ zu seyn.

Kui massap waiwa ussu tõ, Nink kääma puhta waino mele perrä, Sest rasse om se lihha, Iks henda surma sisse anda ärrä; Kui ka üts taplus löp-
pep ärrä tääl, Ei sest sa weel, ei sest sa weel.

2. Siin kääwäs pörge sügu pääl, Ke wihhaga me konna päle tüwa. Suur waino om henda hoita tääl, kui nemmä pea henge ärräriwa. Ke naakap, lörowap diget teggemist Nink taplemist =

3. Ent waino ei olle asjanda, Kui digest mõtet aw-
wustusse perrä, Kumb selle peap antama, Ke tainast
õsij, ilma põllep ärrä. Kui om täl waino, ent Jesu
heldus teep, Et kerges saap =

4. Se peap tige kõrgemba kets ollema ja walgus
tawwa walgen; Kui kange, puhhas, selge ka Saap
ihho ollema; kui illus palgen; Sest reddä teep se tai-
wa awustus Ni illufas =

5. Kui sääl se lats sis Jesa näep, Nink näppen
reddä magustusse tunnep; Kui selge jõggi hengen
kääp, Nink reddä Jummalaga kokko pannep: Mes
sis weel waimun sääl saap sündima, Om teedmata =

6. Sääl annap henda tarkus täl, Ke sin kui En-
mo

ma iks sai temmäst turtus, Se Perli-kroon saap
temmal sääl, Niink saap kui möröja temmä mannu
widus, Mes ilman weel täl ärräpedetas, Sääl
awwatas : "

7. Mes Eesä perrält taiwan om, Se antas sääl
Ea Eesä usjån tälle, Kik taiwa hä om temmä Eäen,
Näp silmiga nink elläp Jesuselle. Ei olle awwun
teddä suremb weel, Kui Jummal sääl : "

8. Mo waim, oh ärräwässigo Se pimmedusse
wäe läbbiükki! Mes murretat, et jöwwoto, Sa
tijät, et sul Jummal annap wäkke; Kui taplus otsan
om, sis woit sa Ea Sääl hengäda : "

158. In dich hab ich gehoffet Herr. Wils. 33.

Ma loda, Jesand sinno pääl, Eas kuultus sada
minno hääl; Mo häppe ärrä sada, Ma palle
so, Oh! lasse mo So armo sisse jäda.

2. So kõrwa Eänä minno pool, Mo hoidko, Jum-
mal, sinno hool, Mul pea abbis tõtta, Ma makka
tääl Ehk saisa weel, Kik hädda minnust wõtta.

3. Sa ollet mul ües kinni Eän, O Jummal!
Jummal, laitsa siin, Et ma woi kindlik olla, Kui
pörge-kon, Ke wäggew om, Mo wasta tahhap tulla.

4. Mo paas nink totus ollet sa, Mo kinnitus nink
wäggi Ea, (Mi ütley sinno sõnna) Kui hädda om,
Mo suremb rõõm; Kes woip so wasta panna?

5. Mo petnu om se kurri ilm, Mo laitnu om se
pilgja silm, Niink säednu falla kele, Meist pästa mo,
Ma palle so, Niink kela kurja mele.

6. Ma anna, Jesand, henge sul, O Jummal
tulle abbis mul, Niink wõtta mo so kätte; Kik hädda
Eäest Mo pästa hääst, Mes tulley minno erte.

7. Sel kolme-ainul Jummalal, Ke wäkke annap
nörgem-

ndrgembaal, Auro, Eirtust laula minna. Se saatko weel Siit ilma päält Meid henne mannu sinnä.

159. Ich ruf zu dir Herr Jesu Krist. Wüs. 43.

Ma so pole, Jesu, tännita, Oh! kuse minno häle, Sel ajal minno arowita, Et hiran ei sa mo päle. Ma õiget usku himmusta; Sa tahhas mul seddä anda, Kristi kanda, Mo wele armasta, So sõnna tattel panna.

2. Ma palle weel, o Jummal, so, Sa woit mul seddä anda: Siin narus ärrajätko mo, Las so pääl lotust panna, Kui minna peä koolma tääl, Et ma sult armo oda, Nink ei loda Mo omnia teggo pääl, Et es wois kahjo sada.

3. Oh! anna, et ma süddämest Meil kurjil andis anna. Nink pästa mirno wainlaisist, Et neist mul ei sa hädda. Mo roog so sõnna olgo tääl, Sega mo henge sõta, Nink ka jota, Kui tullep häddä pääl, Las mo sult abbi ota.

4. Hä, kurri ärrä kääntko mo Siin Isman sinno sõnnast, Las otsani mo usku so, Kik om so kääen wannast; Sel ilma saap, kel annat sa, Ei woi ütšk läbbi waiwa Sinnust taiwa, Ehk armo perrända, Kumb wärap pörgo-hawwa.

5. Ma peä ikkes maadlema, Mul abbis, Jesus, tõtta, So armoga mo paimenda, Et ma woi kindmält saista. Kui kiusus tullep, kela sa, Et se mul ei te hädda, Sa woit tetta, Et ma jä kahjota; Ma tija, sa ei jättä.

160. Herr Jesu Christ ich schrey zu dir. Wüs. 1.

So pole, Jesus, tännitap Mo heng siin surest waiwast, Nink rõmo wäega himmustap; Oh! kosta mulle taiwast. Weel suremb, Jesu, om mo rist,

Mes waiwap minno häddalist, Kui kõnnelda ma jowwa.

2. O! Jesus, kule minno häälid, Nink abbi mulle näüda. Mo lotus saiap sinno päääl, Mo päle armo heidä, Mo süddä puhkap kõwwaste, Sest et ma rõmo ütteke Siin ilman ei woi löida.

3. O Jesus Krist, sa armo juur, Ehk istut kõrgen taiwan, So abbi siski ma päääl fuur; Sis awwita meid waiwan. Ei olle mul muud abbi-meest, Ke minno päästap häddä kääst, Kui sinna enne, Jesand.

4. Sa, Jesus, ollet ütfindä Mo lotus nink mo ello, So kääst tullep mulle ka Mo waiw, mo rist nink wallo. Sest sinno, Jesand palle ma, Mo ärrä jätko abbita, Ent päästa häddäst ärrä.

5. O Jesus, öige Jummal wäest, So päle minna loda, Mo abbi tullep sinno kääst Sult minna seddä oda. Mo lotust ärrä lasko sa, O Jesand, ärräkad' dudu; Ma lähha muibo hukka.

6. O Jesus, minno kinnitus, Oh! kae, armo läbbi, Kui suur om minno wõllitsus, Nink sada mulle abbi. Oh! kule minno waise häälid, Nink heidä armo minno päääl So mõrro surma perräst.

7. O Jesus Krist, kui tullep aig Mo häddäst päästa ärrä, Mo meel nink süddä om sis waik, Nink lät so mele perrä. Sa aia wainlaist ärrä tääl, Ke nida tükwa minno päääl, Et ei woi wasta panna.

8. Ma anna Jesus sinnole Mo naabri nink mo welle, Reid ärräpõlle johtake, Ent anna armo neile, So armo perräst awwita, Nink häddän neid ka rõmusta, Nink kule meije Palwid.

9. O Jesus, mul ei olle nouw, Hend' essi päästa, tedä; Kui päästat mo, sis om sul aww, Nink mahha
jäap

hääp mo häddä. Ent kui jo se om sinno meel, Et peä waiwa jäma weel, Sis anna mulle joudo.

10. O Jesus, anna kannatust, Ei jowwa risti kanda; Kui mul om sinno hallestust, Ei tahha wasta panna. Ehk ilman mul käl waiwo om tääl, Sis palle minna seddä weel, Et annas hengel armo.

11. J's seddä, Jesus, loda ma Kig' minno ello eäl, Et ikkes tahhat kuulda sa Mo palwet häddä ajal. Ei olle ma sult põlletu, Kui ma so olle palleinu. Sest olle minna rõõmsa.

12. O Jesus, minno õnnistus, Ma lähhä sinno wole; Et ma wois sada armicus, Sest kannat sinna wole. So mele perräst sündko se, Kui sinna tahhat, nida te, Sul auwus nink mul õnes.

13. O Jesu, sinno werrega Kik' minno palwid woia, Et woisse läbbi tükkida, Nink Taiwan armo löida, Nink kuultus sada Jummalalt, Et meije risti koorma alt Kik' woime wabbas sada.

14. O Jesu, armas Abbi-Mies, Mo päle armo heidä, Ke suren waiwan omma tööst, So abbi neile ndüda, Nink pästa neid so kääga, Sis sawa nemmä rennämä So siin nink Taiwan. Amen.

161. Ringe recht wenn Gottes Gnade. Wiis. 57. Zäple (wäita) häste, kui so armust Jummal tõmbap hennele, Et so heng wois figest koormast bigest sada wallale.

2. Wäita, wärräja om tiisas, Ahkakenne ello-te; Kik' saap sulle ütškõrd wiisas, Mes ei küni taiwaha.

3. Wäita werreni mo süddä, Wäita taiwa rikusse, Tahhap satan wasta-wõttä, Alrä heit'go sugguke.

4. Wäita ni et süddä pallas, Nink et eddimenne armilna-armo kohalt wäras; Põlk arm om tühhi põrm.

5. Wäita palkwan, puhkamissen, Jilma jälle jätmata;
Wära ärrä ussindussen, Taple ö nink päiwä ka.

6. Ollet sa sis perlit löidnu, Ärrä mötle johtake
Et sa fik jo ollet täütnu, Mes om käsru sinnule.

7. Kanna peljtu hengest hole, Hirrun önnistust
eest, Häddä orrun om iks sulle Eggä päiwä pelgämist.

8. Peä omma kroni kinni, Näuta hendä ni ku
meest; Kinduäs jäma toop sul öne; Paggema om
kurri tööst.

9. Ärrä lasto silmil kaija Kurja ilma tühhiust
Övariistu om iks waja; Pakke laiekust, wässimist.

10. Ärrä andko lihhal perrä, Jätta mahha him
mustust. Täüdat sinna himmu ärrä, Näet sa jälle
pimmedust.

11. Pihha wabbaus teep mele Kälmas, julge
wallatus, Nink sööp ärrä ussu öli, Teep so kölbima
tumas puus.

12. Dige süddä taplep kangest Pattu wasta sup
mani, Nink ei holi häddäst, römust, Saap ka woi
must allasi.

13. Dige süddä Jesu jälgi Ötsip nink käüp woi
waden; Wöttap lihha himmu põlge, Nink ei sall
hennesen.

14. Dige süddä pattu ikkep, Arwap naarmist hui
luseses: Sest kui sundus päle tükkip, Sis lät naar ka
ikmiseses.

15. Dige süddä jättap käärrä, mängmist pattu
ilmale; Täl om taiwan römu warra, Sis lät mee
ka taiwaha.

16. Piddäige iks seddä melen, Maadleja, nink
pelgäke; Nühke päle, Jesu jällin Käwwä amma
taiwaha.

17. Eggä

17. Eggäl tunnii meelde tulgo, Et woip olla wiindä ne; Uesu sühter walmis olgo, Saatke wastset öllike.
18. Kif ilm maggap ikkes päle; Sodom pallap tullega: Heng, kes päästap sinno jälle? Rukhma olles wäega hä.
19. Rühhi, kui sa waine sawwi Pörgust takhat päästa hend, Kizsu kige kaplu läbbi, Pakke ni kui ajet lind.
20. Pakke wäljä ilma kappist, Otsi warjo Jeesusen, Rühhi, päästa hendä noppest, Olle puhhas sõamen.
21. Kif mes sõänd wangi wöttap, Seddä wiikta Mäden, Minä mes Jummal õnsas kittap, Seddä wesi Jeesusen.
22. Rühhi, arwa tunni, päiwä, Runni pöigmees tullep sul, Minä teep otsa sinno waiwa, Sadap taiwan hengust kül.
23. Rühhi, jõe temmä wasta, Ütle: walmis olle ma. Jhho honest wäljä astu. Taiwa honid himmusta!

Ilma Ürräsalgamisest.

162. Jesu meine Freude. Wiis. 48.

Jeesus minno ello, Minno ainus illo: Jeesus minno õn. Kif mo süddä wiikap, Sinno ainult ihkap, Armas Jeesusen. Jummal Poig om minno pöig, Ei maund joht, kui enne reddä, Armastap mo süddä.

2. Lääbbi sinno hõle Ei sa joht mo pole ütse wainjanne. Ehk käl kurrat mäsäp, Ilm mo wasta sõssep, Ei ma pelgake. Olgo kül nüüd wasta mul Pörgo-haud ninä pattu häbbi. Jeesus om ma abbi.

3. Kurratit ma nara, Surma minna wärä, Temo ma hirmo ka. Nalka, ilm, kül tousma, Ma ja laulden saisma Ilma peljota. Jesu hool om minno pool. Ilma ninä ka pörgo kÄrrä Peäp löpma ärrä.

4. Nirkus jägo mahha, Seddä ma ei tahha; Jesus ütsinda Om mo ainus warra. Ilmilä auw, ja perrä, Rige himmoga. Nist ninä oht ei peä joht. Ehä ma seddä peä kändma, Jesussest mo kÄändma.

5. Ilm, mä jättä sinno, Nink kÄ sinno Himmoga Jummalaga müüd. Jummalaga jägo Pat, ja ärrä jägo Minno järgi sūt. KÄrgistus ninä torrens. Segä, mes neil man woip olla, Las sün samman ellä.

6. Kurbus, sul ei sünni Minno pittä kinni; Jesu rööm om mul. Sest kÄ pelgap teddä, Sel om ka kÄ häddä Esfi maggus kül: Ehä ka sün mul kül om piim. Siski, Jesus, ütle minna: Mo rööm ollet sinna. A.V.

163. Was mich auf dieser Welt betrübt. Wils. 20

Mes ilman minno kurbastap, Se püsip üwifest. Ent mes mo süddä armastap, Se saisap iggä wes. Oh peä ilm sis hennele Auw, rahha, himm mustust: Mo Jummal toop mo hengele Ka waiwan kostonust.

2. Se rummal ilma-römustus, Ehä ta kül maggus näüs, Saap peä ümbre muduue, Et lootja murrest täüs. Ent kÄ iks Jesu päle loot Sün ilman üttsinda, Se näep jo taiwa wannikut, Om römus murreta.

3. Mo rööm jääp minno Jesuseu, Ei ilmast ho kÄ: Ilm om ütts pelgik, kurbik ön, Lät hukka wi mäte. Mä olle usjun kihlatu Jo Eosa Pojaga; Ke taiwan istup, kÄisap mo, Sa mörsja olle ma.

4. Mo sissen, Jesus, kofeta Se wanna ilma-meeld; Ke sul om wasta panneja, Nink esip äktselt. Mo

wöotta

wõtta ommas hennelle, So kũlge keũda mo, Et' eßsi-
mata sinnã lä, Kun kif om tãũdetu.

164. Last uns doch nicht begehren. Wiis. 19.

Oh ärrã pũũdõ seddã, Mo armas heng, siin ilma
pãål, Mes koormat sul woip tetta, Nink õnnis-
tussfest keelda sääl. Mes otsit sinna auwo, Kumb
tũhhi kerge tuul, Oh wannu seddã sautos, Kumb üri
perrãst sul Toop hãdda, wallo, waiwa, Ja sadap
huffatust; Oh otsi hennel taiwan Hãäd auwo
Jummalast.

2. Mes kaswu lihha hiimõ Sul sadap, Kallis
heng, siin maan? Mes warjo, ehk mes rammo Saap
rikkusfest, kui surm om kãen? Sãäl om se hiimõ
lãtte, Kun ellãp Jesus Krist, Kif kele kirwa teddã
Se armo palga eest: fest kroni pantas päle Sãäl
Esa järje een, Oh rühkem Esa mate, Kun saja
sõõmaig om.

3. Mes auw, mes rõmo: ello? Mes warra, ehte,
aowustus? Se taiwas annap illo, Ja ihho, henge
rõmustust; Se rõõm mo Jesu hõlman Om maggus
iks nink hã: Se armo: wiik siin ilman Toop hengust
waimule. Ke Jesusen om rikkas, Ke aowur tem-
mã man, Se maitsap seddã ikkes Ni maan kui
üllewãn.

4. Mo Jesusen om minnul Suur hã, suur warra,
arm nink lust, Se om, mo hoidia, sinnul Kũl tedã
fige parrembast. Ilm põlgo mo nink trotsko, Ei ma
fest holile: Mo süddã auwo otsko, Kumb hãddãst
wallale. Ilm wiikago mo hãste, Ma wõtta armoga
Eks omma Jesust wasta, Sis jã ma murreta.

5. Ilm wandõ minno ärrã, Mo Jesus om jo-
minno õn; Ma otsi siski perrã, Nink lõwiva tullu

Jesuksen. Ilm saatko mulle häädä, Ja kurbust, wils
litsust, Käl jowway röömäs tetta Mo söänd Jesus
Kriist: Kui ma ka peäs koolma Siin ennämb tuhhat
förd, Surm ei sa henge neelma, Joop ennege mo werd.

6. Se tunnistus om mulle, Ma fitta ö nink päiwä
sest, Uts kunningriik om jälle Mul ommas antu
Esa käest Neid rikkusid siin ilman, Ei minna him-
musta, Mo kroon om Jesu hõlman, Mo riik om wal-
mis ka. Mul tettas taiwan iste Mo Jesu järje pääl;
Mo ön saäl parremb tööste, Kui kõnnelep mo keel.

7. O Jesu rõnu warra, Kunnas se armas aig
mul saav, Et ma süst lahku ärrä, Nink su sul õiget
kittust teop? Kunnas mo sälgä pantas Neid walgid
reiwid sis? Kunnas mul lubba antas Siin jädä iggä-
wes? Oh anna peä kätte Se kullast kroni mul, Kumb
hukkaminemata, Nink tall i pantu sääl.

165. Entfernet euch ihr matten Kräfte.

Dh tagganege minno himmo Sest figest, mes weel
ilmik om; Oh jättä mahha rühja rõmo, Mo
wässinu nink waiwat waim! Oh taggane, sa rühhi
tõ! Ma nakka wastset ellämist, Kumb wihtap ilma
seggämist.

2. Oh laulke moga nide, orru, Et tedä saas mo
Jesu auro, Ke om mo kaittsja nink mo warri, Ja ki-
gen waiwan tainno nouwo. Oh taggane, sa rühhi tõ!
Jo parras aig om minnule, Et ilmast kändä õigede.

3. Ehk, halja wälja, illustaste Käl surrowel hendä
näüdate: Sis woip teist siski nändä häste, Et illo
kaupt peäke. O taggane neist peage, Mo süddä, mes
sa himmustat Di wäega seddä kad duwat?

4. Kui semmi ollet armastanu, Mes aiga, ranno
kullutap: Sis ärrä hendä kurbastago, kui temmäst
sul

sul ntiüd kelo saap. Oh taggane! so Pölsjo hä Om parremb, se lo neitsis tääl Ja mörsjas tennu hennesel.

5. Oh pakke liig-arm minnušt wäljä, Et temmäst süddä tühjas saap, Niink astup Jesu armo jälgi, Ni kui täl ütfind kittus jääp. Oh taggane mes tühhi tö! Ma wötta hendä ehita, Gest et ma Jesu maja lä.

6. Meist pattu kaplust minno pästa, Meit wörfust, kumma sallajan, Wainlaiste nouwo rikku häste, Et olles wabba lambaken. Oh taggane sa kawwal tö! Kumb mo om petnu saggedast, Niüd pöke ma fik kawwalust.

7. Kui mäggus om ütš wabba ello, Kumb figest hendä lahjutap; Kui hul nink rummal itna illo Niink temmä lust meist mahha jääp. Oh taggane fik ilma tö! Mo melen elle fihstatu, Niink Jesu mörsjas ehitu.

8. Oh kääki mo so rahhun ärrä, Niink wötta mo so ütšä ka, Et ma fik jätta ilman perrä, Ja figest hendä lahjuta. Oh taggane! se armo tö Teep et ma hendä unneta, Niink taiwa pole himmusta.

166. Eins ist noth, ach Herr dis eine.

Üts om waja, seddä ütte Näüta, Isand, minnule: Kik mu, mes siin ma pääl nättä, Lät mul koor- mas ennege. Sesamma al wairwatas, salwetas süddä, Niink ei woi sest rahho nink hengämist löidä. Ent sa ma se ütte, kumb tarwis mul lät, Sis sa ma se üttega kallimbat hääd.

2. Heng, kui tahhat seddä saiija, Ärrä otško ilma man: Mes om maine, jätta mahha, Otsi seddä ülle wän, Kun Jummal nink Innimen ütten koon nättä, Kun armo nink andide tawweust löidä: Säääl, sääl om se parremb nink illusamb riik, Mo tullusamb ossa, mo ütš nink mo fik.

3. Mi kui Maria se ütte Otsnu sure himmoga, kui ta Jesu jalgu ette Mahha istnu kullema: Sest temmä heng palli sest kuulmisse himmust, Mes Jesus saas titlema Jummalala armust; Kik meel nink kik mõtte sais Jesusse päääl, Nink Jesus kink tälle kik üttega Jäääl.

4. Mida om ka minno süddä, Jesand, ütünd sinno pool, Kas mo sinno külge jäädä, Kinki henda otamas mul. Eht paljo ka kånässe sinno poolt ärrä, Sis jõe ma siski iks armun so perrä: So sõnna, o Jesus, om ello nink wain, Kumb kostotap jälle mo sõänd, Kumb tuim.

5. Rige täwwelikumb tarkus Om so sissen pedetu. Anna enne, et mo moistus Olles allahaidetu. Kun wallitsep maddalus, tasfane mõtte, Säääl jõe se taiwarse tarkusse lätte. Kui ennege, Jesus, so tunne nink näe, Sis om mul se tarkusse täwwelik hä.

6. Muud ei woi ma Lõsa ette Wija, kui so, üllemb hä: Jesus, minna sa kik kätte Sinno pühhä werrega. Sa ollet mul üllembat õigust säääl saatnu, Kui ristiti päääl ello mo waise eest jätnu: Ma tija, mes õnsusse reinid mul om, Meist om mul nüüd ussun aum, rahho nink rõõm.

7. Anna, et mo heng saas jälle Sinno palge saarnatses: Sest sa ollet tettu mulle Jummalast pühhändusses. Mes iggawel Jummalala ellus om waja, Se woi ma ka sinno kääst, Jesus, iks saija: Oh päästa mo kadduwast himmust, mo õn! So ello se olgo mul tedä siin maan.

8. Mes ma ennamb tahha essi? Armo merde uppu ma! Sinna lätsit pühhä sisse Omma kalli werrega; Säääl ollet sa iggawest lunnastust löidnu, Et
wallale

wallale päässi, mes kurrat om leättnu: So tairwähe minnik toop wabbaust muil, Müüd lauldäs se Abba mo sõänen sul.

9. Rahho, rööm nink wakkik ello, Täwweste mo kostonap, Sest et wärski söda päle Karjus-minno juhhatap. Ei tahhake süddä muud maggusust maitša, Kui sebdä, et sinna wois ikkes mo kaitša. Ei olleke sugguke maggusamb hä, Kui se et ma, Jesus, so usfuga näe.

10. Selle, Jesus, olle sinna ütfinda mo ütš nink kii. Rae, kōhhe mötse minna, Kas ma olle töttelik: Kui wahhest ma essi se kurja te päle, Sis näüta mul essi se tairwa teed jälle. Oh anna, et assus kii arwa, mes om, Et sinna sa kassus, sis om mul kii rööm.

Himmustamisfest Jummalala nink Kristusse perrä.

167. Gottlob! ein Schritt zur Ewigkeit. Wiis. 1.

Nun Jummalalle üllewän, (Üts sam päiw, tund) läts
jälle möda:) Ma astu päle minneman, Mo himmo
mōda
om sul tedä. O lätte, kust mo ello keep, Kust arm
mo henge sisse läap, Et ma kää tairwa psle.

2. Ma koe päiwi, tunnike, Aig om mul igaw
ota; Oh kunnas ma kii sinna lä, Kun ma se hōima
wōtta, Et se, mes sarmik weel om tääl So sissen
ārrāneidas sääl, Et ma ilmurmik olle.

3. So armo tullest pallap jo Mo süddä, kumb om
läüdet, Mink om so armust täüdetu, Ja sega kōkko
keüdet: Mink ehk sa kii mo sissen tääl, Sis pūrowa
minna siski weel Jks lähhembal sul sōda.

4. Oh

4. Oh et sa essi peake Mo perrä wõttas tulla, Ma loe filmäpistmissi, Nink walmista jo koolda: Oh tulle aawustussega, Nats ma, so mõrsja, walmista, Nink panne wõlest ümbre.

5. Nink sest et waimo õlli jo Om kallatu mo päle, Nink sa mul si sest lähünü, Ja sullatat mo mele; Sis paistap ello walgus mul, Mo sühter om jo walmis sul, Et ma so ümbre wõita.

6. Oh tulle, om so mõrsja hääl; Oh tulle, Jesus tulle! Ja heikap selgede iks pää!; Oh tulle pea mulle. Oh tulle sis mo Põijoken, Sa tunnet mo, mo wona-ken, Et kihlatu sul olle.

7. Ent aig nink tund, se olgo ka Jks holet antu sulle, Ehk se kül om so melehä, Et ma so kutsu tulla, Nink walmista hend kigest wäest, Et ma wois kigest sõamest Jks sulle wasta joošta.

8. Se om mo rõõm, et ütse mo So armust ei woi kaanda, Nink et ma kigi een sul woi Se Põijo nimme anda, Ja et sa hendä minnoga Saat taiwan ärräkihlana, Nink perrändust mul andma.

9. Sis kitta ma so süddamest, Et päiw (d) (tund) (näddä) (Njastaig) om möda lannu, Nink nida ello käämisest ütse sam om mahha jänu; Ma astu päle noppeste, Et ma saas ülles taiwaha, Jerusalemi lina.

10. Kui wässinu mo kää ka, Nink kanges jäwa põlwe, Sis tulle sa, Nink toeta Mo ussu kät nink palwe, Et minno heng so wäega Hend kinnitas, nink lõpmata Wois taiwa pole minnä.

11. Heng! astu ussun päle sis, Nink olle heitimata, Ja ärrä lasto iggäwes Sest ilmast hendä perrä. Kui joeskmist hiljas arwat sa, Sis lenda armo sãwuga Ni ülles, kui ütse Nadler.

12. O Jesu minno heng om jo So pole ülles län-
nu, Se arm, mist sinna täüderu, On mo jo õnsas
tennu. Oh pagge ilm so warraga, Ma olle säääl jo,
kun mo hä, Sest Jesussen ma ellä.

168. Gater Hirte willst du nicht. Wiis. 29.

Helde Karjus! es sa weel Arno heida lamba päle?
Es sa kanna hõima pääl, Mo, kui karjus,
kõddo pole? Es sa waiwast minno wi Sinnä rõmo
taiwaha?

2. Nätse! kuis ma waine woon Ilma lanen ümbre
essi: Tulle, wi mo, minno õn, Sinnä kun so lam-
bakesse: Taiwa tahra sada mo, Kun ne pühhä
wona jo.

3. Minna püwwä sinno ka Neide hulkas taiwan
näätä, Kumma sinno kittäwa, Kummil puhhas sõõk
nink lätte, Kumma pri jo peljusfest, Nink ei essi
iggäwest.

4. Minna sa siin waiwatus, Mul om selge oht
nink murre, Wihhaleiste kawwalus Teep mo ümbre
langet leri, Et ma waine lambaken J's siin ellä
peljusfen.

5. Isfand ärrälasko ka Minno soe kätte sada,
Minno karjus ollet sa, Easse kahjota mo jäädä; Wi
mo omma lambakest Karja lauta iggäwes.

169. Jesu komm doch selbst zu mir. Wiis. 2.

Jesus tulle minnule, Jä mo mannu kindmäste, Tulle
kallis henge õn, Ke mul armas sõämen.

2. Tuhhat kõrd so himmusta, Kik muud rõmo teota,
Tuhhat kõrd ma tännita, Jesus rühhi tullemä.

3. Ei mo süddä olleke Ilman muga rahhule: Kui
sa minno mannu jäät, Om mul warra käl nink hääd.

4. Jesus, ilma sinnota Om kik surus asjanda,
Engli auro nink illo ka Om mo melest; kõlbmata. 5.

5. Mes om eäl minnute, Anna minna sinnute:
Sinna maggus Jesuken Ollet minno armalen.

6. Ei ma lasse kelleke Omma soänd wallale; Tulle,
Jesus, armoga Minno sissen elläma.

7. Sinna taira Josa Poig Ollet minno armas
Pöig. Sinna ilma süta woon, Ollet minno auro
nink kroon.

8. Oh sis tulle ruttoga, Minno walla wähhenda,
Minna heika figest wäest: Tulle essi illewäst.

9. Nüüd ma oda kannaten, Nink ei wässi pal-
wussen, Gurma häddän ollet sa, Jesus, mulle
maggus ka.

170. O Ursprung des Lebens. Wiis. 59.

Sätte täüs ello! o walgus nink rööm Kust eggaints
wöttap, mes waja täl om. O elläwat lätte,
Kumb selgs om nättä, Kumb Jummalä koast ik's
otsata keep, Nink jannonu soäme sisse siin läöp!

2. Sa ütlet: ke pirowäp mulle juwwa siin maan,
Mes kostotap ikkes, se tulgo! mo man Om taiwalik
ande, Kumb suggu woip kanda; Oh tulge sis ussun
mo mannu, sest siin Saap antus teil maitfa se kosto-
taw wiin.

3. Ma tulle, mo karjus, nink jannone tööst So
perrä: Oh toida so lambakest hääst. Ei ka sa woi-
jättä, Mes tootit tettä, Sa tunnet jo essi mo kehwa-
list kül, Nink annat jo ilma so andid ka mul.

4. So maggus wiin jodap mo waimo nink meeld,
Nink kelle sa annat, kaap iggäwest hääd. Ke maitfap
so arimo, Se unnetap hirno, Se hoiskap, se laulap, se
fargap jo siin, Sel kaus jo ärrä k'ik kurbus nink piin.

5. Oh anna mul juwwa, kui kirjotet om, Et ärrä
ka uppus mo himmelik waim So heldusse merren,

So

So maggusan werven. So pühhä waim ajago, täitko mo ka, Sis miina kui joobnus so armun siin sa.

6. Kui mõrru nink maggus siin seggatu om, Sis anna et mõrru ka olles mo rõõm. Sest eggäüts dige, Ke karrikast jöije, kumb, watwaga täidet, sul anti siin maal, Se eläp nüüd rõmun jo sinnoga sääl.

7. Mul sago, mo Jesus sis ello nink rõõm ka sääl, kun so karri ilmwaivata om. Kun tärowellik illo, Kun waikkik om ello, Kun kostotust, hõiskamist, auruustust om, Kun uskijil saap selge auro, rahho nink rõõm.

Armust Jesusse wasta.

171. Christe, mein Leben, mein Hoffen Wiis. 58.

Kristus! mo ello, mo lotus, mo digusse lätte, Ja kikk, mes uskijile maggus nink armas om nättä: Väüta mo meeld, Jahhata, Jesus, mo keeld, Et ma so armsas woi pitta.

2. Ainust armastetu Jesus, ma auruusta sinno, Wõtta sis henele kohhalt nink koggona minno: Tõõste se om Minno suur kassu siin maan, Kui ma so armun iks kõnni.

3. Ütte, kumb waja om, lasse iks minnule jäädä; Hengus mo hengele olgo: Kikk tühhiust häeta. Kristus mo rõõm ütsinda tedä mul om, Pürowä ka iggäwes nättä.

4. Ello nink käumisse saatja, Oh sada mo n'ida, Et ma käu digusse te pääl, nink ellä ilmsüta. Anna sis mul Waimo nink joudo ma pääl, Et ma so ehte woi pitta.

5. Rahho - Wõrft lasse mo ussun so kullen iks pürowä;

puwwa: Nühhi nink läüta, mes minna nüüd waidle
nink puwwa, Onsusse Paas, Et ma so sisse iks
jääs, Se om, mes minna iks söwwa.

6. Nasse om koorma, kui sinna ei awwita kanda
Eggäüts orsip meil ussiile waiwa weel anda. Olgo
sis ni: Kui ma sul ussutaw jä Käl sa sis ärrä woiit
käända.

7. Nüüd, nüüd ma tahha sis ikkes nink iggäwes
laita, Mes eäle koormap mo henge nink Kristust ei
näüta. Temma om mul Nirkus nink warra siin kül.
Jesust ei tahha ma jätta.

172. Ich will dich lieben meine Stärke. Wis. 4.

Ma armasta so, minno wäggi! Ma armasta so,
minno ön! Ma näüta sulle armo teeko, Nink
ihka sinno söämen: Ma armasta so, üllemb hä,
Senai kui minna musda lä.

2. Ma armasta so, minno ello! Mo parremb
söbber ollet sa: Ma armasta so omma welle, Se
walgus om mul ülli hä: Ma armasta so, Esä
Woon, Mo henge Pöig nink minno ön.

3. Oh et ma so ni ilda tundnu, Sa fige parremb,
illusamb! Oh olles ma sul ammo andnu Mo söänd,
fige maggusamb! Nüüd om mul haige heng nink
meel, Et ilda naksi tundma weel.

4. Ma káwwe ümbre pimmedussen, Ma otse kül, es
löwowa so, Ma elli ilma armastussen, Nink olli so
mant paggenu. Nüüd om so läbbi sündinu, Et ma
so, Jesus, löidnu jo.

5. Ma tenná so, mo henge walgus, Et sa mul
paistit üllewást, Ma tenná so, mo taiwa selgus,
Et ma sai wabbaust so káest: Ma tenná so,
s maggus su, Et sa teit armust terwes mo.

6. Oh

6. Oh hoia mo so te päääl ikkes, Et ma ei eesi ennämb tääl, Te minno ussun, armun rikkas, Et ma ei satta iggäwel. Te walges ihho, hengeke, Sa illus wallus paistminne.

7. Las rõno-wet mo silmist joosta, Ja anna puhast armastust, Et ma so armun iks woi saista, Minne armo kunst mo harjotus. Et minno moistus, meel ninne wain, So pole ikkes kääntu om.

8. Ma armasta, mo wannik, sinno, Ma armasta, mo Jummal, so; Ei pürowä armo eest joht hinda, Ma armasta so häddan ka: Ma armasta so, üllemb hä, Senni kui minna mulda lä.

173. Herzlich lieb hab ich dich, o Herr. Wils. 16.
Ma sinno, Jesand, armaste, Mo ärrä jätko per-räle, Ent armo mulle näüta. Sest ilmast rõnu mul ei sa, Ma jätta taiwast mahha ka, Kui sinno ma woi löida. Ehk süddä minnul lahkep kül, Sa silet siski ossa mul, Mo õn ninne henge kinnitus, So wer-rest sai lunnastetus. O Jesus Krist! Mo abbi-mees; Oh! kaidsa minno pattu eest!

2. So ande, Jesand, ütfinda Om kük, mes ma woi ninneüta, Minne mes siin om mo rikkus: Et minna sulle kittuskes, Minne lähemballe orjusses Siin ellä, anna ikkes. Oh! Selä kurja oppetust, Minne kurratille kawwalust. Mo häddän minno rõnusta, Et ma hääl meel kannata. O! Jesus Krist! Mo ainus õn, Ja minno mannu koolausen.

3. Ma palle, Jesand, süddämeest, Las sinno pühha englikest Mo henge taiwa-kanda. Sa tahhas minno ihhul ka Maan ilma kige häddäta Hääd hengust armust anda. Minne wiimisel päiwal ärräta, Et minna so sa näggema, O Jummal, suren aususnen.

M.

Sa

Sa ollet minno rōdm nink dn. O Jesus Krist, Oh!
awwita, Sis tahha ma so tennāda.

174. Du bist ja ganz mein eigen. Wiis. 17.

Mo omma ollet sinna, Mo Isand Jesus Krist,
So omma olle minna, Ei pūwā lahkumist;
Ma anna hendā sulle, Sest sinna järtit ello Mo eest
sāäl risti pāäl.

2. Kik sinnota siin ilman Om mul kui sap nink
piin, Se kallis arm so hōlme. Om maggusamb kui
wiin; Oh walla Jesus essi So armo minno siise,
Et ma so armasta.

3. Sa armastit mo pōrmo Kūl ūlli wāega: Oh
tunnes ma so armo Mo waimun otsata. Ma leppi
soga kokko, Et ma so armo zauka Bois maitša
iggāwes.

4. Oh kistuta mo hengest Kik wōrast armo tuld,
Kumb tōssep pāru himmust, Nink kurbastap so meeld:
So armo tulli olgo Mo hengest ikkes selge, Et ma ei
holi muust.

5. Kui helde om so keūdis, Kumb armust palmitu,
Se armo wōrk, Kumb sidist Nink kullast koetu, Se
tōmbap mo so perrā, Et pattu armo nara, Nink sa
sult kostotust.

6. Se henge rikkust pūwā Ma hennel piddāda,
Ei ma muud ilman sōwwa, Kui armun pallada:
Ma kanna se eest hōle, Nink tännita so pole Jks
d nink pāwa ka.

7. Kui se mo hengest kaus, Mes ehte mul sis jāās?
Kūl ma sis alla wajus, Nink paljas ärrāldās. Se
perrāst palle minna, Kui Maria Magdalena, So
armo, iēmiesen.

8. O lige kallimb, anna So armo tutta mul, Et
digest

digest umbre kånå, Nink ellå ütfind sul; Kui kum-
masta nink satta, Sis rühhi abbis tõtta So armo
läbbi mul.

9. Mo wallo wåhhåndaja, Mo wåggi nõrkassen,
Mo henge rõmustaja, Kui puhka hennesen: So arm-
mo sissen läütko Mo ussu taht, nink hoidko, Kui nat-
kap kistuma.

10. Kui ma sis lahku ärrå Gest häddå, orrust süst,
Sis lähhåta mo perrå, Mo helde Jesus Krist, Et
ma so man woi olla, Nink sunno armun palla Såd-
taiwan iggåwes.

175. Ich hab ihn dennoch lieb. Wiis. 5.

Mo süddå armastap So siski armas Jesus, Mo
ainus henge õn, Mo waggaus nink õigus: Eh-
ma kül sagede Siin ilman kummasta, Ei woi sa om-
mete Mo mitte unnetå.

2. Oh! olles mul se joud, Mi kui ma essi sõwwa,
Kui olles se wõrd nouw, Kui minna tetta püwõwå, Et
ma jääs ussutaw, Nink sa wois rõmuga Mo päle
kaeda, Mo fige üllemb hå!

3. Se tahtminne õm mul, Ent täütminne õm
kassin, Ma nõe et eggåpaw So Wain mo sissen
ussin, Ja raplep päle iks Mo lihha werrega, Ma olle
weel kui lats So armun kõlbmata.

4. Ent oh! et minna wois Jo pea mehhes sada,
Nink minna ikkes sul Wois ussutawas jaddå, Mo ihho,
heng nink meel, Se mingo foggona So armust ütfinda
Siin ma pään pallama.

5. Oh tulle, armaken, Mo mõttid essi läütma;
Oh läuta sõänd mul, Sis sa ma seddå täütma, Wes
armo kõhhus om: Te sõänd pallawas, Et ussutawas
jå So wasta iggåwes.

Lähhemba Armastamisest.

176. Wenn einer alle Ding verstünd. Wiis. 1.

Kui teäke kii moistas ka, Bois kõneldä kui en-
W gel, Kui kirja jomwas selleta, Saas immes-
 usku hennel, Et ärrätõstas määke täält, Nink täl es
 olles armo, meeld, Sis olles kii mu tühhi.

2. Kui teäke jaas waistile Kii omma, hääd nink
 warra, Nink arm es olles temmäl, Ent laes auro
 perrä; Kui hendä lassēs pallota, Nink jääs se man
 weel armota, Es arwitas se teddä.

3. Arm pikkäntelelinne om, Ja h. lde, pehme,
 selge, Ei lõira mitte temmäl man üts mõrru wiha-
 palge. Kui teäke om temmu hääd, Sis arm hend
 temmälst rõmustap; Arm wallarust ei aja.

4. Ei paiso temmäl ülles ka, Ei kelleke te häbbi, Ei
 temmäl kaswu hinnusta, Ent orsip kigil abbi; Ei
 usku temmäl ussinast. Mes tõisse päle kaibatas, Hä
 pole ta kii kånäp.

5. Ei temmäl hendä rõmasta Sest üllekohtust mitte;
 Täl om suur rõdm nink melehä, Kui digust näep nink
 rõtte. Arm kattap kinni esitust, Mis wellel johhup
 nõrkussest, Ei heida tälle ette.

6. Arm ussup kige parrembat Sest lähhembast nink
 wellest, Ja lodap weel parrandawat, Kui esinu om
 jällist. Kui täl ka tettaš kirja tääl, Sis kannatap
 ta sioki weel, Ei wässi eäl ärrä.

7. Kui wimäre se tundminne, Nink kii mu lõppep
 ärrä, Sis armo luggu oumete Ei jä ka sis weel perrä.
 Kui hendä same tõme tõist Sääs armastama kigest
 wäest, Jääp arm weel tämwelikkus.

8. Oh Jofand Jesus! arwita So jägi perrä
 tulla;

tulla; Sa ollet omma armoga Genfirja jätnu mulle;
Oh anna et ma figile Siin ilman ikkes seddä te, Mes
minna neist ka tahha.

177. Ihr Kinder des Höchsten, wie stehts. W. 60.

D Jummalat latse! kuis armoga luggu? Kas temma
om nakkannu kändma jo suggu? Kas ütteus wai-
mun ka kinni om weel? Kas wahhelt om lahfunu
welliste meel? Se Eesa sääl taiwan woip söämid
tutta, Ei sünnike hendä siin wellitsis kitta, Kui armo-
tuld söämen selges ei tetta * *

2 Ni pea kui üllewäst sündinu jälle, Sis olleme
Kristusen wallitu welle. Üts Eesa om figil, üt
ust nink üt wain, üt ristmisse-lepping, üt taiwas-
lik höim: Se läbbi woip söämid kokko siin keuta, Et
woime ka risti al maggusust löida, Riid, kaddeus,
wihha ei tohhi hend näuta * *

3. Urin üllewäst se om, kumb kokko meid panney,
Ka armo-tuld söämen pallama läütap: Ei olle joht
wahhet siin welliste man, Gest maddalus peap neid
söämid koon. Kun kōrkus, riid, taplus ja wihha em
nättä, Sääl ei woi ka kibbenat armo-tuld löida, Ei
woike sääl Jummalat Englisa kitta * *

4. Se Zioui kōggodus höimlaisi jättap, Nink
wellitsist surembat luggu iks peap. Ke ihullikkust ar-
must om ndijotu weel, Nink tikkip ka welliste sekka
ma pääal; Se ei woi joht welles siin kutsutus sada,
Esk olgo, et tahhas kikk kawwalust tada, Ja kindmäst
nink petmata armohe jäädä * *

5. Ent näitse, mes önsus meil kätte om annu, Ke
olleme welliste arwole pantu, Me ollem' üt östetu
önnelik hulk. D kikkem se Eesa, ke meile om nulk,
Kun kakkime hendä nink laulame tälle, Et kittus nink

tenno ei löppe ka jälle. Me olleme Jõsandan lep-
pingo welle : :

6. Mes ma sai, mo welli, se ollet nüüd sinna, Me
rühhime möllemba tawaha minnä; Üts kige eest wäis-
tap nüüd Eesa ma pool, Sel kerkul om ennege ütte
eest hool; Meil sünnis ka ello me welle eest jättä, Sest
nida om meije Pää tahtnu ka tetta. Ni tundwa ne
wellitse welliste hädda : :

7. Oh noomkem nink saatkem iks tõine tõist, welle!
Et meist sis ei woeta ello kroon jälle. Kui Zioni
werrest wastkristus om täüs, Sis walwem kük ütten,
et orsa jo näüs. Sest welliste palwust wõt Jummal
ihs kuulda, Üts meel nink üts süddä woip wainlaisi
neelda, Ei woike ni wellitsil middake keelda : :

8. Sis ellagem rõmun nink hoidkem iks armo, Ja
kandkem ka waiwatu welliste koorma! Et sõanre üt-
rens kõrwembas saas, Nink wellelik sõbrus iks riis-
mata jääs: Me palwusse ohwri tõöst maggusast
haiswa, Kui maddala latse, ke armun iks saiswa,
Ka welliste perräst mõnd sõnnake lauswa.

9. Sääd tullewan ilman om parrembat ello, Kun
Eesa een saiswa ne wallitu welle; Kun pallawas
lännu om rahho nink rõdm, Kun Kuninga heldus
jo awwalik om. Oh toge nüüd sõamid, kassi ka
täanna, Nink pallelge Zionil abbimeest enne, Et ar-
mun me algmist nink orsa ei tunne.

178. Wie ist die Welt so Feindschaft voll. W. 15.

Se kuerri ilm om wiha täüs, Riid, taplus, wain
nink kaddeus Om lepmatumas lännu: Nink
siski kääp weel lawwale, Kui usklik rahwas kunnake,
Ke digust olles tennu.

2. Ke omma andet ohwritsep, Kui temmä pattal,
lawwal

lawwal käup, Nink wihtap omma welle; Sel ei sa
ossa Jesusfest, Ja temmä werre, surma wäest: Om
hirmus Jummalalle.

3. Ke järtap andis andmata, Nink lähhembat ei
armasta, Ei armasta ka Eojat: Üts röwel se, kui
Kain, om, Üts hukka pantu pattu loom, Ei tunne
önnerojat.

4. Oh mötle seddä pattane, Ei olle se joht narotd,
Mes kirjjan ülles pantu: Ke lähhemballe söänest Ei
anna andis esitust, Saap satanalle antus.

5. Mo hoija, Josand Jesus, ka, Et minno heng
ei unmeta, Mes kirjotap so sönna: Oh anna et ma
sätsekörd, Ja säitsekümmend weel se wörd, Mo wellet
andis anna.

6. Oh kuulge seddä pattatse, Sest suur se assi töte
teste Nink andke andis wõlla Sel, ke teid om wiht
hastanu, Ja olge kii siin leplikko: Ke seddä teep,
näep ello.

Kristusse Perräntullemisfest.

179. Mir nach spricht Christus unser Held.

SMo perrä, ütley meije Pä, Mo perrä, uskja, tulge;
Hendä nink ilma salgage, Mo hääd nink luts-
mist kuulge: Mo risti wõike henne pääl, Mo jälgi
perrän käüge tääl.

2. Ma olle walgus, teije een Käü minna pühhäns-
sen, Ke minno perrä tulley siin, Ei ellä pimmedussen:
Ma olle te, nink juhata Teid pühhä te pääl arpioga.

3. Mo süddä om täüs maddalust, Arm täüdap
minno mele; Mo suust keep wälja tassaus, Kui mag-

gus armo õli; Mo heng, mo waim, mo ihhoke Om
põrris antu Esfale.

4. Ma näüta teil, mes kahjo teep, Mes mahha
sunnis jättä, Mes teije sõänd pürretap, Et puhtust ei
sa nättä. Ma olle henge paas nink pä, Nink sada
teid ka taiwabe.

5. Kui kääk om rasse, ma kää een, Küt minna appi
tulle, Ma tapte essi käämisen, Kik taplusfen ma olle.
Mes kurre sõddamees se om, Ke laisk, kui pälik
tapleman.

6. Ke ello lõwwäp minnota, Sel laup temmä
ärrä, Ke kaotap taad minnoga, Se rühhip ello perrä.
Ke minno ristri põllep tääl, Ei olle minno wäärt ka
sääl.

7. Sis käägem ihho hengega Me Jesu jälgisissen,
Ja saiskem ilma pehota Ja man iks taplemisen: Ke
temmäga ei tapte tääl, Ei sa ka auwo kromi sääl.

180. Heiligster Jesu, Heiligungs-Quelle.

Sige pühhämb, puhtamb Jesus, Sa puhhas
lätte, kummast õigus Ja pühhäus keep lõpmata!
Kike engli puhhas walgus, Se taiwa laorusse selgus
Om pinnædus so wasta ka. Entkoio ollet mul, Te
in nno puhhas tääl; Mo kik kigin, Jesu, mo hä, oh
awwita, Et ma saas puhhas ni kui sa!

2. O waiklik Jesus, ni kui sinna Jks waiklik wõts
nit Kesa sõnna, Ja täütsit sõddä surmani; Nida ans
na sinna mülle, Et ma iks sõnnawõttlik olle, Oh wai-
gista mo meeleke. Te mo so saarnarises, Kui armsat
laskkest, Sõnna kuuljas: Jesu mo hä, oh awwita,
Et waiklik olle ni kui sa!

3. O walvoja Jesus, suigumata, Sa wõttit tõõd
nink waiwa nättä Sun ilman õ nink päiwä ka;
Päiwä

Päiwä ajal ellit waiwan, Nink äsel pallsit Eesa raiwan, Ni tahsit sinna waiwaba. Oh anna waiwmist mul, Et eggäl ajal tääl Wakwa, palle: Jesu, mo hä, oh awwita, Et ma iks waiwa nink kui sa!

4. Nämoliik Jesus, oh kui rohke, Kui rikkas armust, helde, löhke Sa ollet like wasta tääl! So päiwoliik ligile siin paistap, So wiim siin like maad ka kaastap, Ehk sul saap weidi tenno kü. Mo Jummal oppeta Mo nida ollema, Ni kui sinna: Jesu, mo hä, oh awwita, Et helde olle ni kui sa!

5. Tassane Jesus, kes woip seddä, Mes sinna kannatit ilm süra, Küü ma pääl ärrä ütelda? Nink siski ollit pikkast melest, Sa annit andis ligil heldest, Es ähwärda joht tashuda. Mo önnisteggija, Oh anna mulle ka Tassast waimo: Jesu, mo hä, oh awwita Mo tassast olla ni kui sa!

6. Auwoliik Jesus, auwo Eesand, Sul es sa ilman auwo assend, Es oksi auwo suggute, Sa käworet süren allandusfen, Ja waisusfen nink maddalusfen, Es päiwä luttust kelteke. Oh anna maddalusit Nink öiget allandust Ma pääl mulle: Jesu, mo hä, oh awwita, Et maddal olle ni kui sa!

7. O puhhas Jesus, kii so ello, So olleminne nink so illo, Se olli puhhas, selge, hä; So mötte, kōnne, luliikmisse, So kōmbe, reima, ello-wisi Täns puhtust, ausust ollima. Oh mo Immanueel, Mo ihho heng nink meel Sago puhtas: Jesu, mo hä, oh awwita, Et ma sa puhtas ni kui sa!

8. O parras Jesus, parrausfen Sdit sinna nink jdit ilma sissen, Oh oppeta mul parrast: So issi olli nink so janno, Sila ma pääl täüta Eesa söima, Se olli sinno rawwitus. Oh Josaud awwita Mo

ihho sundida, Parras olla: Jesu, mo hä, oh arowita
Mo parraussen elläda!

9. Müüd armsamb Jesus, armas ello! Te minno
Eigin parras sulle, Ja sinno palge saarnatses: So
Waim ning wäggi täütlo minno Et paljo ussu sukku
kanna, Ning sa jo rikil köblilikus. So perrä tõmba
mo, Et ma iis sulle ja, Helde Joesand! Jesus, mo
hä, Las minno ka, Sääl, kun sa ollet, hengäda.

Risti ning Willitsusse Kannatussest.

181. Gott wills machen daß die Sachen. W. 57.

Summal essi Teep, et kassi Nida käüp, kui sünnis
E tääl. Kui ka hädda Bahhelt nättä, Jesus
fadap abbi meil.

2. Waiwan mõtlet Sa ning ütlet: Jesus läts
nüüd maggama; Nida kaibat Sa ning waiwat Hen-
dä ilma asjata.

3. Sinna laitia! Näts, so hõdjia Om jo kõhast
suigmata. Jesu päle Sünnis sulle Ussun ülles kaeda.

4. Kui ta wiwip, Ehk ka rühhip, Eosa: süddä
tälle jääp; Kui sul hädda Mõrru nättä, Sinno ohto
temmä näep.

5. Ussu enne Temmä sõnna; Hääd sul tettä om ta
mei. Kui sa heitlik Ollet waiklik, Sis saap murre
otfa kül.

6. Wõita wasta Jesu risti, Temmä annap sulle
suud; Temmä lassap So, kui pessap, Se eest jälle
lõida hääd.

7. Mõtlep süddä Katsipäide, Olle sinna tassane.
Hole: kandja, Nõnu: andja, Joesand om weel allale.

8. Kange kassi, Kumb ei wassi, Suur joud om

so Jummalal. Kui se assi Sul om rase, Sis om hõlpsa Jesusel.

9. Zimmelikult, Tartalikkult Saap so usk iks hoi-jetus. Rõrda lähhõp, Mes ta säep, Olgo rõdm ehk willitsus.

10. Koggemata, Mõtlemata Saap sul abbi sün-dina, Et ka sulle Murre ülle Häbbi saap sis ollema.

11. Omma mele täüta päle, Kül weel waiwa kannatas; Ent sis häddä S nink päiwä, Kui rist päle sunnitas.

12. Hä sis neile, Kumma mele Tassauft jo otswa tääl! Nemmä löidwa, Mes na soudwa, Seddä täüta mist ikkes weel.

13. On samb ello Om kül neile, Kumma seddä opnu jo: Seddä hädda Rõdmsast wõtta, Mi kui Hiob harrinu.

14. Oh sis wõtta omma hädda Häste julgest henne pääl; Ke ei püwä Kristi waiwa, Koormap pattu hennesel.

15. Ke hend lakkip, Kristi paggep, Põllep omma Põigmeest ka; Se saap mülkim, Kurje hulkan, Seddä ütškõrd leinama.

16. Ent ke seddä Kristi hädda Randnu ma pääl rõmoga, Neil saap essi Jesu kassi Kroni päle pannema.

17. Amen, amen, Jesu nimmene Wõtta ma kii henne pääl. Mulle olgo, Mulle tulgo Mes mo armisa Esä meel.

182. Sahre fort mit Liebes-Schlägen. Wiis. 13.

Rarrista mo, Jesus, häste Omma armo witsaga, Lähhõta mul essi risti, Et ma ilmast wallal sa; Anna pihta, pessa päle, Sest ma olle teninu, Armo näüdat sa mul jälle, Kui ma olle lahutu. 2.

2. Paljo aiga olle minna Sinnust ärrätagganu,
Minno perrä ortet sinna, Sest so arm-se ajap so. Arm,
Kumb sinno jalgu, Kässi Risti kütge kinni ldi; Arm,
Kumb maggusamb kui messi, Nink kumb meile armo tõi.

3. Ärrä arwako sis mitte, Põigmees, ennist rum-
malust, Kui mo meel nink terwe süddä ümbre weti kur-
ratist: Wõtse omme haru päle, Kumb lddi sinnule:
Läbbi omma kalli werre saatko armo minnule.

4. Kässi omma risti läbbi Pattu wäijä sõdamest:
Wõsse ärrä henge häbbi, Ehita so honekest. Lasse
wallal henge usse, Eõsta kirowi ärrä eest! Tulle sa
mo henge sisse, Armas Jesand Jesus Krist.

5. Olle ma sis sinno maija, Oh! sis kälä lige eest,
Mes mo-sisse pürowap saija, Et ma jä sul iggäwes.
Ei ma pürowä ennamb tutta Silmä-himmo, kõrkis-
rust, Lihha-himmo, pattu teggo: Eõpõ tühja ilma lust.

6. Sis ma tahha sinno hõlman Risti al ka henge-
gäda, Kannata sis moga ilman, Kui ma johhu esji
ma: Nõrk om weel mo lihha, werri, Se om sulle tedä
kül, Katta kinni, massa ärrä, Anna pattu andis mul.

7. Ellun peät sa nink surman Minno perrält ollema,
Lasse minno sinno armun Ufinda sul elläda: Jhho,
henge anna sulle, Arwalda hend uinnule, Sada
ikk. s walino õlli Minno ussu lühreile.

8. Kule sis mo palwust, Kule! Oh kuis kawa
wiwit sa? Taplusen mul appi tulle; Minno joud
om kõlbmata. Nõrku sissen ollet kange, Kui neit
kurbus sõamen; Wallitse sis minno henge, Mi kui
unnet illewän.

183. Was Gott thut das ist wohlgethan. W. 21.

Mes Jummal teep, om häste ter, Ea tahminne
jääp diges; Kui mo tõ temmäst talliet, Ei jä
mo.

mo meel joht haiges. Ta tijap jo Ka häddän mo
 J's häste ülles pittä, Ma lasse teddä tettä.

2. Mes Jummal teep, Om häste tet: Ei temmä
 minno pettä, Ta sadap minno diget teed, Ma tahha
 hääs sis wötta: Ta heldus om Mo ainus rõõm, Käl
 ta mo häddä kånäp, Kui temmä esji tunnep.

3. Mes Jummal teep, om tettu hääst; Ta kån-
 nap minnust hole, Om minno arst ning abbimees, Ei
 anna margunt mulle Joht rohho eest: Ta heldusesest
 Woi minna hääd iks ora, Se päle rõmsast loota.

4. Mes Jummal teep, om häste tet: Om wal-
 gus mul ning ello, Ei söwwä mulle kurja mit, Ma
 anna hendä tälle Hään, kurjan tääl: Uig tullep kül,
 Et selgede saap nättä, Kui usutaw ta süddä.

5. Mes Jummal teep, om häste tet: Ehk ma
 kül peä joma Mo melest mõero karrikat, Ei rikku se
 mo lomu: Sest wimate Saap ommete Mo süddä
 armsat rõmo, Kumb löppetap fik hirmo.

6. Mes Jummal teep, om häste tet: Se pääl
 ma lasse saista, Ehk ma ka saggest silma wet Mo
 waiwan lasse joosta; Mo Esaken Mo tahhap süin
 J's omma hõlma wötta, Ma lasse teddä tettä.

184. Ach Gott, wie manches Herzeleid. Wiis. 18.
Mul johhus mõnda õnnetust, O Jummal, mitto
 willitsust, Se taiwa te om waiwa täüs, Ke
 seddä digest kõndi wois! Mo lihha ning mo werri ka,
 Ei lasse hendä sundida.

2. Kus peäp käändma hend' mo meel? So pole,
 armas Jesus, weel: Mo süddämelle sago, tõöst, Rõõm,
 armas Jesand! sinno kääst. Ei olle osnu jättetu, Ke
 sinno päle lodanu.

3. Sa ollet imme-veggija, Kui fik se tõ woip tun-
 nista.

nista. Mesimme, teggo olli se, Et sinna sait Inni-
minne, Niin' päästet meid ni wäggewäst, So surma
läbbi, häddä kääst?

4. O Jesus, sinno nimmi käl Om ikkes maggus
olnu mul: Ni sura ei olle willitsus, Ma sa so nimmest
römustust: Kui minno süddä kurbas saap, So nimmi
seddä kostutap.

5. Kui rööm mo sissest ärrä läap, So arm mul
siski ikkes jääp. Kui sinna, Jesand, ollet mul, Sis
om mul ikkes römo käl. Heng, ihho sinno peräät
om; Mes woip mul tettä pörgekon?

6. Ei olle parremb nouw mo eest, Kui sinno man,
o Jesus Krist, Ma tija, et so tootus Ei jättä minno
armetus. Mul ollet ütš hä karjus sa, Ke ikkes saap
mo kaema.

7. Mo rööm, om Jesus, nin' mo auro, Mo suremb
warra nin' mo nouw. Ke seddä wäljä tunnistap
Et Jesusfest hend' römustap, Niin' kel usk, arm om
söämen, Se tunnep rahho hennesen.

8. Ma üle mönd körd seddä käl, Kui sunnust rööm
es olles mul; Sis olles parremb sündmata, Niin'
kohhalt ilma ellota. Se elläwält om kolu wist, Kel
sün ei olle Jefust Krist.

9. O Jesus, minno pöijoken, Sa ollet käl mo sünd-
dämen; Mul ollet kallimb warra sa, Kui rikkus, kuld
nin' ilma ma. Kui sinno mäketap mo meel, Sis
tunnep süddä römo weel.

10. Kui mul om lotus sinno pääät, Sis kulus
mult ütš römo-hääl. Kui palle ma mo häddä seen,
Sis tunne römo sündämen. So Waim ka mulle
tunnistap, Et parremb ello mulle saap.

11. Seft tahha, kunnii ellä weel Mo risti wötta
henne

henne pääs. Ma palle sinno süddämeest, Et ma
wois olla walmis häst, Nink wotta ni iks elläda, Et
woi siist õnsalt lahkuda.

12. Mul anna lihha sundiba, Et pattuta siin
ellä ma. Mo sõänd peä ussun sa, Sis kole ma sul
ütfindä. O Jesus! kule minno hääl, So mannu
wotta minno täält.

185. Mein Herz sey zufrieden. Wiis. 59.

Mo süddä, oh olle sis rahhule taas! Nink jätta so
murreet, kii tullep sul hääs: Mes sulle siin joh-
hup, Kui ristit tuul puhhup, Kül paistap sul rõms-
päiw ilma pääs ka; Oh olle, sis rahhul, mes murre-
tat sa.

2. Mes arwoitap murre ning kurbusse piin, Ke
rahhul om ilman, om õnnis toost siin: Ke Jumma-
la hõlman Jks hengäp siin ilman, Se elläp jo õns-
susse lätte man tõöst, Nink wõttap, mes waja täl,
Jummala wäest.

3. Üts tassane süddä sest tunnus siin maal, Kui
rahhul sa ollet iks kigega tääl. Kui ma pääs om õnne,
Sis ütlep kül mõnni: Ma olle nüüd rahhul mo Jum-
mala seen; Ent olle ka rahhul, kui õnnetus läen.

4. Üts rahholik süddä om parremb kui kuld; Kii
warra siin ilman se wasta om muld. Ta elläp jo
raiwon, Ke rahhul om waiwan. Ma üttele weel üts-
kõrs, kii warra om muld; Üts rahholik süddä om
parremb kui kuld.

5. Nüüd Jummal se andko, et eggäüts mees
Siin rahhul wois olla, nink wõttas kii hääs; Sest
murre ei jowwa Meil middake tuwwa; Me terwus
lät hukka, me henge om piin. Heng jätta so murreet,
jä rahhule siin.

6. Ma olle sis rahhul mo Jummalaga, Ehk olgo mo ello siin kurri wai hä. Hääs tahha ma wõita, Mes Jummal taht tetta, Ke parrembass tunney, mes tarwis om mul. Ma olle sis rahhul, se olgo mo meel.

186. Kommt her zu mir spricht Gottes. Wils. 15.

Sh! tulge teije waiwatu, Nink pattu weast koormas tu, Kik tanna Jesu mannu; Se tahhap kiki awwita, Nink neibe henge kostota, Ke temmä risti ländnu.

2. Ei olle koormal rasseust, Ni ütley Isand Jesus Krist, Ke seddä wõttap lända, Kõl minna ieddä awwita, Nink tahha talle armoga Suurt taiwa-rõmo anda.

3. Mes minna tei nink kannati, Kui minna ilman elläsi, Se põlw ka tulley teile; Sest meije Jesu kannatus Om risti-rahwa oppetus, Nink tulley rõmus meile.

4. Kik tahtwa sada taiwate, Ei tahha waiwa leäke, Mes risti-rahwas näep. Se näkko mõnda willitsust, Nink näütke ülles kannatust, Ke õnsas sada wäep!

5. Mes ilman elläp üssike, Se näütap meile selgede, Et kigil omma häddä. Kui Jesu Kristi pakket sa, Sis peät rasse melega Kõl põrgun tundma seddä.

6. Ke täämbä wahhest surustas, Jo hommen hau-da kannetas; Ni lähhäp rahwas hukka! Kui lillikenne haliendas, Nink peä mahhä nidetas; Ni tulley ilma tuffa.

7. Ilm pelgäp surma hirmsaste, Kui ots jo tulley lähhude, Sis tahhap wagga olla. Üts seddä, mu mund tallitap, Nink omma henge unnetap, Kui temmä weel wõip ellä.

8. Kui ennämb ei woi elläda, Nink pattu-peggo tal-
lita, Sis tullep Jummal meelde. Ma ussu seddä töt-
teste, Et rasse sundus säärsele Saap waise henge päle.

9. Surm teey jo oisa kigille, Ei pälgä norast üssike,
Ei temmä rikkast holi. Ei jowwa kuld meid lunnasta,
Ei rahha surmast arwita, Surm tükkip kike pole.

10. Ei tarka tarkus arwita, Kik surus se om
asjada, Surm tullep kiki noudma. Ke Ussun ikkes
Jesust Krist, Ei peä kinni süddämeest, Se lähhap
pörgo hauda.

11. Mo lats, kui häddä kannatat, Sis ussu siina
Jummalat, Nink peä temmä sõnna; Se annap
sulle rõmustust, Nink lassap perräst willitsust So
henge taima minnä.

12. Kik kurja maske armoga, Nink püüdke waaste
elläda, Ehk ilm teid narus peap. Ei sünni sundust
pallelda, Sest Jummal rahhap tassoda, Kik tem-
mä ilma löwwap.

13. Kui kääsi ikkes häste kääs, Nink lihha him-
mun ellä wois, Sis lääsem pea tiggas. Sest rahhap
Jummal ristiga Meid taima pole karrista, Et wag-
gas jäme ikkes.

14. Ehk käl se rist om rasse siin, Weel pallawamb
om pörgo-piin, Kun ilm kik rühhiw olla; Sääs ihho,
heng saap pallama, Nink wallo om ilm otsata, Nink
ei woi ärräpalla.

15. Ent perräst seddä willitsust Saap teile henge
õnustust. Ei jowwa innimenne, Kik seddä ärrä
kõnnelda, Nink säräst rõmo arwata, Kui annap
Jesukenne.

16. Mes Jummal meile tootap, Nink temmä
sõnna kullutap, Nink päle temmä wandnu, Se an-

tas meile tõtteste: Se saatko, läbbi Jesusse, Meid pühhä engle mannu.

187. Was mein Gott will das gescheh. Wiis. 21.

Se peap ma päääl sündima, Mes Jummal tahhap taiwan, Ei jätta temmä abbita, Ke teddä pallep waiwan; Kui innimen om häddä seen; Nink temmäst abbi odap, Sis awwitas nink päästetas, Ke temmä päle lodap.

2. Et Jummal om mo kinnitus, Kes woip mo ärräneelda? Kui temmäst tullep willitus, Ma hend' ei tahha keelda; Kü! Jummal näep, Mes ilm wast wäep Minnulle kurja tetta, Ke silmä loop, nink päiwä roop, Kuis ta es wois kif nättä?

3. Ehk kül ma pattar; innimen Süst ilmast nüüd lä ärrä, Jummal la pool, Ke om mo õn, Sis lä ta mele perrä; Mo henge ka sul anna ma, Sest finnul om hool minnust, Surm, pörgo - haud nink temmä joud, Om ärrawäärt mul sinnust.

4. Weel sinno, Jesand, palle ma, Mul seddä es tahhas keelda: Kui kurrat tahhap kiusata, Et se es wois mo neelda. Ma palle so, mul abbi to, So pühhä nimme auwus: Ke seddä tahh'p, sesamma saap, Sest jääp meil Amen nouwus.

Kinnitussest ning Kannatussest Otsani.

188. Meinen Jesus laß ich nicht. Wiis. 29.

Jesus jääp mul iggäwes, Ke mo eest jät omma ello, Nink mo lohhus om ka sis, Et ma iggäwes jä tälle. Minno ello walgustrus Jesus jääp mul iggäwes.

2. Jesus jääp mul iggäwes, Senni kui ma ilman ellä;

ella; Uusu wäest nink lotussest Olle ma fik andnu tälle.
 Kik ta perrält olgo sis, Jesus jääp mul iggäwes.

3. Kui mo meel jääp nõrkas siin, Silmâ, kõrwa
 läwa hukka, Kui mo wiimne tunniken Tullep nink
 mo ello tukka; Kui saap hengel lahkumist, Jesus
 jääp mul iggäwes.

4. Ta jääp mul ka jätmata, Kui ma sinnâ olle
 sanu, Kun fik usklikko nink waa Temmâ arwoiisfes
 jänu: Temmâ palget näe ma sis, Jesus jääp mul
 iggäwes.

5. Mes ma ilmaft murrekse, Minno heng ei holi
 temmâst Jesust minna himmutse, Ke mo päästnu pattu
 waiwast. Ei ma pelgâ kohto rest, Jesus jääp mul
 iggäwes.

6. Jesus jääp mul jätmata, Ma jä iggäwes ka
 tälle, Minno sadap lõpinata Lätte mannu, Kumb
 täüs ello. Onnis, ke woip ütelda, Jesus jääp mul
 jätmata.

189. Sahre fort :; Zion sahre fort im Licht.

Raswa weel :; Zion kaswa walgussen, Rühhi
 lühtrit selges tetta, Cesinäst armo hoija siin,
 Otsi ikkes ello-lätte; Zion ahtakesse te-raa pääl
 Kaswa weel :;

2. Kannata :; Zion, julgest kannata, Naarmist,
 häppe, risti, waiwa, Surmani jä liigmata, Rae
 ello-kroni auwo; Zion, kui siug sinno pannep ka,
 Kannata :;

3. Taggane :; Zion, ilma taggane, Kui ta auwo
 ängap sulte, Temmâ hä om tühhine, Piisohanna
 järge põlle; Zion, ängatas sul lust nink hä, Taggane :;

4. Riusa :; Zion, waino klusa, Ke hääl, kurrat
 pool so heikap, Mes ta kässep, jätsa sa: Te, mes

hao-täht sul näütap; Zion tõrwerat ning õkwoat ka Riusa ;:

5. Lähhüne :: Sion, Jesu armule: Rinnita hend waimun, ellan, Kolust ellust tüddine, Haljenda so Jesu kullen; Zion, nõrkussfest sa wäele Lähhüne ;:

6. Ilmota ;: Zion, wäkke ilmota, Sest et welle arm om pallaw: Võijo tehta arowalda, Ke so sissen, mõrvoja, ellaw. Zion, läbbi antu wärraja Ilmota ;:

7. Otsani ;: Zion, ussu otsani, Ärrä jägo lõiges mitte. Ussu palg saap peake; Ülles! mes om taggan, jättä. Zion, ussu annak surmani Otsani ;:

190 Zulezt gehts wohl, dem der gerecht. Wiis. 6.

Wiimselt wakkap neide kassi Siski häste kaima weel, Kumbes Jesus mõstnu essi, Diges tennu, ilma pääl. Wiimselt sawa armsat aiga, Onne päiwä, rõmo paiga.

2. Wiimselt annap Jummal nättä, Mes me fiddä waidlenu, Kui usk ristin selges tettu, Ning meil kannatus om jo, Kui jo ilm meid kül om naarnu, Kui me kil jo ärrawäärnu.

3. Wiimselt pantas taplejille Kroni päle ausaste, Sadetas neid sõast jälle Esä, male rõõmsaste, Kun se õnnis hengaminne, Auro ning rõõm om iggawenne.

4. Wiimselt sis teep Jummal essi Rõmo, wina silmaweest, Se om maggusamb kui messi, Annap wõril kostotust. Sis saap saja rahwas tundma Esä meeld, ning kittust andma.

5. Wiimselt antas Jakkabile Rahhel siski emunand. Wiimselt kaintas Joseppille Tettu häbbi auwus taas. Wiimselt saap ka Tobialle Willitsusfest rõmo jälle.

6. Wiimselt, ning ei mitte eesmäst Wõrtap Jummal

mal ommatsid Paradiisi, waiwa sissesit, Nõ nussap
kui ennä neid, Urwap neid sis engli sekkä, Enne
lassesep häste ikke.

7. Wiimsesit! panne häste meelde, Olle waiwik
tassane, Wõtta Kosä sõnaa kuulda, Kui ka näträ
wihhane, Sieski armastap ta sinno; Ütle: Jummal
saday minno.

Sõame Ürräandmissesit Jummalä kätte.

191. Höchster Priester, der du dich. Wiis. 2.

Hörge Preester Jesus Krist, Ke sa hendä minno
eesit Ohwris annit, anna muulle, Et mo heng
saas ohwris sülle.

2. Sest mo heng jääp ilma sest, Mes ei tulle täl so
käest: Mes ei tallita so käsji, Siddä pöllep Jummal
essi.

3. Selle tappa, foleta Kuria meeld nink tahtmissit ka;
kissu sõänd pattust wälja, Oles täl ka tuhhat peljo.

4. Hallesta mo waise pääl, Parwanda mo heng nink
meel, O sa kige armsamb Jesus! Te mo heng kui kuld,
ni selges.

5. Nida saap käl sündima, Et mo kaep Jesä
ka; Nida sa ma weel siin ilman Waggus ohwer
Kosä hölman.

192. Was giebst du denn, o meine Seele. Wiis. 4.

Mes sinna Jummalalle annat, Mo heog, ke sul
fik andnu om? Mes sinna omman rinnan kau-
nat, Kurib täl om armas lust nink rõõm? Se arms-
samb, parremb olgo se: Oh anna sõänd temmälä.

2. Mes temmä perräst, anna tälle: Kent perräst
om so siddä nüüd? Ei kurr-til, se wihhap ekko, Sun

temmä om, om pörgo hand. Sul olgo, Jummal,
ütsinda Mo süddä antu koggona.

3. Sis wötta nüüd, mes sinna pürowat, Mo söänd,
ja mo hengekest, Mes sa ni sures essi arwat, Ja
wairwa läbbi lunnastit: Ma anna sulle rõõmsaste, Mes
sinna ostnu heenele.

4. Kelles ma söänd annas ennämb, Kui sel, le
omuta annap mul; Ke minno hengel fige parremb,
Ke surmani mo armast tääl. Mo süddä, sinno süddä
ka üts süddä olgo koggona!

193. Mein Gott das Herz ich bringe dir. Wiis. 20.

Mo söänd anna figest wäest, Mo armas Jummal,
sul, Sa tahhat seddä minno käest, Se tullep
meelde mul.

2. Sa ütlet: anna minnule, Hoig, söänd mele
hääs, Ei olle muido middäke, Mes sulle rahho tees.

3. Sis, armas Eesa, anna ma Mo söänd finnule;
Oh ärräpölgo seddä ka, Se walmis hennele.

4. Kül süddä om täüs pürretust, Nink tühja hini-
mustap, Ei olle temmäl waggast, Ent kurja
armastap.

5. Nüüd siski nakkap! leinama, Nink kaibap pattu
süüd, Mes enne wõtnu armasta, Se wihtap temmä
nüüd.

6. Sa helbap mahha sinno een, Nink pallen: pesa
hääst, Ja murra kangust minno seen, Et känä kurjast
wõst.

7. Mo kōrowa söänd pōrruta, Ma mele pehmes
te, Et fitmä, we nink murrega Ma ärräsuillake.

8. So werre sisse kasta mo, Mo armas Jesus
Krist: ma wõsu, et sa taopetu Ma: ilma nink, mo eest.

9. Mo nõrka usk: i kinnita, Et mä wois kõrwaste
So werrest henda rõmusta, Kik sadap andis se.

10. Oh Jesus! anna heldeste Mul digust, õn-
nistust, Nink jata ärrä karrowete Mo süüd nink
hukkatus.

11. So reiwaga mo ehkita, Sa ilma süta Woon,
Et kigist pattust puhtas sa, Voi saista Eesa een.

12. Oh pühhä Waim mul anna ka So-armo
õesauust! Jesusse perräst kalda sa Mo sisse henda tõõst.

13. Mo päle puista walgustust, Nink puhhast
armo, tuld: Et piimmedus nink karrowalus Eääs koh-
halt ärrä mult.

14. Oh awwita, et sõamest Ma ussun kindmäs jä,
Nink et ma ilma teotust Ei wõtta pelgada.

15. Oh awwita, et sõamest Ma loda, kannata,
Nink sinno surest heldussest Jks henda rõmusta.

16. Oh awwita, et sõamest Nink selgest armasta,
Et minno tõ sul kirtusses Jääs karrowalusseta.

17. Oh awwita, et sõamest Ma tõisine nink hä,
Et sõnnust, tõõst nink digussest Ma ellä laitmata.

18. Oh awwita, et sõamest Ma maddal, tassane,
Ja pri jä ilma sõbrussest, Nink digust ikkes te.

19. Oh awwita, et sõamest Ma wagga, petmata,
Et sul mo ello käämissest Wois olla melehä.

20. Oh wõtta kohhalt hennele Mo sõänd kerkus
tääl! Se sissen ellä ütinda, O Jummal, siin nink
kää.

21. Ma anna seddä sinnule, Mes tahhat, sega te;
So perräst olte ma nink jä, Ei umal sugguke.

22. Ehk ilm lül minno kihhotap Ja sõnna kuulda
weel, Ehk temmä ka mo ahwardap; Se om ütš tühhi
hää.

23. Ei orja ma so iggawel, Sa kurri, kawwal ilm, Sest tenno olgo Jummalal, Ma tija, kuis so hõlm.

24. Oh pagge ilm, oh pagge pat, Ei anna sõänd teit, Sul, Jesus, om se walmistet, Oh wõtta hennesel.

Rahhust nink Rõmust pühhan Waimun.

194. Wie wohl ist mir o Freund der. Wiis 54.

Ses rahho om, mo Jesus, mulle, Kui ma so üsjan hengä tääl, Kui murre orrust wäljã tulle, Nink rühhi sinno hõima pool: Kik kurbus kaup ärrã minust, Kui sinna annat õmmast rinnast So armo mulle maitfada: Sis om mul taiwas jo sin ilmaan, Kes kurb wois olla sinno hõlman, Kun selge rõõm nink mel. hã.

2. Se olgo ni, et ilm mo wihkap, Kõl minna tunne temmã meeld, Kui temmã minno sõbrust ihkap, Nink allisey mo libbedalt. So sissen, Jesus ellãp sõddã, Nink pãrowap foga sõbrust piitã; So sõbrus fãisap liigmata. Ei woi mo ilma wihha rikku, Sa õllet hãddãn minno ruggi, Nink fãitsat minno armoga.

3. Kui Moses ahwãrdap mul wannet, Kui sõdus hãddã kullutap; Kui põrgo haud mo hukka panney; Sis sõddã ussun illes låãp, Nink kãkkip henda Jesu hawun, Sããl isrup temmã hãste warjun, Ei puttum minno hukatus. Kui kiz mo wasta tulley kocko, Ei se mo siski ärrãrikku: Arm fãitsap minno õllerõãst.

4. Kuisa mo ristilãande sadat, Ma lå nink loda sinno pããl; Sest et sa pilwist mo sõãl toidat, Nink kockocat mo pãest sõãl. So imme te pããl minna
õõmi,

Kõnni, Nink lõwwa otsa man iks õnne. Mul om kõi, et sa minno man. Ma tija tõttest, kedda sinna Jo lasset auro pole minna, Se kãugo enne maddalan.

5. Surm olgo muile mõrrõ nättã, Ei mul, so hõlman hengã ma, Ke sinna keddãke ei jãttã, Sa fige armsamb Eilo, sa! Kes te pããl pelgãp te-raa otsast, Kui teimã paksust rõõwli nõtsast Jo tullap lagge wãhã pããl. Mo walgus, nida tahha minna, Sest pinnest ilma lanest, minna So taima rõmo hengusfel.

6. Mes rahho tunnep minno süddã, Kui Jesu pãle toetap, Ei puttõ mo ilm, surm nink hãddã, Kui henge sõbber kostotap. Las seddã kall st rahho mulle So armo perrã ikkes olla, Se om jo maagus taima rõõm. Sa libbe ilm, oh minne pakko, Mo Jesus minno rõõmsas tekko, Ke minno henge sõbber om!

195. O Jesu mein Brãutigam wie ist mir. W. 60.

O Jesu, mo Põignes, mes õnsus om mulle, Sest et ma so armoga tãudetõ olle. O maggusid tunde, Nõõd lõisi ma õnne, Kumb iggãwes kostotap, rõmustap minno.

2. Sa ollet, o Jesus, mo rõhkede sõõtnu, Sa selge nink mõistlikko pimaga joõnu. Nõõd maitõsa ma armo, Nõõd tunne ma rõmo, Nõõd mõista ma ärrã, mes taimalik himmo.

3. Nõõd, lõãme Jesus, ma aana sul hendã, Kif olgo so perrãlt, mes õnima so ande: Mo ihho, mo henge, mo mõistust nink mele Oh wõtta kif hennete tagasi jãlle.

4. Mes se om, mes ilman weel kelãp mo rõmo? Kas wannamba, wellitse, lassõ nink hõõmo? Oh rage

Kik ärrä, ei minna teid tunne, Kui Jesussest ennege
 Keläte minno.

5. O tulge kik uskikto minnoga laulma, Ja karga-
 ma, hõiskama, rõmo-hääld kuulina. Mo jodeti
 rõmoga taiwatsest lättest. Armastagem Jesusst, ja
 rõine rõist tõttest.

6. O maggusamb Jesus, so rõmust om täüdet Mo
 süddä, nink taiwatsse tullega läüdet. Ne silmä ei näe,
 ne kõrwa ei kule, Mes maitsep mo süddä, mes rõmu
 om mulle.

7. Ei pelgä ma kurratist, pörgust nink pattust, Ei
 holi ma ilmaist, ei waiwast nink häddäst: Mo armas-
 tap Jesus, mes minno kül wäras, Kik mes mul om
 wasta, saap tõtteste narus.

8. Mes holi ma kronist, mes ehtest, mes armust,
 Mes rahhast nink warrast, nink säratsest saumust.
 Mo ehte om parremb, mo warra om ennämb, Mo
 illusamb Jesus kik kigin om parremb.

9. Oh kunnas sa tahhat mo henne pool wõtta.
 Mo armas, oh tulle, sest iggäw om ota. Oh kunn-
 nas ma sinno sääl taiwan sa näträ! Mo illusamb
 Jesus, mo maggusamb lätte.

196. Meine Seel Komm in die Wunden. W. 13.

Sulle Jesu hanu sisse, Hengä sääl, mo hengeken:
 Sääl om õige rahho asse, Lenda sisse, ruwiken.
 Peä hendä ni kui wona, Oll wailkik, holera, Jesu
 üsjän om so hone, Kun sa peät hengama.

2. Ülles ma poolt, minno süddä, Pagge Jesu
 mannu müüd; Ärrä armastago mitte, Mes weel
 kaswatap so müüd. Ürtel olgo süddä antu, Jesusst
 ütsünd armasta, Se pääl olgo lotus pantu, Sis weit
 sunna hengäda.

3. Otsi ni kui lambakenne Utsend Jesu sälja pääl, Wannu ärrä pattu õnne, Jummal om sul warra kül. Mes sa ilma warrast hõlit, Kummal paljas näggo om, Sis ep sinna õnnis ollet, Kui so warra üllewän.

4. Kui sa pürowat rõnu sada, Ellä Jesu mele hääs, Jesu arm jääp heljumata, Armastap so iggäwes. Kik om temmä sissen maggus, Wiljalt om kik Jesusen, Rahho, rõõm nink kallis rikkus, Ello täwweus nink õn.

5. Jesus peäp söbrust ikkes, Olle kindimä ennege, Sest, mes sadap ilma rikkus, Päästa hendä wallale. Kül se Põigmees annap sulle, Mes sul ilman waja om: Ürräkandk melen jälle, Mes om maine, rühhi õn.

Utsu Julgusest.

197. Von Gott will ich nicht lassen. Wiis. 10.

Syp minna tahha jättä, O armas Jummal, so, Mo kää pitte wõtta, Nink ärräjätko mo; Mo eest ka murreta, Nink kelä partun mata, Ent õige te pääl sada, Nink ikkes arwita.

2. Kui kånäp hendä minnust Kik inimiste arm, Sis sa ma abbi sinnust, Ma waine muld nink põrta; Sa häddän arwitat, Nink päästat pattu häbbest, Ja eigest kurjast többest, Nink surmast lunnastat.

3. So päle minna loda, Kui johhus häddä mul, Nink abbi sinnust oda, Sa kånät waiwa kül. Ma anna hendä sul, Ma anna kik so kätte, Mes wõtta henne ette, Te mes sa tunnet mul.

4. Kik om so mele perrä, Mes ureile kaswus lääp, Kik kurja kånät ärrä, Mes kahjo meile teep; So

Poige

Poiga annat meil, Sega meil abbi nãudãt; Me ihho, henge toidat, Nink mes meil tarwis weel.

5. Se eest so, Josand, kittäp Mo süddã nink mo su; Nink wellel armo nãutap Mo lihha nink mo lu. Se om üts õnnis laik, Kun sinno kitvus lõitã, Nink wellel abbi nãutas, Muid' hukka lãt kã aig.

6. Nink kui ma ilm lãt hukka, Kã auro nink kõr- kus kaan, Sis ligel saap üts tuffa, Mes suur siin õlli maan. Me ihho saap üts põem, Saap mulla sisse mattus, Ehk mullast kül saap kattus, Siff' ei wo' rikku surin.

7. Me heng om Jummalã perrãlt, Lãt Diabrami ñzãlle, Se ihho hãddãst ärrãlt, Nink pattust wõllale; Ei wo' sis ennãmb, nãts, Me hengel murre tulla, Ehk ihhul haigus olla, Ent om üts õnnis lais.

8. S st ehk ma nüüd kül wallo Siin nãe ilma pããl, Mul siski saap se ello, Kumo om tãus rõmo sããl, Seddã annap Kristus mul; Sest pattust tullep wallo, Ent Jesusfest se ello, Nink taiwan rõmo kül.

9. Me Josa, taiwa loja, Kã hããd om tennu meil, Nink lãbbi omnia Poja Meil annap armo weel, Sel Waimul om ka nõwo, Me eest weel kanda hole, Nink sata taiwa pote: Sest olgo Jummalal auro!

198. Ist Gott für mich so trete. Wils. 3.

Res woip mo wasta olla, Kui Jummal minno post? Mi saggest kui ma palle, Sis taggõnep kã tããl. Kui Pã mo sõbber enne, Nink Jummal kattsap mo, Sis om se wihhaleme Mo wasta kõhhero.

2. Nüüd tija ma nink ussu, Ja kitta peljõta, Et Jummal minno Josa Mo wasta kõhhalt hã: Ke
minno

minno man iks saisp, Mes põlw mul eäl om; Ke
wäggewast mo laitsap, Kui mul om häddä kæn.

3. Se pohhi, kun ma saisa, Kristusje werri om,
Se teep, et mul woip paista Se jagawenne rōdm.
Ma essi nink mo ello Ei kōlba kohhete; Mes Jesus
andnu mulle, Om armas tōöst nink hä.

4. Mo auro om minno Jesus, Mo walgus nink
mo õn, Es elles ta mo õigus Nink saisas minno man,
Es tohhis minna saista Mo Josa filmi een, Ja ma
lääs hukka tōõste, Kui wahha tulle kæn.

5. Ja kistut pattu ärrä, Kumb mulle surma saat:
Mo mõsssep temmä werri, Seep walges werrewat.
Ja sissen sa ma rōdmfas, Mul om üts julge meel, Ei
lä mul kohhus hirmsas, Ni kui muil pattaesil.

6. Mes mo nüüd hukka pannep, Mes sõänd hir-
motap? Kas põrgo haud mo sunniy, Kumb mulle
narus jääp? Ei hirmota mo kohhus, Ei kurbasta mo
piin, Sest Jesus om mo lotus, Nink armastap mo süin.

7. Sest wallitsep nink elläp Mo sissen temmä
waim, Ke tühjast marrest keläp, Kui mul om häddä
kæn. Ja õnnistap nink hoijap Mo sissen omma tōõd;
Ja essi sõänd ajap, Et Abba heikap nüüd.

8. Kui pelg nink hiem mo keläp, Et ei woi palle-
da; Sis puhkap waim nink pallep Mo sissen wäega.
Se palwus om nüüd mulle Käl ärränoudmata, Ent
siski Jummalalle Ei olle tundmata.

9. Waim pajatap mo waimul Häid rōmo sõnnu-
mid, Et Jummal abbitumil Jks näitap rahho teid,
Et temmalt ülles tettu Üts kallis wastine liin, Kun
filmil antas nättä, Mes süddä uskuu süin.

10. Üts perrändus om mulle Säääl kallist walmis-
tet; Ehk minna käl süin kole, M. s fest? heng taiwa
läät.

lät. Kui ma ka peä ikma Se häddä orrun tääl, Mo
Jesus saap kül pühkma Wet silmist ärrä sääl.

11. Ke Jesu sisse ussup, Taad wihtap kurri waim;
Ihm risup ka nink kiskus, Mes täl weel ilman om;
Ta löwwap rasset hädda, Saap naartus, Täl om
waim, Mist salwap ka weel teddä, Se om täl päiw-
lil leib.

12. Kif seddä minna tija, Ent sest ei hosi ma, Ei
te mul Jummal liga, Kui temmä perrält jä. Se
masko ihho, ello, ja mes mul eäle, Ma jä iks Jum-
malalle, Ei tenumast taggane.

13. Ihm mingo hukka töttest, Krist jääp mul iggä-
wes: Ei lahhuta meid üttest Mõõk, tulli, allastus,
Ei isso, ei ka janno, Ei waisus, ei ka oht, Ei sure
wõrstri wanne; Ei kela mo tält joht.

14. Ei Engel, wald nink wäggi, Ei ello, ei ka
surm, Ei süwwius nink mäggi, Ei wihtaha, ei ka arm.
Mes eäl mõtlet perrä, Ei wäikenne, ei suur, Ei sa
mo kaändma ärrä Kristusfest, kumb mo müür.

15. Mo südda fargap rõmust, Ei tija kurbusfest,
Om täüs sest pühhäst waimust, Nõep ello päiwafest.
Se päiw, kumb mulle paistap, Mo Jesand Jesus
om, Se, mes mo rõmo tõstap, Om taiwan üllewän.

199. Ach alles was Himmel und Erden B. 60.

Ma terwita rõmoga taiwast nink ilma, Sest et ma
niüd ussun sai Jesust mo hõlma: Kel kõrwa
om kuulda, se kuulgo mo armo, Se risti pääs podu
om sõame himmo.

2. Ma kitta iks hendä neist weritsist harwust, Mist
Jesust sääl waiwati käsist nink jalkust: Sest neidega
mähhi ma hendä ka kinni, Et minna wois rõmoga
taiwaha minnä.

3. Jlm määfago, naarfo ninf laiffo mo digust,
Ma fittä iks seperräfi armsambat Jesust; Ehf heitfo
fa pikse ninf wälfiga sekka, Ei minna lä Seperräst
Jesu mant pakfo.

4. Ja kui fa fik purrus ninf katski lääs ilman, Et
middäke ma pääl es nättäs mo silmin; Sis saiffo
mo süddä mo Jesu man fiski, Ei temmäst woi kurrat
mo iggäwes fisku.

5. Sest Jesus se kaep mo jöwwoto söänd, Toop
wairwan mul römo, teep tairwan mul asfend: Kif
föddä ma tijä, ninf selle ei jättä Ma Jesust, ent tahha
taad hölma iks wötta.

6. Oh nätfse! kui heldest mo Jesus fiin töttäp Mo
mannu, ninf pallawalt umbre mo wöttap: O armo!
o römo, o maggusat ello! Kes tahhas sis Jesusfest
tagganda jälle.

7. Mo Jesu pääl saifap fik meel ninf fik mötte,
Ma anna tal hendä sis figega kätte: Taad olle ma
hennele kaenu enne, Mi karowa kui minna fiin ilma
pääl fönni.

8. Kui silmä ninf süddä sis lahkurwa surman, Sis
tahha ma puhhaten näüta weel armun: Et Jesus mo
Jesus jääp ütfindä töttest. Ei kiffu meid iggäwes
kurrat sis üttest.

200. Ein feste Burg ist unser Gott. Wils. 47.

Me Jummal om ütš finni fiin, Ninf müär, ke tee
me ette; Se pästap häddäst ärrä fiin, Kumb
tullep meije kätte. Se wanna kurrat tääl, Käl mäs-
sap wäega weel, Suur Wäggi, Karwalus Om tem-
mä Walmistus. Ei olle maan ta saarnast.

2. Ei olle joud meil om.mast kääst, Se kans pea
ärrä: Käl se Mees taplep meije eest, Ke meid ei jättä
perrä.

perrä. Kui küsfit: kes se om? Jesus Krist, meie rõõai, Se Josand Zebaot. Ei olle tõist Jummalat. Kif woimus jääp kül tälle.

3. Kui olles ilm täüs kurratid, Ke meid kif tahhas neelda; Ei pelgä meie siski mit; Sest Jummal woip neid keelba. Ehk ilma wõrst sijn maan Kül hirmsast mässap kaan, Ei te meil rüddäke, Sest sun nitu om se. Uts sõnna lööp tood mahha.

4. Se sõnna om neil jätta tääl, Nink tenno ei sa neile. Se meie man om ilma pääl, Ke abbi annap meile. Ehk wõtwa nemmä meist Hääd, ello, last nink naist! Eas minnä ärrä käest, On neil ei olle sest. Meil saap weel taiwas jäma.

201. Warum sollt ich mich denn grämen. B. 61.

Mes mul waja murret pittä, Mul om weel Kristus tääl, Kes mult wõttap teddä? Kes woip taiwast wo käest kisku, Kumba ma. Pojast sai, Kui ma wõtti usku.

2. Allaste ma ma pääl tulli; Koggonä Keiwata Eodi walge ette. Allaste lä ma ka ärrä, Kui ma täält Ilma päält Pakke, ni kui warri.

3. Jhho, henge, nink ka ello Sai ma tõöst Jummalast, Se and seddä mulle: Kui ta nakkap jälle wõtma, Wõtke kül, Ma sa saäl Teddä rõõmsast kima.

4. Lähhatap ta mulle risti, Saap mul sijn Waino nink piin, Et ma murren istu. Se, ke lähhatap, saap kaändma Dnnerust, Willitsust, Temmäl otfa andma.

5. Jummal and mul rõõmu päiwä Saggede, Es make Peäs kandma waiwa? Hå om Jummal, parausen Karristop Mo, nink jääp Abbis mulle ristin.

6. Kurrat, ilm nink neide parmu Ei sa mul Ennamb

nämb tääl Teggema kui naarma. Easse naarda,
mes ma holi, Jummal om Minno rõõm. Se teep
häppe neise.

7. Kigen paigan peap õige Beljota, Hirmota
Hendä lastma kaija. Tahhas surm ka neesda tedda,
Olgo meel Siski weel Julge, heitimata.

8. Ei ka surm meid tappa ärrä, Enge teep, Et
heng läap waiwast rõmo perrä, Lõppetap fik mes siin
mõrru, Awowitap, Et mul saap Lubba taiwan istu.

9. Sää! sa minna jälle häitsma, Kostorust Wais
wa eest Jesu üsjän maitsma. Siin ei olle õiget
warra: Mes om weel Jima pää!l, Kaup pea ärrä.

10. Mes om ilman tagga warra, Heo täüs Liwa
näüs, Min! ütš henge murre: Taiwan omma
kauni ande, Kumbe mul Kristus sää!l Iggäwes
tah! anda.

11. Jofand kige rõmo läte, Sa jää! mul, Minna
ful Jkkes tahkumata: Sinno perrä!t minna olle,
Sest et sa Jättit ka Mo eest omma ello.

12. Minno perrä!t sinna ollet, Sest et sa Jätmäta
Sõämetee tullet: Las mo, las mo sinnä tõtta, Kum
sa mo Min! ma so Urmsast ümbre wõtta.

202. Das Jesulein soll doch mein Trost. W. 21.

Se Jesuken jääp ommete Mo rõõm, mo õn min!
ello, Ke minno lunnast heldeste, Se om mo ai-
nus illo: ma anna sis hend iggäwes Nüüd ommant
dusfes tälle, Eh! olgo siin muu rõõm eh! +in, Mo
kole eh! ma ellä.

2. Mo armsa Jesukessega Woi minna kül siin
saista, Kui ristri, waiwa läbbi lä, Min! rõmo päiw
ei paista. Mes tahhap mul se kurrat kül, Ja ilm

nink pat sin tetta, Se Jesuken, kumb minno on,
 Toop mul iks abbi ette.

3. Mo armsa Jesukesega Eä ma ka koho ette, Et
 olle waja pelgäda, Kui suru mul tullep kätte, Sest
 minna lä sis taiwaha Mo Jesukesse mannu, Nae
 filmiga, mes ussun ma Siin ma pääl enne nännu.

203. Auf, hinauf zu deiner Freude.

Ülles, omma rõdm pole, Astu ülles heng nink meel,
 Heida mahha tühja hole, Orsi Jesust hennesel!
 Se om so rõdm. Jesus om so ainus ello, Kui ilm
 maad ei anna sulle, Siin om kül ruum.

2. Väle, astu ikkes päle Jesu mannu minnema,
 Uesu treppi ülles mäele Peät astma lõpmata! Sääl
 om so paas. Jesus jääp so henge warri, Waräp
 henge wainlaist ärrä, Kui abbimees.

3. Kõrwast, peä kõrwast kinni Jesu kaget hale
 lestust, Lasse teddä tetta enne, Temmä tõ om rõdm
 nink lust. Ea om hä mees. Tullep wainlaine so
 päle, Jesus ajap ärrä jälle; Rõdm olgo sest.

4. Sisse, minne kambre sisse, Kumba Jesus aw-
 wap sul, Raiba tälle omma risti, Valle abbi henn-
 nesel: Ea päästap so. Wihkap so fik rahwas ilman,
 Sinna ollet temmä hõlman; Oh ussu jo.

5. Mäele, sõänd tõsta mäele Ma poolt ülles tai-
 waha, Anna hendä kohhalt selle, Ke fik andnu sin-
 nule! So Jesus om, Ke so henge hennel pallep, Armo
 läbbi so eest kolep; Sest olgo rõdm.

6. Ülles, orsi taiwan warra, Kae ülles ütfinda, Kun
 so Jesus, wannu ärrä Pattu himmo koggona. Oh
 taiwaha! Ilm nink ma se kaup ärrä, Jesu man om
 sinno warra Nink rahhoke.

Jumala Kirtusfest.

204. Wunderbarer König.

Symmetoosinne Kuningas nink Esand, Wotta
wasta kitwat soänd. Omma Eesa armo lassit
sinna zikku, Ehk meil käl suurt pattu wölgä. Näuta
weel Abbi meil Et me su sul laulas, Et me hölli kulus.

2. Tawas kitta aulast Omma loja tekku, En
nämbe kui käl rahwa suggu. Sure päiwä walgus,
Lähhäta so paistust, Walgusta käl ilma saisust.
Laulke sis üttelis, Ku nink tawä tähhe, Meije
Jesandalle..

3. O sa minno süddä, Laula, röömst laula,
Laula omme ussu laulu. Kel ont eäl höngo, Kitko,
laulgo, mängo, Heitko mahha tolmö päle. Temmä
om Meije rööm. Kirtus sunnis tälle Maan nink
tawän jälle.

4. Halleluja wigö, Ke siin Jesust tunnep, Nink
ke teddä armsas peap: Halleluja laulgo, Ke täl nim-
me annap, Tälle ütfindä siin elläp. O sul hä, Ussu
sa, Wiimselt woit sa teddä Pattuta sääl kitta.

205. Lasset uns den Herren preisen.

Kirkem Jesandat käl häste, Tundkem temmä : :
auroustust! Laulke tälle maggusaste Teije
temmä : : ommandus. Jggäwes ta armo peap,
Jggäwes meid umbre wöttap Omma armo hölmäga,
Lähhap pattu unnetä. Kitke ikkes : : temmä nimme,
Teije Abrahami semen, Kitke ikkes temmä tekko, Andle
tälle : : kirtust, wälke.

2. Temmä tuus meid enne ilma Jo nink wallits : :
Kristusen, Wöt meid Poja sissen hölmä. Saat
meil armo : : hennesen. Tawast, maad nink neide
wälke Orjuses ta meile reggi, Sest et temmä armas

Poig Temmä latsis tennu meid. Iggäwes se se heldus püssip, Kumb meil Pojast ülles tösep, Wörtkem iggäwes sis tälle Dinnu armo se näüta jälle.

3. Läkken armsa Eesa mannu Römoga nink se kareaten, Sögem temmä armo manna, Kui no, kumma se temmä man. Pühhä, pühhä, pühhä laulke, Halleluja ikkes oigo Jummalal nink Bonale, Meije armsal Pöijole. Tekttem tutwäs se temmä auwo, Arowaldagem temmä nouwo. Et ta iggäwes meid wallits Dinnas rahwas se, ommis latsis.

4. Opke omma Jesust tundma, Ke teid kallist se ostnu om; Opke tälle nimme andma, Welli, Söber, se Henge, rööm, Range Pälik taplemissen, Üllemb lust hä pölwe sissen, Römustaja söämen, Rige üllemb hä nink om. Iggäwes se se heldus püssip, Kumb teil temmäst ülles tösep; Iggäwes täl kittus tulgo, Tälle auwus se süddä laulgo.

5. Astke julgest troni ette, Kun se öige se armo järg, Sääal saap teile jälle kätte Eesa arm nink se Poja särk. Temmä odap suren himmun Teid sääal umbre wötta armun, Nink se kige üllemb hä Saap teil temmä werrega. Sääal ori paljo se armo löida, Tahhap meijega üts sada, Et ka ütse meid ei sutta, Temmä armust se lahbutada.

6. Aroweusse kaiwo arowap Temmä ülles se lajale, Ja tööst melest temmä arowap Eggäütte se hennele. Kelleke ei peä häbbi Ollema süst orsi abbi, Enge armo, armo pääl Wörtko, kel om isso tääl. Aroweus om se iggäwenne, Sadap meile paljo öinne. Rööm, kumb iggäwes meid jodap, Temmä arowe se us meil näütap.

7. Müüd sa kige armsamb Eesa, Meije alwa se rennämist,

tennämist, Wotta armolikkult wasta, Senni kui me : : iggäwes Rittáme so heldust ütten, Kui me ütse-
 körd aiga pitten Sulle same laulma ka, Pühhä nink
 halleluja. Rittus, tenno : : , aum nink wäggi,
 Nink mes kittäp sinno tekko, Sago meije Jummalä
 lalle, Ellägem iks : : aumus tälle.

206. Lobe den Herren, o meine Seele.

Pitta nüüd Jesandat, minno süddä, Ma kitta
 reddä surmani; Runna mul ello weel ilman
 näetta, Paula ma Jummalälleke. Ke ihho henge
 andnu mul, Sel sago kittäst ikkes tääl! Halleluja,
 Halleluja.

2. Kuninga omma ka inimisse, Nink koolwa
 ni kui muke maan; Hukkan om neide nouw, nink ka
 wäggi, Kuidaud neid kinni katne om. Et nüüd kii abbi
 sibias lät, Sis heika abbi Jummalat. Halleluja,
 Halleluja.

3. Danis ja önnis om se mees enne, Kel Jummal
 essi abbimees; Kenne usk helimata nink kinni, Kel
 lotust ütfind Jesusfest; Sest kenne abbimees se om,
 Se löwwäp nouwo iks siin maan. Halleluja,
 Halleluja.

4. Lemmäst om raiwas, ma nink se merri, Ja
 kii mes neide sissen, tet. Säwweste täüdetas töttest
 ärrä kii, mes meit lemmäst torootet. Kii ihn om
 lemmä wallisus, Ja peäp usku iggäwes. Halleluja,
 Halleluja.

5. Kannatap leäke üllekohhut, Ja sadap tälle
 digust kii. Isonep leäke, tal om lodut, Ja ello
 woidust wihiakt tääl. Ke wangitu, saap wallale, Ja
 om om mitmasuggune. Halleluja, Halleluja.

6. Lemmä jouh annap söggedit nägga, Nink üllen-

dap neid maddalid. Kun ta woip löida siin mõnne wakku, Meil näüdap temmä armo teid. Temmä om wõril abbimees: Eäske nink waiste rõmustus. Halleluja, Halleluja.

7. Kümma täl wasta, lööp temmä mahha, Nink toukap hennest taggasi; Meile ei olle sugguke rahho, Gest neide te lát pörguhe. Se Jofand om iks kunnigas: Zion, so Jummal jääp so paas. Halleluja, Halleluja.

8. Kitta sis teddä, sa usklik semen: Gest suur om temmä imme: tö. Heikago kif, kel om hõngo, Amen, nink wigo kirtust temmäle. Oh usklikko latse, tem näge Eäsa nink Poiga nink Waimoke. Halleluja, Halleluja.

207. Ich singe dir mit Herz und Mund. B. 20.

Ma laula suust nink sõamest Sul, Jofand, mine no rõdm, Nink kirtä sinno kige eest, Mes sinust tectur om.

2. Ma rija, et sa armo kairw Nink lätte iggäwest, Kust meije päle eggäpäiw Keep õnsus üllewäst.

3. Mes olleme, mes om meil kül Siin ilman eäle? Mes sinno lääest, o Jofa meil Ei anta ütfindä.

4. Kes teggi suwe ehrega Se tairwa laotust? Kes lastap we nink wihmaga Siin meije põllokest?

5. Kes tahwel külmän pesitap? Kes kaitfap tulle eest? Kes wiija nink kif muud meil jaap, Mes same fäält nink siist?

6. Kes ihho termust annap meil? Kes rahho soerap, Nink peap ülles meije maal? Kes meil kif seddä teep?

7. Se tullep, Jofand, sinno lääest, Sa teet kif ütfindä, Sa holirset iks meije eest, Meid lasset hengäda.

8. Sa

8. Sa peät meid iks üllewän, Sest sul om Esas hool; Sa kaitfat meid, kui häddä kæn, Ja saifat meije pool.

9. Sa nuhtlet kül meid pattatsid, Ei siski wihhaga, Ja perräst wöttat meije süüd, Nink wiskat merde ka.

10. Kui süddä puhlap, tännitap, Jaap pehmes sinno meel, Nink annat, mes meid rõmustap, Nink aurus tulley sul.

11. Sa loet waggu silmä wet, Kui neid sin wat watas; Sa pannet paigal, sul om lot, Kun seddä hoijetas.

12. Sa täüdat ello pubusse Sega, mes saisma jaap, Meid sadat taiwa honele, Kui ilm meil hukka läap.

13. Mo süddä nafka kargama, Nink taula rõdm faste; So Jummal lige andija, Se om nink jaap so hä.

14. So warra nink so perrändus, So watgus nink so rõdm, So warri, kilp nink abbimees Om Jummal sinno dn.

15. Mes murretat sa hennesen Jks d nink päiwä tääl; Oh wötta murre, wairo nink piin, Nink heidä Loja pääl.

16. Es temmä latsest sani tööst So ülles piddam, Nink mitto rasset õnnetust Sult ärräajanu?

17. Es petta temmä wallitsus Weel ilman Pun nake; Kik temmä tö om siggidus, Nink saap hääd otsake.

18. Sis lasse teddä tettä weel, Nink olle Pohhalt wail; Sis hengät sinna rahhun tääl, Nink säät saap rõmo paik.

208. Jesu, meine Liebe. Wiis. 48.

Minno armas Jesus, Ke ma mele haigust Saggest sada sul, Minna kitta sinno, Et so heldus minno Peap ülles weel; Kumb mul ka om lootmata Saggede sin abbis tulnu, Kui ma murren olnu.

2. Müüd, se peap mulle, Kui ma kurbliik olle, Melen ollema. Kun ma saisa, Ednni, Tahha ma so enne, Jesus, mälleta. Tahha ka sin löpmata Sinno heldust melen kanda, Tenno sulle anda.

3. Silmä ween niuk murren, Waiwan, häddä werrun, Palsi ma so een: Silmi töstei ülles, Heikst surest hätest, Olli pölwii maan. Siin niuk sääl ma karrowe tääl, Otse murren, waiwan, abbi, O niuk päiwä läbbi.

4. Minna, kui ma sinno Henne man es tunne, Utii melen sul: Ei ma ennämb surta Pallelda, oh tötä ka Abbis pea mul, Muudo lä ma hukka ka: Ei joht, Kostit sinna mulle: Rae, sin ma olle.

5. Mul jäi sis weel usku, Eht käl ärräkisku Kure ratil iks meet, Ke neid waisid hengi Saggest pattu sängü Eömbap henne pool. Mul om weel iks uskii meel, Utii minnä ka, sest milles Minna muudo palles.

6. Isand, ke so pole Eöstap omma häle, Heikap soämest, Omme pattu wihkap, Sinno arms ihkap, Uskup ligest wäest; Lemmä piin om sinwal sin, Ni kui sinno omma wallo; Jättä andis tälle.

7. Selle, armas Jesus, Ke ma mele haigust Saggest sada sul; Minna kittä sinno, Et so heldus minno Peap ülles weel; Ke mul ka om lootmata, Saggede sin abbis tulnu. Kui ma murren olnu.

209. Nun lob mein Seel den Herren. Wis. 19.

Niind Isfandat sa kitta, Mo heng, nink ärrä un-
neta, Ea teggemist kii tutta, Mes lasssep hääs
sul siggida; So pattu andis annap, So wigga süta
titap, Ka ello eest hoold kannap, Nink heidest armasa-
tap, Siin römoga so täüdäp, Et ellät murreta, Teep
digust neil nink hoijap, Ke ussun elläwa.

2. Om Jummalast meil tedä Ea dige te nink
kohhus ka. Ea lasssep armo jädä, Neil kumma teddä
kulewa. Kii löppep temmä wihha, Ei nuhtle meije
siind, Ent annap armo pea, Om waisil helde niind;
Hääd neile tahhap tetta, Ke teddä pelgäwa, Kii
öddang homnest nättä, Ni pat meist kawwen ka.

3. Kii issa armo näüdap Siin ommil wäikuil lats
sile, Ni Jummal armo heidap, Kii teddä ikkes pel-
gäme; Waisit lojust temmä tunnep, Nink teed, et
ollem tuht; Kii hainal tukka sünnip, Kii tuul se ülle
puht, Sis pillus temmä ärrä, Ei püsi ennämb sääl:
Ni inimisfe perrä Surm tullep liggi tääl.

4. Jumjala arm, kumb rikkas, Tääd, saisap
kindmält iggäwes Sel koggobussel ikkes, Kumb teddä
pelgap süddämeist, Nink peäp temmä sönnä. Suus
om ta wallitus: Sa Engli: wäggi anna Täl auro,
tenistust, Et kietetus saap temmä: Ea sönnä tallita.
Sa peät seddasamma, Mo heng, ka teggema.

210. Nun danket all, und bringet Ehr. W. 20.

Niind kiefs figest süddämeist Kii inimiste hääl So,
teddä taiwan iggäwest Ka kirwa engli sääl:.

2. Oh laulgem selle, ke kii ndep, Sel suret Jumo-
malat, Ke suri asju ikkes teep, Ja immet taiwa al:

3. Ke emma ihhust armsasce Weid illespid da, ja
Ja, kii ei wotat ütšite, Meil abbis tottany:.

4. Ehl

4. Ehk tedda küi wihhastame, Ja siski kannatap,
Hääd teep, kui andis palleme, Nink nuhtlus mahha
jääd :/:

5. Ja rõmustago heldeste Meeld, mõttid, sõänd
ka, Ja saatko ärrä kawwette, Mes meid woip
kurbasta :/:

6. Ja andko rahho elläda Siin ma pääl julgeste,
Ja õnnistago lõpmata Rik meije kae tö :/:

7. Ja arm ja heldus olgo siin Meil ossas iggä-
wes, Rik wairu ja murre, rist ja piin, Se olgo kaw-
wen meist :/:

8. Mi kawwa kui siin elläme, Ja meije ainus õn:
Kui ellust ärrälakume, Meil tenimäst ossa om :/:

9. Kui meije süddä lahki lääd, Meid pango hen-
gäma, Et meije silm sääl Jesust näep, Kui läme
maggama :/:

Tawida Paul 117.

211. Nun lobet, lobet Gott. Wiis. 5.

Dh litte Jesandat Rik paggana nüüd lajal, Rik
rahwas laulke täl Nüüd rõõmsast eggal ajal.
Dh andke kittust täl, Ja tenno lõpmata, Ja auwus-
tage nüüd Ja nimme otsata.

2. Sest temmä arm om suur, Nink temmä tõtte
piisip, Jääd saisma liigmata, Kes tedda mahha
kissup? Me ülle wallitsep Ja ikkes iggäwes, Täl olgo
tenno, auw Ja kittust sõämeest.

212. Nun danket alle Gott. Wiis. 5.

Dh wõtkem Jummalat Suust süddämeest nüüd
kittä, Ke suri asju teep, Ja auwo tälle näüta.
Ke emmä ihhust jo Meil tennu paljo hääd, Parhilla
hoidwa weel Meid temmä armo kae.

2. Se armas Jummal nüüd ka wõtko hõle kan-
da,

da, Meil röömsat soändke, Ja kallist rahho anda;
 Ja piddägo meid ka Siin ülles armsaste, Ja wotko
 häddäst taäl Meid päästa heldeste.

3. Uuw olgo Isale, Sel surel Jummalalle, Ja
 temmä Pojale, Sel auwo kunningalle, Sel pühhäl
 Waimul ke. Polmainul algmisfest, Ke olli, nüüd-
 ke om, Nink jääp ka iggäwest.

213. Herr Gott dich loben wir.

So, Jummal Isand, kittäme,
 So, Jummal Isand, tennäme,
 So kittäp, Isä, allase
 Kik Ilm, Ma piute, laijute;
 Ka Engli, Taima Roggodus,
 Mist orjatas so Uuwustus.
 Kerub, Serawim heikawa
 Nink laulwa sure Hälega;
 Pühhä om meije Jummal,
 Pühhä om meije Jummal,
 Pühhä om meije Jummal,
 se Isand Zebaoor.

So Wäggi sure Uuwoga
 Lät älle Taima nink se Ma;
 Kik sinno Kässu Roggodus,
 Nink se Prohwete Tunnistus,
 Me kannataja tinnomaste,
 Sul andwa Uuwu rohkede.
 Kik Nisti, Rahwas Ilma päääl
 Jks julgest kittäp siin nink sääl.
 So Isä, korgan illemän,
 So Poiga ka, ke meije On.
 Ka pühhä Waim, ke römustap
 Meist kigist Kirtust, Tenno saap.

Sa Armo Jofand, Jesus Krist,
 Nink Jummala Poig iggäwest,
 Es pölle Neitsi Jhho sa,
 Kik Jnnimissi lunnasta.
 Sult Gurma Wäggi rikkotu,
 Nink Uffjil Taimas sadetu.
 Hääl Jofa Käel istut sa,
 Nink peät Jofa Kiki ka.
 Sa moiztat Kohhut figile
 Ni Elläwil, kui Kooljilke.
 Meid arowita so Sullasid,
 Ke Berrega meid lunnastit.
 Los Taiman olla, Römo:Ma
 Meil figil kike Pühhiga.
 So Rahwast pästa, Jesus Krist.
 Nink önnista so Perrandust,
 Sa tahhas seddä paimenda
 Nink Taima sissen üllenda.
 Müüd, Jofand, sinno Kittäme,
 Nink tennäme ka kindmäste
 O! Jummal, kaidsa idämbä hääst
 Meid, Kuria, Rahjo, Partu eest.
 Oh! anna Armo, Jofand, sa,
 Nink kigen Häddän arowita.
 Oh! näüda meil so Heibusse,
 Kui sinno päle lodame.
 Me Lotus faisap sinno päät,
 Meid Häppe ärrä jätko tääl! AMEN.

214. Lobe den Herren, den Mächtigen. Wiis. 58.

Wötta nüüd Jofandat wäggewater Runningat kiti-
 tä, Oh minno hengeten! Kiteussen aiga nüüd
 wita. Kirgu mo meel, Kiitus nink, laulmisse häät
 Tutgo nüüd Jummala ette : : 2. Kiit

2. Kittä nüüd Jofandat, ke fik om targaste säednu, ke sure holega wäggewast ikkes so saatnu; Hoi jap so ka, Nida kui himmustat sa, Es olle seddä sa tundnu? , ,

3. Kittä nüüd Jofandat, ke so om kauniste lonu, ke sulle terwest om andnu, nink rahho sul tonu. Mit tokörd om Jummal so pästnu siin maan, kui sul om häddä kæn olnu , ,

4. Kittä nüüd Jofandat, ke sul om siggidust andnu, ke selget armo nink õnne so päle om vandnu. Mõtle se pääl, Mes kige wäggewamb tääl Sul teep, ke üsjan so kändnu.

5. Kittä nüüd Jofandat, Kittä heng Jummal nimme, kel eäl hõngo om, kikko, sest temmä teep imme. So walgus om Nink kige pühhide rõõm, Amen, auro Jummal nimmes!

Waimolikkust Arräkthlamisfest nink Ufflik- kuide Uuwustusfest.

215. Wie schön leuchtet der Morgenstern. W. 23.

Nüüd paistap meile kauniste, Se hao-täht, ni selgede, Se Jesse jurekenne; Ke Dawidast om sindinu, Nink pöijus mulle kingitu, O! kallis Jesu kenne. Helde, Selge, Armakenne, Kaunikenne, Olet sinna; Sinnust joht ei lahku minna.

2. Sa olet, Jofand, ütfindä, Mo henge rõõm nink melehä, ke pästsi minno esst. Ma peä sinna lillikus, Sest sinno armo oppetus Om maggusamb kui messi. Sõda, joda, Hosianna, Tawwa Manna, Minno henge: Sinnust püwvä minna õnne.

3. Sa tahhas armo küllega Mo sõand, Jofand,
käuada,

läütada, Et minna armsas peä Jhs sinno, omma Jummalat, Nink armasta ka lähembat; Sis tunnep minno söä, Sinno Minno Armastawat, Sulle sawat Lulikkmisses, Taira römo osfalisseg.

4. Rööm tullep mulle Jummalast, Kui sinno filmä üllewäst Mo päle ikkes jäwa. O! Jesu, minno önnistus, So söna nink so kannatus Mo söänd kostotawa. Sulle Mulle Arrapästjas, Römo: töstjas, Kui ma palle, Et ma sinno omma olle.

5. O! Jummal, Jssa surest wäest, Sa ollet minno iggäwest So Pojan armastanu. Se Poig om minno kalliste, Hääs, kaunis mörsjas hennele, Mo pattust lunnastanu. Eija, Eija, Pattu kannap temmä, annap Tairwast mulle. Uuw nink Littus olgo sulle!

6. Oh! löge Randle: piddaja, Oh! laulge hellest, laulaja, Müüd römo: luggu päle. Et minna omma Jesukest Bois armsast, puhtast süddämeest, Müüd aumustada jälle. Läkem, tekkem Rēmustamist, Uuwustamist Kosfijalle, Sure Uuw: Runningalle.

7. Müüd tahha minna römusta, Nink omma Jesust tennäda, Ke om mo ainus warra. Se tah: hay minno wimäte Siist ülles wötta tairwatte, Nink pästa häddäst ärrä. Amen, Amen, Sulle tairwast, pästa wairwast, Jesukenne. Sinno oda minna enne.

A. V.

216. O was für ein herrliches Wesen. B. 61.

O mes kaunis henge luggu Sella om, Ke siin maan Tunnep ussu luggu; Ke om waimun wastfes sanu. Nink om siin Jesusen Tairwan latfes jänu.

2. Kui heng salgap ikna ärrä, Pühhäust Otsip tööst,

tööst, Rühhip taiwa perrä; Sis om tälle jo suurt auwo, Ehk ta kül Ilman weel Peap tundma waiwa.

3. Ilma auwo nink ilma surus Om üts kuiw Muld nink liiw, Nink saap ütskõrd mõrrus: Üts heng, Jumman waino-ello Wallitsep, Selle jääp Jggäwene illo.

4. Temmä särk nink temmä reiwos Om jo nüüd Pribhas siid, Ja üts ehte taiwast: Sissest pididi paistap kullast, Surustap, Sest täl saap Armo Jesu küllest.

5. Siski om ta ilma silmin Alw nink must; Wiltsust Om iks temmä külle. Vedetu om temmä ello Jummalan Kül siin maan, Taiwan paistap jälle.

6. Temmä om kui lillik orrun, Wäikenne Paistminne Om täl waiwan, murren. Teddä sökkutas siin mahha, Ent sääl saap Täl, nink jääp Wiljalst auwo nink rahho.

7. Kristus, Ee taad mõrsjas hennel Rossinu, Tijap jo Kül, mes pudus temmal: Temmä sodap tälle waiwan Rõmustust, Nink mes lust Saap täl weel sääl taiwan.

8. Temmä auwustus nink surus Kaswaw täääl Risti al, Kumb teep ilma mõrrus, Risti läbbi saap ta selges Temmä kroon, Kumb sääl om Tallel pantu palgas.

9. Jggäwes ta woimust peap, Kui nüüd siist Jesus Krist Omma maja weap, Ja täl taiwa warra näütap, Et ta ka Võpmata Hendä sega täütap.

10. Ei taad waiw sis ennämb putru, Sest et fik Auwolik Om, nink selge tutta. Mi kui päiwlik temmä paistap, Jummal om temmä rõõm, Jggäwes se saisap.

11 Troni pääl saap temmä istma Jesuga Otsa-
ta, Kroon saap kullast paisima: Eggäüts saap teddä
tundma, Päle se Temmäle Auwo nimäie andma.

217. Auf! Seele, Jesus, Gottes Lamm. W. 1.
Oh nöste ülles! hengeken, Sa ollet mörstias sanu,
Sest Jesus, sinno Pöijoken Om sinno wallits
fenu. Eäl om ütš pallaw, puhhas arm So wasta,
Ee sa muld niak pörm, Sult pürwäp jälle armo.

2. Ei olle tälle lühkikest Nink wäikest armo mitte,
Ea rahhap soga iggäwest Ja kindmät armo pitta.
Ja sinna armun temmäle Ka usfutawas oisani: Ei
temmä armun hetju.

3. Ja kihap hendä digussen Nink ussun soga
ärrä, Ja kaep ilkes heldussen Nink armun sinno
perrä. Ja om so wasta kohhalt hä, Ja kinkip
digust sinnule, Kumb ni kui särg so kattap.

4. Ja oisip sulke hallestust Nink armo ülles näüta:
Ea sadap hengel rönustust, Tahh mannaga so söta,
Ke teddä ütšind armastap, Sel om, mes söänd kin-
nitap: Se man om selge taiwas.

5. Se armo päle voit sa käl Hääd ussu julgust
pittä; Sa voit se armo-pae pääl Hääd lina ülles
tettä. Ja om se walgus, töisidus, Ei olle temmäle
Eawwalust, Mes tootap, se sunnip.

6. Käl saat sa teddä risti al Kui Jesandat weel
tundma; Se surm, Kumb hiemo täüs om tääl, Ei sa
so temmäst käändma. Ja saap käl sinno taiwahe, Käl
omma mörstiat, saiale Hään ehten, awwun saatma.

7. Heng! näüta armo jälleke Sel, Ee sul armo
näütap, Oh sannel hendä ohwritse, Ke armoga so täüs
dap. Oh wötta teddä sirowäste So söämette digede:
Eut ärrä usko ilma.

8. Oh lãura, Jesus, minno meelt, So õige armsas pirtã; Oh kela kã mo henge pããlt, Mes so woip kurbas terra. Oh wõrtã meeld nink sõãnd sis, Ma olle nink jã iggãwes So omma nink so mõrsja.

218. Wie groß ist deine Herrlichkeit Wiis. 23.

Dõnnis risti-innimen, Kui suur so awwustus om maan, Nink suremb weel saäl taiwan! Kui mauido sinno nimmega Ne teo ütte sünniwa, Hããn põlwen nink ka waiwan: Kristus Jesus Kaidap õli Sinno pãle, Pühhä waimo, Temmã andid, temmã rõmo.

2. Sa ollet Jummalikkust suust, Se laste kõhhus, perrãndus Om nüüd so ossa jãlle. Mãts, määrne arm nink aww om se, Ehk se kũl kõhast ilmale Om tundmata nink nalli: Wihkap, narap sinno pãle, Sest et tãlle Siin muud nouwo, Siski sul saap taiwan awwo.

3. Sa ollet preester nink proweet, Ke Eosa tronõ ette lãt, Ke Jummalast saap tarkust. Sa ollet kangemb kunningas, Kui ilma pããi kũl mõtteldas, Kun nãttas enne nõrkust. Siski Usku om sul waja, Sis woip jãã Jks so ehte, Ei sis ürsik risu kõhta.

4. Sa ollet Jesu mõrsja ka, Ta wõet so hennel kihlada, Nink kaunid reiwid sara: Ta lãhhãt pühhä Waimo ka Sul kihlas, et sa otsara Wois lahkusmata jãã; Egaãl ajal, Hãddãn, Rõmun, suren hõmmun temmã kũllen Poos nink hengãs temmã kũllen.

5. Sa ellãt Jesu leppingun, So sõãmen om temmã troon, Kun wallisep nink ellãp. Ta arwoas hennel kirtusses, Et sinna temmã ommandus, Kenk õlle temmã wakwap. Mes weel? so pããl Heidap armo,

Nink so pörmo Kannap temmä Hölman, Ni kui armas emma.

6. Kes kif woip ütelda siin maan, Mes auwo sul jo ilman om, Kumb antas kostotusses. Ei olle aw walik ka weel, Ent töisi om, et sinna sääl Saat temmä arwolisses. Silmä sawa rödmäs sama, Selges jäma, Teddä nättä, Kui sa tullet kooljist ette.

7. Sis mötle, risti-innimen, Mes Jummalast sul antu om, Mes järke sul nink auwo. Oh kietä onna arowastust, Eht sul kül weel siin allandust, Nink peät kandma waiwa. Ellä, olle Waggausen, Armasrussen, Jhes ussin, Rige asja een jä ussun.

Salomoni Paul. 4. 9.

219. Du hast mir das Herz genommen.

Pöigmees.

Sinno läen om minno süddä, Minno sösar, mörsjaken, Mörsjas tahha ma so cutta Jggäwes mo, turowiken; Sest so elläw Uff om pallaw Utsinda mo pöijus piträ, Armun pallap, minno süddä.

2. Mörjsja. Sinno läen om minno süddä, Armas welli, Pöijoken! Arni läst sinno ello jättä Minnoest, mo Wonaken. Berre läbbi Saatsit abbi Minno waise hengele, Mes ma ennämb hiramutse.

3. Pöigmees. Illus ollet sa mo sösar, Illus, illus ollet mul; Armsamb ollet sa kui Ester, Minno heng poop sinno pool; Sinno illo, Ufsu ello Ei sa wäljäst piddi nättä, Sissenpiddi om se tötte.

4. Mörjsja. Kuis mo illusas woit kutsu, Helde henge Pöijoken, Jummal parrako! se ufsu Rojus om mo filmi een. Tuhhat wikka Minno rikwa; Wat nink surm ou läbbi tüknu, Jhho, henge arräkthnu.

5. Pöig

5. Põigmees. Illus sinna siski ollet, Sul ei olle :: kabbárat, Sõsar, kas sa seddá põllet, Mes sul minnust :: walmistret. Rik mes minnul, Om ka sinnul, Sinno ehte, sinno õigus Olle minna :: sinno Jesus.

6. Mõrsja. O mo süddá nakkap liigma Tenimat ta :: Eittusiest, Nakkap sinno pole tükma, Jesus, werrew :: walge mees. Werrew armust, Sest so harwust om se werrew jõggi joostnu, Kumb mo patust :: puhtas mõstnu.

7. Põigmees. Ja mo werrel om se wäggi, Walges tettá :: werrewat; Om pat ka kui werre jõggi, Berri teep, et :: walges lát. Oh sis tulle, mõrsja, tute: Wõtta minno harwust jälle Puhtust, reiwid, :: ehte, illo.

8. Mõrsja. Kui ilmsüta om so ello, Walgemb summe :: ollet sa, Puhhas, selge om se illo. Mes ma sinno :: kullen náe. Selge walgus Tõtte, selgus, Pühhäus nink terwe õigus Om so reiwas, :: illus Jesus.

9. Põigmees. Ja ma olle sinno walgus, Sinno haotáht :: nink páiw; Minno illo om so selgus, Minno ehte :: om so auw. O sis rühhi, Arrá wiwi; Et sa jo úts heng nink süddá Mõga ilman :: woisse sada.

10. Mõrsja. Ja, mo süddá peap sinno Umbre wõtma, :: Põijoken. Omma hõlma wõtta minno, Hoiija mo so :: sõamen. Já sis minnul, ma já sin nul. Sinno háal kael sa ma saisma, Jggawes fáal :: taiwan paistma.

Zioni Kaibussest.

220 Wår Gott nicht mit uns diese Zeit. W. 1.

Es olles Jummal meijega, (Ni ütlep uskik suggu)
Es olles Jummal meijega, Sis hukkan olles
 luggu; Sest meid om wåike foggodus, Nink same
 eigist pölletus, Ke tükwa meije päle.

2. Ürs kurrei wihha ajap neid, Kui Jummal an-
 nas perrå, Sis olles årrå neelnu meid, Ka ello riisnu
 årrå. Me ollesse ni kaddonu, Kui wette årrå uppo-
 nu, Ja kobbalt hukka sadet.

3. Au Jummalalle olgo nüüd, Ke neil es anna
 tubba, Et nemmä meid es nelå mit. Kui lind om
 lablast wabba, Ni meije heng om päästeru, Nink
 feits om årrå kaffestu. Meil abbi-meess om Jofand.

221 Unser Herrscher, unser König. Wiis. 6.
Jofand, meije wallitseja, Meije fige üllemb hä!
Suur nink aurvus om so ninimi, Mes sa teet
 omimme tå, Kigen paigan ollet sinna Nuwolik nink
 armolinne.

2. Weidi om neid meije ajal, Kumma sinno sda-
 mest Armastawa, perrånoudwa: Jmmewide laste
 suust Ollet kittust walmistanu, Omma wåike
 tunnistanu.

3. Jummal parrako! kúl nåeme, Süddå lähhäp
 lahki ka, Et weel ikkes mitto tuhhat Walge man sin
 faddawa! Julgest maggap inniminne: Es se olle kúl
 suurimme?

4. Sisfi, Jofand, wallitseja, Tahha ma so ar-
 maeta, Sest ma tijå, armas Eosa, Sinna armastat
 mo ka: Eõmba nunno õmast årrå, Et ma ofsi taiwa
 perrå.

5. Kallis

5. Kallis om so pühhä nimmi, Jisand kige ilma pääl, Se teep kigen paigan immet, Rahwa seän siin nink sääl. Ma nink taiwas heitwa päle: Kittus olgo Jummalalle.

6. Jisand, minno wallitseja, Luuvus om mo hengele Sinno nimmi, selle wõdita Henda anda minnule: Anna ka, et ma wois henda Kohhalt jälle sulle anda.

222. Laul om mahhajänu.

223. Wo Gott der Herr nicht bey uns hält. W. 1.

Dh! Jummal, kui meid sinno heol Ei kaitse taiwas kõrgeft, Kui sa ei olle meije pool, Kui wainlan' mäsap järgest. Kui sa ei kaitse Israelt, Nink kelät essi wainlaisel, Sis ollem ärrä wäartu.

2. Mes ahwärdap meid innimen, Ei woi meil kahjo tetta, Sest Jummal istup üllewän, Käl tenemat saap kük nättä. Kui nakkatas kük targaste, Sis kånäp Jummal tõisite; Se saisap temmä kæn.

3. Ne wainlasse ni mäsäwa, Kui tahhas ne meid neeloa, Meid tappa nemmä otsiwa, Kui Jummal es wois kelda. Kui merre laine ajawa, Ni nemmä meid kük wainawa. Sest hallestago Jummal.

4. Meid kurjas hulgas sõimawa, Nink püüdwa meije werre, Nink henda pühhas arwawa, Kui olles Jummal'la perre. So nimmi, Jummal, kumb om hä, Neil peäp katma kurja tõ. Dh! wirgo ürsford illes.

5. Ne tewa kurko laijemal, Nink tahtwa meid kük süwä. Ent kittus olgo Jummalal, Se woiw neid mahha lüwä, Kük neide kärese kallesta, Nink wõrast oppust kistota. Kes woiw täl wasta panna?

6. Sa rõmustat kük rõhkede Meid, kummil om

sin häädä. Se armous om wallale, Ehk meel ei moista seddä, Nink ütley: Rif om laddonu; Sest ke om wastsest sindinu, Se ristin abbi löwwap.

7. Wainlasse omma fik so kääri, Nink ka fik neide mötte, Nink neide nouw so filmi een, Ei olle kinni lattet. Se moistus tapley usfuga, Mes tullew om, ei lodeta, Kun sa saat essi reööstma.

8. Ni häste taiwas kui se ma Sai sinnust, Jummal, lodus. So sönnä meile selleta, Et walgus meil saap todus; An' ussun armun elläda, Nink kindmä otsan olla ka. Las nürриста fik Ilman.

224. Ach Gott vom Himmel sieh darcin. W. 1.

Oh! Jummal taiwast kae päääl, Nink hallesta sa seddä, Kui weidi pühhä rahwast tääl; Meil waisil om suur häädä. So sönnä ei sa usfutus Se usk saap kohhalt listotus, Rig' rahwa man sin ilman.

2. Ei muud, kui pettust oppep keel, Mes neide pääst neil näütas, Ei olle neile seddä meeld, Kumb pühhän kirjan löitas. Üts ussup seddä, tõine tõist, Se õige usk om kawwen neist, Nink paistwa kaunist wäljast.

3. Rif opjäd, Jummal häeta, Ke pettust opwa järgest, Nink omma kõrgi kelega weel ütrewa küt torrest; Trots, meil om woimus ütfindä, Mes meije säem, sünnip ka. Kes om, ke meid taht keelda?

4. Sest üttel Jummal üllewäst: Ma tahha üllestousta, Ma kule waiste puhkamist, Meid tahha minna päästa. Mo õnnis sönnä wäega Meid peap julgest tabbama, Nink waistil abbis sama.

5. Kui tulli hõppet selges teep, Kui sinna sisse pantas; Ni Jesu sönnä rõmus lääp Sis sel, felt risti lantast. Se läbbi usk saap kanges täl, Nink temmä paistus tunnus jäl, Nink paistap fik ma sisse. 6.

6. Sa, Jofand, hoija seddä hääst Sestfammast
kurjast luggust, Nink kanna hole meije eest, Et hoi-
jam' hend' sest luggust. Sest kurri hulk om ikkes
saäl, Kun wölhi-opja omma weel So rahwa sekkä
töster.

7. Kik auro ndüd olgo Jummalal, Mi taiwa kui
ma lojal; Nink meije Onnisteggijal, Sel ainul Jeskä
Pojal. Aluw, kittus pühhäl Waimul kaan, Kui
taiwan om, ni olgo maan, Nink jägo ikkes Amen.

225. Laul om mahha jänu.

226. Zion klagt mit Angst und Schmerz. W. 14.
Zion kaibap murren, ohhun, Zion, Jesu armas
siin, Kumba kannap omman puhhun, Kumba
hennel saatnu siin; Oh! ta ütley kuis mo sis Jum-
mal häddän iggäwes Mahha jätnu, kurbastanu, Ja
mo kohhalt unnetanu?

2. Jummal, ke mul omma abbi Jkkes om towo-
tanu, Teep nüüd häddän mulle häbbi, Jättap armo-
sumas mo. Kas ta jääp sis iggäwes Minno päle
wihhatfes? Es ta woi nink tahha jälle Armo heita
waiste päle?

3. Zion, koste Jofand mulle, Minno fige arm-
sand siin, Käl ma näe, mes kurbust sulle, Suur om
sinno oht nink piin: Siski olle murreta! Kas woip
emma wihlada Omma last, nink mahha jättä Tälle
häddän abbis tötta.

4. Ja kui sinna ka saas nättä Säräst emmä ilma
päääl, Ke wois armo mahha jättä, Siski jääp mul
armo weel. Mo arm hejumata om, Zion, o sa
minno rööm! Minno söämen sa ollet, Meelde sa mul
ikkes tullet.

5. Arrä lasto hendä peetä Hirmotajist kurratist;

Sinna ollet minno kätte Kirjotetu armolist, Se om
Pohhalt wosimara, Et ma so woiš unneta: Käl ma
parranda so müri, Te so ümbre kanger leri.

6. Omman hõlman ma so kanna, Ni kui wäifest
latsefest; Armo rinda ma sul anna, Suur ma olle
heldusfest. Ütsik hädda, willitus, Satan, ei ka
kiusatus, Ei woi minno sinnust kända. Kannata
nink trõdsti henda.

Zioni Lotusfest.

227. Auf Leiden folgt die Zerrlichkeit. W. 15.

Käl wainwa pääi saap aumustus, Et üri perräst
Koggodus Halleluja woiš laulda: Se helde kare
jus peake Saap koormast pästma wallale, Et meil
saap rõmo kuulda.

2. Oh lamba kurtge söamest, Se sõnna heikap
üllewäst, Se hääl om teil ka turwa: Mo perrä tulge
maddalast, Käl ma teid kaitse wäggewast, Kui wain-
lasse teid putwa.

3. Iim mäsšap ammak mārāni, Nink koggup
koormat hennele, Ko! jägo täl se häbbi. Käl näüis,
et temmä kõrkistus Saap pea ärrärükotus, Ka nõrku
laste läbbi.

4. Iim narap, pessap, wägotap, Sest et se Lõsa
wäikis jääp; Ent käl ta ütškõrd tuller, Nink kicup
wäija ohhakid, Lõöp õigen wihsan mahha neid, Sis
näep ilm, kedda põllep.

5. O latse otge rõõmsa sis, Sest Jummal, ke
suur inimemees, Om nüüd jo tullemisien. Wa olle
Jummal, Inimien, Wa lüü its Israeli een, Ei
wõwi ungs fissen.

6. Sis

6. Sis wõtte wasta minno meeld, nink kuulge pühhä waimo hääld, Wõds olgo teil mo wäggi. Oh saiske liggi minno man, Kui jaffo armo - ahhilan, Nink tekke suri tekku.

7. Uff murrap läbbi mürki ka, Woip kaigi kirowe pörruta Se Loja wäe läbbi. Mes kuiwa kõrre tullele? Ni uff ka wärrap tõtteste. Suur om se ussu abbi.

8. Mo päle lootte mat dalast, Ma sata õnnatsid iks hääst, Ehl immelik ka kaija; Sest neide raplus, willitsus Om otsan selge armustus, Sis laudas halleluja.

228. Wann endlich eh es Zion meint. W. 15.

Kui koggemata wiinifelt weel Se armas tund saap Zionil, Et Jummal lumastust saap andma; Kui wangi torni rikkutas, Nink wangi wälja lassetas, Mes rõmo same sis kül tundma!

2. Se ülleüdlit õnnistus, Se äkkilinne rõmustus Saap ärrawäärDMA moistust essi: Et, ni kui unnes näggijil, Ka teedmata sis olnes meil, Kas sümää - kirri, wai kas tõsi

3. Kuis saat sa sis, mo armas su, Kumb mõndya senni kaibanu, Rõmustamisega täüs sama; Ja meije keel, täüs kirusseft, Saap meije armsast Kuningast Jmotsata sääl laulma jäma.

4. Se rahwas, kumb meid narap nüüd, Nink nägotap me ussu tõdd, Saap kahhitsen sis turnistama: Et me ei olle sonninu, Nink hullu wiisil kõnnelnu, Ni kui na meid nüüd testawa.

5. Se terwe ilta saap ütlemä, Kui Jummal saap awwaldama Suurt rõmo - paistust Zionile: Me näeme awwalikkust nüüd, Et Isand tannu unnes tõdd, Kumb redä om ka pagganille.

6. Weel ennämb woip so Israël, Ja temmä ihho heng nink meel Halleluja sul, Jofand, laulda: Suurt immet tennu Jofand meil, Sest römustame hendä tääl: Kik lasto armsat hölli kuulda.

7. Ent oh! kuis kawa? Jofand, oh! Meil Babylonin tettaš oht? Oh pästa meid sest wangist enne: Se om jo sul ni hõlbja ka, Kui ütte jökke kuis wata, Kumb lämmel maal, nink õhhaenne.

8. Ent sinno armo, nouw om se, Et filmä, mega külwäme, Et sis saas römua paimanne: Müüd kanne meelehääs Weel kaunist semend hallofast, Me filmile om iknust enne.

9. Ent talw om pea löppenu, Me häälme näitwa hendä jo. Kui weel ne weide päiwä möda, Sis tullep kik hull rö nusten, Wiip wiija koddõ lauladen: Me lotus es woi tühjas jädä.

Többiste Laulo.

229. 1. Ütte umbuslikko Többitse Laul. B. 1.

Surm saiap sians löwwe een, O waine inniminne? Sa ollet többe, wodel maan, Ehk om sul ärräminnä: Ent sinna ollet käändmata, Mes järg sul sis saap ollema, Kui umbusfun sa kolet.

2. Ei tunne sinna Jummalat, Ei tunne omma kurjust, Ja päle se sis wabbandat Weel omma pattu rojust: Kik arwat hendä õiges weel, Ehk sa kül ollet tennu tääl Jumarwamata pattu.

3. Sul om nüüd ihhun wallo kül, Nink tunnet rasset waiwa, Ent mötle, Kui suurt wallo weel Sa saat, kui ei sa tawä: Sest ihho waiwast päset sa, Ent tõine waiw om otsata, Kui sa ei känä pattust.

4. Kik

4. Kõl kaibat ihho willitsust, Ei kaiba pattu hädda:
 Oh olles pattu kahitsust, Et armo weel saas nättä;
 Ent nüüd om süddä krowine, Ei tunne pattu sukkuke,
 Ei püwä umbrekäända.

5. Kui sa jo kōhhalt nõrkas jäät, Ja surmaga jo
 maadlet, Sis waidlet weel Kerk-essandat, Sest et
 sa rummal mõtlet: Kui ennege sa lawwale, Sis tulle
 minna taiwaha; Nink sega pettät henda.

6. Sa tahhat henge rawwitsust, Nink heng om
 pattu foolnu: Sa püwät ussu kinnitust, Ei olle
 usku olnu: Oh ärrä mõtle johteke, Et sa saat pattust
 wallale, Kui sinna neid ei tunne.

7. Kõl kulus sinno kostussest, Kui pimme om so
 moistus, Kui nontas õnsasamisest, Sis kulus kii
 se kostus: Ja Jummal teed; Kas õnsas sa, Bai
 samara, om teedmata. Mes usku saäl nüüd olnes?

8. Oh selle waine tõbbine, Ke sa umbusklik ollet,
 Oh otsti abbi hennese, Weel enne kui sa kolet. Oh
 palle aiga Jummalast, Et sinna kigest sõamest Weel
 ma päääl henda kånäs.

9. Oh puhka, palle õigede, Sest kui jo ollet fool-
 nu, Sis om so pait, ni kui so tõ, Ja ni kui ello olnu:
 Ei anta lubba sinnuse, Säält ennämb tulla taggasi,
 Sest armo aig om orsan.

230. Ütte pattustkäändja Tõbbitse Laul. W. 1.

Mo ihho om nüüd tõbbine, Ent tõbbitsemb mo
 süddä, Ei olle lotust temmale, Et õnnistust saap
 nättä: Suur om mo pat nink essitus, Ja ahwårdap
 mul hukkatust, Ei sa ma õnsas sama.

2. Sa ollet armas Jummal kõi Mo pattust taht-
 nu käända; Kõl panti armo ette mul, Ent minna
 petti henda, Ma mõtli iks; Kõl om weel aig, Nüüd

nde ma karwest jo, mes paig Mul pörgun walmis
terru.

3. Mo ihhs pallap többe wäest, Nink tunnep ras-
set wallo, Nink süddä pelgäp pörgo eest, Kun hirm-
samb weel om hallo; Käl ma siin häbdä kannatas,
Kui ennege sääl armo saas, Nink pörgohe es tulles.

4. Ent süddä pannep hukka mo, Ei loda ennämb
armo, Ma olle kohhalt kaddonu, Ei tunne mund kui
hirno; Sest ma rei terwe ihhoga Ni paljo pattu
armota; Niüd sa ma palta sama.

5. Mo süddä om täüs murrega, Mo litsup Loja
wihha, Käl nakkap meelbe tullemä, Mes tenna kurri
lihha. Ka nore ea himrustus, Se pettus, rojus,
turalus Teep niulle selget wallo.

6. Käl minno kehha wärrisep, Kui surm mul meel-
be tullep, Käl meel nink süddä wabbisep, Kui temnä
kohrust kulep. Mes minna kosta Jummalal, Kui
kurjust pantas ette mul? Ma olle hukkan, hukkan.

7. Oh Isand Jesus hellesta Mo waise wagla
päle! Oh tulle omma werrega Mul waisel appi jälle!
Oh anna andis minno süüd, Nink pästa minno pattust
niüd Weel enne, kui ma kole.

8. Kui mo wael lasset elläda, Sis tahha minna
hendä So abbi läbbi parranda, Nink öigest umbre-
käända, Ei mitte ni kui üteldas: Et terwes sanu
kurjembas Käl lät, kui enne olnu.

9. So werre-higgi, Jesuken, So surma maad-
leminne, So rist, so surm, so waino nink piin, So
üllestösfeminne, So tämwelinne lunnastus, Se olgo
ka t'õ römustus, Nink pästko minno pattust.

10. Niüd minna loda ommere, Sa näüdat armo
mulle, Ehk minna kül suwr pattane, Nink armo wäärc
ei

ei olle. So hawu verräst palle ma, Mo päle, Jesus, hellesta: Ja, ja, mo Jesus, Amen.

231. Gott den ich als Liebe kenne. B. 13.

Jummal, ke sa armo lätte, Sinnust tullep tõbbi ka, Kumb mo ihhule toop hädä, Täütap tädä pallama; pallota kif kurja ärrä, Kumb mo waimule teep murree, Ja mo keläp armo wäest, Kumba saggest sai so käest.

2. Olle nõrkussen iks kange, Wallun olle maggus rõõm; Täüta armoga mo henge, Kui mo tõbbi kange om: Mes nüüd waimap minno ihho, Mes mo rõhkust sõõp nink lihha, Mes mo kehä rassendap: Armo kässi lähätap.

3. Kannatus om nüüd mo teggo, Muud ei woi ma tallita; Kannatus toop mul nüüd wägge, Kannatussen hengä ma. Kannatus om minno tullu, Lesa tahhap, las ni olla: Armas om täl kannatus, Se om nüüd mo kostotus.

4. Jummal sinno käest ma wõtta Seddä armo tähte sis; Waiwa saap mut te pääl nättä, Ent se tullep waimul hääs Mes mul antas kostotusses, Ja mo ihhul kinnitusses, Tullep kif so armo käest; Armo täht om tõbbi rõõst.

5. Hoija ärräwässimisest Waimo, ihho nõrkussen, Anna, et täl sinno sissest Iks saas rahho, rõõm nink õn; Ärrä lasko ihho wallo Waimust keelä ussu eko, Ei ka rahho wähhända; Rühhi, sõänd wera.

6. Uwwita, et maddalaste, Rahholikkult, tassa ka, Sõbralikkult, häste waaste, Tõbbe woten kannata; Sest ke kannatap siin lihhan, Selle jääp par mahha ihhun, Kumb taad saggest läitnu om, Wästses saap ka temmä waim.

7. Sinno.

7. Sinno kätte anna ello, Dymma ihho ristite,
 Anna, et ma rõmun sulle Hendä anna tårweste.
 Sis ep minna kindmä olle, Ehk ma ellä ehk ma kole,
 Et ma kaotfi ei jä, Sest arm wõttap puhhasta.

Surmast nink Ullestössemisfest.

232. Jesus meine Zuversicht. Wiis. 29.

Jesus, ke mo lotus om, Nink mo Onnistus, om
 ellun; Seddä tijä: es mul rõdin Peäs jäma
 temmä jällin, Kui se pimme surma:õ Hirno sadap
 minnule?

2. Minno Onnisteggija Ellap, ello saap ka mulle
 Sääl, kuu ellap minno Pä, Milles ma sis hirmun
 olle? Kas Pä jättap lullikmist? Henne perrä tõmbap
 wist.

3. Lotus om, kui leüdis, mo Temmäga ni kofko
 feünu, Minna olle ussun jo Seddä nida Finni wõtnu;
 Et surm minno temmäst ka Jaggawes et lahuta.

4. Minna olle lihha weel, Nink sa ütškõrd tuhhas
 sama; Ent ma tijä seddä kül, Et ma ei sa tuhhas
 jäma: Tuhhast sa ma wimate Jhho jälle hennele.

5. Sest se nahk, kumb mul om tääl, Saap mo
 umbre jälle jäma: Jummalat sa minna sääl Omman
 ihhun nättä sama, Ja sensamman ihhun ka Sa ma
 Jesust näggema.

6. Omme ihho filmiga Sa ma omma Jesust
 tundma, Minna, ei joht wõras, sa Tälle armo suud
 säääl andma: Ent, mes nõrk nink jowweto, Om sis
 ihhust kaddonu.

7. Nõrkusen mo mattetas, Suren wäen touse
 minna: Maine ihho kühwetas, Ulles tõssep tairwalin-
 ne;

ne: Mulda pantas lihhalik, Hawwast tullep waimoliik.

8. Olge rõõmsa, Jesus Krist, Kannap teid, mo lukikmisse, Keelge henda kuru usiest, Teije ei ja ma sisse, Kui se passun hõllisep, Kumb ka läbbi haudu läap.

9. Naarge hawwa pimmedust, Naarge surma, põrgo tulle, Teije sate tõmmatus Jesu manna läbbi tule: Sis saap nõrkus, willitsus Jalgu alla sökkorus.

10. Tõstke waimo taimahe Jima hiimust, rühhiusses; Andke henda temmale, Ke teid kutsup hawwa sissest: Üllendage sõänd sis Taima pole iggawes.

233. Herr nun lässest du deinen Diener.

Jesand, niud lasset sinna omma sullast rahhura wallale, Nida kui sa ollet ütteleu:

2. Sest minno silmä omma sinno Dnisteggijae nännu, kumba sinna ollet walmistanu figelle rahwalle,

3. Walgusses, paistma pagganille, Nink sinno Israeli rahwa kittusses.

234. Wer weiß, wie nahe mir mein Ende. W. 4.

Kes teed, kui kawwa minna ellä, Aig möda lat, surm rühhip tõöst; Kui noppete woip mulle kulla Se surma hädda üllewäst. Ma palle Jesu perräst sis, Mo Jummal te mo otša hääs.

2. Ehk öddangult tõist järke tunne, Kui minna tusi hoimungult, Ni kawwa kui ma ilman kõnni, Ei kau surma hädda mult: Ma palle Jesu perräst sis ::

3. Oh oppeta mo, Jesand esfi, Mo otša päle mõtlema, Ma källi Jesu hawu sisse, Et parrandust ei wiwita. Ma palle ::

4. Las mo iks häste walmis tetta Mo maja, henda esfike, Et ma iks üttele, kui mul hädda: Kui tunnet, Jesand nida te. Ma palle ::

5. Te

5. Te ilma mõrrus mul kui sappi, Nink' tairvast
maggusas kui met, Et heng se ilma tülli läbbi So
pole ülles tairwa tät. Ma palle : :

6. Oh! Eesa katta häste kinni Mo pattu Jesu
werrega, Se jisse mähhi minno enne, Sis woi ma
häste hengäda. Ma palle : :

7. Ma tija, Jesu werre hawun Om mul ütš arwas
pehme säng, Sääl sa ma rõmo surma : waiwan,
Sääl saap k'k' melehääd mo heng. Ma palle : :

8. Ei ello lust, ei surma wäggi Woi Jesussest mo
lahhuta : Ma jä ikš temmäte, nink' heika : Mo Isand
nink' mo Jummal ka. Ma palle : :

9. Ma rõmbši Jesust henne päle Jo annos om
man ristmissen ; Sest näutat sa mul armo jälle, Teet
minno ommas latses siin. Ma palle : :

10. Ma olle Jesu lihha sõnu, Ta werd jõi minna
tõttest ka, Sest olle ma so ommas jänu, Ei jä ka eal
temmätä. Ma palle : :

III. Mo rahho Jesus om siin ilman, Ma ellä
kohhalt murreta, Mes Jummal teep, om hä mo si
män, Ma ussu seddä koggona : So arm nink' Jesu
werri teep, Et heng weel õnsat otša näep.

235. Mitten wir im Leben sind.

Resset ello meije pääl Surm siin ikkes tükkip. Res
saap armo andma täät? Res meil abbis rüh
hip? Isand, sinna ütfindä. Meil te'p haiget esfi
tus, Mist sa saijet wihhastus. Pühhä Isand
Jummal, Pühhä wäggero Jummal, Pühhä kallis
Lunnastaja, Jggäwenne Jummal, Arrä lasto kad
duda Meid se mõres Surma al. Kürrie eleison.

2. Vörgo kurf kess surma weel Ka meid waisi kiu
sap. Res woip olla abbis meil? Res meid arräpäs
tap?

tap? Jesand, sinna ütfindä. Sinna armust halles-
tat, Eh' meil om suur süüd nink' pat. Pühhä Jesand
Jummal, Pühhä wäggen Jummal, Pühhä kallis
Lunnastaja, Jggäwenne Jummal, Ärrä lasto pels
jata Meid se pörge karrä al. Kurié eleison.

3. Niije rasse pattu süüd Pörgute meid heidap.
Kes om, ke meid pästap nüüd? Nink' meil armo
näüdap? Sinna, Kristus, ütfindä; Werd sa ollet
wallana, Et mo pat om kistotu. Pühhä Jesand
Jummal, Pühhä wäggen Jummal, Pühhä, kal-
lis Lunnastaja, Jggäwenne Jummal, Ärrä lasto
saddada Meid sin kätte mõrte al. Kurié eleison.

236. Alle Menschen müssen sterben. W. 13.

Rik mes terwe ma pääll elläp, Peäp foolma tõtteste,
Surm k'k' lihha ärränk'ap, Ei sa wastfes mui-
dofe. Jhho peäp nullas sama, Ei sa muido wastfes
jäma Auwustussen, üllewän, Kumb neil usk'it wal-
mis om.

2. Selle jätträ minna ello, Kui mo Eesa tahemine
ne, Heldel meel mahha jälle, Ei ma selle kurbas lä.
Jesu harwun ldisi minna Ammo lunnastusse hinna:
Temmä surm om minno rööm, Kui mul surma häde
dä om.

3. Kristus minno eest om foolnu, Kaswus lät
mul temmä surm, Temmäst om mul õnsus tulnu, Ei
mul olle surmast hiem: Rõmoga lä minna ärrä,
Jätträ ilmal temmä karrä; Tawain om mo silmi
rööm Eesa, Poig nink' pühhä Wain.

4. Sääll saap römo ello paistma, Kun jo mitto
tuhhat ka Tawain auwustussen saiswa, Eesa järke
näggewa: Kun ne paistwa serawini Rõrget laulo
wõtwa

wõetwa kinni: Pühhä, pühhä, pühhä om Eesa,
Poig nink' pühhä Waim.

5. Kun om wannambõde hone, Kige Proweetide
paig, Kun Apostii auwo-troni Sanu ni kui Eesa
Poig: Kohhe mitmast ajast lännu Kik ne waa, Nink
auwo sanu: Kun me Jummalalle auwus Kindimä
Halleluja kulus.

6. O Jerusalem, sa illus! Oh kui selgest paistat
sa! Oh mes armsat kittust kulus Sääd, Kun hengus
otsata! Oh taad armsat rõmo päiwä, Kumb teep otsa
kik mo waiwa, Mes ma nüüd sa näggema, Jääp
mul ilma lõpmata.

7. Oh nüüd anti mul jo nättä Taira auwustus
nink' hä, Jesus rühhip minno katta Omma walge
särfiga: Auwo troni pantas päle, Taira troni jä
ma jälle: Särast rõmo maitsa ma, Kumb om koh-
halt otsata.

237. Wenn mein Stündlein vorhanden ist, W. r.
Kui minno tund saap tullesma, Et mul om ärrä
minna, Sis, Jesus, minno juhata, Mul ab-
bis tulle tänna, Mo henge wiimse otsa pääl Ma-anna
Jesur kätte tääl: Kik sa saat seddä hoidma.

2. Kui pat saap minno waiwama, Nink' mulle
hirmo näütma, Sest neid om paljo arwota, Ma ei
sa siski heitma; Sest sinno surma mälletus mo,
Jesus, om mo kinnitus, Se minno henge päästap.

3. Ma olle, kui ma tija tõõst, So ihhust lu nink'
lihha, So kølge jä ma iggäwes, Ei pelgä surma wi-
ha. Kui kole ma, sis kole sul, Sest sinna ollet tairast
mul So surma läbbi saatnu.

4. Et surmast ollet tõõnu sa, Ei woi ma hauda
jädä; Ma sinust hendä rõmusta, Sult woi ma
õnsust

nsust sada. Ma sinna, kun sa ollet, lä, Et ma so
mannu ikkes jä; Se pääal ma rõõmsast kole.

5. Ma lä sis, Jesus, sinno pool, Kun lõppep mine
haddä, Ei olle mullan ihhul hool, Sest Jesus
nap kül seddä Mo harowast wälilä heikama, Nink'
aiwa usse awwama, Nink' wima ello sisse

238. Christus der ist mein Leben. Wiis. 3.

Kristus, se om mo ello, Mo kaswu koolm'ne,
Ma anna henda tälle, Nink' lä süst rõõmsaste.
Jesu, mo welle kätte Mo heng lät rõmoga, Et teddä
nässe nättä, Jääs tälle orfata.

2. Nüüd olle minna wäärdnu Kik risti, wiikisust,
Nink' Eesa armo haardnu Jesusse werre wdest. Se,
kui ma jowwecumas, Ja rin'ust kinni jä, Se, kui sa
eleumas, Saap kuuma puhkusse.

3. Kui minno meel nink' mõtte Kui künäl kistuma,
Kumb helmuw las mo nättä, Kuis kik jääp wallota.
las waiikikkult nink' hilja Mo, Jofand, uinoda, Kui
na lä ilmaast wälja, An' et so mannu sa!

4. Eas mo so kullen puwra, Kui takjas reiwa jääs,
Et so man rõmo lõwra Sääal taiwan iggawes. Ke
end ikk so man hoijap Nink' ussutawas jääp, Sel se
käl tõttest johhup, Et taiwan rõmo näep.

239. Valet will ich dir geben. Wiis. 3.

Ma jätta sinno mahha, Sa kurri, kawwal ilmi!
Ei ma so wisi tahha, So wiiklap milano silm:
Sääal taiwan om hä ello, Ma sinna himmutse, Sest
käl saap hengust neile, Ke Jesus ommatse.

2. Te ni kui turnet nulle, O helde Jesus Krist;
Ehk' mul ka siin om wallo, Sa päästat minno fest,
Nink' lühhendat mo pina, Mo nõrkust awwitat, Et
ma woi õnsast minnä, So riki sisse süit.

3. Mo henge pohjan paistap So nimmi nink' so rist Jhs' üstinda, nink' sadap Mul rõmo, Jesus Krist! Oh näüta hendä mulle Sesanima palgega, Kumb risti päääl sul olli, Kui mo eest kolit sa.

4. So kükie mulkun kükki Mo henge armoga, Wittedä omma riki, Sest häddäst hengäma. Käl se om õnnis olnu Se kurja ilma päääl, Ke sinno mannu tulnu, Nink' jääp so üstia saäl.

5. So ello kirja sisse Mo nimme kirjota, Mo henge feuda essi Sis kimpõ neidega, Ke taiwan haajensdawa So riikin iggäwes, Sis woi ma kirtust turwa So kalli armo eest.

240. Mit Fried und Freud ich fahr dahin.

Ma rahhoga lä ärrä sūt, Kui Jummal tahhap, Mo meel nink' süddä julgup nüüd, Om wail nink' odap, Mi kui so arm mul tootap, Se surin nüüd mulle unnes saap.

2. Kik' teep mo Õnnisteggija, Ke minnust nättu, Nink' hõlma woet ussuga, Ka turwas tettu, Et ta om ello nink' se õn, Kui mul om surma häddä kæn.

3. Se kigille om ette pant, So armo melest, Nink' kike, kumbe ma ilm känd, Sa kutsut heldest, O Jummal, omma sõnaga, Kumb kulus ülle kige ma.

4. Ta om se walgus nink' se õn Neil pagganille, Et temma paistas sõamen Neil pimmedille: Ta om so Jsraeil wiist Rõõm, auro nink' kirtus iggäwes.

241. Herzlich thut mich verlangen. W. 3.

Ma waidle kigest hengest Ütte õnsat otsa nüüd, Mul johhup hädda kängest, Sest pürowä ärrä sūt. Mul himmo om süst minnä, O Jesus, wõtta mo Sest kurjast ilmast sinnä, Kun engli kirwa so.

2. Sa ollet minno päästnu Weist pattust, pörgo wäest,

väest, So werri om mo õstnu Kih mo wainlaiste
 väest; Se päle minna loda, Ei heiti ärrä, näts, Sult
 tawast minna oda, Nink olle õnnis lats.

3. Ehk maggus kül om ello, Surn ülli mõro
 mut, Et mulle tullep wallo, Nink teep mul haiget kül;
 Hääl meel siski kole, Surn kaswus mulle saap, Mo
 heng lät tawwa pole, Nink ikkes rõõmo jääp.

4. Se ihho saap kül sõdus Siin mullan elläjist,
 Ent jälle ette todus, Kui tullep Jesus Krist. Sis
 saap sesamma paistma Kui päiwlik selgede, Nink
 Jummal eene saisma Säääl tawwan rõõmsaste.

5. Ehk kül ilm minno wäitap Jks sija jada weel,
 Nink mulle ikkes näitap Mes kallis petas tääl;
 Ei ma sest mitte hoi, Se om üts üri-aig. Ma
 waidle tawwa pole, Säääl om mul parremb paik.

6. Ehk ma ka lahku ärrä Mo armist sõbrust süit,
 Et murre neil mo perrä; Sift om se rõõm mul müüd,
 Et meije rõõmun same üts tõist taas näggema, Nink
 lahkumata jäme Säääl tawwan lõpmata.

7. Ehk ma ka perrä jätta Mo õmmatsid siin weel,
 Mes mul om halle nättä, Nink waiwaw Sdänd kül;
 Ma siski rõõmsast kole, Nink loda Jummal pääl,
 Se kannap neide hole, Nink päästap häddäst tääl.

8. Mes om teil sis suur murre, O minno arma
 müüd? Ehk ilm teil kül om kurri, Kui ärrä olle süit;
 Ehk ma kül süist lä ärrä, Om Jummal siski tääl, Se
 neid ei jätta perrä, Ke lootwa temmäl pääl.

9. Teid õnnistago Jummal, Mo arma latskesse,
 (õmmatsse) Hend' andke häddän temmäl, Ke kurba ollete.
 Sest meil saap jälle tulla Säääl tawwan kollo weel, Kun
 meil woip ikkes olla üts rõõmus heide meel.

10. Müüd minna hendä känä, O Jesus, sinno
 pool.

pool. Mul õnsat otša anna, Nink omma enast
hõolt. Oh! anna seddä ello, Mes malle saatsit sa
So kibbe surma wallo Nink werre Higgiga.

11. Oh! ärrä laske tata Mo sunnast, Jesuken,
Eas nõrka usku lota So päle süddämen, Et minna
maadle kindmält; Oh! olle armolik, Et ma wois
lauida rõõmsalt: Oin tõudetü nüüd kif.

242. Auf meinen lieben Gott. Wiis. 9.

Mo armisa Jummalä pääl, Ma loda häddän woel,
Se woip mo pästa waiwast, Nink armo
näuta tairwast; Se woip mo häddä käända, Nink
jälle rõõms anda.

2. Ehk waiwap minno süüd, Ma sikk ei pelgä
nüüd; Kristusse päle loda, Nink armo temmäst
oda Mo koormat temmää kannap, Nink pattu andis
annap.

3. Ehk surm mo koletap, Mul siski kassu saap;
Sest ello om mul Jummal, Ma anna hendä temä
mäl. Ma nüüd ehk hommen kole, Mo heng lät
Jummalä heolde.

4. O! Isand Jesus Krist, Mi wagga süddä-
mest, Mo eest so risti podi, Sest mulle õnsus todi,
Sa ollet meile waiwan Suurt rõõmo saatnu tairwan.

5. Ma laula, Jesus Krist, Nüüd amen süddä-
mest; Meid lasse armust sinnä So mannu tapwa
minnä, Et meil so pühhä nimmi Jääp ikkes melen
linni.

243. Ich hab mein Sache Gott heimgestellt.

Wiis. 49.

Mo asja omma Jummalä kääen, Se teffo, mes
om temmää wäen. Kui peä minna kairwemba
Sin elläma, Ei tahha wasta saista ma.

2. Ma

2. Ma anna hendä Jummalalle, Ei säe aiga temmäle. Kik minno juus om loet ka, Et ürsit sa Meist saddama ta tahmata.

3. Siin ilman om meil õnnetust, Nink' eigin paigun willitsust. Me ello om ifs wainun tääl, Nink' murren weel. Surm se om pea meije pääl.

4. Üts mulla-tük om inimenn', La tullep pahjas sündiden, Ei hammetke to ilmale: Ni sammute El wi ta koolden middake.

5. Ei päästa surmast keäke, Ei arm, ei kunst, ei rahhake. Ei olla rohto surma eest. Surm korjap tõõst Siist ilmaast ärrä eggameest.

6. Ke täämbä omma terwe weel, Meil hommen kats kät rinna pääl; Ke täämbä om kui werrew lil, Sel õfel kül, Se surm woip olla kæn täl.

7. Ni wanna, kui ka noremba, Ni waise, rikka üllemba, Üts kolep tõise perräle, Nink' petasse Se wiinne mahha marminne.

8. Meil, Jesand, meelde algata, Et peam' ärrä minnema. Ei olle me siin Ilman ik, Kui tullep äig, Sis wõttap meid üts tõine päik.

9. Se pattu läbbi tullep surm, Et meije same kil kui põrm. Se surm meid kike mahha lööp, Nink' ärrä sõõp. Kes om, ke temmäst ello jääp?

10. Ei to meil siin ne päiwä hääd, Kui tõsset ülles, waiwa näet. Ma palle, armas Jummal, so, Oh wõtra mo, So hoolde ma hend' anna jo.

11. Nink' ehk pat minno waiwap weel, Ei siski heidi minno meel. Ma tija, armas Jummal, kül, Et anru mul So Poig, kumb fige armsamb sul.

12. Se om mo Jesand Jesus Krist, Ke koolnu minno pattu eest, Nink' ülles tõsnu mulle hääs: Se surma käest Pääst ärrä mo nial põrgo wäst.

13. Sel ellä nink' ka kole ma, Ei Surm mo tem-
mäst lahuta. Mo ellun nink' mo surman ka Om
ütsindä Se pühhä Krist mo suremb hä.

14. Se minno rööm om ikkes sün, Kui mul om
rist nink' mörrö pün, Et wümsel päiwäl minna sa Jlat
hädäta Mo hawwast ülles tössema.

15. Mo armas Jummal hoijao ka Mo Luid, Kun
nemmä maggawa: Ei kau neist ütsainuste; Suur,
wäikenne saap kokko pantus wimäte.

16. Sis sa ma omme Silmiga Jummalat
palgest näggema, Nink' mul saap sama römo käl,
Kumb walmis mul. Sest, Jummal, olgo kirtus sul.

17. O Jesus Jummal, Jumimen, Ke pina känd-
ma tullit tänn'; So raigi sisse wötta mo, Sa, ollet
jo, Kelt minna ütsind abbi sa.

18. Oh! armas Jummal, kule weel, Nink' önsat
surma anna meil, Et me käl üts lörd tullemo So rikis-
se, Nink' so man ikkes olleme.

244. Herr Jesu Christ ich weiß gar wohl. W. 1.

S Jesu Krist, ma tijä käl, Et suruale mul minnä;
Ent kunna aig sün tulnes mul, Nink' märne surm
woip olla, Ei tijä ma pääl ütsike Se om sul tedä enne-
ge. Sa näet mo wümsel otša.

2. Nink' et sis ma, kui tijät sa, So pühhä Wai-
mo läbbi Hend' sunnust wäega römusta, Sest et
mult wöttat häbbi, Nink' ussu, et mo pattust sa Mo
ollet mökäu werrega, Nink' mulle önsust saatnu:

3. Sis palle minna, Jesus Krist, Mul anna
seddä meelde, Et loda so pääl süddämest, Kui hädä
tull. p päle, Nink' sult ei lahku üssike, Kui minno heng
lät eddesi Sest ihhust tainwa pole.

4. Kui olla woip, sis anna mul Hä mele nink' hä
mötte,

mõtte, Et ma wõis anda targast kũl Mo henge ſinno kätte; Nink nida uſſun rõõmiſaſte, Mo wote ſiſen õnſaſte, Mo ſilmi kinni panna.

5. Ent kui ſa minno wälja pãål, Ehk miijal lãbbi sõdda, Ehk tõbbe, ehk ka nõlja tãål, Ehk we ehk tulle hãddã, So mele perrã wõttat ſiit, Siſ ärrã ſundko ſiſki mit, Mes ellun olle tennu.

6. Ent kui ma lihya nõrkusſeſt Saas hendã th geſt nõutma, Ehk ütles kũrja hulluſt pããſt, Siſ armo mo pãål heida; Ma te ſiſ paljo teedmata, Nink ei joht omma melega, Geſt et meel nõrk om minnul.

7. Oh! anna ſurma wallun ka Mul, hãſte hendã pitra, Mo mannu jã ſo abbiga, Kui lahki lãt mo ſuddã; Et ma, kui kũnãl kiſtotas, So werre pãle koolma ſaas, Ninkga ſa minno pãſſit.

8. Ma ſiſki ſo ei oppeta, Ehk kiria ette panne, Kuis moga peãp minnema; Ent ſinno hoolde anna, Nink uſſu, et ſa tõttes: e Mo, ello wũrſt, wiit taiwatte, Ma kole kun ma kole.

9. Geſt anna minna rõõmiſaſte Hend, Iſand, Ieſus ſinnul; Surma lããp mul kaſwas tõteteſt; Geſt ſult ſaap ello minnul. Sa ſaat mo ihho hãddãta, Sel wiimſel pãiwãl, aurooga, Kũl ello ūlles heikma.

245. Herr Jeſu Chriſt wahr Menſch. B. 2.

O Jeſus Jummal: Inniimen, Ke pina kãõma tullit tãn', Ka mo eeſt kolit riſti pãål, Mal ſaat ſit Iſa heelder meelt.

2. So ſurma perrãſt palle weel, Oh! heidã armo minno pãål, Kui minna magga woren maan, Nink maadle mõrro ſurmaga.

3. Kui nakkap nõggo kãdduma, Nink kõrw ei tah ha kũlida ka; Kui keel om wait nink kanges iããp, Mo ſuddã hãddãſt lahki lããp;

4. Kui

4. Kui lõppep moista minno meel, Nink ütse ei woi päästa taäl: Sis tulle appi, Jesus Krist, Mo wiimset tukmel armolist,

5. Nink wi mo häddä-orrust siit, Mo surma waiw lühhenda müüd. Meid kuje waimo tagganda, Mo mannu jä so Wainoga.

6. Kui mo heng ihhust ärrä lääp, Sis, Jesus, sinno kätte jääp. Se ihho hengap mullan maan, Senni kui r-linne päiw om läen.

7. Sis ärräta meid rõmoga, Mo eest sa kohtun pajata. Ärrä mõttelgo mo pattu päääl, Mul seddä õane anna saäl;

8. Kui mul so sõnna tootap, Nink sinno wanne tunnistap: Ja, tõttest, minna ütse sul, Ke minno sõnna uesup mul;

9. Se ei sa kohto tullemä, Ehk põrgo-waiwa nägema. Ehk temmä käl siin surma näep, Ei siski mitte surma jä;

10. Ent minna tahha kangedast Sis kisku teddä surma wäest, Mo mannu wõttä taiwatte, Moga saap temmä üttelisse

11. Sis rõmu jämä iggäwest. Meid sinna saatko Jesus Krist, Las süüd meil andis sada ka, Nink kannatlikkult otada.

12. Kui tullep ello lõppetus, Sis anna meile kinnitust, So sõnna usku kindmaste, Et meije kolum õnaste.

246. Ach wie Elend ist unser Zeit. Wiis. 1.

Oh! määrne waiw kääp ilma päääl Siin meije ello perrä: Kuis pea same hukka taäl! Om ligil koolda ärrä! Meil ilkes häddä-orrun siin Om murre, willitus nink piin, Ka sis, kui sul hä põlw om.

2. O!

2. O! Adam, sinno pat nink süüd Toop meile
 seddä häddä O Jummal, anna nouwo nüüd
 Et woinne tutta seddä, Et olleme ni söggeda, Nink
 kesset häddä riggeda. Se om ürs halle assi.

3. O Jummal, sinno abbi pääd Kik meije süddä
 lodap, Sis kule omma rahwa hääl, Kumb sinno abbi
 odap. So Waimoga meid amwita, Meil õnsat
 otsa lähhäta: Kik Jesu perräst, Amen.

247. Ach lieben Christen seydt getrost. Wiis. 1.

Sh! risti rahwas kannata, Mes waiwat sinna
 hendä? Kui Jummal meid lat nuhtema, Sis
 wõtkem pattust kaända. Se nuhtis om kül tenitu,
 Sest eggäüts om essinu. Ei ürsik olle wagga.

2. So kätte me hend' anname, O Jesand, armas
 Jummal; Sest so man meije elläme, Siin meije
 nouw om rummal. Sest meije waine ello sün, Ei
 olle muud, kui waiw nink piin, Me odame sult
 rõmo.

3. Kuis nisso terra wilja toop, Kui muld ei katta
 seddä? Ni meije ihho tolmus saap, Kui rahwas mat-
 tap reddä. Sis perräst auroo sisse lääp, Mes Jesus
 meile walmis teep, Et temmä taiwa lännu.

4. Kes tahv nüüd surma peljata? Se olgo noor,
 ehk wanna, Kik sawa surma näggema, Se om se
 wanna sõnna. O! õnnis om se Innimen, Ke kolep
 ni, kui Simeon; Sest nida kooltas õnsast.

5. So henge nink so ihho eest Las Jummalat
 hooß kanda, Se saap meid pästma häddä kääst, Nink
 pühhä Englid andma. Ja omme armo siwuga Meid
 Jummal tahhap warjota, Kui kanna õumme poigi.

6. Ehk olgo päiw, ehk olgo õ, Sis Jummal kah-
 jo keläp. Se kik om ürsind' Jesu rõ, et kurrat meid

ei nelä. Surm tulley meise Adamist, Ent ello annap Jesus Krist, Sel olgo aum nink kitus.

248. Komm Sterblicher, betrachte mich. W. I.

Oh surmik minno mälleta, Kun ollet, olli minna. Mes ollet sa, ma olli ka, Mes olle, saat ka sinna. Ma lätsi een, sa tullet ka, Sis ärrä olgo uskumata; Surm tulley tõttest sulle.

2. Oh walmista, ja kole tääl Sel ilma himmul ärrä, Ja mõle ikkes surma pääl, Surm nõuway ka so perrä: Sest täambä sai tõrd minnule, Ehk hommen tulley sinnule, Kes teed, ehk täambä õse.

3. Sis ärrä wõtta mõttelda: Ma noor, mul om weel aiga. Surm tahhap kike korrista, Ei holi noort ei wanna. Kül pea jõuway wiinne aig, kumb korristap so, nink ka kük; Se päle ikkes mõtle.

4. Kül kurri om, et mõnni mees kük seddä tühjas pannep, Ja omma õnnistusse eest Ni weidi murret kannap: Ei tahha seddä usku ka, Mes ta näep omme silmiga, Et woip ka norelt koolda.

5. Sa narat surma, ollet tuhk, Mes wiinsel otsal näudät. Oh mõle, et sa egga puhk, Kui hengat, henge heidat. Sa æwat hawwa kawwette, Kui om üts sammo ennege, Ja surma puhhun kannat.

6. Mul om hä terwus, ütlet sa, Voi häste süwa, jumwa: Kes teed, ehk kirsto-teggija Om te pääl kirsto tuwwa. Surm annap kätte pekreest, Surm leikap leiwa pallakest; Et walmista sis koolda.

7. So ello om kui suitswa taht; Kui lummi päiwä wasta; Kui warri, hain nink kerge leht: Kui haina pääl se kaste: Kül koggemata tulley aig, Et Jummalaga jättat kük; Jo läts, sis rahwas üley.

8. Kui ellät, ellä nida ka, Et õnsaste woit koolda,

Kül

Kül surm woip sinno teedmata Siit äkkist ärrämurda.
 Oh mötle, mötle, peage, Üts ainus silmä-pilgminne
 Wiip iggäwest so ärrä.

9. Ehk sinna ollet walmis jo, Ehk wahhest olles
 mata, Mi, kui surm kinni harap so, Mi omi sul pääs-
 semata; Mi kui sa ilman kolel tääl, Mi sinna jälle
 tõsset sääl. Se oi go ikkes melen.

10. Oh ärrä wõtta möttelda: Ei olle joht weel
 häddä; Kui haiges sa, sis kånä ma, Kül Jummal
 kulep seddä. Ehk peät ilma többeta Siit ilmaft ärrä-
 minnema; Kes sis sul abbis tullep?

11. Ke pattu-teed kääp rõmoga, Ja lodap armo
 päle, Se nuhheltas ka armota, Ei pääse pörgust jälle;
 Sis enne surma kole süin, Et sul ei tulle pörgo piin,
 Kui Jummal kōhhut moistap.

12. Oh surma wasta walmista, Ja mötle: kui
 nüüd peäs Se armas Jummal tullesma Sel tunnil
 mulle wõras; Kas õnsaste saas koolma ma, Ja rah-
 hul ärrä minnema? Sis surm sul ellus tullep.

13. Kui Jummal sure auroga Sel wiimisel päi-
 wal tullep, Sis saat sa tairwan elläma, Et surm sis
 ärrä lõppep. Oh surma wasta walmista, Et lõppes
 sinno häddä ka: Ja wiimise päle mötle.

Mattuse Paulo.

249. Nun last uns den Leib begraben. B. 2.

Nüüd kolu kehä mattame, Nink ussume kii kind-
 mäste, Et temmä tõisse näoga Saap wiimisel
 päiwäl tõssemä.

2. Muld temmä om nink nullas saap, Sest Jums-
 mal

mal jälle ärrätap, Kui Kristus omma pashuna
Saap lastma tullen ajada.

3. Heng Jummalan sis elläp sääl, Kui tedda sel-
gest armust tääl Om Jesus omma werrega Meist pattust
wötau pohhast.

4. Kif temmä murre, waiw nink piin, Om önsalt
otsa sanu siin; Ke Jesu koormat kandnu tääl, Nink
elläp ussun koolden weel.

5. Heng elläp täi ilmwaiwata, Se kexhä maggap
rahhoga, Saap selges ärräselletus, Nink wiimfel
päiwäl rõmustus.

6. Sin uskiil om waiw elläda, Ent sääl saap rõdm
neil ollema, Kun löpma saap kif neide waiw, Nink
nemmä paistwa kui se päiw.

7. Las redda nüüd siin maggaba, Nink lääkem
koddoo holega, Et walmis saassem noppeste, Surm
tullep meile sigille.

8. Meid amwitago Jesus Krist, Ke pörgust meid
nink Kurratist, Om päätau omma Werrega. Täi
olgo Tenno üsirda. Amen.

250. O wie selig seydt ihr doch ihr.

Oh! kui önsa omma pühhä taiwan, Kumma wai-
wast wallal sanu surman; Nemmä päänu
ärrä, Kui meid wangin peäp ilma käärrä.

2. Jim ei olle muud kui wangi-kodda, Kun om
peljo, hirmo, waino, södda; Mes siin om tuita, Se
om murre, kurbastus, ja wigga.

3. Ent ei olle taiwan sedda waiwa, Sääl woit
julgest, rõmun, rahhul saista, Kui saat sa sinna, Ei
so rõdm sääl wähhambas woi minna.

4. Kristus pühhip neide filmä ärrä, Ke siin
kfen nannu ilma käärrä, Sääl sinno kōrwa ikkes
engli rõmo-laulo kuulwa.

5. Kūl

5. Kūl hāäl meel tahhas ärräjouda, Kūi mo Jummal wōrtas taiwa nouda. Kes tahhas jäädä, Sūā lma, Kun om häddä nättä.

6. Oh! sis armas Jesus meile tōtta Nink meid kurbust ilmast dñsast wōtta; Kes siin woip jäädä, Kūi om parremb asse taiwan tedä.

251. Laul om mahha jānu.

Joggawetsest Ellust.

252. Wie schön ist unsers Königs Braut.

Kūi illus Jesu mōrsja om, Se taiwa liin Zerusalem, Kūi teddä enne kaurwest näet, Mes olnes weel, Kūi mannu saat! hā meil, so näeme, sul ianname; Oh dñnis, ke saap ütškōrd sinnāke.

2. Ta om kui mōrsja ehhitet, Nink ommal mehjel walmistet. Se illoga saap temmä sis Säält tullemä, kui arw om täüs: Sis saap se taiwas wasttes, nink se ma, Lood, asfi pääsep ommast waiwast ka.

3. Me näe jo waimun ette siin, Mes illus kurbust om se liin, Kun Jummal inimiste man Om esfi heldest ellāman: Kūi nemmä temmä omma rahwas ten, Nink Jummal esfi neide Jummal om.

4. Ei kuulda eanāmb ikmist sääl, Ei kurbusse nink muurre hāäl: Mes wanna ilma perrält om, Om kohhalt otsan, jallul maan. Ke istup järje pääl, se kurbust: Oh kaege! mo waim lik wasttes teep.

5. Jo tettas wona mōrsja tääl Se tarbis wasttes ilma pääl; Et sääl saas kirtus Jummalal, Nink ommendus sel kunnigal. O kallis liin, kui paistwa om so rōdm! Kūl sul hāäd hulka rōddanikke om.

6. Se

6. Se wanna päiw ei paista sääl, Om tõine wal-
gus sääl kui tääl: Sest Jummalala suur auwustus,
Nink Woon om neide walgustus. Sen walgen käu-
wa õnna paggana, Sest sawa ossa ka ne kunninga.

7. Om selgest kullast tettu liin, Nink mes sääl näe-
tas ulitsin, Om puhhas läbbi paistwa klaas, Kui
temmä päle kaetas. Se lina Kerk om Jofand nink
se Woon, Se pöigmees kerkus kül sel mõrsjal om.

8. So kullast lina terwita, Kel perlist omma wä-
räja. Oh tõsta müri kõrgete, Et nättä saas so paista
minne. Ma näe so kül, ei katta sinno õ, Oh olles
ma so sissen esst jo.

9. So müri pohja paistwa tõöst Meist kallist kiro-
wist illuast, Suur om kül Engli auwustus, Kumb
wärräide pääl ka näüs. Ei sinna sa joht wõtsja,
rojane, Ehk wärräja kül saistwa wallale.

10. Mo terwe süddä rõõmsas lät, Et ma ka olle
kirjotet Se Wona ello ramatun, Sääl ärrawallitui-
de man. Ma taggane kif pattu pürretust, Et mul
saas Jesu mõrsja ossaust.

11. Mo usk se läbbi wä:ap tõöst Kif ilma wanna
tühhiust, Nink odap wastse lina pääl, Ja selgid wast-
sid asju sääl: Ma perrända kif Wona werrega, Se
om se woinus, kumba himmusta.

12. Oh ärge immetellege, Et minna ma pääl muud
ei te: Ei karsi mõrsja kunnete, Mig lät tall ehten en-
nege; Sest kel om saja päle walmistust, Se põllep
kif muud ilma tühhiust.

13. Kui mo weel ümbrekääntas sis, Mi et jä latse
saarnates; Kül jääp Jerusalem mul sis, Sest särät-
sid sääl tahhetas. Ma tulle ütškõrd alla temmäga,
Nink es mul sis suur auro sa olema?

14. Kik wanna löppi ärrä nüüd, Ma tunne wast-
fest waimo tööd. Mo Boon, oh terre tullemast,
Mo Pöignees rühhi üllerwäst! Auro kittus tenno
löpmata, Nink iggawest Halleluja.

253. Die Zeit ist nunmehr nah. Wiis 9.

Se aig om liggi tööst, Sa tullet Jesus Krist, Et
woi sa kauges jäädä, Ne tähhe andwa tedä. Me
filmä omma nännu, Mes sinna ollet tennu.

2. Mes sis mul tettä tääl? Ma loda iis se pääl,
Mes sinna ütlet mulle; Et tahhat kutsu jälle Mo
ihho minno hawwast, Nink pästä kigest waiwast.

3. Oh Jesus, kuis ni hä Mo järg saap ollema?
Kui sa mo hõlma wõttat, Nink tairwa häga södat,
Sis kui mul ma poolt sinnä So mannu tairwa
minnä.

4. Kui maggus saap so hääl Mul ollema sis sääl,
Kui sinno armas süddä Mul selgede saap tedä, Kui
minna nink mo welle Sääl tunneme so mele.

5. Kas ma ka rõmo eest Sääl jowwas filmä weest
Hend keeldä, kui so armo Sa nättä nink so rõmo?
Eh! woisse, ülle pöske Kõl pissara sis jooske.

6. Mes kaunist walgustust, Mes armsat rõmustust
Woip mul so Paige sata, Kui so sa eesmält nättä,
Kõl ma sis immetelle So armsat, heldet mele.

7. So filmä nink so su, So ihho hawatu, Kumb
fiin mo kindmä lotus, Saap mul sääl nättä antus;
Neid hawu sa ma putma, Suud anden, umbre
wõtma.

8. Sa eijät utsindä, Kui maggus nink kui hä So
paradisi manna, Mes ette lasset panna. Mo meel
ei moista seddä, Ent siski ussup süddä.

9. Ent mes ma ussu nüüd, Se om ütõs tõrowa

piid, Nink wäráp töttest ärrä Kik rikka rahwa warra;
 Sest hukka lät Kik rikkus, Mo perrändus jääp ikkes.

10. Oh Jesand, kallimb hä, Kik werre pissara
 Mo sonin sawa liigima, Nink rõmo perräst tuikima,
 Kui läbbi taiwa usse Mo heldest lasset sisse.

11. Oh tulle, maitsa nüüd, Mo latselen, Kik hääd,
 Mes Esfale nink mulle, Kik anna minna sulle: Oh
 tulle, saat sa kutsma. Siin peät rõmun häitsma.

12. O waine ilm! mes om So rahha, Kuld nink
 rõdm Se taiwa rõmo wasta, Kumb kullaga ei
 masta; Kumb tallet pantu neile, Ke armsa Jesusfelle.

13. Sää! om se Engli ma, Kik õnsa henge ka;
 Sää! kulus armsid lauls, Ja rõmu-mängo hõlli. Ei
 olle rist sää! tedä, Ei surm, ei wallo nättä.

14. Ent olle waik mo keel, Mes mõtlet sa mo meel?
 Kas süwwiust woit nättä? Kas noudmata woit
 tutta? Se õn om arwamata, Nink ärräütlemata.

15. Ent so, mo kallis Hä, Ma peä jätmata,
 Nink mõtle ikk so päle, Sa kinkit taiwan mulle Weel
 ennämb, kui ma sõwwä, Kui arma, ehk kui püwwä.

16. Uig lät jo iggawes, Enne kui üllewäst Sa,
 Jesand, rühhit tulla, Ja täüdat himmo mulle,
 Oh et weel täämbä sünnis, Et sa mul talles
 õnes.

17. Ent õige aig om sul Käl tedä, anna mul, Et
 ma wois walmis olla, So mannu nida tulla, Et
 ikkes hõle kanna, Nink sõänd sulle anna.

18. Mo, Jesand, juhata So pühhä Waimoga,
 Kui sa sult rohket armo, Ei kohto-päiw te hirmo, Sis
 lõppep Kik mo wallo, Kui annat rõmo ello.

Põrgo Wallust.

254. Kommt her ihr Menschen Kinder. B. 24.

Oh! tulge inimisese, Oh! tulge wairwalisse, Ja pandke tähhele, Kui hiemus neide ello, Kui rasse neide wallo, Ke pattu eenmu julgeste.

2. Oh tulge! wõrkem sinnä Se wallo paika minnä Müüd enne mõttega; Oh kumigem häste seddä, Kui hiemus neide häddä, Et ärrä ei woi üteldä.

3. So süddä roga kutsup, Nälg iggäwes so litsup, Ei anta rasofest; Kii janno tulkep päle, Ei anta zilkä sulle, Kui tuld ninē tõrwa iggäwest.

4. Siin kalli reiwa katwa, Sääl mudda, porri marwa, Ei sa muud ehteke: Kii tuhhat tulle kirge Pä päle kofko lõwa, Jaät siiski ikkes allale.

5. Kus om so ello-maja? Kus woiit sa assend saia-ja? Kes annap sulle maad? Ei olle muud sääal tedä, Ei ka muud assend lõidä, Kui pimnie org ninē põrgohaud.

6. Siin ilman otsit aowo, Kui saat se tühja sawoo, Sis surestellet sa. Sääal kurrati so naarwa, Nink lairwa sinno ärrä, Sis om sul häbbi otsata.

7. Kes peäp aowystama? Kes kittust sulle toma Ni hiemsan wallun sääal? Sa ollet Jesust põlgnu, Nink teddä ärrä salgnu, Kui sinna ellit ilma pääl.

8. Siin wõrrat seddä littä, Nink omma aiga wita hä felttimeestega; Sääal muud ei olle lota, Ei ka muud feltsi ota, Kui lige põrguliseega.

9. Kumbes sa hulla saatnu, Et põrgo pole tõtnu Siin ütten sinnoza; Ne sinno ärrä sundwa, Ja hiem-
sast ärräwandwa, Nink heikwa häddä lõpmata.

10. Ke jogi mannu tükwa, Siin õ ninē päiwä lakwa, Ja praswa, taplewa; Ne tõine tõist sääal

peswa, Nink hammastega kiskwa, Kui penni üt
töist purrewa.

11. Ke ilma lusti kicwa, Ja rdmo-ello püüdwa
Siin pattu reggeman: Ne istwa suren waiwan, Ja
pallawan nink kilmän, Ei olle lusti elläden.

12. Käl wahhest mönni wallo, Ja waiwalinne
ello Siin pinap innimist: Käl többi ärräkurnap, Lu
fonti ärrä murray, Teep rammotumas waiwalist:

13. Ent mes saap pörgun sama, Kun peap koggot
tama Kik suggust willitsust, Kui ütten hopin sulle, Ja
hulkan tullep päle Hiem, häddä, wallo, jälledus?

14. So silmä ikwa päle, Nink pöski möda alla
Jooskwa ne pissara; Ent sa näes kigel meel, Et sul
es olles eäl Siin ilman filmi olnu ka.

15. Siin om neil kōrwul himmo Jks kuuida tuhja
rdmo, Ja jutto ajamist. Sääp pörgun muud ei
kulu, Kui kurratide laulu, Ja hirmsat töökimist,
hundamist.

16. So hirmus pattu kehä Jaap ni kui reip sääl
mahha, Nink haisup kurraste, Kik mörru kurri maggo
Sääp tullep ütte kōkko, Nink waiwap sinno hirmsaste.

17. Käl kurrati so kiskwa, Ja paikast töise wiikwa,
Käl tulli kōrwetap; So soni, luid nink lihha Se
kurja waimo wihha, Kik üttest ärrä wennitap.

18. Mo, mäe, kinnikatke, Ja, kengo, allamatke,
So su sääl tännitap. Onnis, ke seddä tunnep, Nink
häste meelde pannep, Ja aigsast ello parrandap.

Homnungutse Paulo.

255. Daß du mich diese finstre Nacht. B. 2.

Et möda lärs se pimme ö, Om Jummal, sinno
armo tö. Päiw paistap meile selgede, Nink
toop meil omma walguße.

2. Sest tahha minna tennäda Mo Jummalat
 müüd römoga, Ke minno kaitstu pimmen häst, Nink
 hoidnu kige kurja eest.

3. Ea lass me rahhun maggada, Et surra es wot
 mo koleta; Et kurrat kahjo mul es te, Nink tulli,
 piene me es lö.

4. Sest, Jesand, sinno tennä ma, Nink palle,
 hoija täämbä ka, Mo ihho, henge paimenda, Nink
 kigest kurjast awwita.

5. Et ma mo asja tallita, Et eggänees woip kitta-
 da. Mo töle anna figgidust. Nink se man ka hääd
 terwustust.

6. Oh! Jesand, minno mannu jä, Et minna
 kahjo müüd ei sa. Heng', ihho, nink kii latsseest, Neid
 hoija kige kurja eest.

7. Mo maija nink mo wiija ka, Sa, Jesand,
 essi önnista. Las mulle önnes tulla se, Mes mötle,
 te ehk köunele.

8. Las ikkes sündi Awrus sul, Nink perräst hääs
 nink önnes mul, Kii mes ma te nink tallita, Se päle,
 Amen, ütle ma.

256. Gott des Himmels und der Erden. W. 6.

Jummal taiwa nink ma toja, Jsa, Poig nink
 pühhä Wain, Sinna ö nink päiwa toja, Sult
 om päiw, ku nink kii loom, Sa kii omma wäega
 jowwat essi tallita.

2. Jummal, minna tennä sinno, Et sel hirmsat
 ösel sa Ollet heldest hoidnu minno, Et ma jaije kahjo-
 ta, Nink et tigge wainlanne Kurja mulle sin es te.

3. Lasse mult ka mödda minnä Müüd se kurri pattu
 ö, Jesand Jesus, iättä sinna! Mul so raigi wallale;
 Sää! ma ikkes neuwo sa Önnie pattu listoda.

4. Anna, et ma sinno pole Känä liik mo mõttid nüüd, Henge eest ka kanna hoiu; Et mul andis saap mo süüd, Kui sa omma koftoga Jlnia tullet sundina.

5. Omma sõnna perrä känä Sinna eesti minno teed, Tulle mulle appi tämbä, Sulle aarvus tetta tödd. Kui sa mo ei aarwita, Sis mo tö om asiata.

6. Jhho, henge ma sul anna, Sinno perrält olgo liik, Rige eest hoold ikkes kanna, Olie mulle armolik. Sa mul ollet kinni paas, Hä, kui so päääl todetas.

7. Sinno engel abbis tulgo, Kurratit mult ajama, Hädda mulle ärrä olgo; Las so hool mo paimenda, Ke ka minno wimäte ülles sadas taiwatre.

257. Du heilige Dreyfaltigkeit. Wiis. 2.

Rohmannus Jummal üllewän, Sa Eesa, Poig nink pühhä Waim! Oh tulle eesti minnule Sel päiwäl abbis heldeste.

2. Oh hoiija ihho, hengekest Sel päiwäl fige kurja eest, Et kurrat kahjo mul ei te, Nink häüs ja narus ma ei lä.

3. Se Eesa arm mo kaego, Se Poja helbus saarko mo: Se pühhä Waimo walguustus Mo hengest saarko pimmedust.

4. Mo Loja saisa minno pool, Mo Lunnastaja kanna hoold; O rõmustaja ehkita Mo heldest omma andega.

5. Oh Jesand, minno õnnista, Oh Jesand, minno walgusta, Oh Jesand, tõsta minno päääl So Palget, anna rahho mul.

258. Des Morgens wenn ich früh aufsteh. W. 2.

Rui tõsse ülles hommungult, Nink maggama lä öddangult, Mo silmä so päte kaewa, Sul, Jhesus Krist, hend anna ma.

2. So pühhä wiije raigi wäen Wo! minna olla rahho kääen, Mo ihho, henge, aawoga; Mo rõõm so werri ütfindä.

3. Sest, o Krist, ristri kanno päääl So werri listut pattu säääl. Ma walwa, Eh! lä maggama Mo wan sa ollet armoga.

4. So engli omma minno pool, Ei olle kurratist mul hool. Kun olle ma, säääl ollet man, Sult tulley kii mo rist nink õn.

5. Ma ellä, eh! ma kole tääl, Sis olle ma so omma weel; Ma anna henge sinnele, Wi seddä taiwa õnsaste.

259. Ich dank dir lieber Herr. Wis. 3.

Ma tennä, Jesand, sinno Nüüd ligest süddämeest, Et sa sel õsel minno, Ni hoidsit kurja eest. Sel õsel minna olli Siin häädän hiimsaste, Ent Jesand essi tulli Mul abbis armsaste.

2. Sest tahhas siin nink taiwan Ma sinno tennäda; Sa tahhas, Jesand, waiwan Ka täämbä aawita. Ma seddä sinnuist palle, Se om ka sinno meel, Et minna wagga olle, Mo tahtmist murra tääl.

3. Et ma ei essi ärrä Se dige te-raa pääält, Nink kurrat mulle käärä Ei tõsta siit eh! säääl. Ma palle, armo läbbi Mo sõänd walmista, Nink sinno pühhä abbi Se tarbis lähhäta.

4. Las minno lotust panna So päle, Jesus Krist, Mo pattu andis anna, Nink päästa kurratist. Sa ei fa mulle keelma, Mes tootat mul nüüd, Sest sinno surm saap neelma Mo pattu nink mo Süüd.

5. Sesuggust lotust anna, Kumb ligumata jääp. Sel anna armo näüta, Ke mulle kurja teep, Et hääd woi tälle tetta, Ei otsi kaswu tääl, Ent armassa ni teddä, Kui tahhap sinno meel.

6. So

6. So sõnna las mo oesi Se kurgia ilma päääl, So sullases hend' kutsu, Ei pelgä kurgia weel, Kumb käända wois mo ärrä So selgest töttest süst, Mo ärrä järko perrä Siin ilman, Jesus Krist.

7. Eas sevdä päiwä löppe Muul, sures auwus sul, Et essima ei oppu, Ent finni usf jääs mul. Mo hoida, wotta ette, Minf wiija nurme päääl, Mes sa mul an nat kätte, So hosen olgo weel.

8. Ma sinno siin ninf muujal, Sig' hä eest litra häst, Mes olle eggal ajal Ma sanu sinno kääst. So ihhoga mo södat, Kif hääd teet sinna mul, So wer rega mo jodat, Sest olgo tenno sul.

9. Kif auw om sinnul töggest, Minf jääp ifs otfa ta. Se sundus om sul järgest, So õn meil tulgo ka. So armoga mul tötä, Kui surm om minno pool, Et usfu mõka wotta, Kumb rikkup kurgia Noolt.

260. Ich danke dir Herr Gott in deinem.

Ma tennä sinno, taiwa ninf ma Eoja, Lääbbi Jesum Kristum sinno arma Eoja, Et sa sel õsel min no ollet hoidnu, Et oht ninf hädda mo ei olle löidnu. Ma walle, sinna tahhas minno täämbä Kif pattu sü ninf kahjo eest ka hoida.

2. Sest minna anna kif so kätte, Jummal, Mo ihho, henge, minna waine rummel. So engel jägo mulle kigen waiwan, Minf olgo minno man siin ninf ka taiwan, Et kurrat, ke mul kahjo tahhap tetta, Uteke wäkke ülle mo ei wotta.

3. Meil leiba, rahho armust tahhas anda, Minf sinno nimme ausalikkust kanda. Meist käänä wõbbe ninf suurt hädda ärrä; So pühhä waim meid ärrä järko perrä. Eas kawwen me mant kallist aiga olla, Minf õnsusfes kif asja melle tulla.

[4. Oh!

4. Oh! Joesand Jummal, kaitse armoliikkult Riik,
 Jumma tahtwa ellä rahholiikkult. Ent minno tutroid,
 Jumma armsa mulle, Meid, armust hoida, anna
 minna sulle, Meid päästa, Joesand, figest kurjast sel-
 best, Nink anna neile omma rahho heldest.

5. Riik kurbil, haigil, wangille nink waisil, Ke
 oppiheikwa häddan, mehhiil, naisil, Sa näüda rõmo
 neile neide waiwan, Nink päästa wiimselt figest kurjast
 taiwan. Riik pattast waisi armo sissen kanna, Nink
 figil õnsalikko surma anna.

261. Ich dank dir schon durch deinen. B. 38.

Ma tennä so, et ollet mo, O Jummal, armust
 hoidnu: Sel pimmet dõl, et minno weel Se päiw
 om terwe lõidnu.

2. Sel õsel mul suur häddä kũl Sääp pimmedus-
 sen olli, Rui kurri tõ, nink päle se Riik pat mo päle tulli.

3. Ma palle fest so süddämest, Oh! anna andis
 mulle Mo rässe süüd, mes minna nüüd, Nink enne
 patnu sulle.

4. Sel päiwäl ka mo paimenda, Las! mo so abbi
 nättä, Et ei woi ni Riik kurrati Mul minki kahjo tetta.

5. Mo juhata so Waimoga Hend pattu eest
 siin hoida, Et päiw nink õ wois minno tõ So Mele
 perräst lõida.

6. Mo heng nink meel, mo ihho weel, Riik sinno
 hoolde wõtta, Nink tahhas kaan sel päiwäl maan
 Mul, Jesus, abbis tõtta.

7. Et minno pääp se kurrat tääp Es woissi woimust
 lõida, Rui Jummal hool om minno pool, Sis
 woip se mo kũl hoida.

8. Om tedä kũl jo ammo mul, Mu abbi tühhi
 olnu; Mo mannu jä so abbiga, Sa ollet abbis tulnu.

9. Sel olgo auro, kel om suur nouuo, Sel Jesal
nink sel Pojal, Nink Jummalal sel Trööstijal
Sel ma nink taiwa Pojal.

262. Aus meines Herzens Grunde. W. 50.

Mo söäst, arinas Jummal, Ma anna tenno sul
Näüd hummungu: sel tunnil, Nink kunni Ell
mul: O Jummal ütewän, So luttusfes nink aurous,
Nink mulle önsas nouuus, So Poja Jesu een.

2. Et ma so armo maitsnu Näüd äsjä ösel häst
Kui ollet sa mo kaitssnu Ni mitto kahjo eest; So pattey
minno hääl, Sa tahhas andis anda, Ei mitte
wihha kanda Mo suri pattu paäl.

3. Sa tahhas heldest arinust Mo heida t'ämbä
kaan, Et kurrat ei woi pörgust Mul kahjo tetta maan.
Oh! päetra waisusfest, Nink hoija wangist, söddast,
Ka wee nink tulle häddast, Nink äkki surma eest.

4. So hoolde, warra, üda, Mo ihho, hengega
Mo wannambid, nink wiija, Mo auro nink ello
ka Ma anna, Jesand, sul, Ka minno sugguroösa,
Se man tük misno ossa, Mes ollet andnu mul.

5. So englit lasse olla Jks kaitssjas minnule, Nink
häddän appi tulla, Et kurrat middake Wois kahjo
rettä mul, Ei ihho, henge wöitta, ei ka mo kurjast
petta, Ehk temmä kiusap käl.

6. Ma lasse Jummalat tetta, Mes temmä essi
tahh'p, Käl häste temmal nättä Mo tö nink assi saap.
Nink mes mul tarwis weel. Ma känä temmä pole,
Hend' anna temmä hoolde, Kui tunney, tekko pääl.

7. Se pääl ma tahha julgest Näüd Amen üttel
da, Ei Jummal lä mo källest, Sis olle pehota.
Ma künira mo kät, Mo tödd ma wöitta ette, Kumb
tulley minno lätre, Mul Jummal andko hääd.

263. Wach

263. Wach auf mein Herz und singe. W. 26.

Mo süddá walwa jálle, Nink anna tenno selle, Ke sulle öñne tonu, Kik asja háste tonu.

2. Kul minna pimmen olli, Sis kurrat páse tulli, Kaht minno árrá neelba, Ent Jummal se wõdt keelba.

3. Ja, Josa, kui ta trotsnu, Nink minno süwõdä wõtsnu, Sis olli ma so káen, Nink hojети so wáen.

4. Sa ütlit: lats, nüüd magga, Kik sa saat jáma wabba; Ma tahha armo heita, Nink sulle páiwá náita.

5. So sõnna sai nüüd kátte, Sest páiw om tulnu ette; Wáiw om mult árrá lánnu, Mo ollet wásises tennu.

6. Sest ohwreit püwõwát sinna, Siin kanna andet minna, Mo ohwer nink mo ande Om minno laul nink palwe.

7. Meid ei sa sinna laitma, Sest sa woit sõánd káija, Nink riját, et ei olle Mul muud, mes anda sulle.

8. Sa tahhas kórda wíjã So tööd, nink Englit saata, Ke mo se páiwá ülle Wois wõtta omma sulle.

9. Mo tö las tullus minná, Nink õnnista Kik sinna, Et algus há wois olla, Ka õnsalt oesa tulla.

10. Mul, Jõsand, seddã anna, Sul sõánd homes panna. So sõnna olgo mulle Koog, et ma taima tulle.

264. Jetzt leuchtet schon vom Himmels. W. 38.

Nüüd palstav taas Neil üllewást Se armas páiwá walgus, Nink tahhap ka, Et ussun ma Saas diges, puhtas, selges.

2. O üllemb há Ei kólba ma Joht hennesest háäd tetta: Mo árráta Nink kinnita, Et ussu ello náita.

3. So

3. So waimoga Mo juhata, Et lihha ärrawara,
Et noppede Ma otsma lä Se risti-ello perrä.

4. Oh allusta Nink löppeta Mo sissen ussu-ello,
Et auvus sul Ma ellä tääl, Nink tullus lähhemballe.

5. Oh kassu sa Mo hengest ka Kik esfirust nink kur-
just: Ja anna mul, Et minna sul Jks kaiba omma
nörlust.

6. So jowwoga Mo finnita, Et ma so armun
palla, Nink et ma tääl Ka armo weel Woi näuta
lähhemballe.

7. Weel päte se, Om minnule Ka waja findmäs
jäda So armo seen Nink ussu wäen, Et haljas puus
woi sada.

8. Sis anna nüüd Mul omma hääd, Et paljo
suggu kanna, Nink eggameest Ni orja tööst, Kui tah-
hap sinno sönnä.

9. Oh juhata Mo jalgu ka Se dige te-ra päte, Et
mahha jääs Kik kånatus, Nink ma ei esji jälle.

10. Oh Jofand ja! Mult telä sa Se risti rahwa
ello, Kun enne su Jlm ussuta Taht näuta omma ilio.

11. Waaspandminne Nink kawwal tö Om kurja
waimo pettus, Sest läbbi se Om mitmale Jo kahjo
sami tetus.

12. Kül temmä näep, Et pea saap Sel ilmal otsa
sama, Et temmä riik, Ne kurja kii Sääl pörgun
sawa jäma.

13. Sest pürowäp ta, Wäärussuga, Nink kurja
ello läbbi, Sel ilmale Ja uskijle weel tetta wiimset
häbbi.

14. Oh, armas! heng, Ei olle mäng, Oh walwa,
puhka, palle, Kik kawwalust, Kumb kurratisti Saap
ette pantus, j pölle. j

15. Oh

15. Oh armasta J'is ütfindä Se puhta sömma teggo, Käl sinnule Saap otsani Neist sakramentist wägge.

16. Oh toeta Mo ussun ka, Mo Jummal, kui mul häddä, Et armun ma Sul kindmäs jä, Nink sa so taiwan nättä.

265. Wie schön leuchtet der Morgenst. W. 23.

Nüüd paistap meile illusast Se hao täht saält ülles wäst, S lännu möda jälle; Kik lodu ette tullewa, Nink wõtwa wasta rõmoga Se kauni walge illo; Mes om liigman Eulen eäl, Orrun, mäel, Lau-lap päle Tenno-laulo Jummalalle.

2. Mo süddä! nõsse ülles ka, Nink nalka wirgast laulama, Wi fittust Jummalalle! Sest sinna, Jesand, ollet se, Ke wäart ona wõtta hennele Auro, Fittust, tenno, laulo. Rõmu-Laulu Sünnis sulle, Jesuselle Uesinaste Rigen paigan laulda häste.

3. Ma maggasi so sinu al, Es rija joht, mes häddä mul Sel õsel püti tettä: Se kurja waimo karowalus, Surm, pörgo-haud nink hukatus Ots ihho, henge pettä: Ei ka Minna Ennamb olles Eulmu ülles, Kui so kassi Mo es olles kaitstu essi.

4. Sa, Jesus, minno alnus õn, Mo henge rõõm mo kurbusen, Sa pästsit heldest minno; Sa kaitste minno kahjo eest, Nink saatsit warjo üllewäst, Sest olgo sulle tenno. Mo meel, Mo keel Ritko sinno, Laulgo tenno, Kik mo ello Andko sulle tenno-laulo.

5. Mo Jesand, maggus henge paas, Eas omma armo wärret taas Mul täambä wallal jäija; Mo warri nink mo kinni liin, Oh kaitsa, kui mo: kurri waim Säält tahhap wälja aija: Tulle Mulle Eesi abbis, Nink te häbbis Kurja waimo, Temmä wätle, temmä nouwo.

6. Oh kalda eesi üllewäst Mo päle wälja õnnistust,
 Te wastises minno waino. Mo saatko sinno pühhä
 Wain, Et ammetin, mes kõhhus om, Mul tallita
 om rõmo. Anna, Sinna Joudo mulle, Et ma sulle
 Nurous enne Ma päääl ellä, ma päääl kõnni.

7. Mo hõija õnnetusse eest, Ehk anna mulle kans
 natust, Kui risti tuul mul puhhup; Oh hämmeta
 nin! kostota Mo sõänd omma kasteega, Kui murre
 poud mul johhup: Senni, Runni Yerräst waiwa
 Ma sa tawä, Kun ei olle Waiwa, enge rõmo-ello.

8. Ent senni targa minno meel, Nin! laula rõõm-
 fast risti al, Sest tawäas arwas sulle, Oh keldä mur-
 ret sõänest, Sest ma päääl johhup õnnetus! Ka fige
 armsambille. Selle Olle Ustun kinni, Meil saap
 õnne, Rõmo-lähte Tõisen üman jälle kätte.

266. O Jesu süsset Licht. Wiis. 5.

O Jesu, walgustus! O om nüüd möda lännu,
 So armo paisus om Mul jälle walgust tennu:
 Mo ihho nin! mo meel Om unnest wirgonu, Nin!
 om nüüd himmoga So perrä täüdetu.

2. Sa tahhat andid mult, Mes om mul waisel
 anda? Oh ärrä põlgo mo, Ma tahha hõle kanda
 Et ihho, heng nin! wain Bois jäda sinnule, Sel
 päiwal ohweis ka, Ja andes ütsündä.

3. Oh kae, Jummal, siin, Siin tulley heng so
 ette, So omma olgo se, So mörstias reddä wõtta:
 Siin om ka minno wain, Oh wõtta hennele, Ja
 selleta sa hend Se sissen digede.

4. Siin olgo ihho ka Sul lerkus antu jälle, Ja
 hõnes iggäwes. O fige armsamb ello! Mo sissen
 ellä sa, Mo ütfind liguta, Sis om heng, ihho, wain
 üts sanu sinnõga.

5. Ma

5. Ma panni ihhule Nüüd jälle reivid sälgä; Dh omma armoga nüüd ehhita mo henge: Mo ussu ehte om So digus ütfindä, Se om se auroo särk, Kumb kigil uskijil hä.

6. Las tarkust, armo mul, O Jesus, ehtes olla, Las puhtust, kannatust Mo päle waimust tulla; Ent fige üllemb särk Se olgo maddalus, Sis om mul ehtet kül, Ja taima illosust.

7. Se olgo, Jesus; mul Jks täambä minno meslen: Et sinna ni kui tuul Mo ümbre ninē mo külle: Et kil mo tō ninē waim, Mo süddä, heng ninē waim So kittäo digede, Ja eggäl tunnil maan.

8. Dh Jesus õnnista Mo mõttid, sõnnu, tekku, Mo saatko ütfindä So pühhä Wainno wäggi, Et ma kil tallita So nimme kittusses, Ninē sinno ommandus Ja iks ninē iggawes.

267. O heilig, heilig, heilig Wesen. Wiis. 4.

O pühhä, pühhä, pühhä Jummal, Sa Eesa Poig ninē pühhä Waim! So orri olle minna rummal, Sa ollet minno Esaken: Siin to ma laste lohhet sul, Et päiwä walgust näütat mul.

2. Sa ollet äsja õsel hoidnu Mo sinno, armo-forejusen; Ei olle kahjo minno putnu, Ma tõsse ülles terwussen: Kui kallis sinno heldus om, Kumb nõrku inimiste man!

3. Se rõõkwa louw, se henge piüdjia Es futta kahjo tettä mul: Dh olle täambä ka mo hoidja, Ninē ärräjätko minno tääl: Ei sa mul muhast rõmustust, Kui sinno armo-leppingust.

4. Ma orsi näüd, so sõnna perrä, So armsa palge õnnistust: Ja minno joud ninē ello wärre, Kumb ei sa murtus pörgo-wäest. Kül lät sis narus waintanne, Ei sünni kahjo minnule.

5. Dh

Kiesi lat

5. Oh ärräjätto ilmal lubba, Mo Jesu armust lahuta, Se ilm om ni täüs pattu roppo, Ei wässi minno essita. Mul ärrä olgo tedä joht Pat, ahnus, kōrkus, surma-roht.

6. Ent, sest et ma weel tunne lihha, (Kes tenmäst kōhhalt päästap mo?) Sis koleta mo surina-ihho, Kik pattu, kumb mo wanginu. Oh finnitä mo usku ni, Et wabbaust sa hengele.

7. Se usk, kumb Jesu sisse tükkip, Nink tenmäga hend' ühhendäp, Kumb Jesu möttö waiwa kaep, Nink tenmä puhhast ellämist: Se toop mul hukatusse eest Sääl armo palka Jummalast.

8. Ni koletap sis ilma wäkke Usk Jesuga, Kumb taiwalik: Mes Jesus möttel, kōnnel, teggi, Se om sis ussu perrält kik: Ke Jesu illo tunnep ni, Sel haisep kik iim kurtaste.

9. Las minno ussu tekku tetta: Arm, lotus, tōtte, maddalus, Hä wiefus tō man olgo nättä; Wainlaste wasta kannatus. Las puhust olla ihhule: Las hääd mo tetta waistille.

10. So söana minno söänd läütto, Et ma so taht mist armatse: So Wain mo kaimo manni saatto, Kust wälja keep so tundminne, Ta olgo iks mo oppesja, Ja palwe pole ajaja.

11. Mo tō, mo kōnne nink mo mötte So jowrust, Jesand, sündto tōöst, Mes mul mo annetin om tetta, Se tarwis anna siggidust, Et sinno een nink sinnoga, O Jummal, ma kik tallita.

12. Ent fige asja eest sis sada So armo latsel kinnitust, Et minna walgussen weerd wōtta, Nink ei sa ennämb pettetus: Sa ollet suremb, kangeb ka, Kui kik mo wastapanneja.

268

13. Sis õnnista mo nüüd nink hoija, O Jesand, õnnistusse-laiw! So armoga mo sõänd woija, So palge paiskko mul kui päim, Mo päle tõsta palget sis, So rahho jägo iggäwes.

268. Auf, auf mein Herz zu Gott dich. W. 15.

Oh ülles, ülles minno meel! Nink lahjäne nüüd Jummalal, Seit õ om möda jälle: Ent õise kui se ihho nüüd Om üllesan, Teep omma tõõd, Ni tousse heng, ning palle.

2. Oh näie, määrne ussindus Ka lodu asju man nüüd näis Se loja wälke kirtä: Kie ma nink temmä elläja Se loja auwo kirtäwa, Ja otswa sures tetta.

3. Mes sa, mo süddä! ütfindä Sis nida tabhat laiskeda, Nink kirtust mahha jättä? Oh ärrä olgo rummalamb kui tõpra, Ke sa ilusamb kui kie, mes ma pääl nättä.

4. Nüüd, Jesand, se om sinno tõ, Et päiwä läbbi ilmale Saap walgus nink ka lämmi: Oh lasse omma tarkust ka Mul hengen paista, walgusta Mo sõand, kumb om pime.

5. Ne lillikesse nink mu hain Saap kostotust nink ehtet maan Nüüd läbbi taiwa kaste. Oh kasta omma armoga Mo sõand, et ma haljenda Nink häitse ussun häste.

6. Ja, Jesand, minno awwita, Et seddä päiwä lõppeta So armja mele perrä: Kui ullep iggäwenne päiw, Et rõmus kääntas kie mo waiw, Et sis sa taiwa warra.

269. Erhebe dich, o meine Seele. W. 1.

Oh wirgu ülles, minno meel, Se pimmedus lät möhja, Se Jesand paistap Sionil, Päiw om jo

jo tainwan nättä: Oh tösse ülles maggamast, Et hääd
so sissen tallitas So Jummal, ke so walgus.

2. Kik peap walgen liguma, Tõ mannu rühkma
jälle: Zirk lautap warra walgen ka, Toop kirtust
Jummalalle: Ni peap waimo walgusfen Ka palget
käändma innimen Se pole, ke toop walgust.

3. Sis lätkem tõle rõõmsaste, Ja auvus Jum-
malalle: Ja näütkem nüüd, kui tousseme, Ka ülles
waimosello; Oh ärge olgem walge man Ka ürte tunni
lasketeman, Sest Jummal om me walgus.

4. Üts päiw lät möda tõisfega, Nink meije tõ jöap
perrä. Oh armas Jummal arwita, Et pettus meid
ei wärä. Oh anna tõ man ussindust, Ja armo,
wäkke, figgidust, Nink olle ussu walgus.

5. Sa näütat meile, māräst tööd Meil ussu-
te pääl tettä, Sis tulle meile abbis nüüd, Las õnnistust
meid nättä. Et figel maal so kää tõ kääs eddesi, nink
ilmale Saas figen paigan walgust.

6. Ma palle, Jesand, walmista Meid omma mele
perrä, Et ma woi õigest prugida Se armo- aia warra;
Ni waimo latse pallega, Ke sinno wihha pelgäwa,
Kui sünnitap neid walgus.

7. Mo sissen ussu walgustus Üts wäe walgus
olgo: Mo ehte olgo maddalus, Arm fige ülle tulgo.
Üts tarkus maddalussest keep, Kumb suud nink sõänd
wallal teep, Ja hengele saap walgust.

8. O iggäwenne walgus jä Mul õige te pääl abbis,
So pallega mo rõnusta, Te tõsblikkus nink noppes,
Et rühken ma se lina lä, Kumb kullast tettu kauniste,
Kun iggäwenne walgus.

270. Der Tag vertreibt die finstre Nacht.

Päiw ajap ärtä rimmet ööd, Nüüd tousse rahwas,
tekke tööd, Nink kirk omma hoidjat. 2.

2. Kif engli laulwa ussinast, Me Jummalalle iggawest, Ke wallitsep kif asja.
  3. Me kikka töiste linduga Kif laulden tedda kitta-
wa, Ke södap neid nink kattap.
  4. Se tainas, merri nink ka ma Me Jummalat
kif tennawa, Nink tewa temmä tahmist.
  5. Ja kif, mes eäl lodu taäl, Kui woip, ni kitta-
ilma pääl, Me Jummalat nink lojat.
  6. Oh rahwas, kelle tarka meelt Om Jummal
andnu, suud nink keelt: Kuis ollet sa ni kange?
  7. Oh! mötle, et so Jummal so Om ommas pal-
ges lonu jo, Et sinna tedda tunnes.
  8. Nink armastas so süddämeest, Nink kitta-
suga iggawest, Et ellät temmä armust.
  9. Ja hääd sa ollet nännu kül, Mes temmä ikkes
tennu sul; Sest kitta tedda ikkes!
  10. Ka walwa, palle ussinast, So eko peä kassi-
nast, Nink olle ikkes walmis;
  11. Se aig om sinnul teedimata, Kui Jesus Krist
saap tullemata: Sest sinno kastas walwa.
  12. Sis ellä temmä lepmissen, Nink pelgä tedda
süddämen, Kig' hä eest kitta tedda,
  13. Nink ütle: Jesä iggawest, Ma tennä sinno
Eige eest, Mes mulle ollet tennu,
  14. So Noja Jesu nimmega. Kui tainan tedda
kittawa Kif pühhä engli ikkes:
  15. Oh! anna, et ma nida ka Bois sinno nimme
aunusta, Mi maan, kui tainan. Amen.
271. Für deinen Thron tret ich hiermit W. 2.
So troni ette astu ma, O Jummal, maddalusse-
ga, Ma palle: ärrä pölgo mo, Ehf ma kül passjo
esfinu.

2. Sa ollet, Jummal Eesa! mo So palge perrä lonu jo. So sissen ellä, liga ma, Ma lääs jo hukka sinnota.

3. Sa ollet immettaolist Mo saggest päästnu häddä seest, Kui ello madel surmaga, Nink surm jo piddi wäräma.

4. Meeld, moistust sai ma sinno käest Sa annat ello tarwistust, Nink ka mönd wagga söpra weel, Ke mul lät abbis häddän tääl.

5. O Jummal Poig, sa ollet mo So werrega lunnastanu Nink sädust täitnu minno eest, Et Eesa wiha löpnu tööst.

6. Kui pat nink kurrat hirmoga Mo söänd hukka panna, Sis ollet sinna Eesa man Mo wahhemees, nink minno ön.

7. Sa ollet mo Eestpalleja, Mo römustus, mo henge Pää: So kalli werre lunnastus Soop hengust mul nink önnistust.

8. O wäggero Jummal pühha Waim, So arm teep fik mo söämen! Mes hääd mo ellun eäle, Se om so perrält tötteste.

9. Et minna tunne Jummalat Kui Eesa, nink kui Esandat, Nink temmä söna armasta; Se tulley sinrust ütändä.

10. Et kiusatussen kindmäs jä, Nink saisa ristin, liigmata, Nink tunne römo söämen, Ja önsast wärä Poolmissen.

11. Seft ütse minna, Jummal, sul Nüüd tenno ka sel hommungul (öddangul) Se heldusse nink armo eest, Mes miand heng sai sinno käest.

12. Mo ülle wäha künita So armo kät sel päiwäl (ösel) ka: Se hoiel anna minna nüüd Mo ihho, henge nink mo hääd.

13. Oh

13. Oh awwita sis minno hääst, Et wagga olle söämeft, Et töisine nink permata, Ei filmi een waas panneja.

14. Mo pattu wölgä kistota, Nink kannata mo waisega: Oh läüda usku söämen, Nink kinnitta mo lotussen.

15. Mul kinki önsat otfa ka, Ja wiimsel päiwal ärräta, Et iggäwes sa nättä so: Amen, amen oh kule mo.

Öddangutse Laulo.

272. Mein Zeyland nimm mich ein zur Ruh.
 Wiis. 62.

Mo helde önnisteggija, Oh sada hengust mulle, Mo meeld nink mötrid waigista, Mo hääl nink paddi olle, Kun ma ilm waiwata Voi söga hengäda, Nink maitfa onnan söämen, Kui maggus om so armo-piim.

2. Mo kela kigist wainlaisist, Ke tötwa minno pole; So hamun anna hengämist, Kun kahjo mul ei olle, Säääl om mul warjo tööst, Ei johhu kawwalust. Kui sa mo wöttat hölmale, Käl ma sis rahho pöiwe näe.

3. Kui ülles wirgu, söda mo Kui jannone, sis joda: Mo Ellowörfst, ma palle so, Mul pimmen abbis töttä, Sis om mul tarwistust, So sissen önnistust. Sul sö, jo, walwa, magga ma, Sa ellät ifs mo sissen ka.

173. Ach mein Jesu sieh ich trete. W. 51.

Nätse, Jesus, minna tulle, Et päiw otfa minne-man, Nink ö päle tulleman, Sinno palge ette, palle;

palle: Tõmba sõänd, mõttid, meeld Henne pole ilma pääst.

2. Minno päiwä läwa möda Noppeste kui noles warb, Et ka neide pikkem arm Ni kui tõdõswa tuul om nättä, Ja kui wolas jõggi ka, Kumma pea kadduwa.

3. Ent, oh näts! minna waine Olle siski holetõ, Ei ma õ ninä päiwä so Ikkes otsi, Jesukenne; Mitto päiwä läpwa ni, Et ma kohhant unnine.

4. Mul om häbbi kül se ülle, Sest sa toidat, Kait-
sat mo õ ni päiwä heldest jo: Willes ma ei otsi jälle,
Et ma kawwalusteta Se eest so wõis tennäda.

5. Nüüd ma tulle sinno mannu, Henge sõbbes, palle so, Walgusta sa heldest mo, Et se päiw om möda lännu. Olle sa mo walgustus, Wa hengest pimmedust.

6. Algara mul ikkes meelde Sinne päiwä arwada, Lända sõänd armoga, Sis ei jowwa pat mo neelda; Kun sa päiw ninä walgustus, Sää ei rikku pimmedus.

7. Walwa, Kaitse minno häste, Kallis õnnisteg-
gijä, Sinna kange kãega, Las so armo mulle paista.
Anna, et ma walwa ka, Ehk kül uino maggama.

274. Walts Gott, mein Werk ich lasse. W. 3.

No renno Jummalalle! Mo tõ om otsan nüüd:
Päiw läts parhilla alla, Käsk mahha jättä tõdd.
Sis jättä ma nüüd mahha Mo tekku tõises luus;
Ent, Jummal, sul ma tahha Beel laulda melehääs.

2. Mo silmi, sõänd, kässi. O Jesus, Lesa
Poig! So pole tõsta häste, Nink ohwritse sul fik:
Sa ollet tõ man abbis Mul tulnu täãmbä kül, Nink
tennu kässi noppes, Ja jowdo andnu mul.

3. Sa ollet mulle andnu Hääd terwust, Linnitust;
Ma

Ma olle tõ man tundnu So armo siggidust: Sis piddi nüüd mo teggo Kõl kõrda minnema; Ke sinust ei sa wäkke, Ja tõ om asjanda.

4. Ma littä sinnno, Jummal, Nüüd kigest sõamest Sel õddangutset tunnil, Ja palle kigest wäest: Oh kule sinna heldest Mo waise pätroust nüüd, Nink lastwata iks selgest Mo sissen ussu tööd.

5. Mi kui sa ennemuste Jo ollet õddangul Hääd wihjalt näitnu tõeste Mi mitmal usklikkul, Ke lotiwa so päle, Sut sõänd anniwa: Mi saat sa weel iks meile Ka hääd süin teggema.

6. Kui Noa ommast laiwast Last wälja tuwikest, Käänd temmä jälle aufest, Tõi rahho kirjakest; Uts õli leht suun olli Täl tullen õddangult, Sest tuus sis Noa jälle, Et wihha lõpnu maast.

7. Kats englit lähhat Jummal Sel Eottit õddangul, Sis sai sel abbitumal Hä wäht sel rassel õöl: Me weiwa sis Ka teddä Säält wälja hommungul, et temmal es sa häddä Sest tulle wihmast sääl.

8. Mi om ka kirjast nättä: Elias se Proweet, Kui maad lits näsja häddä, Sai leiba kül nink wet: Me kaarna tälle tõiwa Iks leiba, lihha kül, Ja orjajis täl jäiwa Hommung, nink õddangul.

9. Mi saat sa, Isand, tõttest, Ka warra, ilma tääl, Iks andma ommast lättest, Mes ellun waja meil: Oh lähhata meil taiwast So englid orjajis, Meid pästma kigest waiwast, Ja keelma kurratist.

10. O armas Jummal, kule Sis meije pallemist, Me kihhellkunda kela Wee - tulle - kahjo eest. Nink sest et rahwas mässäp, Ja sõddap, taplep tääl, So latši essi pessäp, Sis sada rahho meil.

11. Sest et so sõnna polest, Ka weel suur pinnus,

du, Minä kurratide kolist Saap karrowal oppetus;
 Sis Jesus jä me mannu So pühä jonnaga, So
 sakramentist anna Meil wälke löpmata.

12. Sega ma mähha jätträ Mo tööd, mo asja
 ka, Minä idänest weel palle; Jesand te hengust sa,
 Seni kui hengus naktap, Kumb püssip iggäwes
 Kumb löpmata i's saissap, Amen, ni jündko sis.

275. Nun ruhen alle Wälder. Wiis 24.

Nüüd hengwa inimisse, Möts, töpra, linnoesse
 Kif ilm lät maggama, Oh rousse meel nink mötte
 Nüüd ülles loja ette, Ke naktap hengust jaggama.

2. Kus om se päiw nüüd jänu? Se om jo alla
 lännu, ö assemelle saap. Sis mingo: Sest mo wal-
 gus Om minno sissen, Jesus: Ke soänd häste
 walgustap.

3. Se päiw om joudnu möda; Se wasta tähhe
 paistwa, Sääl taima kullen hääst: Oh! wois ma wal-
 mis olla, Kui Jesus kutsup tulla Mo taima pol: ar-
 molist.

4. Se ihho tahhap mata, Minä reiwast ärräheita,
 Mes koolmist tähhendaw. Meil Jummal tahhap
 anda digusse rewid lända, Minäga meid Kristus
 ehhitap.

5. Se pä, ne jalla, Kässi Nüüd röömisa omma essi,
 Et tö mo löppenu. Sa röömisa sündä! taiman Ei
 ellä sinna waiwan, Ent ollet häddäst pästetu.

6. Nüüd pandkem lullimisse, Tö perrä, sängi
 sisse, Ja wötkem maggada: Käl jowway aig weel
 tulla, Et kästas walmis olla Sel ihhul mullan
 hengäda.

7. Mo silmä rasses läwa, Parhilla Finni jäwa, Kus
 jääp heng ihhoga? Meid sinno hoolde wötta, Mo mah-
 ha ärräjätta, Ent hoija Josa armoga. 8. So

8. So siivu alla wõtta, O Jesus häste katta, So armsat lastekest. Kui kurrat mo taht neelda, Sis lasse enali keelda, Nink hoida fige kahjo eest.

9. Ka teil, mo arma, olgo, Hä õ, nink ärrä tulgo Teil häddä, waiwa ka. Hääd und teil Jummal andko, Nink wote ümbre pandko Meid englid õsel walwama.

276. Christe der du bist Tag und Licht. W. 2.

S Kriste, päiw om sinno kâen, Ei pimnie püssi sinno een. Me sõänd sinna walgusta, Nink tõttehe meid juhhata.

2. Me palleme so, Jummal, weel, Oh! kaitsa meid sel pimmet õõl, Nink hoija fige häddä eest, O Isand, ommast surest wäest.

3. Meist rassedit und aja siit, Et kurrat ei te kahjo mit. Las lihha puhhas olla ka, Sis elläme käl holeta.

4. Kui silmä läwa maggama, Sis lasse sõänd walwada. Oh! kaitsa meid so läega, Nink pattu koormast awwita.

5. Sa risti-rahwa kaittaja, So abbi melle läh-häta, Nink päästa meid siit häddä kâest, So pühhä wijje raije wäest.

6. O Mõtle, rasse aja pääs, Nink fisen ihho wangin tääl. Me kurbu henge rõmusta, O Jesus Önnisteggija.

7. Aww olgo, Isal, Jummalal, Aww Pojal Önnisteggijal, Aww olgo pühhäl Waimul ka, Nink kittus ilma otsata.

277. Christ der du bist der helle Tag. W. 2.

S Kriste, päiw ke ollet sa, O so een ei woi püssida. Sa paistat meile Isast ka, Nink ollet walgae oppeja.

2. Oh!

2. Oh! armas Jeesand, kaitia weel Mo pörgo-
sinno eest sel döl; Las meid ka häste hengada, Nink
jāda ilma kahjota.

3. Kui sinna lāwa maggama, Sis lasse sōand
walwada, Meid awwita so kāega, Et pattu ei woi
saddada.

4. Me pallem Jeesand Jesus Krist, Meid hoija
häste kurratist, Ke pūwāp meije henge tāal, Et täl
ei sa joud meije pāäl.

5. Me ollem jo so Perrāndus, Mes saatnu om so
Kannarus. Se tulli sinno Eesa kāest, Ke meid kink
sulle igāwest.

6. Las sinno engli tulla ka Meid, sinno latsi, kait-
sama, Weil jāgo pūhhā walwaja, Ke kurratist meid
hoijawa

7. Sis maggame nüüd rahhoga, Sest sinno engli
walwawa. Sul, ainus Jummal, iggāwest, Uuro
kittus olgo süddāwest.

278. Die Nacht ist vor die Thür. Wiis. 5.

S om jo lāwwe een, Nink ajap ārrā walgust, Oh
tulle, Jesuken, So meije hengel selgust: So
man, o Jesuken, Om selge päiw nink rōdm.

2. Las omma arms - tuld Mo pimman hengen
paista; Oh lāuta minno meeld, Et ma woi ussun
saista: Mult aja pattu dōd, Kumb mo iks kurbas
teep.

3. Ma wōtti tūhjaga Kūl mitto päiwi wita, Sa
nāsit arwama, Nink kirjotit kēl ütte: Ma arwa essi
kūl, Et rase rōdg om mul.

4. Kui wahhest mo wōlg sdāl So man weel ülles
pantu, Sis ribu mahha weel, Las andis olla antu:
Sest sinno werri om Kik tassa tennu, maan.

5. Ma

5. Ma leppi sinoga Nüüd wastsest jälle tokko,
So sönnä armasta, Nink pattu orjust pakke. So
Waim mo aja lo, Hä pole saatko mo.

6. So nimmel laime ma Sis mahha wode päle,
Kül hommen kutsut sa Tõ mannu minno jälle; Mo
tullu otsit sa Jks õ nink päiwä ka.

7. Ma magga, walwa sa; Ma magga Jesu hõl-
man, Oh hoija sinna mo, Kui terrä, omman silmân.
Ja olle sinna sis Sel õõt mo wahhimees.

279. Der Tag ist hin, mein Jesu bey mir.

Päiw lõpnu om, Jä, armas Jesus, mulle, Mo
henge päiw! Et pattu õ ei tulle: Mo ussu-räht,
mo hengen tõsse sa, Uig om jo nüüd, mo, Jesand,
walgusta.

2. Ma laula sul, em Jummal, littust, tenno;
Sul olgo aww, et mo tõ tõrda lännu So nouwoga
ehl ma kül rummal weel: So nouw om hä, mes
järg mul eäl tääl.

3. Ent ütõ om weel, mes mul teep meele-halgust;
Ei olle mul weel ussun õiget-saistus; Sa riät kül,
õ rahhu-juurdeja, Et nõrkussest ma weel iks
kuminasta.

4. Sa tahhas sis mul, Jesand, andis anda:
Jlm, kurrat, pat Wõt minno sinnust kaända, Ma
kahlitse, nink tulle taggasi, Oh leppi sis, nink jä iks
minnule.

5. Uskiide Naas, mo hoidja nink mo Karius! So
kange mõõk Mul olgo rõnu warjus, Oh hoija mo so
sure wäega, Kui Pelial mo otsiy hukfuta.

6. Ei suigu sa, kui unni meil saap kätte, Oh aw-
wita mo unnen hääd ka tettä: O ello-päiw! mo hen-
ge, üllemb, rõõm, Jä minnule, et päiw nüüd lõpnu om.

280. Der Tag ist hin, mein Geist und Sinn.

Wiis. 25.

Päiw löpnu om, Mo heng nink waim Edist päiwä
hennel odap, Kumb meid pästap täwweste,
Wabbaust meil sadap.

2. Müüd om jo ö, Mo mannu jä, Mo Jesus,
kallis walgus: Nja pattu pinnmedust, Olle minne
selgus.

3. Se päiwlik, näts! Jo alla läts; O öige päiw-
lik, Jesus, Paista sinna löpmata Söämen mul
römmu.

4. Ku nakkap ka Jo tullesma, Nink paistap pim-
medussen; Oh et minna muudmata Olles wag-
gaussen.

5. Ne tähheke Ni kauniste Sel lojal auwus paist-
wa; Onsa, kumma üstörd sääl, Ni kui tähhe saiswa.

6. Mes ligumu Nink wässinu, Müüd hengap mag-
gufaste; Ze, et ma so sissen ka, Jesus, hengä häste.

7. Se waikkik ö Om unnel hä, Et eggäüts woip
mata: Lasse ilma mürrinat, Jesus, pea tada.

8. Ma tahha ka Müüd murreta Mo wode päte
heitä; Las mo söänd, Jesuken, Sinno sissen mata.

9. Oh walwa sa, Nink paimenda, Et önnetust ei
maitfa; Dnime Englid lähhätä, Ke mo wötwa kaitfa.

10. Kas päiw nink ö Saap peake Saad wahhet
mahha heitma? Sis, kui Kristus, Luwo - päiw
Hendä meil saap näütma.

11. Sääl üllewän, Kun otfa om Se lainamisse
saisus, Saitse wörra selgemb om Ku nink tähte paistus.

12. Ei ennämb sa Sääl kadduma Jerusalemi
walgus; Sest se woon om esfi sääl Eina päiw nink
selgus.

13. Halleluja!

13. Halleluja! Oh olles ma Sää!, kun hääd hölli
 Kuultas, Kun ilmijällejätmata Pühhä, pühhä
 laultas.

14. O Jesuken, Mo rööm nink ön! Oh walmista
 mo häste, Et ma sinno walgusfen Jggäwes sääl
 paista.

281. Der Tag hat sich geneiget. Wiis. 3.

Päiw öddangulle lännu, O tullemisse pää!, Sul,
 Jummal, olgo tenno, Et ollet hoidnu weel Lääbi
 issalikkö mele Me ihho, hengekest; Sa tahhas weel
 sel döлке Meid hoida kahjo est.

2. Ei olle, ei woi tulla Ma pää!, mes kindmäs
 jääp, Kui Jummal arm woip olla, Mu Ussi hukka
 läöp. Se päle minna loda, Ei jättä Jummal mo,
 Ma temmäst armo oda, Sest abbi om mul to.

3. Ma anna hendä tälle Siin kurjan ilmau weel;
 Sest mes om meije ello? Kui ull k wälja pää!, Kuub
 warra kaste ajal Jlofas karwast läöp, Nidetas mah-
 ha lajalt, Nink kuiwas pea jääp.

4. Oh! Jesand, andis anna Mo rasse pattu
 süüd, Nink issalikkult kanna; Ma palle armo nüüd.
 Sest kui sa tahhat nättä, Kui suur mo pattu foorni,
 Kus minna hendä jättä; Mo pal k om pörgo surm

5. So armolikkö palget, O Jesu, näü:a mul, Mo
 mösse pattust walges Nink las mo ellä sul. So
 Waimo mulle jättä, Ke minno oppetas, Et pattu es
 wois tettä, Ent armo perrändas.

6. Mo ihho, shenge, ello, Mo maija, auwa, hääd,
 Kik minna anna jälle So Jesa hoolde nüüd. So
 helde, wäggew kassi Mo hoitko, palle ma, Hääd
 surma anna essi, Mo waiwa lihhenda.

7. Mo hengest, armas Jummal, Ma anna tenno
 sul,

ful, Nüüd öddangutsel tunnil, Nink kuni ello mul,
Kig' armo eest, o Loja, So nimme kittusfes; Kik
partu eest mo hoija, Mo henge öufusfes.

282. Der lieben Sonnen Licht und Pracht.

Wiss. 62.

Se armsa päiwä paisimime Täüt omma käätki
jälle, Jm lärs nüüd maggamiesele, Se, heng,
mes sünnis sulle; Oh astu rõõmsaste Nüüd taiwa
lõwwele, Ja laula suust nink sõamesi So Jesuselle
maggufast.

2. Kik teije tähhe paistate, Teil om suur ehre, sel-
gus; O saap teilt ehre hennete: Ent patjo selgemb
walgus Om minno sõamen, Se taiwa päiwäken, Mo
Jesus minno henge lust, Mo warri, Kik nink om-
mandus.

3. Kik inimiesse, tõpra ka Sel õsel püüdwa ma-
ra: Ent ärs om siski walwaja, Kel und ei olle tedä.
Ei süigu Jesu film, Mo kaisap temmä hölm: Mo
süddä walwetä temmäga, Et ta es walwas ürsindä.

4. Oh ärrä põlgo, Jesuken, Mo halwa laulo
mitte; Ei olle rahho sõamen, Enne kui ma so kitta:
Ma to sul, mes mul om, Mo sõbber, minno rõõm,
Oh wõtta ka mo tahemist hääs, Ma laula sulle
kittusfes.

5. Soga lä ma nüüd maggama, Ma anna hendä
sulle; Mo hoidja, minno päimenda, Nink olle war-
jus mulle. Ei pelga õnnetyst, Ei surma, hukkatust:
Ke Jesuga lät maggama, Se tõssep jälle rõmoga.

7. Oh tage põrgo waino süst Mo Jesu majast
wähjä, Ei olle teil sin reggemist, Ei ma teid ennamb
pelgä; Se maja kange müür Om taiwa wäe leer. Ne
engli kaiswa reddä nüüd, Ma nara tik teid kik kurrarid.

7. Sis

7. Sis takha ma nüüd uinoda So hõlman, armas
Jesus: Mo tek so warri ütfindä; Mo säng om sinno
heldus; So rind mo padjaken; Mo unni maggus
rõdm, Kumb ello sõnnast wäljä keep, Nink minno
henge sisse läap.

8. Ni saggede kui saap sel õöl Mo werri sonin
ruikma, Ni saagest peap ka mo meel Nink süddä ar-
must kigma: Ma pürowä ütfindä Jks nida tännita:
Sa Jesus, Jesus, ollet mul, Ma olle ka nink ja
iks sul.

9. Nüüd ihho nalka hengäma, Sul olgo rahho,
terwis; Mo silmä minge kinni ka, Kõl lät teil hengus
tarwis. Ent meien olgo se, Ma ja iks Jesule; Sis
om ik häste tettu kü. Hääd õöd, mo Jesus, anna
mul.

283. Zinunter ist der Sonnenschein. W. 2.

Se päwlik läts jo Pojale, Nüüd tull p ruttust pim-
me õ; Oh walgusta meid, Jesuken, Et meije
ei kää pimmedän.

2. Sul olgo tenno sõamest, Et isfalikkust heldussest
Meid täamba kige kahjo eest So engi läbbi hoidnu
hääst.

3. Oh anna andis arwolist, Mes sinno wasta
tettu meist, Ja ärrä arwa meije süüd: Meil anna
rahholikko õöd.

4. So engid wahhis lähäta, Et kurrat meid ei
hukketa; Wi id hoija heitumse eest, Bee-tulles
kahjo känd meist.

5. Nuw olgo Josal, Pojale Nink selle pähhä
Waimule, Sel kolmeainul Jummalal, Ni
nüüd, kui ikkes iggawel.

284. Nun sich der Tag geendet hat. B. 20.

Sest et se päiw om löppenu, Nink päiwilä allan
nüüd, Sis maggap kil, mes wässinu, Ja ten
nu rasset tööd.

2. Ent sa ei hengä, Jummal, tööst, Sa ollet
suigimata; Sa wihtat ikkes pimmedust, Et walgus
ollet sa

3. Mo päle, Jesand, mötle ka Sel pimmet ösel
sis, So engli wahu lähäta Mul warjus armolist.

4. Mo kaisa kurja waimo eest So engli wäega,
Ei olle mul sis pelgämist, Nink jä kül kahjota.

5. Ma tunne kül mo pattu süüd, Mo päle kaibap
se; So Poja arm om siski nüüd Mo pästnu heldeste.

6. So Poig om minno wahhemees, Kui kohto ette
sa: Ei sa ma hukka iggäwes, Kui tedda kummarda.

7. Se päle wino maggama Nüüd öige rõõmsaste:
Mo Jummal wöttap walwada, Mes ma sis kur-
bas si.

8. Kil tühja mötte rage eest, Nink minge omma
teed! Mo Jummalalle te ma tööst Mo hengen kerkut
nüüd.

9. Kui wahhest se om roimne ö Sen häddä-orrun
tääl, Sis sata minno taiwatte, Et so man olle sääl.

10. Nink nida ellä, kole ma. O Jummal, sinnule,
Mo, ellun, surman arowita Sest waiwast wimäte.

285. Werde munter mein Gemüthe. B. 13.

Wargoge ülles, minno mele, Mötte tulge ette kül,
Jummalala armo kirma päle, Mes om temmä
näütnu mul; Et om lige päiwä hääst Mitma rasse
waiwa eest Minno hoidnu nink ka kaitonu, Et ei olle
kurja maitonu.

2. Tenno, kittus olgo sulle, Armas Jesä, üteldu,
Et

Et om siigins tö mulle, Nink ma olle hoijetu, Mit-
masuggu pattu eest, Sinno issalikkuust wäest. Wain-
last aijet sinna ärrä, Et se mulle es te käärrä.

3. Ei woi tarkus arwo tettä Sinno sure immet dõst
Ei woi meel ta moista seddä, Kik mes tullep sinno
kääst. Sinno arm om wäega suur, Ofsata om tem-
mä juur. Nida ollet sa mo hoidnu, Et mo wainw ei
olle löidnu.

4. Selge päiw om lännu möda, Jälle tulnu pim-
me d, Päiw ei tahha meile jädä, Et me röömsas
läässeme. Saisa, Josa, minno man, Sis mul wak-
gust pimmedän, Kellel sinna wötrat paista, Se ei jä
sijn pimnen saisma.

5. Jösand, armust andis anna Pattu nink mo
Turja siüd, Mes woip koormat mulle panna, Nink ta
murret sadap nüüd, Et mo kurrat wäega Põrgo tah-
hap tougata; Sest woit sinna päästa ärrä, Ärrä nuhte
pattu perrä.

6. Ehk ma olle sinnuust lännu, Tulle siski taggasi,
Sest so Poig om rahho tennu, Kui ta ristin wainwari.
Ma ei salga omma siüd, Siski sinno heldus nüüd
Om weel suremb, kui kik pattu, Rumma minnuust om-
ma tettu.

7. Oh! sa wagga henge paistus, Jggäwenne kũ-
nal ka, Kik sul saap nüüd ärräantus, Kui ma lähhä
maggama. Oh jä, minno Jummal, mul, Et jo
pimne nüüd om kül, Omma armo mulle näuta, Et
ma hirmust meelt ei heitä.

8. Hoija satanasse wõrgust, Pimmedusse wäe eest
Ke mo nitto kõrra põrgust Hirmotawa ommaast
wäest; Jggäwenne walgus jä Minnule, sis om kik hä.
Kui mo hengel ollet sinna, Wainwa sis ei tuane minna.

9. Kui mo silmä kinni säwa, Wässiinu jo magga wa, Sis mo mõtte sulle jäwa, Sinno päle kaewa. Minno heng siin Wainno wäest Näkko Jesust unnen hääst, Et ma kängest jä so pole, Nink näe ussun sinno hole.

10. Lasse minno rahholikkult, täambä õse magga da, Kaitsa minno armolikkult, Katta mo so siwuga. Jhho, henge, werd nink meelt, Wannambid, nink mes mul weel, Sõprou, wainlaist, noort nink wanna, Minna kii so hoolde anna.

11. Hiemo eest sa minno hoija, Rõõwmisest ka kaitsa tääl, Et es wois mo tõbbi löida; Olgo kawwen sda hääl, Känä tuld nink wessi-wood, Äkki-surma kurja tööd, Et mo pattun surm ei wõtta, Ei ka hengel kahjo tõtta.

12. Oh! sa wäggew Jummal, kule, Mes so lats om palleinu: Hoidjas jä sel õsel mulle, Jesus kõrgest kittedu: Pühhä Wain, sa kallimb õn, Olle rõõm mo süddämen: Kule, mes ma palle sinno! Amen, ja: sa kulet minno.

Sõõmaja Laulo.

286. Danket dem Herren, denn er ist sehr.

Wiss. 42.

Et kille Josandat, ke om ni helde, Nink temmä arm nink tõtte om iks selge.

2. Ke, kui üks armolinne, rohke Jummal Om sõki andnu ommal waisel lommal.

3. Sis laulkem puhtast süddämeest kii ütten; Sul olgo tenno, armas Jummal, tõtten.

4. Ke

4. Ke kui ütš armas Josa hõle kannat, Nink
meil so latsil söki, jõi annat.

5. So heldust õigest tutta meile anna, Nink sinno
päle, Josa, lotust panna:

6. Jesusse, sinno arma Poia läbbi, Ke so maan
meije wahhe-mees nink abbi:

7. Se arwitago meid kii üttelisse, Kui latsi sada
Josa Niki sisse.

8. So pühhä nimme kittuskes nink auwus! Se
päle sago meist nüüd Amen lautus.

287. Den Vater dort oben, wollen wir.

Josa, kõrgen tairwan, Kikkem ikkes wairwan, Ke
nüüd onnast rohkest kääst Om meid waisi sõõr-
nu hääst, Nink ka temmä Poiga, Ke meil Josaft an-
tu om, Meije õime tejat.

2. Laulkem kii nüüd tõtten, Sul meist olgo ütten
Tenno, kittus, tairwa al, Jggawetsel Jummalal,
Ke hand' heldest näüttnu, Nink meid omma armoga
Jhholikkult toittu.

3. Josa, kae sija, Wõtta ohwrit wasta, Mes
nüüd sulle tome weel Sinno Poja nimme pääl. Oh!
las hä sul olla, Nink las temmä kallist werd Massa
meije wõlla.

4. Ei woi tulla ette, Ke sul massas kätte, Kii hääd,
mes sa armsaste, Teggit meile waistille. Kes so meie
perrä, Et kii sinno perrält om, Massap sulle ärrä?

5. Josand, meile tõtta, Laulo wasta wõtta. An-
na meile andis tääl, Kummast meil om pudust weel.
Se meid puhtras wairwan, Et siin armun elläme, Nink
sääl rõmmun tairwan.

288. Nun laß uns Gott den Herren. W. 26.

Nüüd andkem Issandalle Suurt tenno, Kirtust
jälle Rig' ande eest ni selgest, Mes ta meil and-
nu heldest.

2. Meil ihho, henge annap, Ka neide eest hoold
kannap, Meidsammu häste hoiyap, Nink illes rohkest
toiday.

3. Me ihhul annap toirust, Heng saap ka temmalt
hoitus, Ehk kül surmilikko hawa Meist pattust meile
sawa.

4. Meil arstis Kristus antu, Kumb essi ellus
pannu, Om surma risti podu, Gesti om meil õnsus
todu.

5. Ta saakrament nink sõnna Boip häddä wasta
panna. O pühhä Waim meil anna, Se päle
lotust panna.

6. Jesusse werri pattu Om katnu, ello andnu. Kui
arm ni suur siin waiwan: Mes same löidma taiwan!

7. Me palleme so Issä, Meid pattust heldest hoija.
Kil armo-hõiman kanna. Ja kaitse noort nink wanna.

8. Meid peä digen tõrten, Se sinna meid kil ütten
Siin wabbas pattu karräst So Poja Jesu verräst.

289. Singen wir aus Herzens Grund. W. 32.

Nüüd laulkem suust nink süddamest, Nink lirkem
Jummalat ligest wäest, Ke meile armo näit-
täp weel, Nink toiday kil siin Juma pääl, Mi lindu,
kui kil mõtsalust, Ka nida andnu Jesus Krist Kil,
mes parhella jõdu meist.

2. Me orja teddä tennägem, Mi kui ka meije
kohhus om, Nink tundkem temmä armo wõdd, Kumb
eggäl mehhel tennu hääd, Et temmä nahhast, lihast,
luust Om ütte säet kunstistikust, Et silmist näep, nink
heilap suust.

3. Mi

3. Mi vea kui lats ello saap, Sis walmis; mes
täl tarbis lääp, Jo temmä emmä ihhun ka Om löida,
mes sin püwäp ta. Minē ehē kūt lats om wäikenne,
Ei pu täl siski middäke, Runni se tulley ilmale.

4. Sest Jummal om jo lonu ma, Minē lassēp
Ei sēst kaswada. Reid mäkke, orgu kastap weest,
Et töpril haina kaswap neist, Leiba, öllut, wina mul-
last wop, Ka rohkeste meil wilja loop, Mes innimene
ne sööp ninē joop.

5. Bee sissest kalso annetas, Minē lowwa päle
kannetas; Neist linnust munne nunneras, Neist poige
wähjä hawwotas, Sögis neil innimistele, Reid
härgi, lambid, Sikkuge, Wuud sadap Jummal
päle se.

6. Sest tennäme ninē pallem' weel, Et antas meil
üts öige meel, Et seddä öigest moistame, Minē Jum-
mala kasku peäme: Siin teumä nimine awwusta,
Minē taiwan ilkes löpmata, Sis saulken, Amen,
tennoga.

290. Herr Gott nun sey gepreiset. W. 17.

Müüd, o suur Jummal, kirtus Minē tenno sago
sul, Et sa meid tennä sönus, Minē andnu joki kūt,
Et me so armo näeme, Minē ussun kindmäs jäme, Et
Jummal ollet meil.

2. Ehē ollem roga wötnu Küt lija himmuga
Minē läbbi meile tötnu So wihha muhtlus ka;
Sis lasse armust sinna Weil seddä andis minnä,
Me lotus om so Poig.

3. Mi sago ilkes toitus Me Heng siin sinno wäest,
Minē Kristussen ka hoitus J's lige pattu eest, Et
woime ilma näija J's häddän kange olla, Minē ellä
iggäwes.

4. So nimmi pähhä olgo, O armas Josa, meil,
So ritus meile tulgo, So tahtminne sündko weel;
Meil leiwa-jakko anna, Me pattu armust kanna, Nink
pasta furjast meid.

291. O Gott wir danken deiner Güt. W. 1.

O Jummal, meije tennäme So heldust läbbi Poja,
Et lötau meid käl rohkede, Sa taiwa nink ma
Loja. Kik, meä elläp ilma päääl, Sa södat, jodat
essi tääl; Sul olgo auru nink tenno.

2. Kui nüüd me ihho södet om, Kumb mullas
peäp sama, Ni olgo meije henge rõõm So söna,
Kumb saap jäma, Sa tahhas seddä kostuta Segä,
nink ilmaft arowita So taiwa rõõmo pole.

3. Auru, Pittus olgo iggäwest, O Jummal Josa,
sulle, Ke minno pääsit pattu wäest, Nink annit Poiga
mulle; Sest loda minna temmä päääl, Nink olle
temmä omma weel, Sul iggäwestes auruus. Amen.

Sõa nink Hädda Ujal.

292. Wenn wir in höchstem Nothen seyn. W. 2.

Kui meil om suremb hädda kæn, Et ei sa löitus
meije wäen Ei ütse nouw; mes arowitap, Ehk
eggämees käl murretap:

2. Sis rõõmus meile tulley se, Et me kik ütte tulle-
me, Nink pallem sinno süddämeest; Meid pasta
lige hädda kääst:

3. Nink meelt so pole tõstame, Kik pattu üle ikke-
me: Meil anna andis meije süüd, Nink kånä nuht-
kust ärrä nüüd.

4. Mes sinna ängät arnroga Neil, Kumma sinno
pallewa,

pallewa, So Poja nimmel Jesu Krist, Ke wahhe-
mees om meije eest.

5. Sest tulleme nüüd risti al, Nink kaibame sul
Jummalal, Et mahha jättet olleme, Nink suren wai-
wan elläme.

6. Me pattu ärrä kawwatse, Te meid neistsam-
must wallale. Meid häddä sissen awwita, Nink ti-
gest waiwast wabbanda.

7. Et meije woime rõmoga So se eest perräst ten-
nada, Nink kuulda sinno sõnna hääd, Jks kittä sinno
siin nink sääl.

293. Wend ab deinen Zorn, lieber Gott.

Wiis. 27.

Meist känd, Jummal, omma wiuha ärrä, Nink
jättä omma werriist wiisa perrä. Meid ärrä
nuhtle sinno kangešt hirmust, Ent heldest armust.

2. Sest kui sa tahhat pattu palka anda, Kes woip
sib sinno kät nink wiuha kanda? Kik lodu-asjal olles
hukka minnä, Kui nuhtles sinna.

3. Las pattu andis-andmist meid sult löida, Nink
lasse armo kohto ülle kárwá; Sest sinno wiis om,
et sa armo heidat Nink heldust náütat.

4. Me olleme jo waise, muulast lodu, Ka waiwan,
pattu sissen ilmal todu. Ärräsaatko hukka meid,
waist tuhka põrmo! Ent anna armo!

5. Oh! Kae Poja surma, raigi, paist, Ke pääst siin
omma werrega meid waiši, Nink lass meil wallal
omma külge tetta, Nink sõänd náttá.

6. Sest, Josa, ärrä las meid hukka panna, So
armo-Waimo Kristusosen meil anna. Te meid
kik õnsas läbbi Jesu werre, Kui taiwa perre.

294. Nimm von uns Herr du getreuer. W. 18.

Oh! wõtta, armas Jummal, taält Riik rasse nuht-
lust meije pääle, Mes meije teenu pattuga. Kumb
tõtest om ilmawota, Meid hoija sõast, waino wäest,
Ka näija, kall aja eest.

2. Sul olgo halle sullasest, Ke armo pürowap
kohto eest. Kui diget palka tahhat sa Meil meije tõ
eest tasfoda, Sis Riik se ma-ilm hukka läap; Ei olle
üts, Ke saisma jäap.

3. Meid, Jofand, armust awwita, Nink rõmo
meile lähhata. So armo näüta wäggewast, Meid
ärä nuhte nebbedast. Te, et so arm meil kindmält
jäap, Nink et so wihha ärä läap.

4. O! ära olle wihhane Meil waisil inimis-
tulle. Se, Jummal, käl jo tedä sul, Et meije ollem
selge muht. So silmi een ei olle ka Riik meije nõrkus
sallaja.

5. Me ollem pattust rikkotu, Nink kurratist ka huk-
kocu; Sin, meije lihha, werri ka Meid ikkes tahhap
liufata. Sa tunnet sebdä ütsindä, Meid peä ülles
armoga.

6. Oh! mõtle Peja surma pääle, Nink kae temmä
raigi sääl, Me omma jo käl masnu häst Riik inni-
mistre parru eest. Sest meije rõdinsa olleme, Nink
sunnust armo odame.

7. So kaega meid juhjata, Me maad nink lina
õnnista. So sõnna anna meile käl, Nink kela tap-
mist kurratil. Oh! anna õnsat tunnikest, So man-
nu jäda iggäwest.

295. Du Friede = Fürst Herr Jesu Christ.

Sa rahho. Wõrst, o Jesu Krist, Sa Jummal-
Jummin, Me abbi-nees sa ollet tõest, Kui
hädä

håddå tullep siin. Sest ütfind' tääł, so nimme pääł,
So Josa pok heikam.

2. Suur håddå om nüüd meije káen, Et sðan ellá-
me, Ei olle abbi kenki wáen, Sul ütfindá om se; So
Josaga meid leppita, Et wihhan meid es nuhtles.

3. Nüüd mötte, Josand Jesus Krist, Et ollet
abbimees, Nink arowita meid armolift, Et södda meid
es söös. Eas eddispáid' so sðnna meid Håån rahhun
iffes kuulda.

4. Kik tenitu kúl om meift tääł Se waino, mes
meil om nüüd; Se arm siff' olgo suremb weel, Kui
meije pat nink süüd. Sest arowita nüüd armoga,
Nink anna pattu andis.

5. Suur willitus nink waino om saäl, Kun Jum-
mala wits lööp, Ent suremb håddå tullep pääł, Kun
södda árrá sööp; Ei murretse saäl ütlike, Mes há ehł
dige osnes.

6. Auro pererást saäl ei holita, Kik kóhhus pöllerat,
So sðnna ei sa kuultus ka, Ent temmä laidetas. Sest
pásta nüüd, nink aja siit Kik södda, waino árrá.

7. Me sðand sinna walgusta So armo: wainoga,
Et naljas se ei arowata; Sis jáap heng kahjota. O
Jesu Krist, sa ollet wist, Ke söddá kík woip tetta.

Pörowa nink Wihma Ujal.

296. Ach Gott, wie manches Herzeleid. W. 18.

H! Jummal dige sundija, Kui rasse om so wihha!
Kumb ülli sure witsaga Käüp ülle fige lihha. Kui
sinna taiwast kinnitat, Nink meije pále wihhastat,
Sis kík, mes elláp, leinap.

2. Ei salga meije omma siüd, Meid anna meile perrä. Eas meid so päle lota nüüd, Nink kånä häddä arrä. Eas tulla (^{wihma}_{kuiwa}) õnne gaan, Me wiljal, Kumb on waiwal maan, So pühhä nimme perräst.

3. Mes sinna kirjan towotat, Wois sinna anda meile, Kõl häste ka kii mälletat, Ni täamba kui ka heilä. Ei wõlfi sinno sõana mit, Kui enne olnu ni ka nüüd. So sädus saisap kinni.

4. Ei woi ne wõra Jummal Meil waisil (^{wihma}_{kuiwa}) anda; Sa wõit kõi taiwast walmista, Nink meije eest hoold kanda. Sul ütfindä om melewaid, Meil (^{wihma}_{kuiwa}) anda tullusalt. O! Josand, meije Jummal.

Reisi = Paul.

297. Herr Jesu Christ, der du selbst bist. W. 38.

S Jesuken, Ke sa siin maan Kõl lajal umbre käänu; So surest wäest om algmiesest Kii ma nink merri sanu.

2. Kõl jowwat sa iks tallita, Et õige te pääl kääme, Iim nurreta nink rahhoga siin häddäst möda läme.

3. Näts Jesuken, mo mötte om So peliun (^{lina}_{wäljo}) minnä: Oh awwita So armoga Nüüd minno terweelt sinnä.

4. Oh õnnista Mo reisi ka, Et ots saas pea kätte: Et tõrda lääs Nink siggines, Mes minno kohhus terta.

5. Oh juhata Mul täamba ka Mo te pääl wagga feltsi, Kumb tassane, Ei armatse Liigjomist, wandmist, wõlfi. 6. Oh

6. Oh lähhata So englid ka Mul te pääal abbis häste, Et taggasi Saas jälleke, Kik terwelt koddun näesse.

7. Oh Jesand te, Et minnake Bois seddä reisi tutta, Kumb üllemb om, Kui kil siin maan, Et taiwawe ma tõtta.

8. Las minno sis, Kui kullalist, Kik lihha himno tada, Nink sinno wäest Ka päniest Kik waiwa kannatada.

9. Kui surma päiw, Se wiimne waiw, Mul ütskõrd johhup tulla; Sis reisiw wist Sest ilmast süst Heng taiwa, ihho mulda.

10. Sääal üllemän, Kun oisan om Kik waiwasinne ello; Ei kisu hirm, Ei ka se surm Mo Jesu hõlmast jälle.

11. Ei olleke Sis minnule Sääal õsel ennämb kárwá. D maggus paig, D armas aig, So perrá minna nõwwa.

Otsa • Laul.

298. Amen Gott Vater und Sohne.

Amen Aun Jesal olgo, Nink Wojal kirtus tulgo ::
Waim kinnitago ussun, meid ussun, Meid tekko õnsas, Amen ::

2. Amen kíl sa woit tetta, Et same Kristust nãtã ::
Kui temmã pilwen tullep, kui tullep, Meid taiwa wõtma, Amen ::

3. Amen rõõm olgo meile, Nink kirtus Jummas lalle ::
Kik tulge ürte kõkko, kik kõkko, Nüüd õigen ussun, Amen ::

4. Amen

4. Amen surm ei te hirmo, Sest Kristus annap
ello :; Ke eesmäit hauda pantu, om pantu, Müüd
elläp ikkes, Amen :;

5. Amen heng Josa kittaap, Waim Kristust
tundma sadap :; Se saarto meid kii kotte, kii kotte,
Sääl töisen ellun. Amen. :;

Litania, ehk Palwe kige Tarwistusse perräst.

Kürte, Eleison! Kriste, Eleison!
Kürte, Eleison! Kriste, Kule meid!

Josand Jummal, Josa Tairwan
Heidä Armo meije päle!

Josand Jummal Poig, sa ilma Dnisteggija,
Heidä armo meije päle!

Josand Jummal, pühhä Waim,
Heidä armo meije päle!

Olle meile armoliik
Anna armo, armas Josand Jummal!

Olle meile armoliik
Awwita meid, armas Josand Jummal!

Kige Dattu eest,	Hoija meid, armas Jo- sand Jum- mal!
Kige Essitusse eest,	
Kige Kurja eest,	
Kurrari Kawwalusse nink Pettusse eest,	
Kurja äkkilisse Surma eest,	
Jummalala: Witsa nink Kalli Aia eest,	
Söda nink Berre Urrawallaanisse eest,	
Riija, Mär sämisse nink Waino eest,	
Tulle, miik Wee, Rahjo eest,	
Räise nink Kurja Ilma eest,	
Jggäwetse Surma eest,	

Läbbi

Läbbi sinno pühhä Sündmissse,
 Läbbi sinno Surma, Maadlemissee, nink
 werriße Higgonemisse,
 Läbbi sinno Kristi nink Surma,
 Läbbi sinno pühhä Ullestösssemisse nink
 Taina, Minnemisse,
 Meije wiimsen Häddän,
 Wümsel Kohro, Päiwäl,

Arwita
 meid, armas
 Issand
 Jummal!

Meije waise Pattatse polleme,
 Sa tahhas meid luulda, armas Issand
 Jummal!

Nink sinno pühhä Kristi, Kerlut wallitseda
 nink hoida,

Rik Piiskoppe, Kerk: Essandid nink
 Kerko: Teenrid sinno õnsalikko Sõn-
 na nink pühhä Ello man piddada,

Rige Umbussu nink Pahhandusse eest
 hoida,

Rik Arrä esfinuid nink Huklotetuid jälle
 dige Te päle sata,

Kurratit meije Jalgu alla sökkü,
 Usutamid Teoleisi sinno Poimo sisse
 lähätada,

Sinno Waino nink Wäkke Sõnnale
 anda,

Rik Kurbe nink Mörku arwitada nink
 rõmustada,

Rigille Kuningille nink Wallitsejille
 Rahho nink Arräleppitamist sata,

Meije Keisrine (Keisrille) nink rännid
 Sõdda: Wäele ikkes Woimust temmä
 Wainlaste wasta anda,

Kule meid,
 armas Is-
 sand Jum-
 mal!

Ka seddä Keiserlikko Kõrgeust Paul)
 Petrowitsch, Nink seddä Keiserlikko
 Kõrgeust Maria Weodorowna,
 Misammate Ka seddä Keiserlikko Kõr-
 geust Aleksander Pawlowitsch,
 Nink seddä Keiserlikko Kõrgeust Kon-
 stantin Pawlowitsch rikkalikult
 õnnistada,

Nink meid sinno Wainlaiste, Jummalas
 Teotamisse, hirmsa Rõõwmisse nink
 Häütusse eest armolikkult hoida,

Meije Wannambid Linan nink Maal
 juhhatada nink kaitsta,

Meije Kihhelkunna, Moisa Wannambid
 nink kii Koggodust õnnistada nink
 hoida,

Rigille, kumma Häddä nink Waiwa
 sissen omma, Abbi näüta,

Rigille Rassejalutsille nink Jmmretajille
 rõmulikko Suggu nink Siggidust anda,

Kil Latsi nink Tõbbitsid hoida nink kaitsta,
 Kil süta Wangi wabbas nink wallale
 laske,

Kil Läske nink perrä jänu Latsi kaitsta
 nink neide eest holitseda,

Kike Innimiste päle Armo heita. }

Meije Wainlaisille, Perränkiusajille nink Teotajille
 andis anda, nink neid ümbre käända.

Wilsja Nurme pääl anda nink hoida,
 Nink meid armolikkult kuulda,

O Jesu Krist, Jummalas Poig.

Kule meid,
 armas Jes.
 sand Jum-
 mal!

O! sinna Jummal, kumb se Ilma Pattu kannap, Heida Armo meije päle!

O! sinna Jummal, kumb se Ilma Pattu kannap, Anna meile iggäwest Rahho!

Kriste, Kule meid! Kūrie, Eleison!

Kriste, Eleison! Kūrie, Eleison! Amen.

Jesand, ärrä nuhtiego meid mitte meije Pattu perrä;

Nink ärrä tassogo meile mitte meije Kurja Tö perrä.

Jummal, anna Rahho omma Ma siesen, Onne nink Armo eigelle Saisuselle.

Kollektä, ehk Kerko-Palwusse, kumbe Altari een lauletas.

Kristusse Tullemisest.

Armas Jesand Jummal, ärräta meid ülles, et meije walmi olleme, kui sinno armas Poig tulles, teddä Römoga wasta wõtma, nink sinno puhra Süddämega orjama, läbbi sesamma sinno Poja Jesusse Kristusse, meije Jesanda, ke sinno nink puhra Waimoga elläp nink wallitsep, ütš töttelik Jummal, kittetu iggäwes. Amen.

Kristusse Sündmisest.

Eigewäggewänne Jummal, meije palleme sinno süddämest, et meid sinno aino sündinu Poja wastne Sündminne pattu hukatussest ärräwunnastas, kumb wannast meid ötse kui wangin kinni peäp; Anna ka et meije sinno Poiga Jesust Kristus, kui Lunnastajat, Römoga wasta wöttame; nink kui temma

saap tullesma kōhhut moisima, meije julgeste woinie
kaeda sesamma meije Isanda Jesusse Kristusse
pāle, ke sinno ninē pūbhā Waimoga ütten ellāp
ninē wallitsep, üts töttelik Jummal iggawest. Amen.

Wastfel Ajastajal.

Rigewāggewānne, iggawenne Jummal, luminašt
kik hā Ande meile sawa ninē tullesma, meije ten-
nāme sinno kige sinno Häteggemisse eest, mes sinna
meile minnewal Ajastajal waimoliikkult ninē ihholik-
kult ollet näütne ninē tenne. Meije palleme sinno
Armo, sinna tahhas meile nüüd jälle ütte õnnelikko
ninē rõmoliikko wastfet Ajastaiga anda, kige Kurja
ninē Rahio eest armoliikkult hoida, ninē omma jum-
malikko Õnnistussega meid täüta. Eäbbi Jesusse
Kristusse sinno Poja, meije Isanda. Amen.

Weel üts Palwe wastfel Ajastajal.

Diggawenne Jummal Poig, kallis Õnnisteg-
gija, ke sinna sei Päiwal ollet ümbreleigatu, ninē
Jesusse nimmitetu, Meije palleme sinno Süddä-
niest, olle ninē ja sinna ka meije Jesusse ninē Õn-
nisteggias, ja arwita ninē pästa meid ärrä kigest
Watrust, sesamma sinno pūbhā Nimme Auwo perräst.
Amen.

Kolme Kuninga Päiwal.

Rigewāggewānne Isand Jummal, ke sinna om-
ma ainust Poiga nelle Homungo: Ma Tar-
gulle Eäbbe läbbi ollet arwaldanu, anna meile armo-
liikkult, et meije, õige Usu läbbi teddä ka nakkame
tundma, ja sinno jummalikko Auwustusse Tundmis-
selle ka tullesma, läbbi sesamma sinno Poja, Jesusse
Kristusse, meije Isanda. Amen.

Kris.

Kristusse Kannatusfest.

Armolinne, iggäwenne Jummal, ke sinna ommale ainole Poiale ei olle Armo andnu, enge ollet reddä meije kike eest, Surma sisse ärrä andnu, et temmä meije Partu Risti kükken pididi Kandma; anna meile, et meije Süddä nisuggutsen Uusun Kristusse Kannatusse sönnä sisse eäle ärrä ei hirmu, ei ka pelgä; läbbi sesamma sinno Poja, Jesusse Kristusse meije Isfanda. Amen.

Kristusse Ülestösemisfest.

Sigewäggewänne, iggäwenne Jummal, ke sinna omma aino sündinu Poja, meije Isfanda Jesusse Kristusse läbbi perräst ärräwäärtu Surma, Sisseminne mist Ello sisse ollet arowana, nink läbbi temmä Ülestösemisse kigelle Ilmale Onnistust saatnu, nink se man meije Ärräleppitamisse kindmät Leppingut tennu: Meije palleme sinno, sinna tahhas meije Himmo se iggäwetsse Ello pole ülles ajada, nink tärowelikko rahho ja kii taiwalikko Andid anda; läbbi sesamma meije arma Isfanda Jesusse Kristusse, sinno Poja, ke sinno nink pühhä Waimoga elläp nink wallitsep, töttelik Jummal, kitteru iggäwes. Amen.

Kristusse Taiwa: Minnemisfest.

Sigewäggewänne, iggäwenne Jummal, meije palleme sinno, anna meile, et meije ka omme Mõrtidegä Taiwan elläme, kii, mes taiwalik om, otsime nink mõtleme: ötse nida kui meije ussume, et sinno ainus sündinu Poig, meije Onnisteggija, Taiwate om ülles woetu; läbbi sesamma meije arma Isfanda, Jesusse Kristusse, kii pühhä Waimoga

ütten sinnoga elläp nink wallitsep, üts töttelik
Jummal, iggäwes. Amen.

Pühhäst Waimust.

S Jummal, ke sinna omma Ustjide Sdämid püh-
hä Waino Walgustamisfega ollet oppetanu,
nink ütte Kristlikko Roggodust koggonu, anna meile,
et meije sensamman Waimun ka digid Mõttid peäme,
nink hendä temmä Rõmustamissest ikkes rõmustame,
et temmä, läbbi omma Wäe, meije man saias, meije
Sdämid armolikkult pohhastas, nink figesuggutse
Waino eest hoijas, et sinno Roggodus minkisuggutsel
kõmbel Wainlaste Päletükmissel läbbi ei kurbasteta,
enge lige Estte sisse johhatetas, kui meile sinno
Poig, meije armas Jesand Jesus Kristus, om
tootanu, ke sinnoga sesamma Waimoga ütten elläp
nink wallitsep, üts tötsine Jummal, fittetu iggäwes
Amen.

Kolmainust Jummalast.

S figewäggewänne, iggäwenne Jummal, ke sinna
meile, ommille Sullasille Armust ollet andnu,
dige Ussu Tunnistamissen se iggäwetse Kolmainusse
Urwustust tutta, nink sesamma Wäe nink Wõimusse
Uinust kumardada; meije palleme sinno, anna
meile, et meije nisuggutse Ussu Rinnitusse läbbi ikkes
figesuggutse Waino eest same hoijetus, läbbi Jesusse
Kristusse, meije Jesanda, sinno Poja, ke sinnoga,
pühha Waimoga ütten, elläp nink wallitsep, üts töts-
telik Jummal, fittetu iggäwes. Amen.

Muul Lig: Pühhäpäiwil.

Jesand Jummal raiwane Josä, konna sul ei olle
hä Meel waiste Pattatside Surmast, ei lasse
neid

neid ka hääl Meel hukka sada, enge tabhat, et nemi
 ma ommast pattatsest Ellust umbrekäändwa nink
 elläwa: meije palleme sinno Süddämest, sinna
 tahhas sebdä Nuhtlust, kumba meije omme Pattuga
 käl olleme ärrä teninu, arnosikkust meije päält ärrä
 Eäända, nink eddispäide ommast Heldusfest meile
 anda, et meije omme Pattu mahha jättäme, hendä
 figest Süddämest sinno pole känäme, nink sinno Poja
 Jesusse Kristusse Kannatusfest nink Kulteeggemis-
 fest hendä römustame, nink wimäte se läbbi iggäwes
 dnas same, läbbi sesamma sinno arma Poja Jesusse
 Kristusse, meije Jofanda, te sinno nink pühhä
 Waimoga elläp nink wallitsep, üts töttelik Jummal,
 kittedu iggäwes. Amen.

Weel üts Palwe muil Aig-Pühhil.

Jofand Jummal, taiwane Jofa, meije palleme
 sinno, wallitse meid nidade omma pühhä Wai-
 moga, et meije figest Süddämest sinno Söna kus-
 leme, ussume nink wasta wöttäme, ka pühhä Päiwa
 äigede pühhändäme, et meid läbbi sinno Söna ka
 pühhändetas, Jesusse Kristusse, meije Jofanda
 perräst. Amen.

Palwusfest.

Jofand, figewäggewänne Jummal, te sinna
 Häddaliste Puhkamist ärrä ei pölle, nink murre-
 likko Süddäme Dotmist ei lasse tühjas sada; kae
 jälle meije Palwe päle, kumba meije omma Hädda
 sissen sinno ette tome, et käl, mes Kurratist nink kur-
 jest Innimisist meije wasta tössesep, wois sada tühjas
 tettus, nink sinno Jummalikkust Mouruust ärrä häe-
 tetus, et meid figest Riufatusfest ärrä pästetas, nink
 U 2 meije

meije se eest sinno, sinno Koggodusfen, ikkes kittäme
nink tennäme; läbbi Jesusse Kristusse, sinno arma
Poja, meije Isanda. Amen.

Perran Juttust.

Isand Jummal, taiwane Isä, meije tennäme
sinno, et sinna ollet lastnu omma Sönnä puh-
taste nink selgeste meile kulutada, ja Armo andnu,
seddä nüüd tähhele panna nink kuulda sada; meije
palleme sinno Süddämest, anna armo, et meije es-
olles tühjä Sönnä Kuulja, enge ka temmä Teggija,
peä ka seddä meile, ja meije latsille Ilma Otsani; läbbi
Jesusse Kristusse, sinno arma Poja, meije Is-
sanda. Amen.

Palwe: Redil.

Armas Jummal, taiwane Isä, meije tennäme
sinno Süddämest, et sinna lasset meile, läbbi
Jesusse Kristusse, Pattust: läändmist nink Pattu
Andisandmist kulutada; meije palleme sinno allas-
dikkult, et sinna essi tahhas läbbi omma Waimo
meile öiget Pattutundmist anda, Mele: parrandamist
ja Usfu: Eödd meije sissen tallitada, nink sensinnatfen
önsalikkun Bölwen meid hoida meije Ello Otsani:
Jesusse Kristusse, sinno armsa Poja, Meije Is-
sanda perräst. Amen.

Pühhä Öddango: Sööm: Uja Önnistantinne
sunnip meije Kerkun nidade:

Enne Wäljä: jaggamist laulap Kerk: Isand.

Se Isand olgo teiega.

Koggodus kostap:

Nink sinno Waimoga.

Kerk

Kerk: Essand:

Üllendäge omme Ööamid.

Koggodus:

Meije üllendäme neid je Issanda pole.

Kerk: Issand:

Tennägem Jummalat, meije Issandat, nink wört'em omma Önnisteggija Jesusse Kristusse Surma mälletada.

Koggodus:

Se om öige nink kohhus.

Kerk: Issand.

Ööttelikkult, se om öige nink kohhus, se! man meile ka önsalik, et meije sinno eggal Ujal nink Eigin Paigun tennäme, o pühhä Issand, eigewäggewänne Issä, iggäwenne Jummal! nink et meije nüüd pühhän Altari Sakramentän, o kallis Önnisteggija! sinno Surma siin kulutame.

Perräst seddä sännip se Önnistaminne..

Meije Issand Jesus Kristus sel Ööl kui temmä saije ärrä antus, sis wöt temmä Leiba, tennas, murs, nink and ommille Jüngvulle nink üttel: Wörke, söge, se om minno Jhho, kumb teije eest antas. Seddä tekke minno Mälletusfes.

Selsammal kumbel wöt temmä ka Karrikat, perräst Öddango:Öödm:Uija, tennas nink and neile nink üttel: Wörke nink joge kii se sissest, sesinnane Karrik om se wastne Leppingiminno Werren, kumb teije nink paljode eest ärräwaltetas Pattu Andisandmis.

ses. Seddä tette, nisaggede kui teije seddä jote, minno Mälletusse.

Perräst laultas:

Pühhä, Pühhä, Pühhä om se Issand Zebaoth, Taiwan nink Ma om täüs temmä Kicut. Hosianna Kõrgen.

Sis kånäp hendä Kerē, Issand Rahwa pole nink ütēp.

Pallekem figest Süddānest, nida kui meid meije Issand nink Danisteggija Kristus Jesus essi om oppetanu nink kāsnu pallelda, nink armolikko Kuuls mist tootanu.

Perräst laulap temmä:

Meije Issä, se sinna ollet Taiwan, püh. händetus sago sinno Nimmi. Sinno Kulkulgo meile. Sinno Tahtminne sündö, kui Taiwan, nida la Ma pääl. Meije päiwa likko Leiba anna meile täambä. Nink anna meile andis meije Süda, nida kui meije andis anname ommille Süüdleisille. Nink ärrä saatko meid mitte Kiusatusse sisse.

Roggodus:

Enge päästä meid ärrä Kurjast. Amen.

Sis laultas:

O Jummalä Boon! sinna wöttat henne päte fik Jima Nattu, ölle meile armolikk.

Kerē, Issand.

Se Issanda Rahhs olgo eggal Ujal teijega.

Roggodus:

Nink sinno Waimoga.

Sis antas Kristusse Jhho nink Werd Laro: wale Tullejille.

Perräst

Perräst Öddango, Södm, Uiga.

Kerk: Essand.

Se Issand olgo teijega.

Koggodus:

Meile sündko se kalli Sömma perrä.

Kerk: Essand.

Tennägem:

Meije tennäme sinno, figewäggerwänne Issand Jummal, et sinna meid sesunnatse önsalikko Unde, sinno Poja Jhho nink Berre läbbi ollet kostotanu, nink palleme sinno Armo, et sinna meile sebbä lassses figgida kindmäs Ussus sinno päle, nink rullitjes Armus meije kike seän; läbbi Jesusse Kristusse sinno Poja, meije Issanda, ke sinno nink pühhä Wai-moga elläp nink wallitsep, üts töttelik Jummal, kit-teru iggäwes. Amen.

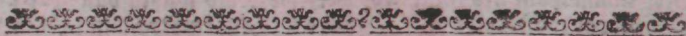
Sis lautas se Önnistaminne,

Kerk: Essand:

Se Issand töstko omma Palget ülle meid, nink olgo meile armolik.

Koggodus:

Se Issand töstko omma Palget ülle meid, nink andko meile omma Rahho.

Register ehk Juhhataja.

temma näütap neid Paulu, kumma eggäutte Pühha päiwä ni Ewangeliiummi koi Epistli päle sündiwa.

Ewangeliiummi päle.	1	Mus Jummalalle illewän	171
Kuis ma so wasta wöita	3	Mus paistap meile	221
Mühd Kisti, Koggodus	4	O Krist, ká ainus ollet	89
Mühd tullep Ilma Önnistus	5	Mühd, Müsti, Rahwas röm.	85
Tulle so Teiwast, armas J.	6	Epistli	

Epistli päle.

D fige pühhämb, puhtamb	184
Mo Walgus, walgusta	112
Kuis ni fulge, waine r.	129
2. Kr. Tul. P. Ewangel. päle.	
Se lig om liggi tööst	257
Minno Waim, hend walm.	156
Se lig om tööst meil pea	7
So Heng, o Jesu, teffo mo	44
Se kallis Urmo = Oppetus	8
Mi kui ma ella tötteste	134
Kui illus Jesu Wörösa	255

Epistli päle.

Dh Jummal olle armolif	100
Jesu, heikä mo	29
Ma loda, Jäsand, sinno p.	160
Ma tahha sull' Jehoma	152
Dh Wagga Jummal	150
3. Kr. Tul. P. Ewangel. päle.	
Dh, mes meije henneft	125
D, Krist, ke ainus ollet	89
Res woip mo wasta olla	204
Müüd tullep Ilma Dnn.	5
D Adam, sinno Esitus	124
Jesus, nõrka Henge Wäg.	123
Ritta nüüd Jäsandat	213
Kil kallis Henge Dnn.	142
Mull' johhus mõnda Dnn.	189

Epistli päle.

Me Jummal om üts kinni	207
Se lig om tööst meil pea	7
Ma loda, Jäsand, sinno p.	160
So Sõnna Hääl, o Jummal.	101
4. Kr. Tul. P. Ewangel. päle.	
Sa kittä ufflikkus	117
Müüd Kristi-Rahwas	61
Mo helde Jes. minuo rõõm	26
Ep minna tahha jätta	203
Jesus jääp mul iggawes	194
Jesus, fige üllemb hä	24

Epistli päle.

ülles omma rõõmu pole	210
Mes murret südda kannap	93
Jummal esfi teep, et kääsi	186
Jesus, minno Ello	165
Minno armas Jesus	216
1. Talw. Püh. Ewangel. päle.	
Kristusse Sündimiselaulo.	
Res so saarnane	25
Müüd Kristi-Rahwas rõm.	85
Ei olle ma pääl suremb.	141
Kil kallis Henge Dnnistus	142
Müüd kikko figesi Süddam.	217
Rittkem Jäsandat kil häste	211

Epistli päle.

Üts om waja, sedda ütte	169
Mo Walgus, walgusta	112
D Krist, ke ainus ollet	89
Ma tulle taiwast üllewast	10
2. Talw. Püh. Ewangel. päle	
Dh Jummal, kui meil si.	229
D määrne Waim kääp Ilm.	250
Dh tulge teise waiwatu	192
So päle üttsind. Jesus Kr.	138
Ep minna tahha jätta	203
Jäsand, ärrä nuhtlego	127
So sõime man ma saisa	17

Epistli päle.

Karrista mo, Jesus, häste	187
Res woip mo wasta olla	204
Res teed, kui kawwa minna	239
ülles omma rõõmu pole	210
Ma terwita Rõmuga	206
Mes mul waja murret	208
Jesus, ke mo lotus om	238
Kristus se om mo ello	243
Ma rahhoga lä ärra	244
Dh kui õnja omma	254
1. Talw. P. Ewangel. päle.	
Müüd kristi-rahwas rõmuf	85

D helde Jösand Jesus Kr.	87	Kes woip mo wasta	204
Mo walgus walgnsta	112	Mes murret südda fan.	93
Ma sinno, Jösand, arm.	177	Se peap ma pääl sünd.	194
Mo Jeses kallimb ello	53	Epistli päle.	
D Jesus, armo = walgus	149	Tulle ello Waim,	71
D Lätte, täüs ello!	174	D lätte täüs ello!	174
Epistli päle.		Kes so faarnane	25
Mesamma Paulu.		So, Jösand, Jesus, tenn.	62
Pühhap verrast Talwisse		Kolme kunninga Päiwal	
Pühha Ewangel. päle.		Ewangel. päle.	
Mo helde Jesus minno	26	So sbinne man ma	17
Minno Ello üllemb warra	28	ütsäts om neitsijst sündinn	19
Kif kallis henge Önnist.	142	Müüd tulles ilma önnist.	5
D Krist, ke ainus ollet	89	Mo walgus, walgusta	112
D Adam sinno esstus	124	Müüd päistap melle.	269
So päle ütfind Jesus	138	D Jesus, armo walgus	149
So sönnä hääl, o Jum.	101	Epistli päle.	
Epistli päle.		Dh Jummal olle armolik	100
Kif kallis henge Önn.	142	Mätse Jummal, siin ma	153
Müüd risti = rahwas	61	Laple, häste, kui so	163
Ei olle ma pääl üllemb	141	Ma armasta so, minno	176
Tulle Jesu hamu fise	222	Jösand, meise wallitseja	228
D mes kaunis henge	222	Jummetaolinne	211
Wassfel Njastajal.		L. P. verrast Polm. Kun. P.	
Ewangel. päle.		Ewangel. päle.	
Wastse Njastaja Paulo		Üts om waja, sedda	169
Mum Jummalalle üllew.	171	D helde Jösand, Jes. K.	87
Mo helde Jesus, minno	26	Mätse Jummal, siin	153
D Krist, ke ainus ollet	89	Zion kaibap murren	231
Ma laula suust nink südd.	214	Ulles omma rõmna pole	210
Müüd fitte figest söämeß	217	Mul, johhus mõnda Önn.	189
Epistli päle.		Reid kümme Käsku	102
Sa fittat ufflikkus	117	D Krist, ke ainus ollet	89
Kif kallis henge Önnist.	142	So päle ütfind Jes. K.	138
D helde Jösand, Jesus Kr.	87	Mes mul waja murret	208
Kul Jummal sinno arms.	144	Epistli päle.	
P. verrast Wastsestajast.		Mo walgus walgusta	112
Ewangel. päle.		D Jesus, armo walgus	149
Jummal ossi teep, et	186	Körge Preeäster, Jesus Kr.	197
Jesus heika mo	29	Mes sinna Jummalalle	197
		W's	Mo

Mo ſõand anna ſigeſt	198	Epistli päle.	
Minno ello ſellemb war.	28	Reib kumme Käſtu	102
II. P. perrast Kolm. Kun	P.	Rit kallis henge	142
Ewangel. päle.		D. Jummalat latſe, kuiſ	181
Reſ Jummalat ni laſſep.	92	Tulle Jezu hawu ſiſſe	202
Üts õige õnnis mees om ſe	151	Kui leäke kſt moſtas	150
Ma ſo pole Jezu tännita	161	V. P. p. Kolm. Kun. P.	
Ep minna rahha iätta	203	Ewangel. päle.	
Epistli päle		Minno waim hend walm.	155
So päle ütſind, Jes. K.	138	Mo armas, fae uſſinaſt	99
Mo ſõand anna ſigeſt	198	Me Jummal om üts kuni	207
Dh Wagga Jummal, ſe	150	Reſ woip mo waſta olla	204
III. P. per. Kolm. Kun.	P.	Se rummal rahwas	119
Ewangel. päle.		Dh Jummal taiwaſt fae	230
Dh meſ meſſe hennest	125	Epistli päle.	
D heida armo minno p.	136	Tulge riſti innimisse	121
Jesus, nõrka Henge	123	D lige pühhamb	184
D Jummal olle armul.	100	Nüüd Jemandat ſa kitta	217
Sa kääſet Jēſa pallelda	105	Ma laula ſuust nõnk ſüdb.	214
So päle ütſind Jēſus K.	138	Wõita nüüd Jemandat k.	220
Karriſta mo Jēſus	187	Ma tabha ſul Jēhoma	152
Se peap ma pāäl ſünd.	194	VI. P. per. Kolme Kunn. P.	
D Adam, ſinno eſſitus	124	Ewangel. päle.	
Epistli päle.		D Kriſt, ſe ainus ollet	89
D lige pühhamb puhtamb	184	Meſ rahho om mo Jēſus	200
Ma ſo pole Jēſus tännita	161	Mo walguſ walguēta	112
Dh wagga Jummal	150	Se aig om liggi tõõſt	257
Sa kās et Jēſa pallelda	105	Se aig om tõõſt mell	7
IV. P. per Kolm. Kun. P.		Minno Waim hend	155
Ewangel. päle.		Nüüd wirgoge ülles waiwaſt	6
Mo ſüdda armastaſt	179	Sa kitta uſſlikkuſ	117
Dh Jummal taiwaſt fae	230	Epistli päle.	
Es olles Jummal meſtega	228	Tulge riſti innimeſſe	119
Dh Jummal, kui meid	229	D pühha Waim nüüd	68
Ma ſo pole Jēſus, tännita	161	Dh wagga Jummal, ſe	150
So päle ütſind, Jēſus K.	138	Dh tõõſtem omma häle	56
Mo perra, ütley meile Pā	183	Dh tagganege minno him.	168
Mo hädbast Jēſand ſinn.	134	VII. P. enne Kriſtuſſe	
		Ewangel.	
		Ülleſtõõſſe meſſe Pühha	

Ewangel. päle.

Rif kallts henge õnnistus	142
Rül massap waiwa ussu tõ	159
Raswa weel, Zion	195
Dh tulge teise waiwatu	192
D! Udam, sinno esitus	124
Se rummal rahwas	119
Wul johhus mõnda	189
D helde Jesand Jes Kr.	87

Epistoli päle.

Mo Malais walgust	112
Taale häste, kus jo	161
Se rummarahw, se	157
Rül massap waiwa	159

VIII. P. enne Siset. illestõs.

P. Ewangel. päle.

D pühha Walmi niind	68
Dh! Jummal tahwast lae	230
Wäspäle Jeesus tannita	101
Se jomna hääl o. Jann.	101
Rif kallts henge õnnist.	142
Dh! Jummal elle armolit	101
Sa lastel Jēsa wältoia	105
Wes armas tae wõstioff	99

Epistoli päle.

Dh! Jummal tahwast lae	230
Wäspäle Jeesus tannita	101
Wäspäle Jeesus tannita	81
Jeesus, nõrka henge andaqi	123
Paasto. Pühha päle	101

Ewangeliamme päle.

P. lētuske Rannatamēse Parla	
Dh mes melle demerit	125
D! Udam anno esitus	124
Wõtta niind Jesannat	230
Mo walqus walgust	112
Dh! heida armoa inno p.	106
So päle ütšind Jeesus Kr.	138

Dh tulge teise waiwatu 192

Wreksi kána Jummal 295

Epistoli päle.

So päle ütšind Jeesus Kr.	138
Dh wagga Jummal, te	150
Rül keafe kē moistas	180
Raswa weel,	195
D Jummalatse, kuis	181
I. Pühha p. Paasto n.	

Ewangel. päle.

Mo Jummal õni ütš	207
Raswa weel,	195
Jeesus minno elle	105
Wäspäle Jeesand	160
Taale häste	161

Wes mōto mo wāsta 204

Jummal Jēsa meise 72

Ep minna tōhha taita 203

Sa lastel Jēsa wältoia 105

Epistoli päle.

Dh Jummal tahwast	210
Wäspäle minno	99
Wäspäle ma ella tōtteste	134
Wes mat wala murret	204
Wul johhus mõnda õnn.	189

II. Pühha p. Paasto n.

Ewangel. päle.

So päle ütšind Jeesus Kr.	138
Wähärdast, Jeesus, man.	114
Wes mure et südda	99
Dh heida armoa minno	106

Rif kallts henge õnnist. 142

Wäspäle Jeesus tannita 101

Jummal jōta meie ta 72

Wä Jummal emi ütš 207

Wäspäle Jeesand õnn 160

Zion laib. õnnitreen 271

Epistoli päle.

D ilge pühha 181

D Jeesus, armo Walgus	149	Res woip mo wasta	204
Sudda wirgu illestoost.	45	Me Jummal om üts	207
Pühha wain, sa ainus	69	Se kurt ilm om wih.	182
D Pühha Wain, nüüd	68	Jesus, ke mo Lotus om	238
Dh wagga Jummal, ke	150	Se rummal rahwas	119
III. Pühhap. Paastun.		Kil mes terwe ma paäl	241
Ewangeli. päle.		Ma jätta sinns mahha	243
Dh Jummal taiwast kae	230	Dh kui õnsa omma pühha	254
Me Jummal om üts	207	Epistli päle.	
Jummal Jesa meile	72	So heng, o Jesu teffo mo	44
Ma so pool, Jesus tän.	161	Üts Bonafenne kandma lät	47
Kige Kaplu katski kisk.	146	Üts om waja sedda ütte N.	169
Mes mul waja, murret	208	Mo perra, ütley meise Pá	183
So sõnna haäl o Jum.	101	D kige pühhamb puhtamb	184
Epistli päle.		Nüüd ristih rahwas rõmusta	85
Mo armas Jummal	148	Rõrge Preester, Jesus Kr.	197
Mo perra ütley meise	183	Urbe Päiwal.	
Uru, ke sa mo ollet	81	Ewangeliummi päle.	
D Jummalat latse, kuis	181	Kristusse Tullemisse Paulu	
Kui pat teep waiwa	36	Üts Bonafenne kandma lät	47
Üts Bonafenne kandma	47	Jesand, meise Wallitseja	228
Mo walgus walgusta	112	Jesus, minno ello	165
D Jeesus, armo walgus	149	Mes Ilman minno kurb.	166
IV. Pühhap. Paastun.		Ei olle ma paäl suremb r.	141
Ewangeli. päle.		Epistli päle.	
Mes murret südda	93	Sa fittat usklikkus	117
Res Jummalat ni	92	Mo perra ütley meise Pá	183
D kige pühhamb	184	D kige pühhamb puhtamb	184
Mo helde Jesus	26	D Jeesus, armo walgus	149
Jesus kige illemb hä	24	Jummal tassast wihma aña	63
Epistli päle.		Surel Melja päiwal	
Sa fittat usklikkus	117	Ewangeli. päle.	
Kil kallis henge Dünist.	142	Dh heida armo minno p.	136
Nüüd palstap meile illus.	269	D kige pühhamb puhtamb	184
Dh tulge teise wawatu	192	D helde Jesand Jesus Kr.	87
V. Pühhap. Paastun.		Res so saarnane, Jesus	25
Ewangeli. päle.		Kus om mul minna kül	130
D Jummal taiwast kae]	230	Epistli päle.	
D kige pühhamb	184	Paulu P. Soddango Sõõmatast.	
		Ma	

Mo Walgus walgusta	112	Tulle Jesu haru sisse	202
D Lätte-täüs ello!	174	Henge Põhoken, Eesa	84
Jehowa om mo henge kari.	97	So päle ütfind Jesus Kr.	138
Mo Jesus, kallimb w. 10.	53	D Jesus, armo walgus	149
Üts wonafenne w. 5.	47	Jesus, nõrka henge wäggi	123
D Jesu, mo Põignes	201	Weel armo Lätte keep	126
Tulle Jesu haru sisse	202	D helde Jssand J K.	87
Surel Redel		Epistli päle.	
Kristusse Kannatamisse		D Jesus, armo walgus	149
ninf Koolmisse ja		Ris kallts henge õnnist.	142
Surma ninf Ülestõssemisse		Rui Jummal, sinno arms.	144
Paulu.		Jesus tulle minnule	173
Dh! kuf õnsa omma pühha	254	I. P. P. perrast Krist. Ülest. P.	
I. Kristusse Ülestõssemisse		Ewangel. päle.	
Pühh. Ewangel. päle.		Müüd ristii-rahwas rõm.	85
Kristus sell Ülestõsselaulu		Tulle Jesu haru sisse	202
Rige Kaplu katekl kiejja	146	Jesus, kige üllemb hä,	24
Dh tulge iteise walmatu	192	Kes woiw mo wasta olla	204
Jesus, ke mo Lotus om	238	Mes rahho om mo J.	200
Kristus se om mo ello,	243	Jesus, nõrka henge wäggi	123
Epistli päle.		Jesus, heika mo Ilmast	29
Kristi ollt uiejje Wattu eest	52	Epistli päle.	
Üts rasse kiwwi litsup mo,	59	So heng, o Jesus! tekko mo	44
Mo Jesus, kallimb Ello	53	Ma loda, Jssand, sinno p.	160
Kõrge Preester, Jesus Kr.	197	Kes woiw mo wasta olla	204
Mo sõand anna figest w.	198	Ke ärrawárap, se saap	157
II. Pühh. Ewang. päle.		Taple häste kui s.	153
Dh Jssand Jesus meile ja	100	II. P. P. perrast Kristusse Üles-	
Mes rahho om, mo Jesus	200	täss. Ewangel päle.	
Ep minna tahha jätta	203	Helde Karjus, essa weel	173
Jesus kige üllemb hä	24	Jehowa om mo henge kari.	97
Minno ello üllemb warra	28	Mo helde Jesus. minno	26
Epistli päle.		Rus om mo armas Lamb.	131
Henge Põijoken Eesa W.	84	Ep minna tahha jätta	203
Kes so saarnane, Jesus	25	Mes mul wata murret	208
D Krist, ke almus ollet	89	Jesus kige üllemb hä	24
Tulge ristii-innimisse	119	Epistli päle.	
III. Pühh. Ewangel päle.		D kige pühhamb, puhtamb	184
Kes woiw mo wasta olla	204	Üts wonafenne kandma lát	47
		Terre	

Terre tuhhat koid, ke sinna	47	So sõnna hädal, Jummal	101
Mo perra ütley meise Pä	183	Mo Walgus walgusta	112
Oh! heida armo minno p.	136	Oh! tulle Rõmu-teggija	69
Mes ollet sinna armas J.	37	Tulle ello Waim, o tulle	71
Kul keäke kll moistas ka	180	Krstuuse Latwa minnem.	
III. P. perrast Krist. Ullest.		Päiwäl Swang. päle.	
Pühha Swangel. päle.		Kr. latwa minna Paulu	
Oh! tulge teise wakwatu	192	ülles omma rõmu	210
Ep minna tahha jätta	203	Ma terwita rõmuga	206
Mul johhus mõnda õnnet.	189	Jesus jädp mul iggawes	194
Kul meil om suremb hädäda	294	Mes mul waja murret	208
Karrista mo Jesus	187	Mo perra ütley meise	183
Mes mul waja murret p.	208	Mes ilman minno kurb.	166
Epistli päle.		Minno ello külleb warra	28
Oh wagga Jummal, ke	150	VI. P. per. Krist. Ullestõs.	
Taple häste kui s.	163	Swangeliammi päle.	
Mo armas Jummal arm.	148	Karrista mo Jesus,	187
O Jesus, armo walgus	149	Kes woip mo wasta	204
Mo sõänd anna ligest w.	198	Tulle ello Waim,	71
IV. P. perrast Krist. Ullest.		Pühha Waim, sa ainus	69
Pühha Swang. päle.		Rüüd pühha Waimo pallem.	66
Üts om waja, sebda	169	Epistli päle.	
Tulle ello waim,	71	Minno waim hend waim.	155
O Pühha Waim nüüd	68	Se atg om liggi tõõst	257
Mo walgus walgusta	112	Oh wagga Jummal ke	150
Rüüd risti = rahwas	61	Mo armas Jummal	148
Epistli päle.		Kui keäke kll moistas	180
Jummal tassast wihma	63	O Jummalat Latse! kuis	181
Ma soppole Jesus tännita	161	I. Suwisse Pühhal	
O Jummalat Latse! kuis	181	Swang. ning Epistli päle	
Se kurri ilm om wihha	182	Paulu Pühhaast Waimust	
V. P. perrast Krist. Ullestõs.		Ma armasta so, minno	176
Pühha Swang. päle.		Mo omma ollet sinna	178
Ma tahha sul, Jehowa	152	Kes woip mo wasta olla	204
Sa kasset Jesa pallel.	105	Ma sinno Jesand, arm.	177
Minno waim hend	155	II. Suwisse Pühhal	
Ma armasta so, minno	176	Paulu Pühhaast Waimust	
Mo ponna ollet sinna	178	Rüüd risti rahwas rõm.	85
Epistli päle.		O! Adam sinno esitns	124
Sa kttat usklikys	117	Arm, ke sa mo ollet	81

D helda Jēsand J. R.	87	Kui illus Jēsu mõnraja om	255
So päle ütšind J. R.	138	Dh tulge Innimise	259
Ei olle ma pääl juremb	141	Epipli päle.	
Kui, Jummal, sinno arms.	144	Jesus, minno ello	165
Kus ma so wasta wõ:ta	3	Arm, ke sa mo ollet lonu	81
Mo Walgus walgušta	112	Ma armasta so, minno	176
III. Suwisse Päwal		Es ma peas Jummalalle	82
Paulu Pühast waimust		D Jummalatse! kuis	181
Kuis om mo armas lamb	131	II. P. P. Kolm. Ewang. päle.	
Jehowa om mo henge Karj.	97	Mes Hädda woip meil	98
Helde karjus essa weel	173	Dh tulge teise waiwatu	192
D Lätte täus ello!	174	Jehowa om mo henge karj.	97
Mo perra ütšlep meise	183	Jesu, heika mo Ilmast	29
So sonna hääl, o Jummal	101	Dh Jummal olle armolik	100
Üts om waja, sedda ütše	169	D Jesus, armo-walgus	149
Mo helde Jesus, minno	26	Ni kui ma ella tõtteste	134
Kolmainoušse Pühhal.		Epipli päle.	
Ewangeliiummi päle.		Arm, ke sa mo ollet	81
Mo Walgus walgušta	112	Kes woip mo wasta olla	204
D Jesus, armo walgus	149	Me Jummal om üts kinni	207
Dulge Kristi-Innimese	119	D Jummalatse, kuis	181
Mo Häddast, Jēsand, sin.	134	Es kurri ilm om wihha	182
Üts Wonakenne kandma	47	Ma so pole Jesus tännita	161
Terre tuhhatford, ke	47	III. P. P. Kolm. Ewang. päle.	
Epipli päle.		Helde Karjus, essa weel	173
Müüd olgo Rittus Jumm.	74	Jesus, nõrka henge wäggi	123
Dh Jēsa, Woig n. P. Waim	74	Näitse Jummal, siin	153
D Lätte, täus Eho!	174	Kus om mul minna kül	130
Mo Walgus, walgušta,	112	Ma armasta sa, minno w.	176
Jummetadlinne Kuningas	211	Kus om mo armas Lamb.	131
Ritta nüüd Jēsandat	213	Ni kut ma ella tõtteste	134
Müüd Jēsandat sa fitta	217	D lätte täus ello	174
I. P. P. perrast Kolmain.		Epipli päle.	
Ewangeliiummi päle.		Mes murret südda kan.	93
Mo Walgus walgušta	112	Kes Jummalat ni lassep	92
Dh tulge teise waiwatu	192	Kes woip mo wasta olla	204
Mul tohhus mõnda Inn.	189	Minno waim hend walm.	155
Kuis ni julge walne Num.	129	So pole, Jesus, tännitap	162
Dh kui õnša omma Pühha	254	Mo perra, ütšlep meise Pä	183

IV. P. p. Kolm. Ewang. päle	VII. P. p. Kolm. Ewang. päle.
Meid kumme Käsku 102	Ma laula suust nink südd. 214
D kige pühhämb puhtamb 184	Es ma peas Jummalalle 82
Mo Walgus walgusta 112	Ep minna tahha jätta 203
D Jesus, armo walgus 149	Wotta nüüd Jsandat 220
Dh wagga Jummal 150	Nüüd andtem Jsandalle 292
Sa kässet Ešja pallelba 105	Jšja, kõrgen taiwan 291
Epistli päle.	Epistli päle.
Se aig om liggi tööst 257	Mo ššänd anna kigešt 198
Se aig om tööst meil pea 7	Pühha Wain, sa ainus 99
Mu Jummalalle üllew. 171	Dh mes meise hennest ešš 125
Kui illus Jesu Möršja om 255	Mo walgus walgueta 112
Ma waidle kigešt hengešt 244	VIII. P. p. Kolm. Ewang. päle.
V. P. p. Kolm. Ewang. päle.	Dh Jummal taiwast kae 230
Dh mes meise hennest 125	Sa kättat ufflikkus 117
Dh helde Jšsand, Jef. K. 87	Se rummal Rahwas 119
Es ma peas Jummalalle 82	Sa kässet Jšsa pallelba 105
Mes murret südda kai. 93	Ke jo mötlep henda šaisw. 154
Keš Jummalat ni lassep 9	Jšsand meise wallitšja 228
Illes omma Rõmu pole 210	Epistli päle.
Jesus minno Ello 165	Ma tahha sul Jehowa 152
Epistli päle.	Keš woip ma wasta olla 204
Me Jummal ütš om finni 207	Tulle ello waim, 71
D kige pühhämb puhtamb 184	D Jummalšoja pühha W. 67
Keš woip mo wasta 204	IX. P. p. Kolm. Ewang. päle.
Dh wagga Jummal, ke 150	Dh Jummal taiwast kae 230
D Jummalat katše, kuis 181	Woi! mes olle minna 139
Mo armas Jummal arw. 148	Jšsand, kurja olle tennu 128
VI. P. p. Kolm. Ewang. päle	Se lig om tööst meil 7
Meid kumme Käsku 102	Dh wagga Jummal, ke 150
Mo walgus walgusta 112	Ütš om waja, šedda 169
Sa kättat ufflikkus 117	Epistli päle.
Se rummal rahwas 119	Minno waim hend waim 155
Dh mes meise hennest 125	Kuis ni fulge waine rumm. 129
Kui Jummal, sinno armš. 144	Kül mäsšap waiwa 159
Epistli päle.	D Krist, ke ainus ollet 89
D Krist, ke ainus ollet 89	Dh tagganegge minno him. 168
Kige kaplu katški kiskia 146	X. P. p. Kolm. Ewang. päle.
Körge Preešter Jesus Kr. 197	Dh! Jummal taiwast 230
D heida armo minno p. 130	Dh

Dh máárne waino káup	150	Minno ello üllemb war.	28
Laple háste, kui so	163	Res so saarnane	25
Jesand, meije Wallitseja	228	O Jesus, armo walguš	149
Meist kána Jummal	295	Üts om waja, sedda	169
Woi! mes olle minna	139	Ma armasta so, minno	176
Minno waim hend walm.	155	Epistli pále.	
Epistli pále.		So pále ütsind, Jes. K.	138
O Jummal Kosa, P. Walm	67	Ma so pole Jesand	161
O Pühha Walm nüüd	68	Dh tulge teije wainwatu	192
Dh tulle rõmu teggija	69	Kui Jummal sinno arms.	144
Sa káasset Jesa pallelda	105	XIV. P. p. Kolm. Ewang pále.	
Mo henge sisse tulle	64	So pále ütsind Jes K.	138
XI. P. p. Kolm. Ewang. pále		Dh heida armo minna p.	136
Sa kitta uskittkus	117	Nüüd Jesandat sa kitta	217
Dh heida armo minna	136	O Adam, sinno ešsitus	124
Mo Walguš walgušta	112	Kuš om mul minna	130
Mo hábdast Jesand sinn.	134	Jesus nõrka henge	123
Jesand, kurga olle	128	Epistli pále.	
Wátse Jummal, siin ma	153	O Krist, ke ainus ollet	89
Epistli pále.		O Jesus, armo walguš	149
Jesus, ke mo lotus om	238	Laple háste, kui so	163
Dh mes meisse hennest ešsi	125	Dh wagga Jummal	150
Jesus, nõrka henge wággi	123	Pühha Walm, sa	69
Mo Jesus kallimb ello	53	XV. P. p. Kolm. Ewang. pále.	
XII. P. p. Kolm. Ewang. pále.		Mes murret súdda kan	93
O Adam, sinno ešsitus	124	Minno lotus hešimatta	94
Dh mes meisse hennest	125	Üts om waja sedda ütte M.	169
Mo hábdast, Jesand	134	Tulge ristii - inuimise	119
So pále ütsind Jesus	138	Res Jummalat ni lassep	92
Mes Jummal teep	188	Epistli pále.	
Jesus, kige üllemb há,	24	O kige pühhámb	184
Epistli pále.		Dh wagga Jummal	150
Kil kallis henge õnnist.	142	O Jesus, armo-walguš	149
Dh Jummal olle armoliš	100	Pühha Walm, sa ainus	69
Dh mes meisse hennest	125	O Jummalat Latse, kuis	181
O Jesus, armo walguš	149	XVI. P. p. Kolm. Ewang. pále.	
Nüüd paistap meisse	269	Mul johhus mõnda Dnn.	189
XIII. P. p. Kolm. Ewang. pále.		Resset Ello meisse páal	240
Waid káimme Kásku	102	Dh surmist minno wáalleta	202

Mo armasa Jummalap.	246
Jesus ke mo Lotus om	238
Epistli päle.	
D Krist, ke ainus	89
Ma armasta so, minno	176
Arm, ke sa mo ollet	81
D Jummal losa p. W.	67
Müüd pühha Waimo	66

XVII. P. perrast Kolm.

Ewangel. päle.

Tulge risti-innimisese	119
D Wagga Jummal, ke	150
Mo perra ütlep meise Pä	183
D fige pühhamb	184
D Adam, sinno	124
Jesus, tulle minnole	173
So pole, Jesus, tännitap	161

Epistli päle

D Jummalatse, kuis	181
D wagga Jummal, ke	150
Mo henge sise tulle	64
Kul keäke kil moistas	180
Mo sõand arna figest	198

XVIII. P. perrast Kolm.

Ewangel. päle.

Tulge risti-innimisese	119
Ma armasta so, minno	176
Ma sinno, Jõsand arm.	177
Müüd risti-rahwas	61
Jummetaolinne Kunnigaas	211
Res so saarnane Jesus	25

Epistli päle.

Ma so po'e Jesus tännita	161
Kaewa weel	195
Mes rahho om mo J.	200
D Jesu, mo pöigmees	201
D mes kounis henge	222
D õunis risti inimenn	225

XIX. P. perrast Kolm.

Ewangel. päle.

Dh armo Juur.	135
Wot! mes olle minna	139
Kus om mul minna	130
Mo häddast, Jõsand	234
Ma waine Lats, ke	133
Se Jesuken jääp ommete	209

Epistli päle.

Tulge risti-innimisese	119
D Krist, ke ainus ollet	89
Arm, ke sa mo ollet	81
Dh wagga Jummal, ke	150
Mo-armas Jummal aw.	148
D Jesus, armo walgus	149

XX. P. perrast Kolm.

Ewangel. päle.

Sa fittat uslikkus	117
Mo walgus walgusta	112
Se kallis armo-opperus	8
Mätse Jummal, sin	153
Jesus, heika mo	29
Jõsand ärrä nubtlego	127
Jehowa om mo henge karj.	97
Dh tulge Innimisese	259

Epistli päle.

Dh Jõsand Jesus mei e jä	100
Ma laula suust nink süd.	214
Müüd kikko figest sõam	217
Wõtta müüd Jõsandat	220

XXI. P. perrast Kolm.

Ewangeliummi päle.

Mo armasa Jummalat paäl.	246
Mes mul waja murret p.	208
Mes Jummal teep, om	188
Ep minna tahha jätta	203
Dh tulge teise waimaru	192
Se peap ma paäl sünd.	194
Mes hädda woip meil	98

Epistli

Epistli päle.

Me Jummal om üts	207
Kes woiþ mo waasta olla	204
Jesus nõrka henge wäg.	123
Ma so pole Jesus tännita	161
Minno waim heno waim.	155

XXII. P. perrast Kolm.

Ewangeliiummi päle.

Woi! mes olle minna t.	139
D armo Juur, mo pat	135
Knis ni fulge, walne	129
Jesand, kurla olle	128
Mo häddast, Jesand	134
Dh heida armo mlano p.	136

Epistli päle.

Raewa weel	195
Tople, häete, kui so	163
Wõtta niud Jesandbat	220
D mes kaunis henge	222
Niud Jesandbat sa kitta	217

XXIII. P. perrast Kolm.

Ewangeliiummi päle.

Dh Jummal talwast kae	230
Dh wagga Jummal	150
Üts om waja, sedda	169
Mo sõand anna kiggast	198
Mes sinna Jummalalle	197
Kes so saarnane	25

Epistli päle.

Dh tagganege minno h.	168
Mo perra ütley meije	183
Ma jätta sinnd mahha	243
ülles omma rõmo pole	210
Jesu 3 lädp-mul iggawes	194
Minno Ello üllemb warra	28

XXIV. P. perrast Kolm.

Ewangeliiummi päle.

Dh Jummal talwast kae	230
Dh tulge teije walwatu	192

Karrista mo Jesus	187
Dh! heida armo minno p.	130
Mes Ilman minno kurb.	166
Jesus tulle minnole	173
Mo jþha om niud tõõb.	235
Jummal, ke sa armo lätte	237

Epistli päle.

D Krist, ke ainus ollet	89
D Jesus, armo walgus	149
Sludda wirgu ülles tõõst	45
Es ma peas Jummalalle	82
D Jummal kosa P. Waim	67

XXV. P. perrast Kolm.

Ewangel. päle.

Dh Jesand, Jesus meile	100
Se aig om tõõst mell	7
Kus om mul minna	130
Karrista mo Jesus	187
Jesand ärra nubtlego	127
Ma so pole Jesus	161

Epistli päle.

Kif mes terwe ma paal	245
Uuw Jummalalle üllem.	171
Mo asja omma Jummal	246
Ma rahhoga lä ärra	244
Dh kui õnsa omma	254

XXVI. P. perrast Kolm.

Ewangel. päle.

D mes kaunis henge lug.	222
Se atq om liggi tõõst	257
Dh kui õnsa omma	254
Kul illus Jesu Mõrsja	255
Dh tulge innimesse	259
Tulge ristil innimesse	119

Epistli päle.

Dh Jummal talwast	230
Dh tulge innimesse	259
Wänd wirgoge ülles	6
Se kallis armo = oppet	8

XXVII. P verrast Kolm.		O Krist, ke ainus ollet	89
Ewangel. päle.		Miid ristt: rahwas	61
O Krist, ke ainus ollet	89	Miid Jesandat sa	217
Mo walguš, walgušta	112	Jani Päiwal.	
Se aig om liggi toost	257	Ewangel. nink Epistli päle.	
Minno Walm hend w.	155	Sesamma Päiwa Paulo.	
Miid wirgoge ulles	6	Rittusse Paulo, nink weel.	
Minno ello ullemb warra	21	Miid patstay meile	269
Jesus jaap mul iggaw.	194	Miid ristt = rahwas	61
Sa kirtat uskiklus	117	Henge Pöiiofen	84
Epistli päle.		Kuis ma so wasta	3
Sesamma Paulo		Maria Roddo otsm Päiwal.	
Kiünle Päiwal.		Ewangeliummi Päiwal.	
Ewangel. päle.		Sesamma Päiwa nink mu	
Sesamma Päiwa Paulo.		Rittusse Paulo.	
O Adam sinno essitus	124	Miid ristt = rahwas rom	85
Kif kallis henge Sunnis.	142	Kif kallis henge önnist.	142
Oh heida armo minno	136	O Adam sinno essitus	124
Rö:ge Preester Jesus	197	Epistli päle.	
Oh wagga Jummal, ke	150	O Krist, ke ainus ollet	89
Ma waidle figest heng.	244	Ma armasta so, minno	176
Ma iätta sinno mahha.	143	O Jummal Latse, kuis	181
Mo asia omma Jummal	246	O Jummal Loja P Walm.	67
Ma terwita römoga	206	Henge Pöiiofen	84
Epistli päle.		Mihkli Päiwal.	
Oh heida armo minno	136	Ewangel päle.	
Jesus tulle minnole	171	Mihkli Päiwa Paulo.	
Keis ma so wasta wotta	3	Kuis ma so wasta	3
Miid tullep ilma önnist.	5	Oh Jummal tai wast	230
Maria Kuluta m. Päiwal.		Tulge ristt = innimise	119
Ewang. nink Epistli päle.		Epistli päle.	
Sesamma Päiwa Paulo.		Me Jummal om ütš	207
O Adam sinno essitus	124	Keš woip mo wasta	204
Oh mes meise hennest	125	Ke so mörtlep hende	154
Miid Ristt = Roggodus	4	Minno walm hend	155
		Jesus minno ello	165

I. Paulo- Wiß Register.

Tumb náútap, fäitao ütte Paulo mitma Wiß ninf mitma
 fuggutßid Paula ütte Wiß pále moit laulda. Genfojns
 1. Wiß al om üttesfa fuggutß Wiß náttá, kumma muße Láh-
 tega trükkitu, ommete moit fa kif neid Paula. kumma eesmätfse
 Wiß alla fokko pantu, eesmätfse Paulo- Wiß perra lanlda,
 kui tabhat; Ehf moit henneie fige tutwambat ninf Paulo pále
 fündiwa: Wiß árra walltseda, ni kui fa fíin om náúdetá,
 feft ne Paulo, kumma ütte Wiß perra fige parrembáste fündi-
 wa, omma fíin ütte fokko trükkitu.

1. Wiß.

U um Jummalalle üllew.	171
E s olles Jummal m.	228
K if kallís henge ónnístus	142
K ui, Jummal, finno armís.	144
K ui feake kif moístas fa,	180
K ui minno tund faap tul.	242
K us om mo armas lamb.	131
M a tulle armas Jummal	107
M es háddá woip meil fünd.	98
M o háddást, Jéfand, fi.	134
M o armas fae ußínáft	99
M o heilde Je uß, mirno r.	26
M o ihho om núúð többine,	235
M e engli taiwa walgußfen	79
M úúð olgo ikkes iggáwéft	73
M úúð rífti-rahwas róft.	85
O Jefu Kríft, fa fórgemb	137
O Jefu Kríft, ma tíja kíl,	248
O Jefa Poig ninf púhha	74
O Jummal, meife tennáme	294
O h! Jummal, kíi meid fi.	229
O h! Jummal taiwáft fae	230
O h! máarne wáiw fáip	250
O h nóðfe ülles hengef.	224
O h! rífti-rahwas fánn.	251
O h furríftf mínnúð málléta,	252
O h wirgu ülles, minno	273

S e aig om tööft meil peá f.	7
S e rannal rabwas kítt.	119
S o pole, Jéfus, tánnítap	161
S o fóftme man ma fáifa t.	17
S urm fáifap finno lawwe	234
U ts armas páiw om táám.	32

2. Wiß.

S i olle ma páál furem.	141
E t moda lárs fe p.	260
H á fel, fe ußfun lígmatta,	151
J éfus fige üllemb há,	24
J éfus tolle minnule,	173
J éfand taiwa funningás,	78
K if Wáinlaífi núúð wáárd.	50
K örge Preefter Jéfus K.	197
K olmainus Jummal üllew.	263
K ríft ellap, fe mo armaét.	60
K ui meil om furemb h.	294
K ui töðfe ülles hommúng.	262
M a tulle Taiwáft úlléwáft	10
M eil fúnnís Kríftust árw.	12
M o Wóigmees, Jéfand J.	110
M e Engli taiwáft tullíwa	12
M eid kúmme fáskú f.	102
M eid kúmme fáskú peá fa	103
M úúð fólu fehha mátt.	253
M úúð löpnu árra wáanna aig	22
M úúð olgo Jéfus kíttetu	14

Maad olgo kittus Jummal	74	D om so lāmwe een,	282
Miind rist-rāhwās rōmu	61	Dh kikke Jesandāt	218
Miind tulley Ilma Dnāst.	5	Dh wagga Jummal, kē	150
D Jesu, anna rohkešē f.	67	Dh wōdikem Jummalāt	218
D Jesus Jummal-Junim.	249	Pūhhastamisse tō om kohh.	30
D Jummal Poja, pūhha W.	67	Sa kikkēt uskikkas,	117
D Kriste pātū kē olle: sa,	281	Weel armo lētē keep,	126
D Kriste pātū om sinno f.	281	6. Wiis.	
D Kristus, meije Dnāst.	23	Arm, kē sa mo ollet lonu	81
Dh Jesand Jesus melle jā,	100	Jesus nōkta henge wāggē,	123
Se pātūlik lātē jo Lojale,	287	Jesand, kurja olle tennu,	128
So heng, o Jesu! tekko mo	44	Jesand, meije wallitseja	228
So Jesand Jesus tennāme,	62	Jummal taiwa nink m.	261
So, Jesand Jummal, kitt.	80	Kuis ni julge waine rūmal	129
So troni ette astu ma,	275	Wennitā otša man raas=	
Uts oige dnāst om se,	151	keese, sis laula kē neid.	
3. Wiis.		Minno ello ūllemē warra	28
Kes woip mo wasta olla,	204	Minno lotus helium	94
Kristus, se om mo ello,	243	Mātse Jummal, siin m.	153
Kuis ma so wasta wōtta,	3	Dh mes meije hengest esf.	125
Ma jātta sinno mahha,	243	Tulle ello wain, oh tulle,	71
Ma jenna, Jesand, sinno	263	Wiimjelt nakkap neide f.	196
Ma waidie ligest hengest	244	7. Wiis.	
Mes murret sūdā rānnap,	93	Armas Jesu arwōita	96
Mo tenno Jummalalle!	278	Jummal olgo tennānu,	96
Miind wirgoge ūlles waiwasi	6	Sūdā wirgu ūlles tōst	45
D Pa! tāus werd nink jont,	40	Kae kē 29 Wisi.	
Sats wesi wōtta ātte,		8. Wiis.	
sis laula kē,		Dh tulle Rōmu-teggisa	69
Pātū ōddangulle lānu,	285	te kats wesi ātten, sis	
4. Wiis.		woit kē toisi wisi perta	
Kes Jummalāt ni lassf.	92	laulda.	
Kes teed, kui lāmwa m.	239	9. Wiis.	
Ma armasta so, minno	176	Kus om mul minna kūs?	130
Ma wa ne lātē, kē pattun	133	Mo armisa Jummalā p.	246
Mes sinna Jummalalle	197	Miind Rist-Roggodus,	4
D pūhha, pūhh, pūhha J.	271	Se aig om liggi tōst,	257
5. Wiis.		10. Wiis.	
Mo sūdā armastap	179	Ep minna tahha jātta	203
D Jesu, walgustus!	270.	Ma	

Ma tahha sinno fittá,	20	17. Wiis.	
Mo henge sise tulle,	64	Mo omme ollet sinna,	178
Müüd rõõmsas henda n.	14	Müüd o suur Jummal,	293
1. Wiis		O Jeesus armo walguš,	149
Ütš laš om neitsut jünd.	19	O Krist, ke ainus ollet.	89
Ütš monakenne kandma lät	47	18. Wiis.	
Kae ka 37 Wisi.		Kui illus Jesu mõrša om	259
12. Wiis.		Kae ka 2. Wiis.	
Krist olli mette pattu eest	52	Mul johhus mõnda önn.	189
Ütš rase kiwotš litsup mo,	59	Mi kui ma eška tötteste	134
13. Wiis.		Müüd wastet alga nakkame	23
Jummal, ke sa a. mo lätta,	237	O! Jummal öige sündija	297
Jummal tašias wihma a.	63	Dh tulle ristitš-tuntimen,	114
Karrista mo, Jeesus, häste	187	Dh wötta, armas Jummal	296
Kige kaplu katori kietša,	146	Sa kasset, Jēša, pallešda	105
Kit mes terwe ma pääl el.	241	Se Jummalapoig Jeesus K.	58
Kae ke 57 Wisi.		tomba weiditesje tokko	
Tulle Jesu hawu sise,	202	nink laula ka.	
Wiegoge ulles, minno m.	288	19. Wiis.	
14. Wiis.		Müüd Jēšandat sa fitta	217
Pühha Walm sa ainus a.	69	Dh ärrä piüdüš sebda,	167
Terre tuhhatörd, ke sinna	47	20. Wiis.	
Trööške, ütšep Jummal,	76	Ma laula suust nink šoám.	214
Tulge ristitš-tuntimäse,	119	Mes ilman minno kurb.	166
Wot! mes olle minna teenn.	139	Ma šoänd anna figen w.	198
Zion kalbap mu: ren, ohhun	231	Müüd Jummalalle auw.	13
15. Wiis.		Müüd kütö figest süddam.	217
Kui foggematta wiimselt	233	Sešt et se päiw om löpp.	288
Kul waiwa pääl šaap auw.	232	21. Wiis.	
Mo südda olle rõõms müüd,	90	Mes Jummal teep, om	188
Dh tulge teije waiwatu,	193	Mo armas Jummal auw.	148
Dh ulles, ulles minno meel!	273	O! Adam, sinno esšitus	124
lühhenda mond šonna		Sa rõõmsas ristitš-tuntimen	31
šis laula ka.		Se Jesuken šaap ommete	210
Se kurri ilm om wihha t.	182	Se peap ma pääl sünd.	194
16. Wiis.		22. Wiis.	
Ma sinno, Jēšand, arm.	177	Dh! meid pattasš waiši!	40
So kōhts een, oh Jeesus K.	146	23. Wiis.	
		Müüd päštap meile illusašt	269
		K 4	Müüd

Müüd paistap melle f.	221	34. Wiis.	
O Innis ristit innimen,	225	Kui pat teep waiwa mulle,	36
O Pühha Wain, müüd tull.	68	O Jummal, tulle sinna	38
24. Wiis.		35. Wiis.	
Mi sündko minno asfi,	95	Kristus Innistegatsa Piddi	34
Müüd heng'wa inim.	280	36. Wiis.	
O armas kae tännä!	42	Müüd pühha Waino p.	66
Oh! tulge inimisse,	259	37. Wiis.	
25. Wiis.		Kae ka 11. Wiisi.	
Oh! leinagem nint kaib.	44	Oh! Jummal olle arm.	100
Päiw löpnu om, Mo heng	284	38. Wiis.	
26. Wiis.		Ma tenna so, et ollet mo,	265
Mo südda waiwa jälle,	267	Meld tõmba siit,	60
Müüd an'kem Jesandalle	292	Müüd paistap taas	267
Müüd lakkem, askem päle	21	O Jesusen, ke sa siin maan	298
27. Wiis.		Oh! armo suur mo pat.	135
Weist kána Jummal, omä	295	39. Wiis.	
Mes ollet sinna, arm.	37	Oh! helda armo minn.	136
Tulle jo taimast, armas J.	6	40. Wiis.	
28. Wiis.		So päle ütfind' Jesus K.	138
Krist, ke hawwan oli	53	41. Wiis.	
Krist lats ülles taima,	60	Jesus Kristus meije päästjä,	106
Müüd Kristus ülles tõnu,	55	42. Wiis.	
29. Wiis.		Et kille Jesandat, ke	290
Helde Karjus, es sa w.	173	Mes kittus om meil J.	145
Jesus idäp mul iggawes,	194	43. Wiis.	
Jesus, ke mo lotus om,	238	Ma so pole Jesu, tännita	161
Kae ka 7 Wiisi.		O helde Jesand Jesus Krist	87
30. Wiis.		45. Wiis.	
Oh! laulkem süddamest,	15	Sarahho-Wörst, o Jes.	296
31. Wiis.		46. Wiis.	
Se pühha Krist müüd t.	57	So sõnna hää, o Jummal.	101
Uts kats om sündnu P.	19	32. Wiis.	
32. Wiis.		Kui Jampro Kristust ilmal't.	9
Kui Jampro Kristust ilmal't.	9	Müüd laulkem suust n.	292
Müüd laulkem suust n.	292	33. Wiis.	
33. Wiis.		Kui Jesust ristit naglast	35
Kui Jesust ristit naglast	35	Ma loda, Jesand sinn,	160
Ma loda, Jesand sinn,	160	te kats wersi üttest, sis	
		laua 38 Wiisi perra, ehk	
		Kae ka 31 Wiisi.	

47. Wiis.		hädä perrast woip 4 Wisi	
Me Jummal om ütš f.	207	perra laulda.	
48. Wiis.		57. Wiis.	
Jesús minns ello,	165	Jummal ešš Teep, et f.	186
Minno armas Jesús,	216	panne kats wersi kofko,	
49. Wiis.		sis laula 13 Wisi perra.	
Mo ašša omma Jummal.	246	Ke jo möšlep henba f.	154
50. Wiis.		Laple (Waiita) häste, kul so	163
Mo Jesu kallimb Ellis,	53	58. Wiis.	
Mo šdäst, armas Jummal.	266	Kristus! mo ello, mo lotus	175
Dh töškem omma häle,	56	Wöita nüüd Jesandot	220
51. Wiis.		59. Wiis.	
Minno heng taht omma ello	77	Mo südda, oh olle sis rahh.	191
Nätse, Jesús, minna rulle,	277	O lätte täüs ežo!	174
Olge rahhul, arma welle!	16	60. Wiis.	
52. Wiis.		Ma termiä römuga taim.	206
Henge Pöšiofen, Ešša W.	84	te üttest weisist kats sis	
Keš so saarnane, Jesús,	25	laula ka sedda.	
53. Wiis.		O Jesu mo Pöšimes, m.	201
Es ma peas Jummal.	82	O Jummalä latse! Kuis	181
54. Wiis.		61. Wiis.	
Jehowa om mo henge K.	97	Mes mul wäsa murret p.	208
Mes rahho om, mo Jesús	200	O mes kaunis henge luggu	212
55. Wiis.		62. Wiis.	
Jesand ärra nuhtlego	127	Mo helde önnisteggä	277
Minno waim hend walm.	155	Se-armsa päiwa päštm.	286
56. Wiis.			
Ma tahha sul, Jehowa,	152		

Register ehk Juhataja.

Min aum Jesal olgo,	299	Et möda läts se psimme ö,	260
Urm, ke sa mo ollet l.	81	Hä sel, ke ussun liigimatta,	151
Armas Jesu armiä	96	Helde Karšus! es sa weel	175
Uum Jummalalle üllewän	171	Henge Pöšiofen, Ešša W.	84
Ei olle ma pääl sutemb r.	141	Jehowa om mo henge Karš.	97
Ep minna tahha jättä	203	Jesu, heika mo Ilmašt,	29
Es ma peas Jummalalle f.	82	Jesús jaáp mul tggawes	194
Es olles Jummal melšega	228	Jesús, ke mo lotus om,	238
Et kille Jesandot, ke	290	Jesús kige üllemb hä,	24
		K 5	Jesús

Jesus Kristus meie Pässi.	106	Krist olli meie pattu eest	52
Jesus Kristus meie Pässa.	f. 49	Kristus! mo ello, mo lotus.	175
Jesus minno ello,	165	Kristus Dnni steggija piddi	34
Jesus nõrka henge söggi.	123	Kristus, se om mo ello,	243
Jesus tulle minnule,	173	Kui ma stap waiwa ussu tõ,	159
Immetaolkune Kunningas	211	Kui waiwa paal saap aaw.	232
Jesä, kõrgen taiwan,	291	Kui e elekson	300
Jesand ärra nuhtlego	127	Kuie, oh Jesa, kige kõrg.	73
Jesand, kurja olle tennu,	128	Kuie, oh! Jesa kõrge J.	72
Jesand, meie wallitsesa	228	Kui Jesust ristit naglatti	35
Jesand, nüüd lasset sinna	239	Kui ilus Jesu mõrja om,	255
Jesand taiwa Kunningas,	78	Kui, Jummal, sinno armis.	144
Jummal essi teep, et kassi	186	Kui Jumpro Kristust ümal tõi,	9
Jummal Jesa meie jä,	72	Kui teake lil moistas ka,	180
Jummal, te sa armo latte,	237	Kui kõggematta wõimset	233
Jummal olgo tennatu	96	Kui meil om suremb hõdda	294
Jummal taiwa nink ma e.	261	Kui minno tund saap tull.	242
Jummal tassast wõhma aia	63	Kui pat teep waiwa niulle	36
Ka rista mo, Jesus, häste	187	Kui tõsse illes homingust	262
Kaswa weel. : Alon kaswa	195	Kuis ma so wasta wõita	3
Ke ärrawõrap, se saap willia	157	Kuis ni julge waiwe rumal	129
Ke jo mõtlep henda saism.	154	Kus om mo armas lambal.	131
Kes Jummalat ni lasset t.	92	Kus om mul minna kul	130
Kesfet ello meie pädi	240	Utania	300
Kes to saarnane, Jesus,	25	Ma armasta so, minno	176
Kes teed, kul kawwa minna	239	Ma jätta sinno mahha	243
Kes wõtp mo wasta olla,	204	Ma laula suust nink sõam	214
Kil kallis heage dnnistus	142	Ma loda, Jesand sinno p.	160
Kige kaplu kassiti kistia	146	Ma rahhoga lä ärra siit	244
Kil mes terwe ma paal ell.	241	Ma sinno, Jesand, armatse	177
Kil waiwalaifi nüüd wäärõnu	50	Ma so pole, Jesu, tännita	161
Kitkem Jesandat kil häste,	211	Ma tahha sinno kitta,	20
Kitta nüüd Jesandat	213	Ma tahha kul, Jehowa,	152
Kõrge Preester Jesus Krist	197	Ma tenna, Jesand, sinno	263
Kolleera	303	Ma teuna sinno, taiwa	264
Kolmainus Jummal illew.	262	Ma tenna so, et ollet mo,	265
Krust ellap, te mo armastap;	50	Ma terwita rõmuga taiw.	206
Krist, se hawwan olli	53	Ma tulle armas Jummal	107
Krist läis illes taiwa,	60	Ma	

Ma tulle Taiwast illemäst	10	Mo su. ba armastap	179
Ma waldle figest hengest	244	Mo südda olle rõmus nüüd,	90
Ma waine iats, ke pattun s.	133	Mo südda, oh olle iis rahh.	191
Me Jummal om üts sünni l	207	Mo südda waiwa jälle,	267
Mei suse sume kif ürte Jum.	104	Mo Waigus walgueta,	112
Meid tõmba siist, o Jesus	60	Wail Johhus mõnda õnnet.	189
Meil sünnis Kristum aum.	12		
Meist känd Jummal, om.	295	Mälje, Jesus, minna tulle,	277
Meš hädä woip meil sünd.	98	Mäse Jummal, sin ma r.	153
Meš üman minno kurbast.	166	Me Engli taiwast tulliva	12
Meš Jummal teep, om h.	188	Me Engli taiwa walguusen,	79
Meš Kristus om meil, Jes.	141	Meid kumme kasku kuuig.	102
Meš mul wafa murret pieta	208	Meid kumme kasku ped ja	104
Meš murret südda kannap	93	Mi kul ma ella tõtteste	134
Meš ollet sinna, armas Jes.	37	Mi suudto minno asti	95
Meš rahho om, mo Jesus	200	Mo tenno Jummalalle!	278
Meš sinna Jummalalle a.	197	Nüüd andkem Jesand.	292
Minno armas Jesus, ke	216	Nüüd hengwa unimusje,	280
Minno ello illemb warra	28	Nüüd Jesandat ja fitta	217
Minno heng aumustav w.	77	Nüüd Jummalalle aumust.	13
Minno heng taht oma ello,	77	Nüüd kifo figest süddam.	217
Minno lotus heisumatta	94	Nüüd kolu kehda mattame,	253
Minno südda rõmustelle,	108	Nüüd Kristus illes tõnuu,	55
Minno waim hend walm.	155	Nüüd laktem, astem päle	21
Mo armisa Jummalapaäl	246	Nüüd laukem sunni ninf	292
Mo armas Jummal aumw.	148	Nüüd lõpuu arra wanna	22
Mo armas kae uesinasi	99	Nüüd olgo illes iggawestil.	73
Mo asja omma Jummal.	246	Nüüd olgo Jesus rütem,	14
Ma Häbbast, Jesand, si.	134	Nüüd olgo tutus Jummal	74
Mo helde Jesus, minno r.	26	Nüüd o pur Jummal,	293
Mo helde õnniseggäja,	277	Nüüd paistap meile illufast	269
Mo henge sise tulle,	64	Nüüd paistap meile kaun.	221
Mo Jesus, kallimb Ello	53	Nüüd paistap taas	267
Mo ihho om nüüd tõbbine,	235	Nüüd pühha Waimo pass.	66
Mo omma ollet sinna,	178	Nüüd Rieti-Roggodus	4
Mo perra, ütlex meile Wä	183	Nüüd rieti-rahwas rõmu j.	61
Mo Pöigmes, Jesand Jes.	110	Nüüd ristrahwas rõmusta	85
Mo sädänd anna figest w.	198	Nüüd rõmjas henda näutro.	14
Mo sädäst, armas Jummal,	266	Nüüd tullep Ilma Dnistus,	5
		Nüüd	

Müüd wassfet aiga nakkame,	23	D Jesu Kristi, ma tija küh,	248
Müüd wotegoge üüles waiwast,	6	D Jesu Kristi, sa kõrgemb õn,	137
D! Ud im, juano ebsitus	124	D Jesu, mo Põlgmes, mes	201
D armas kae tännä!	42	D Jesu, walgestas	270
Dh! anna rahho arm	102	D Jesuken, Ke sa siln maan	298
Dh armo isur, mo pat om f.	135	D Jummalala latse! kuis	181
D om so lāmwe een,	282	D Jummal kosa, pühha W.	67
D helde Jesand Jesus K.	87	D Jummal, meise tenname	294
Dh ärra püüdko sedda,	167	D! Jummal õige fundisa	297
Dh! helda armo minno p	136	D Jummal, tulle sinna	38
Dh Jēsa, Polg nink pühha	74	D õige pühhāmb pahramb	184
Dh Jesand Jesus meile jā,	100	D Kristi, ke atnus ollet	89
Dh! Jummal, kui meib si	229	D Kriste, päiw ke ollet sa	281
Dh! Jummal olle armolik	100	D Kriste, päiw om sinno k.	281
Dh! Jummal taimast kae	230	D Kristas, mesie õnnistus	23
Dh kiffe Jesand at kif	218	D latre: täis ello!	174
Dh! kui õnsa omma pühh.	254	D mes kaunis henge luggu	222
Dh! laulikem süddāmeist,	15	D õnnis risti-innimen,	225
Dh! letnagem, nink kass.	44	D pā! täis werd nink jont,	40
Dh! mādne waiw täiw i.	250	D pühha Wain, nūiw tall.	68
Dh! meid pattast waiwi!	40	D pühha, pühha, pühha J.	271
Dh mes mēsse hennest	125	D sütta Jesukenne	42
Dh nōsse üüles! hengefen	224	Olge rahhul, arma welle!	16
Dh! risti-rahwas kannata,	251	Pāiw asaj ärra pimmet õ.	274
Dh surmik minno mälleta,	252	Pāiw lõpnu om, Jā,	283
Dh tagganege minno him.	168	Pāiw lõpnu om, Mo heng	284
Dh tõstikem omma hāle,	56	Pāiw õddangulle lānnu	285
Dh! tulge innimisse,	259	Pühha Wain, sa ainus abbi,	69
Dh tulge teise waiwaru	192	Puhhastamisje tō om kohh.	30
Dh tulle risti-innimen,	114	Sa kāsjet, Jēsa, palleida,	105
Dh! tulle Rōmu-teggia,	69	Sa kittat usklikas	117
Dh üüles, üüles minno meel!	273	Sa rahho-Wõrk, o Jes.	296
Dh wagga Jummal, ke	150	Sa rōõmsas risti-innimen,	31
Dh wirgu üüles, minno m.	273	Se aig om itggi tõõst,	257
Dh wõtkem Jummalat	218	Se aig om tõõst meil pea kāen	7
Dh wõttia, armas Jummal,	296	Se armja päiwa patkam.	216
D Jesu, anna wõtkest kāsst	67	Se Jesuken jāap ommete	209
D Jesus armo walgus	149	Se kallis armo oppetus,	8
D Jesus Jummal-Innimen	249	Se kurri ilm om wiija	182

Se Jummal Poig Jes.	58	U: õõstke, ütles Jummal,	76
Se päiwik lats jo lojale,	287	U: lae risti-innimisfe	119
Se peap ma paal sündima	194	U: lge risti-innimisfe, k.	121
Se pühha Kristi nüüd tõsn.	57	U: lle ello waim, oh tulles,	71
Se rummal rahwas kittel.	119	U: lle Jesu hawu sisse,	202
Seist et se päiw om lõppenu	288	U: lle jo tawast, armas J.	6
Sinno kaen om minno s.	236	U: lle pühha Waim,	72
So heng, o Jesu! teffo mo	44	U: lles, omma rõmu pole	210
So Jssand Jesus tenr. äme,	62	U: ts armas päiw om täamb.	32
So, Jssand Jummal, kitt.	80	U: ts lats om neitsist sündinu,	19
So, Jummal Jssand, kitt.	219	U: ts lats om sündnu Petk.	19
So kohto een, oh Jesus K.	146	U: ts õige õnnis mees om se,	151
So päle ütfind' Jesus K.	138	U: ts om waja, seddä ütte D.	169
So pole, Jesus, tannitap	161	U: ts rasfe k'iwwi litsup mo,	59
So sõime man ma saisa taal,	17	U: ts Wona kenne kandma lat.	47
So sõinna hädal, o Jummal,	101		
So troni ette astu ma,	275	Weel armo lätte keep,	126
Südda wirgu ülles tõõst,	45	Wümselt nakkap neide k.	196
Sul, Jummal, olgo kittus	111	Wirgoge ülles, minno mele	288
Sarm saisap sinno law.	234	Wõtta nüüd Jssandat	220
Taple (wäita) häste kui s.	163	Woi! mees olle minna tennu	139
Terre tuhhatkõrd, ke sinna	47	Zion kaibap murren, ohhun	231

Deutsches Register.

Ach alles was Himmel u.	206	Allein zu dir Herr Jesu Chr.	138
Ach bleib bey uns Herr J.	100	Alle Menschen müssen st.	241
Ach Christe unsre Seeligkeit	21	Als Christus geböhren war	9
Ach Gott und Herr, wie g.	135	Amen Gott Vater und S.	299
Ach Gott mich drückt ein sch.	59	Auf, auf mein Herz mit Fr.	56
Ach Gott vom Himmel si.	210	Auf, auf mein Herz zu Gott	273
Ach Gott wie manches Herz.	189	Auf, hinauf zu deiner Fr.	210
Ach lieben Christen seynd get.	251	Auf Leiden folgt die Herrl.	232
Ach mein Jesu sieh ich trotte	277	Auf meinen lieben Gott	246
Ach! was hab ich ausger.	139	Auf! Seele, Jesu, Gottes K.	224
Ach was sind wir ohne Jesu	125	Aus meines Herzens Gr.	266
Ach wie elend ist unser Zeit	250	Aus tiefer Noth schrey ich z.	134
Ach wir armen Sünder	40		
Allein Gott in der Höh sey E.	73	Befiehl du deine Wege	93

Christ der du bist der helle L.	281	Ein Kind geboren zu Betleh.	19
Christ fuhr gen Himmel	60	Ein Lammlein geht und trägt	47
Christ ist erstanden von d	55	Eins ist Noth, ach Herr d.	169
Christ ist erstanden von des L.	53	Entfernet euch ihr matten K.	168
Christ lag in Todes Banden	52	Erbarm dich mein, o H.	136
Christe der du bist Tag und L.	281	Erhebe dich, o meine Seel	273
Christe mein Leben mein h.	175	Erleucht mich Herr mein L.	112
Christum wie sollen loben s.	12	Erstanden ist der heilige E.	57
Christus der ist mein Leben	243	Es ist das Heul uns Komm.	142
Christus der uns selig macht	34	Es ist gewisslich an der Zeit	7
Collecten	303	Es kostet viel ein Christ zu s.	159
Da Jesus an dem Creuze st.	35	Es spricht der unweisen M.	119
Danket dem Herrn, denn er	290	Es woll uns Gott genädig	100
Das alte Jahr verangangen ist	22	Fahre fort mit Liebes: Schl.	187
Das Jesulein soll doch m.	209	Fahre fort ;: Zion fahre f.	195
Das sind die heiligen 3.	102	Kreu dich du Christi Braut	4
Daß du mich diese finstre M.	260	Kreu dich du wehrte Christ.	31
Den Vater dort oben, w.	291	Für deinen Trohn tritt ich	275
Der Gnadenbrunn fließt n.	126	Gar lustig jubilliren	14
Der lieben Sonnen Licht u.	286	Gelobet seyest du Jesus Christ	14
Der Tag hat sich geneiget	285	Geh aus mein Herz und s.	90
Der Tag ist hin, mein G.	284	Gott den ich als Liebe kenne	237
Der Tag ist hin, mein Jes	283	Gott der Vater wohn uns b.	72
Der Tag vertreibt die finst.	274	Gott des Himmels und d.	261
Des Morgens wenn ich f.	262	Gott lieb einen milden Reg.	63
Die Enael die im Himm.	79	Gott hat das Evangelium	8
Die Nacht ist vor der Thür	282	Gottlob ein Schritt zur S	171
Die Seele Christi heilige m.	44	Gott sey gelobet und geben.	111
Die Zeit ist nunmehr nah	257	Gott wil machen daß d.	186
Dir, dir Jehovah will ich si	152	Guter Hirt wilt du nicht	173
Du bist ja ganz mein eigen	178	Heiligster Jesu, Heilig.	184
Du Frieder Fürst Herr Jes.	295	Helft mir Gottes Güte preis.	20
Du hast mir das Herz gen	226	Herr Christ der einzige Gott	89
Du heilige Dreyfaltigfeit	262	Herr, du Himmels-König	78
Du sagst: ich bin ein Christ	117	Herr Gott dich loben alle wir	80
Durch Adams-Fall ist g.	124	Herr Gott dich loben wir	219
Ein feste Burg ist unser Gott	207	Herr	
Ein Kindelein so lobelich	19		

Herr Gott nun sey gepreiset	291	Jesu Christus unser Heyland	49
Herr ich habe mißaehandelt	128	Jesus Christus unser Heyl.	106
Herr Jesu Christ dich zu u.	67	Jesus Christus wahr Gott.	58
Herr Jesu Christ du höchst	137	Jesus meine Zuversicht	238
Herr Jesu Christ ich weiß g.	248	Fest leuchtet schon vom S.	267
Herr Jesu Christ wahr W.	249	Ihr Kinder des Höchsten w.	181
Herr Jesu Christ ich schrey z.	161	In allen meinen Thaten	95
Herr Jesu Christ der du s.	298	In dich hab ich gehoffet S.	160
Herr Jesu Gnaden-Sonne	149	In dulci júbilo	15
Herr nun lässest du dein	239	Ist Gott für mich so trete	204
Heut ist ein angenehmer Tag	32	Kein grösser Trost kan seyn	141
Heut t. triumphiret Gottes S.	50	Komm Gott Schöpfer heil.	67
Herzliebster Jesu was hast d.	37	Komm heil. Geist erfülle d.	72
Herzlich lieb hab ich dich,	177	Komm heil. Geist Herre Gott	69
Herzlich thut mich verlang.	244	Komm, o komm du Geist d.	71
Hilf Gott daß mirs gelinge	38	Komm Sterblicher betracht	252
Hilf mir mein Gott, hi s d.	148	Kommt her ihr Mensch.	259
Hinunter ist der Sonnens	287	Kommt her zu mir spricht G	192
Höchster Priester der du dich	197	Kommt laßt euch den Herr.	119
Ich armer Mensch ich arm.	133	Kyrie, ach Vater aller	73
Ich dank dir lieber Herre	263	Kyrie eleison	300
Ich dank dir schon durch d.	265	Lasset uns den Herren preis	211
Ich danke dir Herr Gott i	264	Laßt uns doch nicht begehrt.	167
Ich hab ihn dennoch lieb	179	Lebt Christus, was bin ich b.	50
Ich hab mein Sach Gott h	246	Liebe, die du mich zum Vibe	81
Ich komm jetzt als ein arm.	107	Liebster Jesu wir sind hier	96
Ich ruf zu dir Herr Jesu E.	161	Litanen	300
Ich singe dir mit Herz u.	214	Lobe den Herrn o meine S.	213
Ich steh an deiner Krippen h.	17	Lobe den Herrn, den W.	220
Ich will dich lieben mein.	176	Lobt Gott ihr Christen allzug.	13
Jehovah ist mein Hirt und S.	97	Mache dich mein Geist b.	155
Jesu komm doch se'bst zu m	171	Meine Hofnung stehet veste	94
Jesu raste der blöden Herz.	123	Meinen Jesum laß ich nicht	194
Jesu meine Freude	165	Meine Seel ermuntre dich	45
Jesu meine Liebe	211	Meine Seel will ihr Leben	77
Jesu meiner Seelen Ruh	24	Meine Seel komm in die W.	202
Jesu rufe mich	29	Meine	

Meine Seele erhebet den H. 77	O Jesu süßes Licht 270
Meines Lebens beste Freude 28	O Lamm Gottes unschuldig 42
Mein Gott das Herz ich b. 198	O Mensch wie ist dein Herz b. 99
Mein Heyland nimm m. 277	O Traurigkeit, o Herzeleyd 44
Mein Herzens Jesu m. 26	O Ursprung des Lebens 174
Mein Herz sey zufrieden 191	O was für ein herrliches W. 222
Mein Jesu schönstes Leben 53	O Welt sieh hier dein Leben 42
Mir nach spricht Christus n. 183	O wie seeilig seyd ihr doch i. 254
Mit Fried und Freud ich f. 2. 4	Ringe recht wenn Gottes G. 163
Mitten wir im Leben sind 240	Schmücke dich, o liebe Seele 108
Nimm von uns Herr du get. 290	Seelen Bräutigam 84
Nun bitten wir den h. Geist 66	Seyd zufrieden lieben Brüd. 16
Nun danket alle Gott 218	Sey Lob, Preist, Ehr 74
Nun danket all und bring. 217	Sey mir tausendmal gegr. 47
Nun freut euch Gottes-K. 61	Sie hie bin ich, Ehren-Kön. 153
Nun freut euch lieben Ehr. 85	Singen wir aus Herzens G. 292
Nun Gottlob! es ist vollbr. 96	Solt ich meinen Gott nicht st. 82
Nun kommt der Heyden Heyl. 5	So wahr ich lebe spricht d. 134
Nun laß uns den Leib beg. 253	Straf mich nicht in dein. 127
Nun laß uns gehn und tret. 21	Tröstet, tröstet meine lieben 76
Nun laß uns Gott den H. 292	Unser Herrscher unser König 228
Nun lobet, lobet Gott 218	Valet will ich dir geben 243
Nun lob mein Seel den H. 217	Vater unser im Himmelr. 105
Nun ruhen alle Wälder 280	Vom Himmel hoch da komm 10.
Nun sich der Tag geeadet h. 288	Vom Himmel kam der Eng. 12
Nun treten wir ins neue J. 23	Von Gott will ich nicht lass. 203
O du aller süßte Freude 69	Vor Gericht Herr Jesu st. 146
O Durchbrecher aller Band. 146	Wach auf mein Herz und st. 267
O Gott du frommer Gott 150	Wach auf ihr Christen alle 6
O Gott wir danken dein 294	Wär Gott nicht mit uns d. 228
O Haupt voll Blut und W. 40	Walts Gott! mein Werk i. 278
O heilig, heilig, heilig W. 271	Wann endlich eh es Zion m. 233
O heiliger Geist kehrt bey u. 68	Warum solt ich mich d. 208
O Herce Gott dein göttlich 101	Was
O Jesu Christ mein schönst. 87	
O Jesu du mein Bräutigam 110	
O Jesu mein Bräutigam w. 201	

Genetiv

